

Fiery XF 9.0.2

© 2026 Fiery, LLC. Informacje zawarte w niniejszej publikacji podlegają postanowieniom opisanym w dokumencie Uwagi prawne dotyczącym tego produktu.

10 listopada 2026

Spis treści

Informacje ogólne o programie Command WorkStation Fiery 11
Materiały do nauki 11
Asystent wprowadzający 12
Job Center 12
Dostosowywanie listy serwerów 14
Rozwijanie i zwijanie okienek 14
Polecenia służące do zarządzania zadaniami w kolejce 14
Ikony paska narzędzi 15
Inteligentne wyszukiwanie Fiery 16
Wyszukiwanie zadań 16
Job Editor 18
Server Manager 19
Utrzymanie systemu 19
Konto Fiery 20
Tworzenie konta Fiery w Fiery Software Manager 20

Konfigurowanie Command WorkStation 21
Logowanie do wielu serwerów Fiery 21
Usuwanie serwera Fiery 21
Dodawanie większej ilości drukarek 22
FAST DRIVE 22
Konfigurowanie drukarki sieciowej 23
Konfigurowanie drukarki podłączonej przez USB 23
Konfiguracja wydruku do pliku 23
Konfigurowanie drukarki sieciowej i przesyłanie plików do drukarki 24
Konfigurowanie unikatowego identyfikatora drukarki 24
Nośniki i przepływy pracy 25
Konfigurowanie nośnika 25
Konfigurowanie przepływu pracy 26
Konfigurowanie kont użytkowników 30
Logowanie do programu Command WorkStation 31
Wylogowywanie z programu Command WorkStation 32
Porty sieciowe 32
Konfiguracja preferencji w programie Command WorkStation 32

Importowanie zadań 34
Importowanie zadań bezpośrednio do Job Center 34
Automatyczne przetwarzanie zadań podczas importowania 35
Przetwarzanie zadań o wysokim priorytecie 36
Foldery podręczne i drukarki wirtualne 36
Konfigurowanie folderów podręcznych 36
Konfigurowanie drukarek wirtualnych 37
Fiery XF Universal Driver 38
Instalowanie Universal Driver 38
Logowanie do Universal Driver i drukowanie 38
Ustawienia sterownika Universal Driver 39
Importowanie zadań za pomocą Sign Flow Option 39
Importowanie zadania do Command WorkStation za pomocą Sign Flow Option 41

Konfigurowanie ustawień drukowania 42
Rozpoczynanie drukowania 42
Drukuj jako następne 43
Anulowanie przetwarzania zadania 43
Drukowanie zadań rozdzielonych 43

Zadania PostScript i PDF 45
Przełączanie na inny mechanizm drukujący 45
Wykrywanie zadań w formacie EPS 46
Ustawianie upływu czasu wykrywania zadania EPS i zmiana rozdzielczości wejściowej 46
Separacje in-RIP 47
Określanie sposobu przetwarzania przez Command WorkStation informacji in-RIP 47
Definicje pola strony 48
Określanie pola strony 48
Robocza przestrzeń barw 49
Stosowanie roboczej przestrzeni barw 49
Nadruk w zadaniach z kompozytami 49
Symulowanie nadruku w zadaniach z kompozytami 50
Zarządzanie czcionkami nieosadzonymi w zadaniach PDF 50
Ignorowanie przestrzeni kolorów mieszania przezroczystości w zadaniach PDF 50
Wczytywanie wielostronicowych zadań PDF jako pojedynczych stron 51
Renderowanie cienkich linii wysokiej jakości w plikach PDF 51

Pliki jednobitowe 52
Tworzenie przepływu pracy dla plików jednobitowych 52
Tworzenie niestandardowych ustawień wstępnych rozpoznawania zadań 54
Definiowanie ustawień wstępnych rozpoznawania zadań 54
Zmiana metody tworzenia odbitek próbnych dla zadania jednobitowego 56

Edycja zadań 57
Obracanie zadania 57
Obracanie zadań w celu zmniejszenia zużycia nośników 57
Przerzucanie zadania 57
Skalowanie zadań 57
Wyrównywanie zadania na arkuszu 58
Przycinanie zadań 59
Cofanie zmian zadań 59
Zapisywanie ustawień zadania jako przepływu pracy 60
Wizualne elementy wspomagające pracę 60
Zmienianie jednostki miary 61
Powiększanie 61
Włączanie przyciągania 61
Ustawianie współrzędnych linijki 61
Praca z prowadnicami 62
Wyświetlanie wizualnych elementów wspomagających pracę 62

Etykieta zadania 63
Tworzenie i edytowanie etykiet zadań 63
Wyrównywanie etykiety zadania 64
Dostosowywanie rozmiaru etykiety zadania 64

Paski kontrolne 65
Wybór paska kontrolnego 65
Tworzenie paska dynamicznego 66
Drukowanie etykiety zadania w dwóch wierszach 66

Zagnieżdżanie 68
Zagnieżdżanie wszystkich zadań 68
Wymuszanie drukowania zagnieżdżeń 69
Zagnieżdżanie wybranych zadań 69
Dodawanie, usuwanie i kasowanie zadań zagnieżdżonych 70

Klonowanie zadań zagnieżdżonych 70
Zmienianie nazw zagnieżdżeń 70
Rozmieszczanie zadań zagnieżdżonych 70
Wyrównywanie zadań zagnieżdżonych na arkuszu 71
Edycja zadań zagnieżdżonych 71
Skalowanie zadań zagnieżdżonych 72
Blokowanie zadań zagnieżdżonych w stałym położeniu na arkuszu 72
Dodawanie marginesów wokół zadań zagnieżdżonych 73
Drukowanie wybranych stron zadania zagnieżdżonego lub wielostronicowego 73
Dodawanie lub usuwanie arkuszy zagnieżdżania 73

Kafelkowanie 74
Tworzenie kafelkowania 74
Tworzenie kafelków z nakładaniem 75
Drukowanie kafelków z obszarem klejonym 76
Zmienianie rozmiaru kafelków 76
Obracanie kafelków w zadaniu kafelkowania 76
Blokowanie krawędzi kafelka w stałej pozycji 77
Scalanie lub dzielenie kafelków 77
Wyświetlanie i zapisywanie podglądu kafelkowania 77
Dzielenie kafelków do drukowania 78
Wprowadzanie zmian w zadaniach kafelkowania w ostatniej chwili 79
Wprowadzanie zmian w poszczególnych kafelkach w ostatniej chwili 79

Powtarzanie 80
Tworzenie powtarzania 80
Modyfikowanie powtarzania 81

Scalanie zadań 82
Tworzenie przepływu pracy na potrzeby automatycznego scalania zadań 82
Ręczne scalanie zadań 83

Zadania drukowania zmiennych danych 84

Narzędzia kalibracji i profilowania 85
Uruchamianie programu Color Tools 85
Kalibracja drukarki 85
Procedura standardowej kalibracji 86
Procedura zaawansowanej kalibracji 95

Optymalizacja drukarki 104
Wprowadzanie ustawień optymalizacji profilu nośnika 105
Tworzenie pliku optymalizacji L*a*b* 106
Wybór pliku optymalizacji L*a*b* 107
Profile Connector 108
Łączenie lub edytowanie pliku kalibracji w programie Profile Connector 108
Stosowanie pliku kalibracji lub profilu łącza urządzeń 109
Ponowna kalibracja drukarki 109
Ponowna kalibracja drukarki na podstawie pomiaru 109
Dostosowywanie limitów 100% tuszu do referencyjnego pliku kalibracji 111
Zakańczanie ponownej kalibracji drukarki 111
Korekta wizualna i kompensacja płyty 112
Dokonywanie korekt wizualnych kolorów 112

Profile nośników innych firm 115
Tworzenie profilu nośnika za pomocą oprogramowania do profilowania innej firmy 115
Przesyłanie profili nośników innych firm 116

Dostosowywanie właściwości kolorów 117
Dostrajanie kolorów zadania 117
Wymuszenie użycia 100% czarnego tuszu 118
Zwiększanie nasycenia kolorów 118
Konwertowanie na skalę szarości 119

Kolory dodatkowe w programie Job Editor 121
Definiowanie kolorów dodatkowych dla załadowanego zadania 121
Wybór tabeli kolorów dodatkowych 122
Wybieranie i edytowanie tabeli kolorów dodatkowych dla załadowanego zadania 122
Zadania drukowania z niezdefiniowanymi kolorami dodatkowymi 123
Uwzględnianie i wykluczanie kolorów dodatkowych 123
Zmienianie sekwencji tuszu 123
Określanie priorytetu wyszukiwania nazw kolorów dodatkowych 124
Konfigurowanie sposobu obsługi koloru dodatkowego 124
Wymuszanie na Command WorkStation użycia profilu źródłowego 125
Wybór biblioteki kolorów dodatkowych PANTONE PLUS 125
Usuwanie tabeli kolorów dodatkowych 126

Kolory dodatkowe w programie Color Editor 127

Uruchamianie programu Color Editor 127
Dodawanie nowej tabeli koloru dodatkowego 127
Rozwiązywanie konfliktów nazw podczas importowania kolorów dodatkowych 128
Przyciski programu Color Editor 128
Funkcje programu Color Editor 129
Ustawianie preferencji w Color Editor 130
Dodawanie lub duplikowanie kolorów dodatkowych 131
Definiowanie kolorów dodatkowych w pełnych odcieniach 132
Dodawanie gradientów kolorów do kolorów dodatkowych 133
Przypisywanie koloru dodatkowego do kanału tuszu drukarki 134
Tworzenie aliasu koloru dodatkowego 134
Sprawdzanie i poprawianie wierności kolorów dodatkowych 134
Konwertowanie kolorów dodatkowych L*a*b* na przestrzeń kolorów drukarki 135
Sprawdzanie wierności kolorów dodatkowych L*a*b* 135
Tworzenie pliku optymalizacji kolorów dodatkowych. 136
Warianty kolorów dodatkowych 137
Tworzenie wariantów kolorów dodatkowych 137
Drukowanie broszury próbnika 139
Wyszukiwanie kolorów dodatkowych 139
Wyszukiwanie niestandardowych kolorów dodatkowych i zmienianie ich nazw 140
Przypisywanie tabeli kolorów dodatkowych do przepływów pracy 140

Weryfikacja kolorów 141
Narzędzia do weryfikacji 141
Przełączanie z programu Fiery Verify na program Verifier 141
Sprawdzający przepływ pracy w programie Command WorkStation 142
Konfigurowanie przepływu pracy weryfikacji 142
Sprawdzanie spójności kolorów 148
Autonomiczny program Fiery Verify 149
Tworzenie i edytowanie ustawienia wstępnego weryfikacji 150
Tworzenie i edytowanie zestawów tolerancji 150
Porównywanie kolorów referencyjnych i próbek w programie Fiery Verify 151
Wykonywanie pomiaru pojedynczych pól kontrolnych koloru 152
Autonomiczny program Verifier 153
Zestaw preferencji 153
Porównywanie kolorów referencyjnych i próbki w programie Verifier 155
Wyniki weryfikacji 156
Drukowanie rezultatów weryfikacji 159

Wykonywanie pomiaru pojedynczych pól kontrolnych koloru 159
Spójność kolorów w zdalnych lokalizacjach 159
Tworzenie kontenerów zdalnych 160
Osiąganie spójności kolorów w zdalnych lokalizacjach 161
Weryfikacja kolorów za pomocą Fiery ColorGuard 162
Łączenie drukarki sterowanej przez Fiery XF z chmurą Fiery IQ 163

Opcje wykańczania 165
Łączność Fiery Prep-it z serwerem Fiery XF 165
Konfigurowanie znaczników przycinania i znaczników Fotoba 165
Konfigurowanie znaczników otworów 167
Cut Server 168
Instalowanie Cut Server 169
Konfiguracja Cut Server 169
Konfigurowanie programu Command WorkStation dla Cut Server 169
Konfigurowanie urządzenia drukującego-tnącego 170
Kontury cięcia 170
Używanie pola PDF jako konturu cięcia 171
Konfigurowanie konturów cięcia dla załadowanych zadań 172
Konfiguracja ustawień wstępnych konturu cięcia 172
Zadania wydruku z konturami cięcia 176
Wykluczanie konturów cięcia z wydruku 176
Usuwanie widocznych oznaczeń konturu z wydruku 177

Pobieranie materiałów krajarki za pomocą łącznika bazy materiałów krajarki 178

Poprawa jakości wydruku 179
Wyłącznie ustawienia RIP i drukowanie na bieżąco 179
Zwiększanie rozdzielczości RIP 180
Wyłączanie funkcji drukowania dwukierunkowego 180
Dostosowywanie długości drukowanych zadań 180
Dostosowywanie rozmiaru drukowanych zadań 181
Symulacja charakterystyki druku 181
Symulacja warunków oświetleniowych 182
Konfigurowanie wygładzania dynamicznego 182

Zwiększanie prędkości wydruku 184
Korzystanie z opcji FAST Processing lub zmniejszanie rozdzielczości RIP 184

Korzystanie z funkcji FAST Processing . . . 185
Zmniejszanie rozdzielczości RIP . . . 185
Wybór FAST RIP . . . 185
Włącznie ustawienia RIP i drukowanie na bieżąco . . . 186
Włączanie funkcji drukowania dwukierunkowego . . . 186
Zwiększane liczby mechanizmów drukujących Adobe . . . 186
Konfigurowanie przydzielania zadań . . . 187

Komunikacja dwukierunkowa . . . 188
Komunikacja dwukierunkowa z drukarkami EFI . . . 188
Konfigurowanie drukarki w programie Command WorkStation do drukowania dwukierunkowego . . . 188
Włączanie komunikacji dwukierunkowej z urządzeniem print MIS . . . 189

Zarządzanie programem Command WorkStation . . . 190
Fiery Server Control . . . 190
Wyświetlanie ikony programu Fiery Server Control . . . 191
Aktualizacje oprogramowania . . . 191
Pobieranie i instalowanie profili nośników . . . 192
Zarządzanie licencjami . . . 192
Blokowanie lub odblokowywanie drukarki . . . 193
Konfigurowanie usług systemu Windows . . . 193
Konfigurowanie folderów Fiery XF . . . 194
Uruchamianie programu Fiery Server Control z systemem Windows . . . 195
Kopia zapasowa systemu . . . 195
Tworzenie kopii zapasowej systemu . . . 195
Przywracanie kopii zapasowej systemu . . . 196
Środowiska . . . 197
Tworzenie środowiska . . . 197
Przywracanie środowiska . . . 197
Porządkowanie plików zadań . . . 198
Natychmiastowe usuwanie plików zadań . . . 198
Usuwanie plików zadań po spełnieniu określonego kryterium . . . 199
Przesyłanie plików z zewnętrznego źródła . . . 199
Wprowadzanie ustawień regionalnych . . . 200

Dział pomocy technicznej Fiery . . . 201
Kontakt z regionalnym działem pomocy technicznej Fiery . . . 201

Informacje ogólne o programie Command WorkStation Fiery

Fiery Command WorkStation to interfejs zarządzania zadaniem druku dla serwerów Fiery.

Interfejs użytkownika jest specjalnie dostosowany do typu serwera Fiery, z którym nawiązane jest połączenie. Każdy wariant programu Command WorkStation zapewnia dostęp do określonego zestawu funkcji. W tej dokumentacji opisano sposób korzystania z Command WorkStation w przypadku połączenia z serwerem Fiery XF.

Program Command WorkStation umożliwia połączenie kilku serwerów Fiery i zarządzanie zadaniami z jednej lokalizacji.

Command WorkStation można wykonywać do wykonywania zadań związanych z produkcją i wykonywaniem odbitek próbnych, takich jak:

- Skalowanie, obracanie i przerzucanie zadań;
- Grupowe drukowanie wielu zadań jako zagnieżdżania;
- Drukowanie zadań w dużym formacie jako kafelków do łączenia;
- Zarządzanie kolorami dodatkowymi
- Sprawdzanie wierności kolorów wydruków.

Do pobrania programu Command WorkStation za pomocą Fiery Software Manager wymagane jest konto Fiery. Aby uzyskać więcej informacji, zob. Konto Fiery na stronie 20.

Command WorkStation ma kilka opcjonalnych funkcji. Wszystkie zostały przedstawione w niniejszej dokumentacji użytkownika. Jednak opcjonalne funkcje są wyświetlane w Command WorkStation tylko w przypadku posiadania odpowiedniej licencji.

Aby pomóc w maksymalnym wykorzystaniu oprogramowania, Fiery zapewnia wiele innych materiałów do pobrania.

Obejrzyj film tutaj.

Materiały do nauki

Fiery udostępnia wiele różnych rodzajów materiałów edukacyjnych w postaci filmów i dokumentacji, które pomogą Ci w pełni wykorzystać możliwości oprogramowania.

- Filmy

  Fiery zapewnia obszerny zestaw filmów instruktażowych i instruktażowych, które mają na celu zapewnienie użytkownikom wszystkich informacji potrzebnych do pomyślnej obsługi systemu. Kursy rozpoczynają się od podstaw i przechodzą aż do tematów eksperckich. W tej pomocy online znajdziesz bezpośrednie łącza do wielu filmów. Pełna lista wszystkich dostępnych filmów znajduje się pod adresem learning.fiery.com. Do znalezienia filmów na dowolny wybrany temat można też użyć funkcji wyszukiwania.

- Dokumentacja

Z witryny internetowej Fiery można pobrać następujące rodzaje dokumentów:

- Dokumentacja użytkownika (przewodnik Szybki start, instrukcja obsługi, artykuły instruktażowe dotyczące określonych funkcji oprogramowania);
- Dokumentacja techniczna (informacje o wersji, wymagania systemowe, tabele funkcji itp.);
- Baza wiedzy (ogólne artykuły instruktażowe na temat zarządzania kolorami, opcji oprogramowania, przepływów pracy);
- Opisy sterowników drukarek.

- Menu Pomoc programu Command WorkStation

  W menu Pomoc można znaleźć *Fiery Command WorkStation Help* oraz dokumentację obsługiwanego serwera Fiery XF. Kliknij **dokumentację <server name>**, gdzie <server name> to serwer Fiery XF do wyświetlenia dokumentacji dostępnej dla danego serwera Fiery XF.

Asystent wprowadzający

Fiery Command WorkStation Asystent Rozpoczęcia pozwala nauczyć się, jak zarządzać, podglądać i kontrolować zadania drukowania w sposób efektywny dla zoptymalizowanego przepływu pracy.

Odkryj moc Fiery Command WorkStation , aby usprawnić przepływ pracy drukowania dzięki funkcjom zarządzania, przygotowywania i efektywnego drukowania zadań.

Możesz wyszukiwać lub przeglądać samouczki, aby dowiedzieć się o Fiery Command WorkStation.

Możesz uzyskać dostęp do Asystenta Pierwszych Kroków z Fiery Command WorkStation paska bocznego i menu Pomoc.

Job Center

W Job Center w jednym miejscu wyświetlane są wszystkie połączone serwery Fiery i zadania druku. Umożliwia przygotowanie zadań do druku, wyświetla podgląd zadania i podsumowanie ustawień zadań, a także zawiera narzędzie wyszukiwania.

Uwaga: Jeśli dopiero nawiązano połączenie z pierwszym serwerem Fiery XF, konieczne jest skonfigurowanie drukarki. Więcej informacji znajduje się w *przewodniku Szybki start*.

W Job Center znajdują się następujące obszary:

- Pasek boczny: Wyświetla przyciski nawigacji do obsługi następujących ekranów (od góry, pod logiem Fiery): Strona główna, Job CenterJob Center (to okno) oraz Aplikacje i zasoby.
  - Strona główna: Umożliwia wyświetlenie szczegółowego przeglądu stanu serwerów Fiery XF, z którymi nawiązano połączenie, a także zapewnia szybki wgląd w statystykę produkcji druku z ostatniego tygodnia.
  - Centrum zadań: Umożliwia wyświetlanie i zarządzanie zadaniami wysłanymi do połączonego serwera Fiery XF.
  - Aplikacje i zasoby — umożliwia uzyskanie dostępu do wszystkich zainstalowanych aplikacji Fiery jednym kliknięciem oraz wyświetlanie innych aplikacji i zasobów dla serwera Fiery XF. Możesz również uzyskać dostęp do bezpłatnych wersji próbnych oprogramowania oraz materiałów do pobrania obsługiwanych przez wybrany serwer Fiery XF.

    Uwaga: Do wyświetlenia listy dostępnych Aplikacji i zasobów wymagane jest połączenie internetowe.
- Serwery: Wyświetla listę połączonych serwerów, drukarek i kolejek zadań. Kliknij przycisk **Dodaj** (+), aby połączyć się z dodatkowymi serwerami Fiery XF. Kliknij pozycję **Serwer** > **Server Manager**, aby skonfigurować drukarki, przepływy pracy, nośniki i użytkowników.

  Aby wyświetlić adres IP serwera Fiery XF, przesuń wskaźnik myszy na jego nazwę.
- Stan zadania: Umożliwia wyświetlenie informacji ogólnych zadań, które są obecnie przetwarzane i drukowane.
- Wyszukaj, widoki i filtry: Umożliwia szybkie lokalizowanie zadań na podstawie dowolnych kryteriów wyświetlanych w kolumnach zadań. Wyszukiwanie zaawansowane umożliwia znajdowanie zadań na podstawie wielu kryteriów. Można zapisywać niestandardowe filtry wyszukiwania i zmieniać widok okna tak, aby wyświetlić miniatury obrazów zadań.
- Lista zadań: Umożliwia wyświetlenie wszystkich zadań w wybranej kolejce, widoku niestandardowym lub widoku filtrowanym. Kliknij prawym przyciskiem myszy nagłówek kolumny, aby dostosować wyświetlane informacje o zadaniu. Kliknij zadanie prawym przyciskiem myszy, aby uzyskać dostęp do poleceń drukowania lub zarządzania zadaniami albo wyświetlić szczegółowe informacje o zużyciu nośnika i tuszu. Kliknij dwukrotnie zadanie, aby otworzyć Job Editor i wprowadzić ustawienia zadania.
- Podgląd zadania: Umożliwia wyświetlanie zawartości (w formie miniatury) wybranego zadania. Podgląd wyświetla tylko zawartość wejściową i nie jest aktualizowany w przypadku wprowadzenia zmian w zarządzaniu kolorami lub układzie w Job Editor.
- Podsumowanie zadania: Umożliwia wyświetlenie szczegółowych informacji o wybranym zadaniu. Kliknij ikonę ołówka, aby edytować liczbę kopii.
- Konfiguracja nośnika: umożliwia wyświetlenie ustawień wybranego nośnika. Do wybranego zadania można zastosować inny nośnik, klikając przycisk **Edytuj**. To ustawienie może być bardzo przydatne — na przykład, jeśli chcesz przełączyć na inną rozdzielczość wydruku w ostatniej chwili.
- **Asystent rozpoczęcia** (ikona asystenta) – zawiera informacje, które pomagają odkryć możliwości Command WorkStation i usprawnić przepływ pracy drukowania.
- **Fiery IQ** (ikona chmury) — umożliwia dostęp do konta Fiery, z którego z kolei można uzyskać dostęp do funkcji Fiery ColorGuard.

- **Konto Fiery** (okrągła ikona użytkownika) – tworzenie nowego konta lub logowanie do istniejącego. Zielona kropka na ikonie oznacza, że użytkownik jest zalogowany.
- Inteligentne wyszukiwanie Fiery — zapewnia bezpośrednie łącze do całej zawartości dostępnej w społeczności Fiery Communities i w pomocy online. Inteligentne wyszukiwanie Fiery to wygodne narzędzie ułatwiające znajdowanie informacji związanych z dowolną częścią programu Command WorkStation. Kliknij ikonę lupy w lewym dolnym rogu okna, aby rozpocząć wyszukiwanie.

Dostosowywanie listy serwerów

Kolejność wpisów serwera Fiery XF można dostosować.

1. Aby zmienić kolejność serwerów Fiery XF, które zostały wymienione w okienku Serwer, kliknij ikonę **Dostosowywanie listy serwerów** ( ).

   Ikona znajduje się u góry listy serwerów, z lewej strony przycisku + (Dodaj serwer).
2. Wybierz nazwę serwera Fiery XF i kliknij przycisk **Przenieś w górę** lub **Przenieś w dół**, aby przesunąć serwer Fiery XF do żądanego położenia.
3. Kliknij przycisk **OK**.
4. Dla wszystkich serwerów Fiery XF na karcie **Kolejki** wybierz kolejki do wyświetlenia, na przykład Wydrukowane, Przetwarzanie lub Ukończone.

   Uwaga: Należy wybrać co najmniej jedną kolejkę dla każdego połączonego serwera Fiery XF. W przypadku ukrycia kolejki „Wszystkie zadania" następujące funkcje nie będą dostępne: lokalizowanie zadań na podstawie wyszukiwania wszystkich serwerów Fiery XF i tworzenie widoków niestandardowych.

Rozwijanie i zwijanie okienek

Można rozwinąć lub zwinąć okienka **Podsumowanie zadania** i **Serwery**. Można również zwinąć poszczególne serwery w okienku **Serwery** .

- Wykonaj jedną z następujących czynności:
  - Aby rozwinąć lub zwinąć podgląd, kliknij ikonę strzałki na pasku tytułowym okienka **Podgląd**.
  - Kliknij znak plus lub znak minus obok serwera na liście **Serwery**.
  - Aby zwinąć całe okienko **Serwery** w lewą stronę, kliknij ikonę strzałki znajdującą się na lewym dolnym pasku.
  - Aby zwinąć całe okienko **Podsumowanie zadania** w prawą stronę, kliknij ikonę strzałki znajdującą się na prawym dolnym pasku.

Polecenia służące do zarządzania zadaniami w kolejce

W Job Center dostępne są polecenia dotyczące zadań wyświetlanych w kolejce Wstrzymane, Przetwarzanie i Wydrukowane.

Poniższe polecenia można wyświetlić, klikając prawym przyciskiem myszy zadanie w kolejce lub klikając menu **Akcje**.

Drukuj	Umożliwia wydrukowanie wybranego zadania.
Drukuj i wytnij	Umożliwia wysłanie wybranego zadania do urządzenia drukująco-tnącego lub do krajarki.
Usuń	Umożliwia usunięcie wybranego zadania.
Drukuj jako następne	Umożliwia wysłanie wybranego zadania na początek kolejki Drukowanie bez przerywania drukowania bieżącego zadania. Działa tak samo jak przeciągnięcie zadania na początek kolejki Drukowanie.
Przetwórz i wstrzymaj	Umożliwia przetworzenie wybranego zadania z listy Wstrzymane lub Wydrukowane i umieszczenie ich w kolejce Wstrzymane.
Podgląd	Umożliwia zaktualizowanie podglądu po wprowadzeniu zmian w zadaniu w Job Editor.
Edytuj	Umożliwia otwarcie Job Editor w celu wprowadzenia ustawień zadań przed drukowaniem.
Nowe zagnieżdżanie	Umożliwia utworzenie zagnieżdżania z jednego lub kilku wybranych zadań.
Kopiuj do drukarki	Umożliwia skopiowanie zadania do kolejki innej drukarki tego samego modelu. Drukarka docelowa musi zostać wcześniej skonfigurowana w programie Command WorkStation. W przeciwnym razie nie będzie wyświetlana na liście polecenia **Kopiuj do drukarki**.
Przenieś do drukarki	Umożliwia przeniesienie zadania do kolejki innej drukarki tego samego modelu. Drukarka docelowa musi zostać wcześniej skonfigurowana w programie Command WorkStation. W przeciwnym razie nie będzie wyświetlana na liście polecenia **Przenieś do drukarki**.
Szczegóły zadania	Otwiera okno **Szczegóły zadania**, które zawiera szczegółowe informacje o tuszu, nośniku i czasie drukowania zadań. Ma zastosowanie tylko, jeśli drukarka obsługuje komunikację dwukierunkową.
Anuluj	Umożliwia anulowanie wybranego zadania. Polecenie to można zastosować tylko w odniesieniu do zadań, które są nadal wyświetlane w kolejce Drukowanie lub Przetwarzanie.

Ikony paska narzędzi

Na pasku narzędzi Job Center znajdują się ikony służące do importowania, drukowania i usuwania zadań oraz uruchamiania dodatkowo dostępnych opcji.

Import	Umożliwia otwarcie okna **Wybierz pliki do zaimportowania**.
Nowe zagnieżdżanie	Umożliwia utworzenie zagnieżdżania co najmniej jednego wybranego zadania.
Drukuj	Umożliwia wydrukowanie wybranego zadania.

Drukuj i wytnij	Umożliwia wysłanie wybranego zadania do urządzenia drukująco-tnącego lub do krajarki.
Usuń	Umożliwia usunięcie wybranego zadania.
Color Tools	Uruchamia Color Tools – narzędzie do tworzenia i edycji wszystkich typów profili.
Color Editor	Uruchamia Color Editor – narzędzie do definiowania, pomiaru i edycji kolorów dodatkowych.
Verifier	Uruchamia Verifier – narzędzie do weryfikacji spójności kolorów przez porównanie zmierzonych wartości kolorów z odniesieniem.

Uwaga: Niektóre narzędzia są dostępne tylko, jeśli masz odpowiednią licencję.

Inteligentne wyszukiwanie Fiery

Inteligentne wyszukiwanie Fiery pozwala wyszukiwać informacje i zasoby szkoleniowe, dzięki którym można dowiedzieć się więcej o programie Command WorkStation i funkcjach Fiery.

Z poziomu funkcji Inteligentne wyszukiwanie Fiery można wyszukać następujące zasoby w bazie wiedzy Fiery:

- Dokumentacja pomocy
- Fiery Communities
- Poradniki
- Przewodniki po produktach Fiery

1. W Centrum zadań kliknij ikonę Inteligentne wyszukiwanie Fiery (szkło powiększające) znajdującą się w lewym dolnym rogu paska bocznego Fiery.

   Inteligentne wyszukiwanie Fiery jest zawsze dostępne w lewej dolnej części paska bocznego, o ile nie otwarto innego okna, które znajduje się na wierzchu Centrum zadań.

2. W obszarze **Wyszukiwanie informacji o Fiery** wpisz wyszukiwany termin i naciśnij klawisz **Enter**.

   Listę można przewijać za pomocą myszy lub paska przewijania.

   W oknie wyszukiwania wyświetlanych jest 10 wyników naraz.

3. Kliknij wynik wyszukiwania.

   Informacje zostaną otwarte w domyślnej przeglądarce internetowej.

Wyszukiwanie zadań

Możesz wyszukiwać i lokalizować zadania na podłączonym serwerze Fiery, korzystając z parametrów wyszukiwania takich jak nazwa pliku, użytkownik czy data.

Funkcja wyszukiwania pozwala szybko zlokalizować zadania na aktualnie wybranym serwerze Fiery. Jest częścią paska zadań programu Job Center i ma zastosowanie do zadań w bieżącym widoku. Zadania można wyszukiwać w kolejkach Wszystkie zadania, Wstrzymane, Przetwarzanie, Drukowanie, Wydrukowane i Zakończone.

Dostępne są następujące sposoby wyszukiwania zadań:

- **Proste wyszukiwanie zadań** – aby przeszukiwać wszystkie kolumny w bieżącym widoku, nawet jeśli kolumny nie są widoczne na ekranie (z powodu paska przewijania), użyj pola **Wyszukaj**. Na przykład po wpisaniu słowa **Fotografia** można znaleźć zadania, które mają słowo „Fotografia" w nazwie, a także zadania drukowane na nośnikach fotograficznych.
- **Zaawansowane wyszukiwanie zadań** — aby wyszukiwać według wielu kryteriów (kolumn) jednocześnie, należy kliknąć strzałkę obok filtrów nad nagłówkami kolumn i określić kryteria wyszukiwania.

Proste wyszukiwanie zadań

W dowolnym widoku można użyć pola **Wyszukaj** do znajdowania zadań. Przejście z jednego widoku do innego powoduje usunięcie poprzednich kryteriów wyszukiwania.

1. Wpisz kryteria wyszukiwania w polu **Wyszukaj** znajdującym się pod ikonami paska narzędzi Centrum zadań.
2. Naciśnij klawisz **Enter** lub kliknij ikonę lupy (ikona Wyszukaj), aby odnaleźć zadania, które spełniają określone kryteria wyszukiwania.

   W wyszukiwaniu nie jest rozróżniana wielkość znaków.

   Wyszukiwanie określonej wartości jest przeprowadzane we wszystkich kolumnach w bieżącym widoku, nawet jeśli kolumny nie są widoczne na ekranie (z powodu paska przewijania).

Po przeprowadzeniu wyszukiwania można usunąć bieżące kryteria wyszukiwania, klikając polecenie **Wyczyść** lub przechodząc do innego widoku. Umożliwia to wyszukiwanie według różnych kryteriów.

Wyszukiwanie na wszystkich serwerach Fiery

Zadania można zlokalizować, przeszukując wszystkie podłączone serwery Fiery w programie Command WorkStation.

Aby umożliwić wyszukiwanie na wszystkich serwerach Fiery, Command WorkStation musi być połączony z więcej niż jednym serwerem Fiery.

Przeszukaj wszystkie serwery Fiery wybrane z prostej lokalizacji wyszukiwania w Centrum zadań programu Command WorkStation.

Korzystając z funkcji Przeszukaj wszystkie serwery Fiery, można również wyświetlić wszystkie zadania przesłane przez określonego użytkownika na wszystkie serwery.

1. Wpisz kryteria wyszukiwania w polu **Wyszukaj** znajdującym się pod paskiem narzędzi Centrum zadań.
2. Kliknij łącze **Przeszukaj wszystkie serwery Fiery** poniżej pola **Wyszukaj**.

   Gdy zadania są wybierane za pomocą funkcji prostego wyszukiwania, są one znajdowane według następujących kryteriów: nazwa zadania, stan zadania, data i godzina, nazwa użytkownika, rozmiar zadania oraz nazwa serwera.
3. W oknie **Przeszukaj wszystkie serwery Fiery** można uściślić wyszukiwanie, wpisując bardziej szczegółowe informacje dotyczące wyszukiwania w polu **Wyszukaj**.

4 Kliknij dwukrotnie zadanie na liście wyników wyszukiwania lub zaznacz zadanie i kliknij polecenie **Zlokalizuj zadanie**.

Okno **Przeszukaj wszystkie serwery Fiery** zostanie zamknięte, a wybrane zadanie zostanie automatycznie podświetlone na odpowiednim serwerze Fiery.

Z kolei w przypadku zaznaczenia zadania na liście i kliknięcia polecenia **Wyświetl wyszukiwanie na serwerze Fiery** nastąpi przeniesienie do tego wyniku wyszukiwania na serwerze Fiery. Wszystkie zadania spełniające kryteria prostego wyszukiwania są wyświetlane w widoku **Wszystkie zadania**.

Po przeprowadzeniu wyszukiwania można usunąć bieżące kryteria wyszukiwania, klikając **Wyczyść**. Umożliwia to wyszukiwanie według różnych kryteriów na wszystkich podłączonych serwerach Fiery.

Zaawansowane wyszukiwanie zadań

Funkcja **Wyszukiwanie zaawansowane** umożliwia wyszukiwanie według wielu kryteriów (kolumn) jednocześnie w bieżącym widoku.

1 Wybierz widok na liście serwerów po lewej stronie.

Aby wyświetlić wszystkie zadania we wszystkich kolejkach na wybranym serwerze Fiery XF, wybierz widok **Wszystkie zadania**.

2 Kliknij strzałkę obok filtru nad nagłówkami kolumn (na przykład Stan zadania).

3 Wybierz kryteria wyszukiwania i kliknij przycisk **Zastosuj**.

W jednej kolumnie można zaznaczyć wiele zakresów pozycji.

W razie potrzeby zakresy można wybrać tylko w przypadku niektórych kolumn.

Aby odwrócić widok wszystkich zadań we wszystkich kolejkach na wybranym serwerze Fiery, wybierz widok **Wszystkie zadania**.

4 W przypadku kolumn zawierających informacje o dacie można wybrać jedną z następujących opcji:

- **Dziś** – umożliwia wyszukiwanie zadań w bieżącym dniu.
- **Dokładna data** – umożliwia wyszukiwanie zadań w określonym dniu.

  Przed albo **Po** – umożliwia wyszukiwanie zadań, które są drukowane przed określoną datą lub po określonej dacie.
- **Od**, **Do** – umożliwia wyszukiwanie zadań w wybranym okresie od daty początkowej do końcowej.

5 Aby wyszukać w większej liczbie kolumn, kliknij strzałkę obok filtru **Więcej** i wybierz kolumny, które chcesz dodać.

6 Po przeprowadzeniu wyszukiwania można usunąć bieżące kryteria wyszukiwania, klikając polecenie **Wyczyść** lub przechodząc do innego widoku. Umożliwia to wyszukiwanie według różnych kryteriów.

Job Editor

W Job Editor można zastąpić dowolne domyślne ustawienie przepływu pracy, w tym zarządzanie kolorami, skalowanie, przycinanie, ustawienia drukowania, obrót zadania i ponowne wyrównanie zadania.

Job Editor można otworzyć, klikając dwukrotnie zadanie w Job Center.

- Pasek boczny: Wyświetla przyciski nawigacyjne dla następujących kart: **Plik**, **Układ**, **Wykończenie**, **Kolor**, **Drukarka**, **Sprawdź**. Każda karta jest podzielona na panele, które można rozwinąć, aby wyświetlić zawartość, lub zwinąć, aby ją ukryć.
- Panele: Umożliwiają wyświetlenie ustawień zadania. W niektórych panelach należy zaznaczyć pole wyboru na pasku nagłówka, aby ustawienia były dostępne.
- Okno podglądu: Umożliwia wyświetlenie obszaru roboczy do edycji zadań.
- Pasek narzędzi: Zawiera narzędzia i ustawienia do edycji wybranego zadania, zagnieżdżania, powtarzania i powtarzania oraz kafelkowania.
- Pasek przewijania: Umożliwia przewijanie strony po stronie w zadaniach wielostronicowych.
- Powiększenie: Umożliwia skalowanie podglądu zadania względem okna podglądu.

Obejrzyj film tutaj.

Server Manager

Server Manager to miejsce, w którym przeprowadza się konserwację systemu, konfiguruje drukarki i dodaje użytkowników.

- Pasek boczny: Wyświetla przyciski nawigacji do obsługi następujących ekranów: **Serwer**, **Drukarki** i **Użytkownicy**.
- **Serwer**: udostępnia ustawienia konserwacji systemu.
- **Drukarki**: Umożliwia dodawanie i konfigurowanie drukarek, tworzenie przepływów pracy i wybór nośników. Ustawienia przepływu pracy skonfigurowane w Server Manager są zapisywane jako przepływy pracy serwera. Przy importowaniu zadania można zastosować przepływ pracy.
- **Użytkownicy**: Umożliwia dodawanie użytkowników i przypisywanie uprawnień, aby umożliwić im dostęp do określonych obszarów oprogramowania.

Obejrzyj film tutaj.

Utrzymanie systemu

Karta **Serwer** zawiera ustawienia dotyczące organizacji systemu Fiery.

Informacje o serwerze i konfiguracja	Zawiera ogólne ustawienia mechanizmów drukujących Adobe, definicji kolorów PANTONE PLUS, powiadomień o aktualizacjach, FAST RIP i komunikacji dwukierunkowej. Umożliwia wybór ustawień rozdzielczości podglądu i profilu monitora. Jeśli serwer Fiery XF obsługuje ustawienie **Włącz podgląd wydruku**, wybierz je, aby wyświetlić podgląd na podstawie wybranego profilu nośnika. Pokazuje również adres IP serwera Fiery XF, zainstalowaną wersję serwera Fiery XF, identyfikator serwera Fiery XF, liczbę wątków przetwarzania i ilość wolnego miejsca na dysku twardym.
Kopia zapasowa i przywracanie	Umożliwia utworzenie kopii zapasowej systemu dla wybranych elementów.
Utrzymanie	Umożliwia usunięcie plików wydruku, podglądu i tymczasowych utworzonych podczas przetwarzania zadań.

Ścieżki plików serwera	Umożliwia przeniesienie profili i plików programów z domyślnej lokalizacji instalacji na inną partycję.
Przekazywarka obrazów	Umożliwia przekazywanie plików kolorów i profili nośników z zewnętrznego nośnika danych lub z pulpitu bezpośrednio do odpowiedniego folderu programu.
Licencja i kontrakt	Umożliwia wyświetlenie informacji szczegółowych o licencji oraz aktywowanie i dezaktywowanie licencji. Umożliwia również wyświetlenie stanu Umowy dotyczącej konserwacji i pomocy technicznej w zakresie oprogramowania (SMSA).

Konto Fiery

Konto Fiery umożliwia pobieranie najnowszych wersje programu Command WorkStation.

Tworzenie konta Fiery w Fiery Software Manager

Aby pobrać program Command WorkStation i inne aplikacje Fiery za pomocą Fiery Software Manager, musisz utworzyć konto Fiery.

Do utworzenia nowego konta Fiery konieczne jest podanie prawidłowego adresu e-mail.

1. W Fiery Software Manager kliknij przycisk **Uaktualnij** znajdujący się obok opcji Pakietu Fiery Command WorkStation.
2. Kliknij przycisk **Utwórz konto**.
3. Postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby utworzyć konto Fiery i zweryfikować adres e-mail.

Aby uzyskać więcej informacji na temat uzyskiwania dostępu do aplikacji Fiery IQ za pomocą konta Fiery, zob. Fiery IQ dla drukarek zarządzanych sterownikiem Fiery XF.

Konfigurowanie Command WorkStation

Możesz dostosować system Command WorkStation do własnych procesów pracy, łącząc się z dodatkowymi serwerami Fiery, dodając i dostosowując przepływy pracy i nośniki oraz konfigurując konta użytkowników.

Do pobrania programu Command WorkStation wymagane jest konto Fiery. Aby uzyskać więcej informacji, zob. Konto Fiery na stronie 20.

Aby uzyskać więcej informacji na temat logowania i konfigurowania programu Command WorkStation bezpośrednio po instalacji, zobacz *Przewodnik szybki start*.

Logowanie do wielu serwerów Fiery

Po zalogowaniu się do pierwszego serwera Fiery XF można zarządzać zadaniami w dowolnym miejscu w sieci, łącząc się z innymi zgodnymi serwerami Fiery.

Wszystkie serwery Fiery, z którymi nawiązano połączenie, są wymienione w Job Center. Możesz łatwo przełączać się między nimi, aby zarządzać zadaniami i drukarkami.

Uwaga: Jeśli połączenie z serwerem Fiery XF zostanie rozłączone, program Command WorkStation automatycznie próbuje ponownie nawiązać połączenie. Aby korzystać z funkcji automatycznego ponownego łączenia, w programie Command WorkStation otwórz okno **Preferencje** na karcie **Ogólne** w obszarze **Automatyczne ponowne połączenie** i wybierz polecenie **Włącz automatyczne ponowne połączenie**, aby automatycznie nawiązać połączenie z rozłączonymi serwerami przy użyciu zapisanych haseł.

1. W Job Center: Obok pozycji **Serwery** kliknij przycisk **Dodaj** (+).
2. Wybierz dowolny serwer Fiery z listy lub wpisz nazwę serwera albo adres IP. Następnie kliknij przycisk **Dodaj**.

   Kolumna **Model** wskazuje, że nawiązywane jest połączenie z serwerem atramentowym Fiery XF. Serwery arkuszy i serwery szybkich atramentowych maszyn drukarskich są wyświetlane jako różne modele.

   Alternatywnie kliknij pozycję **Wyszukiwanie zaawansowane**, aby wyszukać serwer Fiery XF w określonym zakresie adresów IP, w określonym zakresie podsieci lub wyszukać słowo kluczowe. Ogranicz maksymalnie zakres wyszukiwania adresów IP, aby uniknąć niepotrzebnego ruchu sieciowego.
3. Wybierz nazwę użytkownika i wpisz hasło. Następnie kliknij polecenie **Zaloguj się**.

Usuwanie serwera Fiery

Istnieje możliwość odłączenia serwera Fiery.

- W Job Center: Kliknij prawym przyciskiem myszy serwer Fiery, a następnie kliknij polecenie **Usuń serwer Fiery**.

W każdej chwili możesz połączyć się ponownie.

Dodawanie większej ilości drukarek

Licencja określa, które maszyny drukarskie są dostępne do wyboru w oprogramowaniu.

Zanim zaczniesz: Pobierz profile nośników dla drukarek, które chcesz dodać.

Każda drukarka musi mieć własne, unikatowe informacje o połączeniu. Na przykład dwie drukarki tego samego modelu muszą mieć własne adresy IP lub pliki druku muszą być zapisywane w osobnym folderze eksportu.

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki**, a następnie kliknij przycisk **Dodaj** (+).

   Spowoduje to wyświetlenie okna dialogowego **Nowa drukarka**.

2. Wybierz producenta drukarki.
3. Wybierz typ drukarki.

   Możesz wpisać w polu **Wyszukiwanie** , aby przefiltrować listę urządzeń.

   Jeśli ta opcja jest dostępna, zalecane jest, aby zawsze wybierać typ drukarki z określeniem w FAST DRIVE nazwie. Aby uzyskać więcej informacji, zob. FAST DRIVE na stronie 22.
4. Wpisz nazwę drukarki (opcjonalnie).

   Jest to nazwa wyświetlana w oprogramowaniu. Domyślnie Command WorkStation wyświetla typ drukarki. Domyślną nazwę można zastąpić.
5. Dodaj opis (opcjonalnie).

   Na przykład możesz wprowadzić lokalizację drukarki lub typ nośnika w drukarce.
6. Kliknij przycisk **Dalej**.
7. Skonfiguruj połączenie drukarki. Wykonaj jedną z następujących czynności:

   Drukarka musi być włączona. W przeciwnym razie nie można jej wykryć.

   - Konfigurowanie drukarki sieciowej na stronie 23
   - Konfigurowanie drukarki podłączonej przez USB na stronie 23
   - Konfiguracja wydruku do pliku na stronie 23
   - Konfigurowanie drukarki sieciowej i przesyłanie plików do drukarki na stronie 24
8. Kliknij przycisk **Zakończ**.

Obejrzyj film tutaj.

FAST DRIVE

Niektóre modele drukarek obsługują FAST DRIVE. FAST DRIVE przyspiesza prędkość przetwarzania zadań dzięki zastosowaniu procesora graficznego (GPU) zamiast procesora (CPU). Jest on dostępny w niektórych nowszych wersjach Fiery proServer Premium i wymaga specjalnej licencji.

Command WorkStation zawiera sterowniki drukarek FAST DRIVE i inne niż FAST DRIVE. Jeśli ta opcja jest dostępna, zalecane jest, aby zawsze wybierać typ drukarki z określeniem w FAST DRIVE nazwie. Starsze sterowniki drukarki są dostępne w celu zapewnienia zgodności i spójności kolorów z plikami kalibracji utworzonymi we wcześniejszych wersjach programu Command WorkStation.

FAST DRIVE jest obsługiwany tylko w przypadku podstawowych plików linearyzacji utworzonych na serwerze Fiery XF w wersji 6.5 lub nowszej. Plików kalibracji utworzonych w oprogramowaniu Fiery XF w wersji 6.4 lub starszej nie można używać z tym sterownikiem drukarki FAST DRIVE.

W Job Editor w panelu **Informacje o pliku źródłowym** na karcie **Plik** można sprawdzić, czy zadanie zostało przyspieszone za pomocą sterownika drukarki FAST DRIVE.

Konfigurowanie drukarki sieciowej

Połączenie z drukarką można nawiązać poprzez jej adres IP.

1. W obszarze **Typ połączenia** wybierz pozycję **Drukuj za pomocą sieci adresu IP** i wpisz adres IP drukarki.
2. Wybierz typ protokołu TCP/IP używanego przez drukarkę do przesyłania danych.

   Większość drukarek obsługuje protokół RAW i drukuje do portu 9100. Protokół LPR jest zwykle zarezerwowany dla systemów Unix lub serwerów druku z wieloma interfejsami. W większości przypadków pole to można pozostawić puste. W razie wątpliwości należy zapoznać się z instrukcją obsługi drukarki lub skontaktować się z administratorem systemu.

   Uwaga: Drukarki EFI VUTEk komunikują się za pośrednictwem portu 8013.

Konfigurowanie drukarki podłączonej przez USB

Można drukować za pomocą drukarki lokalnej, która jest podłączona do komputera serwera za pośrednictwem portu USB.

1. W obszarze **Typ połączenia** wybierz opcję **Drukuj za pomocą portu**.
2. W obszarze **Port** wybierz port.

Konfiguracja wydruku do pliku

Możesz zdefiniować format nazewnictwa i wybrać folder eksportu, w którym zapisywane będą pliki druku dla wielkoformatowych maszyn drukarskich EFI.

Pliki druku z maszyn drukarskich EFI VUTEk są zapisywane w formatach RTL lub TIFF w określonym folderze **Eksport**. Pliki map bitowych, GIF lub PNG służą do wyświetlenia podglądu zadania w interfejsie użytkownika VUTEk. Pliki map bitowych, GIF i PNG można otwierać w dowolnym popularnym programie graficznym.

Uwaga: Pliki GIF są tworzone domyślnie. W razie potrzeby możesz wyłączyć to ustawienie w panelu **Ustawienia specjalne** drukarki w Server Manager.

Pliki druku z maszyn drukarskich EFI Matan, wielkoformatowych maszyn do druku z roli na rolę EFI i Reggiani są zapisywane jako oddzielne pliki TIFF w określonym folderze **Export**. W przypadku wybrania folderu **Eksport** znajdującego się w sieci należy określić prawa dostępu do tego folderu.

1. W obszarze **Typ połączenia** wybierz pozycję **Wydruk pliku**.
2. Zdefiniuj ścieżkę eksportu (opcjonalnie).

   Użyj domyślnej ścieżki eksportu lub kliknij przycisk **Wybierz** i przejdź do innego folderu.

3 Wybierz format nazewnictwa plików druku.

Domyślny format nazewnictwa to *job order_job name_job ID_tile number_page number_Date*. Możesz zdefiniować niestandardowy format nazewnictwa, który może również zawierać tekst niestandardowy i dowolne z następujących zmiennych:

Zmienna	Opis
%count	Licznik
%jobid	Identyfikator zadania
%t	Numer kafelka
%p	Numer strony
%out	Drukarka
%cm	Tryb koloru
%job	Nazwa zadania/nazwa zagnieżdżania
%res	Rozdzielczość
%work	Przepływ pracy
%date	Data
%order	Kolejność zadań

Uwaga: Nazwy plików są łatwiejsze do odczytania, jeśli między dwiema zmiennymi zostanie dodany separator, taki jak podkreślenie lub łącznik.

Konfigurowanie drukarki sieciowej i przesyłanie plików do drukarki

Drukarkę EFI VUTEk XT lub EFI VUTEk MCORR można podłączyć za pomocą adresu IP i przesłać dane drukowania do folderu na drukarce.

1 W obszarze **Typ połączenia** wybierz pozycję **Drukuj za pomocą sieci adresu IP** i wpisz adres IP drukarki obsługującej drukowanie sieciowe.

2 W polu **Ścieżka eksportu** JDF określ folder udostępniony /vutek/Integration na drukarce VUTEk.

3 Wprowadź nazwę użytkownika i hasło, aby uzyskać dostęp do folderu udostępnionego na drukarce VUTEk.

Uwaga: Ustaw pole **Nazwa użytkownika** na wartość **xfjdfintegration**, a pole **Hasło** na wartość **Fiery.1**.

Konfigurowanie unikatowego identyfikatora drukarki

Możesz zmodyfikować unikatowy identyfikator drukarki.

Podczas tworzenia drukarki w Server Manager na karcie **Informacje o drukarce** dla każdej drukarki wyświetlany jest unikatowy identyfikator (unikalny dla każdego serwera Fiery XF). Ten identyfikator reprezentuje identyfikator konfiguracji Fiery IQ za pomocą Fiery XF.

Możesz użyć utworzonego identyfikatora lub wprowadzić własny unikatowy identyfikator urządzenia, taki jak numer seryjny, na potrzeby połączenia.

Nośniki i przepływy pracy

Procesy robocze można zautomatyzować, konfigurując zestaw nośników dla każdego z nośników oraz przepływ pracy dla każdego z procesów zadań.

- Nośnik definiuje typ tuszu, nośnik (typ, źródło, rozmiar) oraz wszelkie ustawienia specyficzne dla drukarki, takie jak tryb automatycznego cięcia lub drukowanie tuszem białym.
- Przepływ pracy definiuje podstawowe ustawienia zarządzania kolorami i zadaniami.

Konfigurowanie nośnika

Nowy nośnik można utworzyć, tworząc kopię istniejącego nośnika, takiego jak nośnik ogólny. Można również edytować nośniki i zmieniać ich nazwy.

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz nośnik w widoku drzewa drukarki.
2. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Aby utworzyć nowy nośnik: Kliknij przycisk **Dodaj** (+) obok pozycji **Nośnik**. Następnie wpisz unikatową nazwę i kliknij przycisk **Zapisz**.
   - Aby edytować istniejący nośnik: Kliknij nośnik.
   - Aby skopiować nośnik do innej drukarki tego samego typu: Kliknij prawym przyciskiem myszy nośnik, kliknij polecenie **Kopiuj do drukarki**, a następnie kliknij drukarkę.

     Uwaga: Nośnik można skopiować do innego modelu drukarki. Musisz jednak wybrać zgodną konfigurację nośnika.
   - Aby zduplikować nośnik w celu użycia go na tej samej drukarce: Kliknij prawym przyciskiem myszy nośnik, a następnie kliknij polecenie **Duplikuj**.
   - Aby zmienić nazwę nośnika: Kliknij prawym przyciskiem myszy nośnik, a następnie kliknij polecenie **Zmień nazwę**. Następnie wpisz unikatową nazwę i kliknij przycisk **Zapisz**.
3. Dostosuj ustawienia (opcjonalnie).
4. Kliknij prawym przyciskiem myszy nośnik, a następnie kliknij polecenie **Ustaw jako domyślny** (opcjonalnie).

   Nośnik domyślny jest wstępnie wybrany dla wszystkich importowanych zadań.

Więcej informacji na temat konfigurowania nośnika znajduje się w *przewodniku Szybki start*.

Konfigurowanie przepływu pracy

Nowe przepływy pracy można tworzyć, wybierając szablon lub tworząc kopię istniejącego przepływu pracy, takiego jak ogólny przepływ pracy. Można również edytować przepływy pracy i zmieniać ich nazwy.

Command WorkStation udostępnia następujące szablony domyślne:

- **PRODUKCJA** — zapewnia dostęp do ustawień zwykle używanych w różnych środowiskach produkcyjnych, ale ukrywa ustawienia przeznaczone specjalnie dla środowiska odbitki próbnej.
- **ODBITKA PRÓBNA** — zapewnia dostęp do ustawień zwykle używanych w różnych środowiskach odbitek próbnych, ale ukrywa ustawienia przeznaczone specjalnie dla środowiska produkcyjnego.
- **FOTOGRAFIA** — zapewnia dostęp do ustawień, które są zwykle używane w różnych środowiskach fotograficznych.
- **NIESTANDARDOWE** — zapewnia dostęp do pełnego zakresu licencjonowanych funkcji.

Program Command WorkStation wstępnie wybiera profile źródłowe, profile symulacji (referencyjne) i cele transformacji barw dla każdego domyślnego przepływu pracy. Odwzorowanie kolorów można znacznie poprawić, wybierając profile i cele transformacji barw dostosowane do przepływu pracy (zobacz Wybieranie profili i celów transformacji barw na stronie 27).

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki.
2. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Aby utworzyć nowy przepływ pracy: Kliknij przycisk **Dodaj** (+) obok pozycji **Przepływ pracy**. Następnie wybierz typ przepływu pracy i szablon, który najlepiej odpowiada Twoim potrzebom, i kliknij przycisk **Wczytaj**.
   - Aby edytować istniejący przepływ pracy: Kliknij przepływ pracy.
   - Aby skopiować przepływ pracy do innej drukarki: Kliknij prawym przyciskiem myszy przepływ pracy, a następnie kliknij polecenie **Kopiuj do drukarki** i wybierz drukarkę.
   - Aby skopiować przepływ pracy do innej drukarki: Kliknij prawym przyciskiem myszy przepływ pracy, a następnie kliknij polecenie **Przenieś do drukarki** i wybierz drukarkę.
   - Aby zduplikować przepływ pracy: Kliknij prawym przyciskiem myszy przepływ pracy, a następnie kliknij polecenie **Duplikuj**.
   - Aby zmienić nazwę przepływu pracy: Kliknij prawym przyciskiem myszy przepływ pracy, a następnie kliknij polecenie **Zmień nazwę**. Następnie wpisz unikatową nazwę i kliknij przycisk **Zapisz**.
3. Dostosuj ustawienia (opcjonalnie).

   Możesz dostosować dostępne ustawienia dowolnego szablonu przepływu pracy.
4. Kliknij prawym przyciskiem myszy przepływ pracy, a następnie kliknij polecenie **Ustaw jako domyślny** (opcjonalnie).

   Domyślny przepływ pracy jest wstępnie wybrany dla wszystkich importowanych zadań.

Przepływy pracy można dostosować za pomocą ustawień na kartach **Plik**, **Układ**, **Wykończenie**, **Kolor**, **Drukarka** i **Sprawdź**.

Wybieranie profili i celów transformacji barw

Program Command WorkStation umożliwia użycie profili źródłowych, profili symulacji (referencyjnych) i celów transformacji barw w celu kontrolowania odwzorowania kolorów. Odwzorowanie kolorów można znacznie poprawić, wybierając profile i cele transformacji barw dostosowane do przepływu pracy.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Zarządzanie kolorami**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
- W Job Editor: Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Zarządzanie kolorami**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.

2 Wybierz domyślne ustawienie wstępne zarządzanie kolorami (opcjonalnie).

Program Command WorkStation zapewnia ustawienia wstępne zarządzania kolorami dla produkcji, fotografii, odbitki próbnej, grafiki biznesowej i wydruku w skali szarości. Zawierają one wstępnie wybrane profile źródłowe, profile symulacji i cele transformacji barw odpowiednie dla standardowych przepływów pracy.

3 Wybierz polecenie **Użyj osadzonych profili, gdy są obecne** (opcjonalnie).

To ustawienie jest stosowane do zadań JPEG, TIFF i PSD z osadzonym profilem źródłowym. Zastosowanie osadzonego profilu źródłowego gwarantuje, że właściwości kolorów urządzenia wejściowego zostaną uwzględnione podczas przetwarzania zadań.

4 Wybierz polecenie **Użyj dynamicznego celu transformacji barw** (opcjonalnie).

To ustawienie analizuje kolory zadania i stosuje najbardziej odpowiedni cel transformacji barw (zob. także Dynamiczny cel transformacji barw na stronie 30).

5 Kliknij polecenie **Zarządzaj profilami źródłowymi**.

6 W obszarze **Profile źródłowe** wybierz odpowiedni profil RGB, CMYK i skali szarości.

Powszechnie używany profil źródłowy jest wstępnie wybierany dla każdej przestrzeni kolorów. Można również użyć profilu źródłowego dostarczonego z urządzeniem wejściowym. Aby wybrać niestandardowy profil źródłowy, należy go skopiować do folderu ProgramData\Fiery\Fiery XF\Server\Profiles\Reference.

Command WorkStation nie zapewnia wielokolorowych profili źródłowych, ale można zaimplementować niestandardowe profile wielokolorowe.

7 Wybierz odpowiedni cel transformacji barw dla każdego profilu źródłowego.

Powszechnie używany cel transformacji barw jest wstępnie wybierany dla każdej przestrzeni kolorów. To, który cel transformacji barw jest najbardziej odpowiedni, zależy od typu zadania.

8 W obszarze **Profil symulacji** wybierz opcję **Używaj przeznaczenia wydruku PDF, gdy jest obecne** (opcjonalnie).

To ustawienie jest stosowane do zadań PDF/X z osadzoną metodą wydruku. Uwzględnia wybraną roboczą przestrzeń barw. Osadzone metody wydruku zastępują profil symulacji wybrany na tym panelu.

9 W obszarze **Profil symulacji** wybierz profil symulacji (referencyjny).

Można wybrać profil symulacji dostarczony z programem Command WorkStation lub dostarczony np. przez drukarnię.

Fiery udostępnia dodatkowe profile niestandardowe. Można je znaleźć w podfolderach folderu ProgramData\Fiery\Fiery XF\Server\Profiles\Reference\Reference Additional. Aby użyć jednego z tych profili lub niestandardowego profilu symulacji, należy go skopiować do folderu ProgramData\Fiery\Fiery XF\Server\Profiles\Reference.

10 Wybierz odpowiedni cel transformacji barw dla profilu symulacji (referencyjnego).

11 Kliknij przycisk **OK**.

12 Kliknij przycisk **Zapisz**.

Obejrzyj film tutaj.

Profile źródłowe

Profil źródłowy opisuje charakterystykę kolorów zdefiniowaną w programie graficznym lub przez urządzenie wejściowe. Profile źródłowe zapewniają niezawodny sposób przewidywania wyników odwzorowania kolorów w procesie produkcyjnym przy użyciu tradycyjnej drukarki.

Profile źródłowe RGB zapewniają wydruki wysokiej jakości w żywych kolorach. Robią to, utrzymując większą gamę kolorystyczna RGB podczas przetwarzania zadania.

Wielokolorowe profile źródłowe

Program Command WorkStation może zaimplementować niestandardowe profile wielokolorowe dla pięciu, sześciu lub siedmiu kolorów.

Command WorkStation analizuje przestrzeń kolorów każdego przychodzącego zadania PostScript i TIFF i stosuje wybrany profil źródłowy CMYK lub wielokolorowy na podstawie liczby wykrytych kolorów. Chociaż Command WorkStation umożliwia przetwarzanie wielokolorowych zadań PostScript i TIFF, zaleca się używanie formatu PostScript, gdy tylko jest to możliwe.

Command WorkStation obsługuje zadania PostScript i TIFF w inny sposób.

- Zadania PostScript

  Wielokolorowy profil źródłowy można zastosować, jeśli zadanie i profil zostały utworzone dla tych samych kanałów tuszu. Jeśli zadanie zawiera kanały tuszu, których nie ma w profilu źródłowym, Command WorkStation traktuje te kolory jako kolory dodatkowe.

  W poniższej tabeli przedstawiono, jak program Command WorkStation stosuje wielokolorowy profil źródłowy do zadań PostScript.

Przestrzeń kolorów zadania	Wybrany wielokolorowy profil źródłowy	Zastosowany profil źródłowy
CMYK	Brak	CMYK
CMYKOG	CMYKOG	CMYKOG
CMYKOGB	CMYKOG	CMYKOG Zdefiniuj B jako kolor dodatkowy.

CMYKRGB	CMYKOG	CMYK Zdefiniuj RGB jako kolor dodatkowy.
CMYKRGB	CMYKRGB	CMYKRGB

- Zadania TIFF

  Command WorkStation odczytuje informacje o kolorze z nagłówka pliku, jeśli są dostępne. W takim przypadku Command WorkStation stosuje profile źródłowe, tak jak w przypadku zadań PostScript.

  Jeśli program Command WorkStation nie może odczytać informacji o kolorach z nagłówka pliku, ważna jest tylko liczba kanałów kolorów, a nie same kolory. Aby przetworzyć zadanie z siedmioma kanałami tuszu, można użyć dowolnego wielokolorowego profilu źródłowego z siedmioma kolorami. Command WorkStation zawsze przetwarza zadanie przy użyciu kolorów profilu wielokolorowego.

Można zastąpić ustawienie domyślne i wymusić zastosowanie przez Command WorkStation profilu źródłowego CMYK lub wielokolorowego.

Profile symulacji (referencyjne)

Profile symulacji (referencyjne) opisują właściwości odwzorowania kolorów maszyny drukarskiej, które mają być symulowane na drukarce atramentowej.

Program Command WorkStation udostępnia zestaw ogólnych profili symulacji (referencyjnych) w folderze C:\Program Files (x86)\Fiery\Components\Fiery XF\Reference Profiles .

Cele transformacji barw

Cele transformacji barw opisują sposób dostosowywania kolorów spoza gamy kolorystycznej w celu dopasowania do docelowej gamy kolorystycznej.

Gama kolorystyczna źródłowej przestrzeni kolorów często przekracza docelową przestrzeń kolorów drukarki, dlatego nasycone kolory mogą zostać przycięte (niedokładnie odwzorowane). To jest powód, dla którego zdjęcia cyfrowe, które mają żywe, nasycone kolory, jeśli są wyświetlane w przestrzeni kolorów RGB aparatu cyfrowego lub monitora komputerowego, wyglądają matowo po wydrukowaniu przy użyciu mniejszej przestrzeń kolorów CMYK drukarki.

Poniższa tabela wskazuje, który cel transformacji barw jest najbardziej odpowiedni dla danego typu zadania:

Cel transformacji barw	Nadaje się do drukowania...
Kolorymetria bezwzględna (biel papieru)	Odbitki próbne z symulacją bieli papieru
Percepcyjne	Fotografie
Nasycone	Grafika biznesowa w jasnych, nasyconych kolorach
Percepcyjne bezwzględne	Fotografie, które wymagają konwersji z dużej źródłowej przestrzeni kolorów (RGB) do mniejszej docelowej przestrzeni kolorów (CMYK)
Kolorymetria względna (bez bieli papieru)	Odbitki próbne bez symulacji bieli papieru

Kolorymetria bezwzględna z kompensacją czarnego punktu	Odbitki próbne z symulacją bieli papieru i kompensacją punktu czerni
Kolorymetria względna z kompensacją czarnego punktu / Kolorymetria względna z kompensacją czarnego punktu (najlepsza) /	Odbitki próbne bez symulacji bieli papieru, ale z kompensacją punktu czerni Kolorymetria względna z kompensacją czarnego punktu zapewnia spójność kolorów z odwzorowaniem kolorów starszych wersji Fiery XF. Kolorymetria względna z kompensacją czarnego punktu (najlepsza) zapewnia uzyskanie lepszych wyników.

Dynamiczny cel transformacji barw

Program Command WorkStation umożliwia analizę kolorów zadania i określenie, czy można je dokładnie odwzorować na wybranej drukarce.

Na podstawie analizy Command WorkStation stosuje najbardziej odpowiedni cel transformacji barw dla danego zadania.

Wynik analizy zadań	Zastosowany cel transformacji barw	Opis
Wszystkie kolory mieszczą się w odtwarzalnej gamie kolorystycznej drukarki	Kolorymetria względna	Ten cel transformacji odwzorowuje dokładnie kolory zadania i kompresja gamy kolorystycznej nie jest konieczna.
Niektóre kolory znajdują się poza odtwarzalną gamą kolorystyczną urządzenia wyjściowego	Percepcyjne	Ten cel transformacji barw kompresuje kolory zadania, dzięki czemu wszystkie kolory mogą być drukowane bez przycinania gamy kolorystycznej.

Profil symulacji jest nadrzędny względem profilu źródłowego. Jeśli wybrany zostanie profil symulacji, Command WorkStation stosuje dynamiczny cel transformacji barw dla profilu symulacji. W przeciwnym razie Command WorkStation stosuje cel transformacji barw dla odpowiedniego profilu źródłowego.

Zapisywanie niestandardowego przepływu pracy jako szablonu

Przepływ pracy można zapisać jako szablon i wybrać do następnego zadania.

1. Kliknij prawym przyciskiem myszy przepływ pracy i kliknij polecenie **Zapisz jako szablon**.
2. Wpisz unikatową nazwę.
3. Dodaj opis (opcjonalnie).
4. Kliknij przycisk **Zapisz**.

Konfigurowanie kont użytkowników

Konto użytkownika określa, do których funkcji programu Command WorkStation dany użytkownik ma dostęp. Do tworzenia lub edytowania kont użytkowników wymagane są uprawnienia administratora.

Oprogramowanie jest instalowane z jednym domyślnym administratorem i jednym domyślnym operatorem.

1 W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Użytkownicy**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Aby utworzyć nowego użytkownika: Kliknij przycisk **Dodaj** (+).
- Aby edytować istniejącego użytkownika: Kliknij nazwę użytkownika.

3 W panelu **Informacje** wprowadź nazwę użytkownika. Następnie zdefiniuj hasło i potwierdź je, ponownie wpisując nazwę w odpowiednim polu.

4 Wybierz rolę użytkownika: Administrator lub operator.

Administratorzy mają dostęp do programu Server Manager w celu konfiguracji systemu, a także mogą edytować i drukować zadania. Operatorzy mogą tylko edytować i drukować zadania.

5 Kliknij opcję **Ustawienia drukarki i przepływu pracy**, a następnie wykonaj następujące czynności:

a) Wybierz co najmniej jedną drukarkę.

Każdy użytkownik musi mieć dostęp do co najmniej jednej drukarki. Podczas importowania zadań widoczne są tylko wybrane drukarki. Dostęp można przyznać do wszystkich drukarek, wybierając opcję **Dostęp do drukarki**.

b) Dla każdej wybranej drukarki wybierz co najmniej jeden przepływ pracy.

Przepływy pracy definiują ustawienia stosowane przez program Command WorkStation do każdego zadania. Oprogramowanie jest dostarczane z jednym ogólnym przepływem pracy dla każdej drukarki. Jeśli wcześniej skonfigurowane zostały niestandardowe przepływy pracy, są one również dostępne do wyboru. Podczas importowania zadań widoczne są tylko wybrane przepływy pracy.

c) Kliknij przycisk **OK**.

6 Kliknij pozycję **Ustawienia kart i okienek**, a następnie wykonaj następujące czynności:

a) Wybierz części oprogramowania, które będą widoczne dla użytkownika (opcjonalnie).

Domyślnie nowi użytkownicy mają dostęp do wszystkich funkcji oprogramowania. Jeśli użytkownik może korzystać tylko z niektórych części oprogramowania, można ukryć karty i opcje, usuwając zaznaczenie odpowiednich pól wyboru.

b) Kliknij przycisk **OK**.

Obejrzyj film tutaj.

Logowanie do programu Command WorkStation

Jeśli z tego samego komputera korzysta kilku użytkowników, możesz się zalogować do programu Command WorkStation za pomocą własnych danych uwierzytelniających logowania. Poprzedni użytkownik musi zostać wylogowany, żeby móc się zalogować.

1 Kliknij polecenie **Połącz**.

S powoduje to otwarcie okna dialogowego**Logowanie**.

2 Wpisz swoją nazwę użytkownika i hasło. Następnie kliknij polecenie **Zaloguj się**.

Program Command WorkStation się uruchamia. W interfejsie użytkownika wyświetlane są obszary oprogramowania (drukarki i obszar roboczy) zdefiniowane na koncie użytkownika.

Wylogowywanie z programu Command WorkStation

Domyślnie Command WorkStation loguje się przy użyciu danych uwierzytelniających logowania ostatniego użytkownika. Jeśli z tego samego komputera korzysta wielu użytkowników, możesz się wylogować z Command WorkStation, aby uniemożliwić następnemu użytkownikowi dostęp do Twoich drukarek, obszarów roboczych i zadań.

- W Job Center: Kliknij pozycję **Serwer > Wyloguj**.

  Nazwa aktualnie zalogowanego użytkownika jest wyświetlana w cudzysłowie.

Porty sieciowe

Podczas sprawdzania dostępności sieci lub instalowania oprogramowania antywirusowego należy upewnić się, że poniższe porty sieciowe nie są zablokowane, ponieważ są wymagane dla określonych funkcji programu Command WorkStation.

Port	Przeznaczenie
443	Komunikacja między serwerem Fiery XF i FlexNet
4108	SpectroProofer Epson
8010, 8013	Usługa komunikacji dwukierunkowej
8020, 8022, 8030, 8032	Integracja i łączność między serwerem Fiery XF i drukarkami EFI
8051, 8052, 8053, 8054, 8061, 8062, 8063, 8064	Komunikacja między serwerem Fiery XF a procesami Adobe PDF Print Engine (do czterech instancji)
8085, 8086, 9100	Zestaw SDK sterownika HP Latex
od 20020 do 20021 (tylko UDP)	Odnajdywanie serwerów Fiery XF
26502, od 27000 do 27009	Zarządzanie licencjami
od 50005 do 50026	Ogólna komunikacja między serwerem Fiery XF i programem Command WorkStation

Konfiguracja preferencji w programie Command WorkStation

Można globalnie ustawić preferencje programu Command WorkStation, na przykład w celu przywrócenia oryginalnych ustawień domyślnych aplikacji.

1 Aby otworzyć okno **Preferencje**:

- Na komputerze z systemem Windows kliknij opcję **Edytuj** > **Preferencje**.
- Na komputerze z systemem Mac OS kliknij opcję **Command WorkStation** > **Preferencje**.

2 W pozycji **Ogólne** określ dowolne z następujących preferencji dotyczących ogólnych ustawień:

- **Wygląd** — na komputerze z systemem macOS wybierz, czy chcesz używać trybu ciemnego, czy jasnego lub wybierz opcję **System**, aby używać lokalnego ustawienia systemu operacyjnego. Zmiana ta zostanie zastosowana przy następnym uruchomieniu Command WorkStation.
- **Automatyczne ponowne łączenie** — wybierz opcję **Włącz automatyczne ponowne łączenie**, aby automatycznie nawiązać połączenie z rozłączonymi serwerami przy użyciu zapisanych haseł.
- **Aktualizacje** — kliknij opcję **Sprawdź teraz**, aby otworzyć program Fiery Software Manager i sprawdzić dostępność online nowszej wersji oprogramowania Command WorkStation i aplikacji dotyczących przepływu pracy Fiery.
- **Resetowanie ustawień** — Kliknij polecenie **Resetuj**, aby przywrócić oryginalne ustawienia domyślne aplikacji.

  Uwaga: Serwery Fiery XF, które zostały dodane, zostaną zachowane na liście Serwery wraz z ich hasłami.
- **Wyczyść dane** — kliknij opcję **Wyczyść dane**, aby usunąć zapisane hasła dla wszystkich użytkowników i serwerów, dla których zapisano takie poświadczenie w programie Command WorkStation.
- **Program udoskonalania** — aby pomóc firmie Fiery w poprawie jakości, niezawodności i wydajności oprogramowania poprzez wysyłanie anonimowych danych o użytkowaniu z pominięciem imienia i nazwiska, adresu oraz innych danych osobowych, kliknij odpowiednie pole wyboru.

3 W pozycji **Region** określ dowolne z następujących preferencji dotyczących ustawień regionalnych:

- **Język** — wybierz język wyświetlania dla programu Command WorkStation. Domyślnie program Command WorkStation używa języka lokalnego systemu operacyjnego, jeśli język ten jest obsługiwany. Jeśli język ten nie jest obsługiwany, program Command WorkStation wybiera domyślnie język angielski.

  Uwaga: Zmiana języka programu Command WorkStation będzie miała również wpływ na foldery podręczne i odwrotnie, jeśli program jest zainstalowany na tym samym kliencie.
- **Jednostki miary** — Określ jednostki miary używane do wyświetlania atrybutów, takich jak rozmiary stron i rozmiary niestandardowe. Ustawienie to nie ma wpływu na wstępnie zdefiniowane wartości rozmiaru stron.

4 W obszarze **Obszar roboczy** można udostępnić ustawienia innemu klientowi Command WorkStation.

- **Importuj** — kliknij przycisk **Importuj**, aby zaimportować ustawienia programu Command WorkStation z innego komputera.
- **Eksportuj** — kliknij przycisk **Eksportuj**, aby wyeksportować ustawienia programu Command WorkStation do pliku zip, którego można użyć do konfiguracji innych klientów z zainstalowanym programem Command WorkStation.

5 Kliknij przycisk **OK**, aby zapisać i zamknąć okno **Preferencje**.

Importowanie zadań

Command WorkStation obsługuje wiele różnych formatów plików, które można importować na różne sposoby.

Command WorkStation obsługuje następujące formaty plików:

- PostScript, EPS,
- PDF,
- TIFF,
- JPEG, JPEG2000,
- RAW,
- DCS1/DCS2,
- RTL,
- RPF,
- PSD,
- PSB.
- PNG
- Pliki jednobitowe. Obsługiwane formaty plików wymieniono w Pliki jednobitowe na stronie 52.
- FFP. Te pliki są tworzone w programie Fiery FreeForm Create.

Pliki we wszystkich innych formatach można zaimportować, ale nie można ich przetwarzać.

Zadania można importować w następujący sposób:

- Bezpośrednio w oknie Job Center,
- Za pomocą folderu podręcznego,
- Konfigurując drukarkę wirtualną,
- Przez Fiery XF Universal Driver.

Obejrzyj film tutaj.

Importowanie zadań bezpośrednio do Job Center

Możesz importować pojedyncze zadania lub wybrać wiele zadań i zaimportować je jako zagnieżdżanie.

1. W Job Center: Na pasku narzędzi kliknij przycisk **Importuj**.
2. Przejdź do zadania i kliknij przycisk **Otwórz**.

   Wyświetli się okno dialogowe **Importuj pliki**.

3 Kliknij przycisk **Dodaj** (+), aby zaimportować więcej niż jedno zadanie (opcjonalnie).

W przypadku importowania wielu zadań można sortować kolejność ich wyświetlania, zaznaczając zadanie i klikając strzałki w górę i w dół.

4 Wybierz drukarkę.

5 Wybierz dowolną liczbę dostępnych przepływów pracy lub nośników dla określonej drukarki.

- **Przepływ pracy** — przetwarza zadania przy użyciu ustawień **ogólnego (domyślnego)** przepływu pracy lub innego wybranego przepływu pracy.
- **Nośnik** — przetwarza zadania przy użyciu ustawień **ogólnego (domyślnego)** nośnika lub innego wybranego nośnika.

6 Wybierz polecenie **Zagnieźdź wszystkie zadania** (opcjonalnie).

To ustawienie powoduje zaimportowanie wszystkich zadań wymienionych jako zagnieżdżanie. Alternatywnie możesz utworzyć zagnieżdżanie później w Job Center z indywidualnie zaimportowanych zadań.

7 Wybierz metodę importu.

- **Wstrzymaj** — umożliwia edycję zadań wstrzymanych przed wydrukowaniem. Zaimportowane zadania otrzymują stan „Zbuforowane". Musisz podjąć działanie związane z zadaniem, takie jak ręczne wybranie polecenia **Drukuj**.
- **Przetwórz i wstrzymaj** — przetwarza zadania podczas importu, ale ich nie drukuje. Zaimportowane zadania otrzymują stan „Przetworzone". Drukowanie można rozpocząć ręcznie.
- **Drukuj** — umożliwia automatyczne importowanie, przetwarzanie i drukowanie zadań. Zaimportowane zadania otrzymują stan „Wydrukowane". Jeżeli konieczna jest edycja zadań, najpierw konieczne jest anulowanie przetwarzania zadań.

Zadania są importowane do programu Command WorkStation i wyświetlane w Job Center.

Automatyczne przetwarzanie zadań podczas importowania

Domyślnie zadania są importowane jako zadania „wstrzymane" co umożliwia ich edycję przed wydrukowaniem. Możesz skonfigurować przepływ pracy w taki sposób, aby zadania były drukowane automatycznie podczas importowania.

W przypadku zadania w stanie „Zbuforowane" konieczne jest podjęcie działań, takich jak ręczne wybranie polecenia **Drukuj** w jednej z następujących sytuacji:

- W przypadku przeciągania i upuszczania zadania do kolejki Wszystkie zadania w Command WorkStation, jeśli pole wyboru **Wstrzymaj wszystkie przychodzące zadania** nie jest zaznaczone w przepływie pracy.
- W przypadku importowania zadań ustawienia określone w oknie **Importuj pliki** zastąpią ustawienia w przepływie pracy. Na przykład, jeśli wybrano opcję **Przetwórz i wstrzymaj** lub **Wstrzymaj**.

1 W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki.

2 Na karcie **Plik** rozwiń panel **Wykrywanie zadań**.

3 Wyczyść zaznaczenie pola wyboru **Wstrzymaj wszystkie przychodzące zadania**.

4 Kliknij przycisk **OK**.

Przetwarzanie zadań o wysokim priorytecie

Aby zaimportowane zadania były przetwarzane z wysokim priorytetem, można skonfigurować przepływ pracy o wysokim priorytecie. Domyślnie serwer Fiery XF przetwarza zadania w kolejności zaimportowania, ręcznie lub za pośrednictwem folderu podręcznego.

1 W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę.

2 Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki.

3 Na karcie **Plik** rozwiń panel **Wykrywanie zadań**.

4 Zaznacz pole wyboru **Przepływ pracy o wysokim priorytecie**.

Uwaga: Nie ma sensu konfigurować wielu przepływów pracy o wysokim priorytecie połączonych z jedną drukarką. To ustawienie jest dostępne tylko w programie Server Manager. Aby wydrukować pojedyncze zadanie o wysokim priorytecie, zapoznaj się z punktem Drukuj jako następne na stronie 43.

Foldery podręczne i drukarki wirtualne

Foldery podręczne i drukarki wirtualne umożliwiają wielu użytkownikom programu Command WorkStation drukowanie, nawet jeśli Command WorkStation nie jest zainstalowany na ich komputerze.

Zadania za pomocą folderu podręcznego można drukować w następujący sposób:

- Zadania można kopiować ręcznie do folderu podręcznego.
- Można skonfigurować drukarkę wirtualną, aby w Fiery XF można ją było wybrać w menu druku programu graficznego. Zadania przesłane za pośrednictwem drukarki wirtualnej są importowane do Command WorkStation za pomocą folderu podręcznego.

Zwykle każdy folder podręczny jest skonfigurowany do monitorowania przez jeden przepływ pracy. Command WorkStation umożliwia importowanie zadań z folderu podręcznego i przetwarza je zgodnie z ustawieniami przepływu pracy. Możesz też skonfigurować folder podręczny do monitorowania przez wiele przepływów pracy lub drukarek, stosując przydzielanie zadań. W takim przypadku zadania w folderze podręcznym są automatycznie przekierowywane do pierwszego bezczynnego przepływu pracy lub pierwszej dostępnej drukarki.

Obejrzyj film tutaj.

Konfigurowanie folderów podręcznych

Folder podręczny umożliwia użytkownikom kopiowanie zadań drukowania do centralnie dostępnego folderu w celu ich wydrukowania. Do drukowania za pośrednictwem folderu podręcznego wymagane są prawa dostępu do sieci.

Folder podręczny może znajdować się na tym samym komputerze co serwer Fiery XF lub na innym, do którego można uzyskać dostęp za pośrednictwem sieci. Na lokalnym dysku twardym zaleca się, aby folder podręczny był podfolderem folderu na poziomie głównym, na przykład C:\folder\hotfolder.

Uwzględnij następujące kwestie:

- Aby uniknąć niepotrzebnych problemów z dostępem do odczytu/zapisu, należy tworzyć folderu podręcznego na pulpicie.
- Nie wybieraj folderu, który został zmapowany jako łącze wewnętrzne.

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **Wykrywanie zadań**.
2. W obszarze **Nazwa** kliknij przycisk **Wybierz** i przejdź do folderu, który ma być używany jako folder podręczny.
3. Wyczyść zaznaczenie pola wyboru **Wstrzymaj wszystkie przychodzące zadania** (opcjonalnie).

   Domyślnie zadania są importowane jako zadania „wstrzymane" co umożliwia ich edycję przed wydrukowaniem. Usuń zaznaczenie tego pola wyboru, jeżeli zadania mają być drukowane automatycznie podczas importowania.
4. Kliknij przycisk **OK**.

Teraz wykonaj następujące czynności:

- Upewnij się, że folder podręczny jest skonfigurowany do udostępniania drukarki w systemie operacyjnym. Jeśli tak nie jest, nie będzie można wykryć folderu podręcznego w sieci.
- Jeśli folder podręczny i serwer Fiery XF są zainstalowane na różnych komputerach, upewnij się, że wszystkie komputery z systemem Windows skonfigurowano za pomocą tych samych danych uwierzytelniających logowania i że wszyscy użytkownicy mają uprawnienia administratora. Konieczne może być utworzenie nowego użytkownika na obu komputerach.

Aby uzyskać więcej informacji, zapoznaj się z pomocą online systemu operacyjnego lub skontaktuj się z administratorem systemu.

Konfigurowanie drukarek wirtualnych

Drukarka wirtualna umożliwia drukowanie w Command WorkStation za pomocą polecenia drukowania programu graficznego.

Zanim zaczniesz:

- Upewnij się, że folder podręczny został już skonfigurowany.
- Upewnij się, że program Command WorkStation jest uruchomiony. W przeciwnym wypadku drukarka nie zostanie wyświetlona w oknie dialogowym drukowania programu graficznego.

Ustawienia wprowadzone w oknie dialogowym drukowania, takie jak liczba wydrukowanych kopii, zastępują równoważne ustawienia w programie Command WorkStation.

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij opcję **Drukarki** i wybierz drukarkę. W widoku drzewa drukarki wybierz przepływ pracy, dla którego wcześniej skonfigurowano folder podręczny. Na karcie **Plik** rozwiń panel **Wykrywanie zadań**.
2. Wybierz polecenie **Utwórz drukarkę wirtualną**.
3. Wpisz nazwę drukarki.

   Jest to nazwa wyświetlana w oknie dialogowym drukowania programu graficznego. Możesz użyć domyślnej nazwy drukarki lub wprowadzić niestandardową nazwę drukarki. W przypadku wpisywania niestandardowej nazwy drukarki zaleca się, aby nie używać nazwy zawierającej znaki specjalne.

Teraz wykonaj następujące czynności:

- Upewnij się, że drukarka wirtualna jest skonfigurowana do udostępniania drukarki w systemie operacyjnym. Jeśli tak nie jest, nie będzie można wykryć drukarki wirtualnej w sieci.
- Jeżeli serwer Fiery XF i program graficzny są zainstalowane na różnych komputerach, dodaj drukarkę wirtualną jako nową drukarkę.

Aby uzyskać więcej informacji, sprawdź pomoc online systemu operacyjnego lub skontaktuj się z administratorem systemu.

Fiery XF Universal Driver

Universal Driver to specjalny sterownik drukarki opracowany przez Fiery. Podobnie jak drukarka wirtualna, Universal Driver umożliwia drukowanie bezpośrednio do Command WorkStation z dowolnego programu graficznego. Universal Driver otwiera się po wybraniu go jako drukarki w programie graficznym.

Sterownik Universal Driver można zainstalować na nieograniczonej liczbie komputerów.

Obejrzyj film tutaj.

Instalowanie Universal Driver

Jest Fiery XF Universal Driver dostarczany jako aktualizacja online. Universal Driver nie jest instalowany domyślnie.

1. Pobierz Fiery XF Universal Driver na komputer, na którym zainstalowany jest program graficzny.
2. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - System Windows: Kliknij dwukrotnie plik **Fiery XF Universal Driver.exe**.
   - Mac: Kliknij dwukrotnie plik **Fiery Universal Driver.pkg** lub **Fiery Universal Driver.tgz**, a następnie kliknij dwukrotnie polecenie **Zainstaluj Universal Driver Fiery XF**.

   Aby zainstalować Fiery XF Universal Driver, musisz mieć uprawnienia administratora. Jeśli konieczna jest pomoc, skontaktuj się z administratorem systemu.
3. Postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby ukończyć instalację.

Teraz musisz skonfigurować Universal Driver jako drukarkę w systemie operacyjnym. Aby uzyskać więcej informacji, sprawdź pomoc online systemu operacyjnego lub skontaktuj się z administratorem systemu.

Uwaga: Universal Driver jest konfigurowany automatycznie i wybierany jako drukarka domyślna, jeśli został zainstalowany na tym samym komputerze co serwer Fiery XF.

Logowanie do Universal Driver i drukowanie

Universal Driver otwiera się po wybraniu go jako drukarki w programie graficznym. Aby móc drukować, musisz się zalogować do serwera Fiery XF.

Zanim zaczniesz:

- Sprawdź, czy Universal Driver jest już skonfigurowany jako drukarka w systemie operacyjnym.
- Upewnij się, że serwer Fiery jest uruchomiony. W przeciwnym razie sterownik drukarki nie będzie w stanie go wykryć.

1. W programie graficznym: Wybierz polecenie drukowania, wybierz **Fiery XF Universal Driver** jako drukarkę, a następnie kliknij pozycję **Właściwości** (lub podobną, w zależności od programu graficznego).
2. Kliknij kartę **Fiery XF Universal Driver**, a następnie kliknij polecenie **Zmień ustawienia**.

   Spowoduje to otwarcie okna **Zaloguj się**.
3. Wybierz lub wpisz nazwę lub adres IP serwera. Następnie wpisz swoją nazwę użytkownika i hasło do programu Command WorkStation i kliknij przycisk **OK**.

   Spowoduje to otwarcie okna sterownika drukarki.
4. Wprowadź wymagane ustawienia i kliknij przycisk **OK**.

Ustawienia sterownika Universal Driver

W Universal Driver można zastosować niestandardowe ustawienia zadania i nośnika. Ustawienia wprowadzone w Universal Driver zastępują ustawienia przepływu pracy i nośnika z programu Command WorkStation.

Universal Driver zapewnia następujące ustawienia:

- **Drukarka** — umożliwia wybór innej drukarki.
- **Przepływ pracy** — umożliwia wybór dostępnego ustawienia wstępnego przepływu pracy.
- **Nośniki** — umożliwia wybór dostępnego ustawienia wstępnego nośników.
- **Jednostki miary** — umożliwia wybór jednostek miary.
- **Zmień serwer** – umożliwia logowanie się do innego serwera Fiery XF.
- **Dostosuj przepływ pracy** — umożliwia dostosowanie ustawień zadania wybranego ustawienia wstępnego przepływu pracy. Wybierz do zastosowania polecenie **Użyj ustawień lokalnych**. Aby ponownie zastosować ustawienia domyślne z ustawienia wstępnego, usuń zaznaczenie pola wyboru.
- **Dostosuj nośnik** — umożliwia przełączenie się na inny nośnik i dostosowuje ustawienia drukarki wybranego ustawienia wstępnego nośnika. Wybierz do zastosowania polecenie **Użyj ustawień lokalnych**. Aby ponownie zastosować ustawienia domyślne z ustawienia wstępnego, usuń zaznaczenie pola wyboru.

Importowanie zadań za pomocą Sign Flow Option

Za pomocą funkcji Sign Flow Option można importować zadania i określać liczbę kopii oraz kolejność drukowania każdego zadania.

Należy mieć na uwadze następujące kwestie:

- Zagnieżdżanie oraz opcja Powtarzanie nie są obsługiwane.
- Porządkowanie zadań podczas drukowania jest dozwolone. Sign Flow Option obsługuje drukowanie uporządkowane dla plików w formacie RTL, jednostronnych plików PDF oraz stron wielostronicowego pliku PDF tylko, gdy w przepływie pracy skonfigurowano podział wielostronicowego pliku PDF na pojedyncze zadania, a te typy zadań są importowane równolegle z plikiem .txt Sign Flow Option.
- Oprogramowanie Sign Flow Option jest obsługiwana tylko w połączeniu z drukarkami EFI VUTEk, w tym HS125, h3/h5 i Q3h X/XP. Sign Flow Option umożliwia wysyłanie zadań do określonego obszaru roboczego drukarki VUTEk, gdy drukarka jest podłączona przy użyciu adresu IP. Aby uzyskać informacje na temat konfigurowania drukarki sieciowej, zobacz punkt Konfigurowanie drukarki sieciowej na stronie 23 i Konfigurowanie drukarki sieciowej i przesyłanie plików do drukarki na stronie 24.

Tworzenie pliku .txt

1. Otwórz arkusz programu Microsoft Excel (.xlsx).
2. Podaj szczegóły obszaru roboczego w pierwszym wierszu w jednym z następujących formatów:
   - `JOB # <WORKSPACENAME>`
   - `WorkSpaceName: <WORKSPACENAME>`
3. Podaj nazwę pliku i liczbę kopii oddzielone średnikiem w kolejnych wierszach w osobnych kolumnach.

   Przykłady formatów pochodzą z kroku 2.

ZADANIE # D15430, CZĘŚĆ 1		
baby - Copy	;	10
Fruit_Another	;	-1
Fruit_New	;	
Another_Job	;	10000
One_More_Job		

WorkSpaceName: D15430, CZĘŚĆ 1		
baby - Copy	;	10
Fruit_Another	;	-1
Fruit_New	;	
Another_Job	;	10000
One_More_Job		

Elementy, na które należy zwrócić uwagę na przykładowych obrazach:

- Średnik (;) po nazwie pliku oznacza, że należy użyć liczby kopii z pliku .txt. Z zadaniem należy dostarczyć plik .txt.
- Średnika (;) po nazwie pliku należy użyć tylko, jeśli w pliku .txt podano liczbę kopii, w przeciwnym razie nie należy używać średnika (;).

Wyjaśnienie różnych formatów przedstawionych na przykładowych obrazach:

- Wiersz 1, ZADANIE # lub WorkSpaceName oznacza nazwę obszaru roboczego (jeśli jest dostępna lub zostanie utworzona po stronie drukarki), do której należy przesłać zadanie.
- Wiersz 2 określa, że nazwa pliku to **baby – Copy** (bez rozszerzenia) i jest importowany z liczbą kopii ustawioną na wartość 10. Zadanie zostanie zaimportowane z liczbą kopii ustawioną na 10.
- Wiersz 3 określa, że nazwa pliku to **Fruit_Another** (bez rozszerzenia) i jest importowany z liczbą kopii ustawioną na wartość -1. Podana liczba kopii jest nieprawidłowa, dlatego zadanie jest importowane z liczbą kopii ustawioną na 1.
- Wiersz 4 określa, że nazwa pliku to **Fruit_New** (bez rozszerzenia) i jest importowany z liczbą kopii z pliku .txt, ale wartość nie jest podana. W związku z tym zadanie zostanie zaimportowane z liczbą kopii ustawioną na 1.
- Wiersz 5 określa, że nazwa pliku to **Another_Job** (bez rozszerzenia) i jest importowany z liczbą kopii ustawioną na wartość 10 000. Podana liczba kopii przekracza 9999, dlatego zadanie jest importowane z liczbą kopii ustawioną na 9999.
- Wiersz 6 określa, że nazwa pliku to **One_More_Job** (bez rozszerzenia) i jest importowany bez liczby kopii z pliku .txt. W takim przypadku zadanie jest importowane, a liczba kopii jest ustawiana w przepływie pracy.

4 Zapisz arkusz programu Microsoft Excel (.xlsx) jako **tekst (rozdzielany tabulatorami) (*.txt)**.

Importowanie zadania do Command WorkStation za pomocą Sign Flow Option

Zadanie można wydrukować z poziomu programu Command WorkStation połączonego z serwerem Fiery XF za pomocą Sign Flow Option.

1 Uruchom Command WorkStation i połącz go z serwerem Fiery XF.

2 Utwórz drukarkę, na przykład VUTEk HS125 Pro w programie Server Manager.

3 Zaimportuj plik .txt do Command WorkStation.

4 Zaimportuj wszystkie zadania wymienione w pliku .txt.

Zadania są przesyłane do drukarki VUTEk w kolejności określonej w pliku .txt.

Uwaga: Plik .txt nie definiuje kolejności importu, buforowania ani przetwarzania zadań. Dzięki temu zadania zostaną wydrukowane i przesłane w wyznaczonej kolejności.

Liczba kopii zgodna z plikiem .txt powinna być widoczna w Command WorkStation w podsumowaniu zadania, w kolumnie Zadanie i Job Editor.

5 Wydrukuj wszystkie zadania.

6 Sprawdź odpowiedni bilet zadania i plik JDF. Liczba kopii powinna być zgodna i mieć taką samą wartość, jak określona w pliku .txt. Kopie zadań powinny być zgodne z wydrukami.

Konfigurowanie ustawień drukowania

Możesz wybrać liczbę kopii i kolejność ich drukowania. Możesz też zdefiniować kryterium przetwarzania zadań, które są zbyt duże, aby zmieścić się na nośniku.

W obszarze **Podsumowanie zadania** Job Center można edytować liczbę kopii i wprowadzić ustawienia nośnika. Server Manager i Job Editor mają dodatkowe ustawienia sortowania kolejności drukowania.

Możesz również wydrukować separacje zadań. Więcej informacji – zobacz Drukowanie zadań rozdzielonych na stronie 43.

1. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Drukarka** rozwiń panel **Ustawienia drukowania**.
   - W Job Editor: Na karcie **Drukarka** rozwiń panel **Ustawienia drukowania**.
2. Wybierz liczbę kopii z zakresu od 1 do 9999.

   Jedna kopia oznacza jedną kopię całego zadania (jednostronicowego, wielostronicowego lub zagnieżdżania). W przypadku drukowania więcej niż jednej kopii można wybrać kolejność sortowania.

   Uwaga:

   Można również określić liczbę drukowanych kopii w obszarze **Podsumowanie zadania** Job Center.
3. W obszarze **Strony** wybierz, czy chcesz wydrukować wszystkie strony zadania, czy tylko strony parzyste lub nieparzyste.
4. Wybierz polecenie **Sortuj kopie** (opcjonalnie).

   Domyślna kolejność drukowania trzech kopii trzystronicowego zadania to 1, 1, 1, 2, 2, 2, 3, 3, 3. Posortowane kopie są drukowane w kolejności 1, 2, 3, 1, 2, 3, 1, 2, 3.
5. Wybierz opcję **Odwrócona kolejność** (opcjonalnie).

   Domyślna kolejność drukowania trzech kopii trzystronicowego zadania bez sortowania w odwróconej kolejności to 3, 3, 3, 2, 2, 2, 1, 1, 1. Posortowane kopie są drukowane w kolejności 3, 2, 1, 3, 2, 1, 3, 2, 1.
6. Wybierz pozycję **Zadania druku, które wykraczają poza obszar drukowania** (opcjonalnie).

   Domyślnie Command WorkStation drukuje zadania w ich oryginalnym rozmiarze i anuluje przetwarzanie zadań, jeśli zadanie jest zbyt duże, aby zmieścić się w całości na nośniku. W przypadku zaznaczenia tego pola wyboru zadania ponadwymiarowe są drukowane, ale obraz na wydruku jest przycinany. Aby drukować bez przycinania, przeskaluj zadanie lub wybierz większy rozmiar nośnika dla drukarki.
7. Kliknij przycisk **Zapisz**.

Rozpoczynanie drukowania

W przypadku zadań importowanych jako zadania ze stanem „Wstrzymaj", za pośrednictwem folderu podręcznego, drukarki wirtualnej lub Universal Driver, proces druku należy rozpocząć ręcznie.

Przed rozpoczęciem upewnij się, że nośnik znajduje się w drukarce, a drukarka jest włączona.

- Wykonaj jedną z następujących czynności:
  - W Job Center: Wybierz zadanie. Następnie na pasku narzędzi kliknij przycisk **Drukuj**.
  - W Job Editor: Kliknij pozycję **Plik > Drukuj**.

Drukuj jako następne

Umożliwia wysłanie wybranego zadania na początek kolejki Drukowanie bez przerywania drukowania bieżącego zadania. Jest to forma drukowania priorytetowego, jeśli istnieje już wiele oczekujących zadań drukowania.

- Wykonaj jedną z następujących czynności:
  - W Job Center: Kliknij zadanie prawym przyciskiem myszy. Kliknij polecenie **Drukuj następny**.
  - W Job Editor: Kliknij pozycję **Plik** > **Drukuj następny**.

Anulowanie przetwarzania zadania

Przetwarzanie zadań można anulować — na przykład w przypadku konieczności wprowadzenia edycji zadań przed drukowaniem. Następnie proces drukowania trzeba rozpocząć ręcznie.

- W Job Center: Kliknij prawym przyciskiem myszy zadanie, a następnie kliknij przycisk **Anuluj**.

Drukowanie zadań rozdzielonych

Każdy kolor tuszu można wydrukować jako zadanie rozdzielone. Na przykład zadanie złożone z tuszów CMYK spowoduje wydrukowanie czterech stron. Każda separacja spowoduje wydrukowanie tylko tych obszarów, które zawierają określony kolor tuszu.

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Drukarka** rozwiń panel **Ustawienia drukowania**.

   Więcej informacji – zobacz Server Manager na stronie 19.

2. Kliknij pozycję **Ustawienia zaawansowane**.

3 W obszarze **Separacje** wybierz element:

- **Scal separacje** — umożliwia drukowanie zadań jako tradycyjnych pełnych kolorów na wydruku. Jest to ustawienie domyślne.
- **Separacje kolorów** — umożliwia wymuszanie drukowania zadań w jednym kolorze jednocześnie. W przypadku drukowania na przezroczystym nośniku poszczególne arkusze można umieścić jeden na drugim, tworząc tradycyjną odbitkę próbną.
- **Separacje szare** — umożliwia drukowanie każdego kanału tuszu oddzielnie, ale jako wydruk w skali szarości.

4 Kliknij przycisk **OK**.

Zadania PostScript i PDF

Serwer Fiery używa mechanizmu drukującego Adobe PostScript Engine (znanego również jako Configurable PostScript Interpreter lub CPSI) i mechanizmu Adobe PDF Print Engine do przetwarzania zadań PostScript i PDF.

CPSI:

- Przetwarza zadania poziomu PostScript i PDF z maksymalnie 127 separacjami. Podczas przetwarzania zadań zadania PDF są konwertowane do formatu PostScript.
- Obsługuje zadania PDF z konturami cięcia.
- Nie obsługuje macierzystych profili ICC ani znakowania profili ICC w obiektach PDF.

Mechanizm Adobe PDF Print Engine wykonuje następujące czynności:

- Przetwarza zadania PDF z maksymalnie 127 separacjami.
- Obsługuje zadania PDF z konturami cięcia. Mechanizm Adobe PostScript 3 jest używany do wyodrębniania konturów cięcia, ale samo zadanie jest interpretowane za pomocą mechanizmu Adobe PDF Print Engine.
- Obsługuje macierzyste profile ICC i znakowanie profili ICC w obiektach PDF.
- Przetwarza zadania z kompozytem szybciej niż CPSI.

Przetwarzanie zadań można przyspieszyć, zwiększając liczbę używanych mechanizmów drukujących Adobe.

Obejrzyj film tutaj.

Przełączanie na inny mechanizm drukujący

Możesz przełączyć się na inny mechanizm drukujący obrazy EPS/PDF lub PDF. Mechanizm drukujący obrazy EPS/PDF określa, czy zadania są drukowane za pomocą wewnętrznego modułu Fiery, czy CPSI.

1. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.
   - W Job Editor: Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.
2. W obszarze **Mechanizm drukujący PDF** wybierz opcję **Adobe PostScript 3 Engine** lub **Adobe PDF Print Engine**.

3 W obszarze **Mechanizm drukujący obrazy EPS/PDF** wybierz element.

- **Macierzysty** — drukuje pojedynczy obraz EPS, ale nie otaczającą go ramkę PDF. Zapewnia to szybsze przetwarzanie i lepszą jakość wydruku, ponieważ w przypadku gdy obraz jest obrazem RGB, Command WorkStation stosuje wybrane profile źródłowe. Ta funkcja jest przeznaczona głównie dla użytkowników drukujących bezpośrednio z programu Photoshop.
- **Adobe PostScript 3 Engine** — drukuje zadanie z otaczającą go ramką PDF. Command WorkStation stosuje to ustawienie automatycznie, jeżeli zadanie zawiera więcej niż jeden obraz EPS.

4 Kliknij przycisk **Zapisz**.

Wykrywanie zadań w formacie EPS

Dostępne są specjalne ustawienia zapewniające prawidłowe drukowanie zadań EPS.

Możesz zmienić następujące elementy:

- Czas oczekiwania przez program Command WorkStation na odebranie wszystkich separacji zadań.

  Domyślnie po załadowaniu rozdzielonego zadania Command WorkStation odczeka pięć sekund, zanim przyjmie, że zadanie jest kompletne. Jednak wielkonakładowe, rozdzielone zadania EPS mogą wymagać więcej czasu na przetworzenie wszystkich separacji kolorów w ramach jednego zadania. Z kolei zadania z kompozytami wymagają mniej czasu.

- Domyślna rozdzielczość wejściowa

  Od czasu do czasu program Command WorkStation ma trudności z poprawnym wyodrębnianiem i interpretowaniem rozdzielczości przychodzących plików PS i PDF. Błędy zaokrąglania w dół mogą powodować powstawanie białych krawędzi wzdłuż prawej i dolnej krawędzi obrazu z powodu brakujących pikseli. Problem występuje tylko w przypadku powtarzań, w których między obrazami widoczna może być cienka biała linia, mimo że nie zdefiniowano żadnych odstępów. Zmiana domyślnej rozdzielczości wejściowej rozwiązuje ten problem.

Ustawianie upływu czasu wykrywania zadania EPS i zmiana rozdzielczości wejściowej

Możesz określić, jak długo program Command WorkStation ma oczekiwać na odebranie wszystkich separacji zadań. Możesz również zmienić domyślną rozdzielczość wejściową, aby skorygować błąd renderowania, który może powodować pojawianie się cienkiej białej linii między obrazami powtarzania.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.
- W Job Editor: Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W obszarze **Czas oczekiwania na ukończenie zadania** wpisz liczbę sekund, jaką program Command WorkStation ma odczekać, aby otrzymać separacje kolorów dla każdego zadania.
- W obszarze **Rozdzielczość domyślna** wpisz wartość rozdzielczości wejściowej z zakresu od 1 dpi do 720 dpi.

3 Kliknij przycisk **Zapisz**.

Separacje in-RIP

Separacje in-RIP to kolory dodatkowe zdefiniowane w zewnętrznym RIP lub programie graficznym i zapisane jako pojedyncze zadanie.

Pliki PostScript z separacjami in-RIP zwykle wymagają specjalnego polecenia PostScript w celu poprawnej interpretacji informacji in-RIP. Drukarki PostScript poziomu 3 obsługują separacje in-RIP, ale drukarki PostScript poziomu 2 nie.

Domyślnie zadania z separacjami in-RIP są drukowane w następujący sposób:

- Zadania PostScript utworzone dla drukarki PostScript poziomu 3 są drukowane oddzielnie, jeśli drukarka obsługuje separację in-RIP. Jeśli drukarka nie obsługuje separacji in-RIP, zadanie jest drukowane w postaci kompozytu.
- Zadania PostScript utworzone dla drukarki PostScript poziomu 2 są zawsze drukowane w postaci kompozytu, ponieważ separacje kolorów dodatkowych nie mogą być poprawnie interpretowane.

Wymuszenie separacji in-RIP zapewnia przetworzenie informacji in-RIP z programu graficznego nawet w przypadku braku specjalnego polecenia PostScript i niezależnie od typu drukarki PostScript, która utworzyła plik.

Określanie sposobu przetwarzania przez Command WorkStation informacji in-RIP

Informacje in-RIP można wyprowadzać w postaci oddzielnych plików lub konwertować informacje w procesorze RIP na przestrzeń kolorów urządzenia wyjściowego i drukować jako zadanie z kompozytem.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.
- W Job Editor: Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.

2 W obszarze **Separacja in-RIP** wybierz element.

Uwaga: W przypadku korzystania z FAST RIP opcja wyboru **separacji In-RIP** jest nieaktywna dla wybranego przepływu pracy. Wynika to z faktu, że FAST RIP nie obsługuje wyłączonych separacji in-RIP.

- **Włącz** — umożliwia drukowanie zadań PDF z separacjami in-RIP jako oddzielnych plików (C, M, Y, K oraz kolory dodatkowe). Zadania niezawierające informacji in-RIP są drukowane w postaci kompozytu (CMYK).
- **Wyłącz** — umożliwia ignorowanie informacji in-RIP. Zadania PDF są drukowane w postaci kompozytu (CMYK). Wstępnie rozdzielone pliki są zawsze drukowane oddzielnie, mimo że nie zawierają informacji in-RIP.
- **Wymuś** — stosuje informacje in-RIP do zadań PostScript poziomu 3 i PostScript poziomu 2, a także do plików PDF utworzonych w starszych wersjach programu Adobe Acrobat.

Uwaga: Jeśli opcja **Wymuś** w separacji in-RIP jest konieczna (na przykład w przypadku plików EPS z kolorami dodatkowymi), wykonaj następujące czynności:

- Usuń zaznaczenie pola wyboru **FAST RIP** w obszarze **Ustawienia ogólne** karty **Informacje o serwerze i konfiguracja** i kliknij przycisk **Zapisz**.
- Zmień ustawienie **Separacja in-RIP** na wartość **Wymuś** w wybranym przepływie pracy i kliknij przycisk **Zapisz**.
- Zaznacz ponownie pole wyboru **FAST RIP** w obszarze **Ustawienia ogólne** karty **Informacje o serwerze i konfiguracja** i kliknij przycisk **Zapisz**.

W ustawieniu **Separacja in-RIP** w wybranym przepływie pracy pojawi się wartość **Włączona**.

3 Kliknij przycisk **Zapisz**.

Definicje pola strony

Command WorkStation definiuje rozmiar strony PDF według pola nośnika, pola spadu, pola przycinania, pola kadrowania i pola artystycznego. W przypadku zadań PostScript Command WorkStation może pobierać i przetwarzać informacje prostokąta ograniczającego.

Plik PDF może zawierać maksymalnie pięć różnych opisów odnoszących się do rozmiaru strony:

- **Pole nośnika** — umożliwia drukowanie zadań PDF z separacjami in-RIP jako rozdzielonych plików (CMYK plus kolory dodatkowe). Zadania niezawierające informacji in-RIP są drukowane w postaci kompozytu (CMYK).
- **Pole spadu** — określa obszar, do którego należy przyciąć zawartość strony podczas drukowania w środowisku produkcyjnym.
- **Pole przycinania** — określa zakładane wymiary gotowej strony po przycięciu. Aplikacje do impozycji używają tego typu pól do porządkowania kolejności stron.
- **Pole kadrowania** — określa obszar, do którego zawartość strony musi zostać przycięta podczas wyświetlania lub drukowania.
- **Pole artystyczne** — określa obszar na stronie o szczególnym znaczeniu.

W przypadku zadań PostScript informacje prostokąta ograniczającego nie zawsze są dokładne ze względu na błędy zaokrąglania w górę lub w dół, które mogą wystąpić podczas drukowania z niektórych programów graficznych. Takie niedokładności mogą skutkować zniekształceniem obrazu na wydruku. Command WorkStation może ignorować informacje o rozmiarze strony w takich zadaniach i wewnętrznie obliczyć rozmiar strony.

Określanie pola strony

Możesz określić, które informacje o rozmiarze strony program Command WorkStation ma odczytywać z zadań PDF. Command WorkStation można również nakazać zastąpienie informacji prostokąta ograniczającego zadań PostScript, które mogą być niedokładne.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.
- W Job Editor: Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.

2 W obszarze **Definicja rozmiaru** wybierz element:

- W przypadku zadań PDF: Wybierz odpowiednią definicję rozmiaru strony.
- W przypadku zadań PostScript: Wybierz polecenie **Oblicz rozmiar strony**.

  Ten proces jest wolniejszy niż wyodrębnianie informacji prostokąta ograniczającego z zadania, ale wynik jest dokładniejszy.

3 Kliknij przycisk **Zapisz**.

Robocza przestrzeń barw

Robocza przestrzeń barw określa, który profil źródłowy zostanie zastosowany do zadania PDF.

W przypadku zadań PDF zawierających głównie obrazy RGB zastosowanie tej przestrzeni kolorów RGB zapewnia uzyskanie najlepszej możliwej jakości kolorów. W przepływach pracy wykonywania odbitek próbnych należy używać CMYK jako roboczej przestrzeni barw.

Stosowanie roboczej przestrzeni barw

Jakość kolorów można poprawić, stosując roboczą przestrzeń barw odpowiednią do zawartości obrazu w zadaniach PDF.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.
- W Job Editor: Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.

2 W obszarze **Robocza przestrzeń barw** wybierz opcję **CMYK** lub **RGB**.

3 Kliknij przycisk **Zapisz**.

Nadruk w zadaniach z kompozytami

Celowe drukowanie jednej warstwy tuszu na drugiej jest nazywane nadrukiem Nadruk jest czasami stosowany w celu uniknięcia stosowania nadlewki i zapobiegania pojawianiu się odstępów między kolorami.

Prasa drukarska drukuje każdy kolor tuszu pojedynczo — każda płyta drukująca składa się ze składników tylko jednego koloru. Pliki rozdzielone kolorami są tworzone w kolorach Cyjan, Magenta, Żółty i Czarny oraz we wszystkich kolorach dodatkowych.

Nie można drukować nakładających się kolorów z zadania z kompozytem, ponieważ nakładające się kolory nie będą drukowane jeden na drugim. Jednakże program Command WorkStation może symulować efekt nadruku.

Symulowanie nadruku w zadaniach z kompozytami

W zadaniach z kompozytami można symulować nadruk. Program Command WorkStation nie może symulować nadruku w rozdzielonych zadaniach.

1. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.
   - W Job Editor: Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.
2. Wybierz polecenie **Symuluj nadruk w zadaniach z kompozytami**.
3. Kliknij przycisk **Zapisz**.

Zarządzanie czcionkami nieosadzonymi w zadaniach PDF

Jeśli Command WorkStation wykryje czcionki nieosadzone, można wymusić zatrzymanie przetwarzania zadania, aby umożliwić osadzenie brakujących czcionek.

Domyślnie Command WorkStation drukuje zadania zawierające czcionki nieosadzone, ale brakujące czcionki są zastępowane czcionką Courier. Czcionki nieosadzone są wyświetlane w panelu **Ostrzeżenie/Błąd** na karcie **Plik**.

1. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.
   - W Job Editor: Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.
2. Wybierz polecenie **Zatrzymaj przetwarzanie zadania, jeśli brakuje czcionki**.
3. Kliknij przycisk **Zapisz**.

Po osadzeniu brakujących czcionek wczytaj ponownie zadanie, zanim zostanie wydrukowane.

Ignorowanie przestrzeni kolorów mieszania przezroczystości w zadaniach PDF

Przezroczystość obszarów mieszania przestrzeni kolorów służy do wyświetlenia spłaszczonej grafiki. Jeśli zadania przezroczystości wyświetlą artefakty na wydruku, może to być spowodowane nieodpowiednią przezroczystością obszarów mieszania przestrzeni kolorów, która została wybrana w programie graficznym. Często problem można rozwiązać, wymuszając na Command WorkStation zignorowanie przezroczystości obszarów mieszania przestrzeni kolorów.

1. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS / EPS / PDF**.
   - W Job Editor: Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.

2 Wybierz polecenie **Ignoruj przestrzeń kolorów mieszania przezroczystości z pliku**.

3 Kliknij przycisk **Zapisz**.

4 Wydrukuj zadanie ponownie.

Po wybraniu polecenia **Ignoruj przestrzeń kolorów mieszania przezroczystości z pliku**, mechanizm drukujący Adobe PostScript wykorzystuje własną przestrzeń kolorów mieszania przezroczystości na podstawie profilu źródłowego wybranego w programie Command WorkStation.

Wczytywanie wielostronicowych zadań PDF jako pojedynczych stron

Wielostronicowe zadanie PDF można wczytać jako pojedyncze strony i wprowadzić indywidualne ustawienia zadania dla każdej strony. Jeżeli wielostronicowe zadania PDF nie są wczytywane jako pojedyncze strony, ustawienia zadań są stosowane jednorodnie do wszystkich stron.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.
- W Job Editor: Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.

2 Wybierz polecenie **Podziel wielostronicowe pliki PDF na jednostronicowe zadania**.

3 Kliknij przycisk **Zapisz**.

Renderowanie cienkich linii wysokiej jakości w plikach PDF

Można użyć fucnkji **Renderowania cienkich linii w plikach PDF** do poprawy wyglądu grafiki wektorowej, takiej jak mały tekst, kody kreskowe i skomplikowane linie, w przypadku urządzeń wyjściowych o niższej rozdzielczości poprzez renderowanie linii z wyraźnymi szczegółami.

Ta opcja jest dostępna, gdy Adobe PDF Print Engine został wybrany jako mechanizm drukujący PDF dla danego zadania.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.
- W Job Editor: Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.

2 Wybierz opcję **Renderowanie cienkich linii w plikach PDF**

3 Kliknij przycisk **Zapisz**.

Pliki jednobitowe

Licencja na narzędzie OneBit Option umożliwia przetwarzanie plików jednobitowych utworzonych przez naświetlarkę, wyświetlarkę lub inne rozwiązanie do druku cyfrowego z branży systemów prepress.

Naświetlarki, wyświetlarki i inne rozwiązania do druku cyfrowego z branży systemów prepress obejmują zintegrowany procesor RIP, który konwertuje pliki PostScript i PDF na punkty rastrowe. Informacje o punktach rastrowych są zapisywane jako jednobitowe pliki TIFF, po jednym pliku dla każdej separacji kolorów.

Ponieważ jednobitowe pliki TIFF zostały już przetworzone przez zewnętrzny procesor RIP, zintegrowane rasteryzowany procesor RIP serwera Fiery XF jest stosowany podczas przetwarzania. Serwer Fiery XF umożliwia wyodrębnienie niezbędnych informacji o rastrowaniu, w tym liniatury rastra oraz kształt i rozmiar punktu rastrowego, z pliku jednobitowego podczas drukowania cyfrowych odbitek próbnych.

Cyfrowe wydruki odbitki drukowane z wykorzystaniem narzędzia OneBit Option zapewniają wierność kolorów i dokładne odwzorowanie końcowego procesu drukowania, dzięki czemu OneBit Option jest to idealne narzędzie do sprawdzania efektów mory lub rozety.

Narzędzie OneBit Option obsługuje następujące formaty plików:

- TIFF G4
- TIFF G3
- PackBit
- Skompresowany TIFF LZW
- Nieskompresowany TIFF
- Presstek
- Huffman
- PCX
- LEN
- Harlequin
- Pagebuffer
- Founder
- DSC1 i DSC2 (format kopiowania punktów)

Możesz modyfikować charakterystykę płyty stosowaną do plików jednobitowych. Charakterystyka płyty kontroluje rozmiar punktów rastrowych podczas ich drukowania na wyświetlarce.

Tworzenie przepływu pracy dla plików jednobitowych

Możesz utworzyć przepływ pracy na potrzeby przetwarzania plików jednobitowych wysyłanych do serwera Fiery XF.

1 W aplikacji Command WorkStation kliknij prawym przyciskiem myszy serwer Fiery XF i wybierz opcję **Server Manager**.

2 Na karcie **Drukarki** kliknij ikonę **plusa** obok drukarki i wybierz przepływ pracy, który chcesz zmodyfikować.

3 Na karcie **Plik** kliknij strzałkę obok opcji **Jednobitowy**, aby rozwinąć okienko.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wpisz liczbę sekund oczekiwania na ukończenie zadania.

  Ustawienie to określa czas oczekiwania serwera Fiery XF na przychodzące pliki jednobitowe należące do tego samego zadania. Po jego upływie serwer Fiery XF rozpocznie drukowanie zadania.

- Zaznacz pole wyboru **Liczba jednobitowych plików w zadaniu** i wpisz liczbę.

  To ustawienie definiuje liczbę plików jednobitowych w każdym zadaniu. Serwer Fiery XF rozpoczyna drukowanie, gdy tylko odbierze zdefiniowaną liczbę plików jednobitowych, co pozwala uniknąć niepotrzebnych przestojów.

  To ustawienie zastępuje ustawienie **Czas oczekiwania na ukończenie zadania** i zapobiega automatycznemu drukowaniu zadań po upływie określonego czasu.

5 (Opcjonalnie) zaznacz pole wyboru **Podkatalog dla każdego zadania**, aby serwer Fiery XF tworzył podkatalog dla każdego zadania.

To ustawienie należy wybrać, jeśli pliki jednobitowe zostały utworzone przez procesor RIP, który automatycznie generuje podkatalogi dla plików jednobitowych.

6 W polu Ustawienie wstępne rozpoznawania zadań wybierz lub wprowadź sekwencję znaków zgodną z konwencją nazewnictwa plików jednobitowych.

To ustawienie określa sposób, w jaki serwer Fiery XF rozpoznaje nazwę zadania i wszystkie pliki jednobitowe w każdym zadaniu. Zdefiniowana sekwencja znaków ogólnych musi być zgodna ze wszystkimi przetwarzanymi plikami.

Aby uzyskać więcej informacji, zob. Definiowanie ustawień wstępnych rozpoznawania zadań na stronie 55.

7 (Opcjonalnie) zaznacz pole wyboru **Wyodrębnij separację kolorów z nagłówka pliku**, aby serwer Fiery XF wyodrębnił informacje o kolorze z nagłówka pliku w pliku jednobitowym, a nie z nazwy pliku.

Tę opcję należy wybrać, jeśli nie można zidentyfikować poszczególnych separacji kolorów w nazwach plików jednobitowych. Niektóre urządzenia RIP nie zapisują separacji kolorów w nazwie pliku.

8 W obszarze **Metoda tworzenia odbitek próbnychi** wybierz jedną z następujących opcji:

Metoda tworzenia odbitek próbnych	Opis
Odbitka próbna impozycyjna	Wybierz tę opcję, aby utworzyć odbitkę próbną impozycyjną przed wysłaniem zadania do maszyny drukującej. **Uwaga:** Odbitki próbne impozycyjne nie zapewniają wierności kolorów i powinny być używane wyłącznie do sprawdzania zawartości i kompletności drukowanej kopii.
Odbitka próbna kontraktowa	Wybierz tę opcję, aby utworzyć odbitkę próbną z dokładnym odwzorowaniem kolorów w celu zarządzania kolorami w zadaniu. Odbitki próbne kontraktowe są traktowane jako wiążąca umowa dotycząca koloru zawarta pomiędzy klientem a drukarnią. Odbitka próbna kontraktowa jest zazwyczaj ostatecznym wydrukiem próbnym tworzonym przed wysłaniem do maszyny drukującej.
Odbitka próbna kontraktowa z ostrymi pikselami	Wybierz tę opcję, aby szybko utworzyć odbitkę próbną z dokładnym odwzorowaniem kolorów. Jakość druku odbitki próbnej kontraktowej z ostrymi pikselami jest nieco niższa niż jakość standardowej odbitki próbnej kontraktowej.

9 Kliknij przycisk **Zapisz**.

Tworzenie niestandardowych ustawień wstępnych rozpoznawania zadań

Możesz utworzyć i zapisać niestandardowe ustawienie wstępne rozpoznawania zadań, którego możesz używać dla dowolnego przepływu pracy na serwerze Fiery XF.

1 W aplikacji Command WorkStation kliknij prawym przyciskiem myszy serwer Fiery XF i wybierz opcję **Server Manager**.

2 Na karcie **Drukarki** kliknij ikonę **plusa** obok drukarki i wybierz przepływ pracy, który chcesz zmodyfikować.

3 Na karcie **Plik** kliknij strzałkę obok opcji **Jednobitowy**, aby rozwinąć okienko.

4 Kliknij ikonę **Dodaj** obok pola ustawienia wstępnego rozpoznawania zadań.

5 Wprowadź sekwencję znaków zgodną z konwencją nazewnictwa plików jednobitowych.

Aby uzyskać więcej informacji, zob. Definiowanie ustawień wstępnych rozpoznawania zadań na stronie 55.

6 Kliknij przycisk **Zapisz**.

Możesz usuwać niestandardowe ustawienia wstępne rozpoznawania zadań, klikając ikonę **Usuń** znajdującą się obok pola Ustawienia wstępne rozpoznawania zadań, wybierając ustawienie wstępne w oknie **Usuń ustawienie wstępne** i klikając przycisk **Usuń**.

Definiowanie ustawień wstępnych rozpoznawania zadań

Podczas tworzenia przepływu pracy dla plików jednobitowych należy zdefiniować ustawienie wstępne rozpoznawania zadań, czyli sekwencję znaków zgodną z konwencją nazewnictwa plików jednobitowych.

Aby uzyskać więcej informacji na temat tworzenia przepływów pracy dla plików jednobitowych, zobacz Tworzenie przepływu pracy dla plików jednobitowych na stronie 52.

Serwer Fiery XF rozpoznaje następujące zmienne w ustawieniu wstępnym rozpoznawania zadań:

Zmienna	Opis
%j	Reprezentuje nazwę zadania.
%c	Reprezentuje nazwę separacji kolorów pliku jednobitowego.
%f	Reprezentuje „ignoruj”. Ta zmienna jest często używana do instruowania serwera Fiery XF, aby ignorował występujące kolejno numery, takie jak numery plików, automatycznie dodawane przez niektóre rozwiązania RIP do nazwy pliku. Wprowadź liczbę, aby określić, ile znaków ma być ignorowanych. Na przykład wartość **%4f** instruuje serwer Fiery XF, aby ignorował cztery znaki.

Poniższy przykład ilustruje sposób definiowania ustawienia wstępnego rozpoznawania zadań dla przykładowej grupy plików jednobitowych:

Nazwy plików jednobitowych	Sekwencja znaków ustawienia wstępnego rozpoznawania zadań	Opis
01_fieryflyer_(cyan).tif 02_fieryflyer_(magenta).tif 03_fieryflyer_(yellow).tif 04_fieryflyer_(black).tif	f_%j_(%c).tif	Serwer Fiery XF przetwarza pliki, które używają podkreślenia jako separatora i zawierają separacje kolorów w nawiasach. Serwer Fiery XF ignoruje w nazwach plików wszystkie znaki występujące przed pierwszym podkreśleniem, czytając od prawej do lewej strony.

Uwaga: Domyślnie serwer Fiery XF analizuje nazwy plików od prawej do lewej, ignorując rozszerzenie pliku. Możesz zaznaczyć pole wyboru **Analizuj nazwę pliku od lewej do prawej**, instruując tym samym serwer Fiery XF, aby analizował nazwy plików od lewej do prawej.

Poniższy przykład ilustruje ustawienie wstępne rozpoznawania zadań przeznaczone do analizowania nazw od lewej do prawej przez serwer Fiery XF:

Nazwy plików jednobitowych	Sekwencja znaków ustawienia wstępnego rozpoznawania zadań	Opis
fieryflyer-(cyan)-00157.tif fieryflyer-(magenta)-00158.tif fieryflyer-(yellow)-00159.tif fieryflyer-(black)-00160.tif fieryflyer-(cyan)-01-00.tif fieryflyer-(magenta)-02-00.tif fieryflyer-(yellow)-03-00.tif fieryflyer-(black)-04-00.tif	%j-(%c)-%5f.tif	Serwer Fiery XF przetwarza pliki, które używają dywizu jako separatora i zawierają separacje kolorów w nawiasach. Serwer Fiery XF ignoruje w nazwach plików wszystkie znaki występujące po drugim dywizie, czytając od lewej do prawej strony.

Zmiana metody tworzenia odbitek próbnych dla zadania jednobitowego

Ustawienia zadań jednobitowych są wprowadzane na poziomie przepływu pracy. W aplikacji Job Editor można zmienić tylko metodę tworzenia odbitek próbnych, która wpływa na jakość i szybkość druku.

1. W centrum zadań Command WorkStation kliknij dwukrotnie zadanie, aby otworzyć aplikację Job Editor.
2. Na karcie **Plik** kliknij strzałkę obok opcji **Jednobitowy**, aby rozwinąć okienko.
3. W obszarze **Metoda tworzenia odbitek próbnych** wybierz metodę tworzenia odbitek próbnych.

   Aby uzyskać więcej informacji o metodach drukowania odbitek próbnych, zobacz Tworzenie przepływu pracy dla plików jednobitowych na stronie 52.
4. Kliknij przycisk **Zapisz**.

Aby uzyskać więcej informacji, zobacz Dokonywanie korekt wizualnych kolorów na stronie 112.

Edycja zadań

W programie Job Editor można skalować, przycinać, obracać, przerzucać i wyrównywać zadania. Edycje zadań można zapisać jako nowy przepływ pracy.

Wizualne elementy wspomagające pracę są dostępne w oknie Podgląd i pozwalają dokładnie pozycjonować zadania.

Uwaga: Wszystkie edycje zadań, w tym ustawienia zarządzania kolorami, ustawienia drukowania i definicje kolorów dodatkowych, zastępują domyślne ustawienia z przepływu pracy.

Obracanie zadania

Zadania można obracać o 90, 180 lub 270 stopni.

1. Na pasku narzędzi wybierz polecenie **Przekształć zadanie**.
2. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Na pasku narzędzi w obszarze **Obróć i przerzuć** wybierz kąt obrotu.
   - Umieść wskaźnik w pobliżu, ale nie bezpośrednio na rogu strony, aż zmieni się w okrąg ze strzałek. Następnie przeciągnij wskaźnik w kierunku, w którym chcesz obrócić zadanie. Zadanie jest przyciągane do najbliższego kąta obrotu, który jest wielokrotnością 90.

Obracanie zadań w celu zmniejszenia zużycia nośników

Command WorkStation może automatycznie obracać pojedyncze zadania, jeżeli zmniejszy to odpady nośników.

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Układ** rozwiń panel **Opcje układu**.
2. W obszarze **Obróć zadanie** wybierz opcję **Minimalne zużycie nośników**.

Przerzucanie zadania

Zadanie można przerzucić w poziomie lub w pionie.

1. Na pasku narzędzi wybierz polecenie **Przekształć zadanie**.
2. Na pasku narzędzi w obszarze **Obróć i przerzuć** kliknij polecenie **Przerzuć w poziomie** lub **Przerzuć w pionie**.

Skalowanie zadań

Zadania można skalować według procentów, wpisując nowe wymiary lub przeciągając je. Można także dostosowywać zadania do szerokości lub wysokości nośnika.

Zadania, które nie mieszczą się na nośniku, są oznaczone czerwoną ramką. Aby drukować zadania ponadwymiarowe, należy je zeskalować lub wydrukować jako kafelki.

Domyślnie skalowane zadania zachowują pierwotne proporcje. Skalowanie proporcjonalne można dezaktywować, klikając przycisk **Skaluj proporcjonalnie** na pasku narzędzi.

1 Na pasku narzędzi wybierz polecenie **Przekształć zadanie**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Skalowanie swobodne: Umieść wskaźnik w rogu zadania. Wskaźnik zmieni się w podwójną strzałkę. Przeciągnij zadanie, aż otrzymasz wymagany rozmiar.
- Skalowanie poprzez podanie wymiarów: Na pasku narzędzi w obszarze **Skaluj** wpisz szerokość i wysokość.
- Skalowanie poprzez podanie wartości procentowej: Na pasku narzędzi w obszarze **Skaluj** kliknij przycisk %, a następnie wpisz wartość procentową w polach szerokość i wysokość.
- Jednorodne skalowanie zadań zagnieżdżonych: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Układ** i otwórz panel **Zagnieżdżanie**. Następnie wybierz pozycję **Skalowanie jednorodne**, wpisz szerokość i wysokość, a następnie kliknij przycisk **Zastosuj**.
- Skalowanie do rozmiaru nośnika: Kliknij zadanie prawym przyciskiem myszy, kliknij polecenie **Skaluj**, a następnie **Dopasuj do** i kliknij element. Zadanie można zeskalować do szerokości arkusza, wysokości arkusza (niedostępne w przypadku nośników rolki) lub rozmiaru strony. W przypadku skalowania do rozmiaru strony zadanie jest skalowane do szerokości lub wysokości nośnika możliwej do wydrukowania, w zależności od tego, co zostanie osiągnięte wcześniej.

Zadanie można przywrócić do pierwotnego rozmiaru, klikając zadanie prawym przyciskiem myszy, a następnie klikając polecenie **Resetuj stronę**.

Wyrównywanie zadania na arkuszu

Zadanie można wyrównać do krawędzi arkusza lub zmienić jego położenie, dodając marginesy, wpisując współrzędne x/y lub przeciągając.

Domyślnie zadanie jest umieszczane w lewym górnym rogu arkusza z uwzględnieniem marginesów drukarki.

1 Na pasku narzędzi wybierz polecenie **Przekształć zadanie**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Na pasku narzędzi w obszarze **Położenie** wpisz współrzędne x/y lewego górnego rogu strony.

  Domyślnie narzędzie Job Editor wyświetla współrzędne x/y lewego i górnego marginesu niedrukowanego przez drukarkę. Można skonfigurować narzędzie Job Editor tak, aby ignorował marginesy drukarki, podając współrzędne x/y równe 0.

- Na pasku narzędzi w obszarze **Wyrównanie** kliknij typ wyrównania w poziomie i w pionie.

  Wyrównanie do dołu nie jest dostępne w przypadku nośników rolki.

- Na pasku narzędzi w obszarze **Margines** wpisz szerokość marginesu górnego, dolnego, lewego i prawego.

  Można zastosować identyczne marginesy po wszystkich czterech stronach, klikając odpowiedni przycisk i definiując tylko górny margines.

Przycinanie zadań

Centralny punkt obrazu można polepszyć, usuwając rozpraszające elementy w tle wokół niego.

Jeśli zadanie zawiera znaczniki przycinania, Command WorkStation zastosuje je ponownie do mniejszego, nowo przyciętego obszaru.

1 Na pasku narzędzi wybierz narzędzie **Przytnij zadanie**.

2 W oknie podglądu przeciągnij wskaźnik, aby wybrać sekcję, którą chcesz przyciąć.

Wybór obszaru do przycięcia można anulować, naciskając klawisz ESC.

3 Wybraną sekcję można opcjonalnie dopasować, wykonując jedną z następujących czynności:

- Zmiana położenia pole kadrowania: przytrzymaj przycisk ALT i przeciągnij wskaźnik od środka pole kadrowania.
- Zmiana rozmiaru pole kadrowania: przeciągnij krawędź pole kadrowania.
- Dostosowywanie rozmiaru przyciętego obszaru: Na pasku narzędzi wpisz nowe wartości w polach **Skala**.
- Dostosowanie szerokości marginesów między krawędzią zadania a polem kadrowania: Wprowadź nowe wartości w polach **Margines (przesunięcie)**.

4 Naciśnij klawisz ENTER.

Przycięte zadanie można przywrócić do pierwotnego stanu, klikając przycisk **Zresetuj ucinanie** na pasku narzędzi.

Cofanie zmian zadań

Możesz odrzucić wszystkie edycje zadania wprowadzone od ostatniego zapisania pracy.

- Wykonaj jedną z następujących czynności:
  - Kliknij pozycję **Edytuj**> **Odrzuć** .
  - Kliknij zadanie prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Resetuj stronę**.

Zapisywanie ustawień zadania jako przepływu pracy

Zapisanie bieżących ustawień zadania jako przepływu pracy pozwala zaoszczędzić sporo czasu w przypadku konieczności zastosowania tej samej grupy ustawień do wielu zadań.

Na przykład po otrzymaniu zamówienia klienta składającego się z wielu zadań, które wymagają takiej samej obszernej redakcji, możesz zapisać końcowe ustawienia pierwszego zadania jako nowy przepływ pracy. Następnie, podczas importowania kolejnych zadań do Command WorkStation można szybko i łatwo zastosować te same ustawienia, wybierając dany przepływ pracy.

1 W Job Editor: Kliknij przycisk **Zapisz**.

Uwaga:

Niezapisane ustawienia zadań są odrzucane podczas tworzenia przepływu pracy.

2 Kliknij pozycję **Plik > Zapisz jako przepływ pracy**.

3 Wpisz nazwę przepływu pracy, a następnie kliknij przycisk **Zapisz**.

Zapisany przepływ pracy zostanie automatycznie skojarzony z aktualnie wybranym nośnikiem. Jest on dostępny do wyboru po wczytaniu nowego zadania.

Wizualne elementy wspomagające pracę

Wizualne elementy wspomagające pracę dostępne w programie Job Editor pomagają wyrównać zadanie na arkuszu.

Wizualne elementy wspomagające pracę są widoczne tylko w oknie Podgląd. Nie są one drukowane razem z zadaniem. Dostępne są następujące wizualne elementy wspomagające pracę:

- Linijki — wyświetla linijki wzdłuż górnej i lewej krawędzi podglądu.
- Prowadnice — to specjalne linie, które nie są drukowane. Dla prowadnic można aktywować funkcję przyciągania i zablokować je w ich aktualnym położeniu.
- Siatka — wyświetla linie poziome i pionowe, które nie są drukowane. Odstępów między liniami siatki nie można zmieniać, ale są one dostosowywane automatycznie w zależności od wybranego współczynnika powiększenia. Włączenie funkcji przyciągania powoduje przyciągnięcie pobliskich zadań do siatki.
- Znaczniki — umożliwia ukrycie znaczników przycinania lub znaczników cięcia. Pozycja zadania na arkuszu nie zmienia się.
- Ramka strony — wyświetla czarną ramkę wokół każdego zadania. Pomaga sprawdzić, czy wokół zadania występuje biała przestrzeń, która nakłada się na inne zadania w zagnieżdżaniu.

- Nakłada się — wyświetla zadania, które nakładają się na obramowanie arkusza lub inne zadania. Nakładające się zadania są wyświetlane z czerwonym obramowaniem.
- Marginesy arkusza – umożliwia wyświetlenie marginesów, które nie są drukowane, zdefiniowanych w oprogramowaniu układowym drukarki. Upewniając się, że zadania nie znajdują się poza marginesami niedrukowanymi, można uniknąć niepożądanego przycinania wydruku.

Zmienianie jednostki miary

Jednostkę miary wyświetlaną w programie Job Editor można tymczasowo zmienić. Po zamknięciu okna Job Editor przywraca jednostkę miary wybraną dla programu Command WorkStation.

- Wykonaj jedną z następujących czynności:
  - Kliknij pozycję **Edytuj > Jednostka miary**, a następnie kliknij element.
  - Kliknij prawym przyciskiem myszy w dowolnym miejscu linijki i kliknij element.

Powiększanie

Zwiększenie rozmiaru wyświetlanego zadania może pomóc we wprowadzaniu dokładniejszych zmian.

Za każdym razem, gdy korzystasz z opcji powiększania, rozmiar podglądu zwiększa się o 100%.

- Wykonaj jedną z następujących czynności:
  - Na pasku narzędzi wybierz narzędzie **Powiększ zadanie** i kliknij obszar zadania, które chcesz powiększyć.
  - Kliknij pozycję **Widok > Powiększ**.
  - W dolnym pasku narzędzi wpisz współczynnik powiększenia w polu edycji lub przesuń suwak. Te ustawienia powiększenia skalują podgląd zadania względem okna podglądu.

Włączanie przyciągania

Niektórym wizualnym elementom wspomagającym pracę można nadać właściwość „magnetyczną", co powoduje, że zadania w ich pobliżu są przyciągane do nich. Przyciąganie można włączać i wyłączać w przypadku siatek i prowadnic. W zagnieżdżeniach można również przyciągać obiekty do siebie.

- Kliknij pozycję **Widok** > **Przyciągnij do**, a następnie kliknij element.

Ustawianie współrzędnych linijki

Domyślnie współrzędne 0, 0 linijki znajdują się w lewym górnym rogu arkusza. Współrzędne 0, 0 można przesuwać — na przykład do narożnika zadania.

- Przeciągnij wskaźnik z lewego górnego rogu obszaru linijki do wymaganej pozycji.

Współrzędne 0, 0 można zresetować, klikając dwukrotnie obszar przecięcia linijek.

Praca z prowadnicami

Prowadnice to niedrukowane linie, które ułatwiają pozycjonowanie zadań na arkuszu zgodnie z dokładnymi współrzędnymi. Prowadnice można zablokować w ich aktualnym położeniu.

- Wykonaj jedną z następujących czynności:
  - Utwórz prowadnicę: Przeciągnij wskaźnik z linijki poziomej lub pionowej.
  - Przenieś prowadnicę: Przeciągnij prowadnicę do nowego położenia.
  - Usuń prowadnicę: Przeciągnij poziome prowadnice do linijki poziomej, a pionowe prowadnice do linijki pionowej.

Wyświetlanie wizualnych elementów wspomagających pracę

Wizualne elementy wspomagające pracę można wyświetlać i ukrywać w oknie podglądu.

- Kliknij pozycję **Widok** > **Pomoce wizualne**, a następnie kliknij element.

Etykieta zadania

Etykiety zadania można używać do sprawdzenia wierności kolorów między dwoma wydrukami lub do zapisywania informacji dotyczących konkretnych zadań.

Etykieta zadania zawiera dostępne do wyboru informacje o zadaniu, takie jak nazwa dokumentu, nazwa drukarki i używane profile, a także maksymalnie dwa paski kontrolne.

Obejrzyj film tutaj.

Tworzenie i edytowanie etykiet zadań

Etykieta zadania może zawierać obraz i maksymalnie sześć wierszy informacji specyficznych dla zadania. Możesz wybrać informacje, które mają być wyświetlane na etykiecie zadania. Domyślne logo Fiery można również zastąpić dowolnym obrazem w formacie JPEG lub TIFF.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Układ** rozwiń panel **Etykieta zadania**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
- W Job Editor: Na karcie **Układ** rozwiń panel **Etykieta zadania**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Pojedyncze zadania: Wybierz pozycję **Strona**.
- Zadania z wieloma stronami (zagnieżdżanie, powtarzanie): Wybierz pozycję **Kolekcja**, aby utworzyć jedną etykietę zadania dla całego zadania, lub wybierz pozycję **Strona** , aby utworzyć etykietę zadania dla każdej strony. Zadania składające się z wielu stron mogą mieć oba typy etykiet zadań.

3 Kliknij przycisk **Edytuj** (opcjonalnie).

Edytor etykiet zadań – umożliwia przeglądanie i edytowanie domyślnych ustawień etykiety zadania (zobacz poniższe kroki).

4 Kliknij przycisk **Przekaż** i przejdź do pliku obrazu. Jeśli nie chcesz uwzględniać obrazu, wybierz opcję **Brak**.

Maksymalny rozmiar obrazu to 5 x 5 cm. Jeśli obraz przekracza te wymiary, program Command WorkStation skaluje go proporcjonalnie, aby szerokość lub wysokość została zmniejszona do 5 cm. Obrazy mniejsze niż 5 x 5 cm są wyświetlane w rozmiarze oryginalnym. Jeśli dla zadania wybrano zarządzanie kolorami, jest ono stosowane również do obrazów etykiet zadania.

5 Zaznacz wymagane pola wyboru, aby określić zawartość wierszy od 1 do 6.

W wierszu 6 znajduje się miejsce na niestandardowy tekst.

6 Kliknij przycisk **OK**.

Wyrównywanie etykiety zadania

Możesz zmienić odległości w pionie między etykietą zadania a dolną krawędzią zadania lub zagnieżdżenia.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Układ** rozwiń panel **Etykieta zadania**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
- W Job Editor: Na karcie **Układ** rozwiń panel **Etykieta zadania**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.

2 Na karcie **Strona** lub **Kolekcja** wpisz odległość w pionie.

Dostosowywanie rozmiaru etykiety zadania

Możesz zmieniać wymiary i rozmiar czcionki informacji specyficznych dla zadania wyświetlanych na etykiecie zadania.

Etykieta zadania ma następujące właściwości domyślne:

- Szerokość — szerokość strony pomniejszona o szerokość pasków kontrolnych, jeśli zostały wybrane.
- Wysokość — maks. 5 cm. Jeśli informacje dotyczące konkretnych zadań mogą być wyświetlane w odległości mniejszej niż 5 cm, można zmniejszyć wysokość, aby uniknąć powstania niepożądanej białej przestrzeni między informacjami dotyczącymi konkretnych zadań a paskiem kontrolnym pod nimi.
- Rozmiar czcionki — 6 pkt. Możesz wybrać dowolny rozmiar czcionki z zakresu od 6 pkt. do 72 pkt.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Układ** rozwiń panel **Etykieta zadania**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
- W Job Editor: Na karcie **Układ** rozwiń panel **Etykieta zadania**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.

2 Wpisz maksymalną szerokość i wysokość etykiety zadania.

3 Wpisz rozmiar czcionki.

Paski kontrolne

Pasek kontrolny składa się z wierszy pól kontrolnych koloru. Kolory wydruku można mierzyć względem wartości referencyjnej (np. Fogra MK 11), aby sprawdzić zgodność z normą ISO 12647-7.

Command WorkStation obsługuje następujące paski kontrolne:

- Wszystkie paski kontrolne zainstalowane z programem Command WorkStation.
- Własny pasek kontrolny — pliki niestandardowych pasków kontrolnych muszą się znajdować w folderze ControlStrip. Command WorkStation może przetwarzać wszystkie obsługiwane formaty plików z wyjątkiem plików rozdzielonych. Nie obowiązują ograniczenia rozmiaru.
- Pasek dynamiczny — pasek dynamiczny składa się z najbardziej widocznych kolorów zadania. Każdy pasek dynamiczny jest zatem unikalny dla danego zadania.

Wybór paska kontrolnego

Dla każdego zadania można wydrukować pasek kontrolny. W przypadku zagnieżdżań można wybrać dwa paski kontrolne — jeden do zagnieżdżania i jeden do każdej zagnieżdżonej strony.

W przypadku zastosowania funkcji zarządzania kolorami do paska kontrolnego Command WorkStation kompresuje pola kontrolne koloru do gamy kolorystycznej wybranego profilu referencyjnego. Jeżeli zarządzanie kolorami nie jest stosowane, Command WorkStation drukuje pasek kontrolny z wykorzystaniem pełnej gamy kolorystycznej drukarki.

Uwaga: Niektóre drukarki z wbudowanym urządzeniem pomiarowym mogą mierzyć tylko jeden pasek kontrolny na zadanie.

1. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Sprawdź** rozwiń panel **Paski kontrolne**.
   - W Job Editor: Na karcie **Sprawdź** rozwiń panel **Paski kontrolne**.
2. W obszarze **Pasek kontrolny 1** wybierz pasek kontrolny lub wzornik.
   Upewnij się, że wybrany pasek kontrolny jest zgodny z używanym urządzeniem pomiarowym.
3. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wybierz polecenie **Drukuj z użyciem funkcji zarządzania kolorem**, aby sprawdzić dokładność profilu nośnika.
   - Usuń zaznaczenie polecenia **Drukuj z użyciem funkcji zarządzania kolorem**, aby sprawdzić wierność kolorów pomiędzy dwoma drukarkami.
4. Wybierz polecenie **Użyj w arkuszu zagnieżdżania, a nie arkuszu zadania**, aby wydrukować pasek kontrolny dla zagnieżdżania (opcjonalnie).
5. Powtórz powyższe kroki dla paska kontrolnego 2 (opcjonalnie).

Obejrzyj film tutaj.

Tworzenie paska dynamicznego

Można wydrukować pasek kontrolny składający się z najbardziej widocznych kolorów zadania.

Kolory wyodrębnione z zadania są widoczne na wydruku i w panelu **Paski kontrolne**.

1. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij polecenie **Sprawdź** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Sprawdź** rozwiń panel **Paski kontrolne**.
   - W Job Editor: Na karcie **Sprawdź** rozwiń panel **Paski kontrolne**.
2. W obszarze **Pasek kontrolny 1** wybierz pozycję **DynamicWedge**.

   Nie można utworzyć paska dynamicznego dla zagnieżdżeń.
3. Wybierz urządzenie pomiarowe, które będzie używane do pomiaru paska dynamicznego.

   W przypadku niektórych urządzeń pomiarowych dostępne są ustawienia specyficzne dla danego urządzenia. Można na przykład wybrać warunek pomiaru (M0, M1 lub M2). Aby uzyskać więcej informacji, zob. Ustawienia urządzenia pomiarowego na stronie 89.

   Uwaga: Ustawienia trybu pomiaru są dostępne w przypadku korzystania z programu Color Profiler Suite w wersji 5.3.1 lub nowszej.
4. Wybierz maksymalną liczbę pól kontrolnych koloru dla paska dynamicznego.

   Command WorkStation drukuje mniej pól kontrolnych, jeśli może odwzorować wszystkie kolory kluczowe zadania przy użyciu mniejszej liczby pól kontrolnych.
5. Wybierz, czy chcesz utworzyć pasek dynamiczny składający się z kolorów rozbarwianych (CMYK), kolorów dodatkowych, czy też z ich kombinacji.
6. Wybierz pozycję **Tylko kolory z zakresu barw** (opcjonalnie).

   To ustawienie mapuje kolory spoza gamy kolorystycznej na zewnętrzną krawędź gamy kolorystycznej drukarki, dzięki czemu pasek dynamiczny składa się tylko z kolorów, które drukarka może realistycznie odwzorować. Tego ustawienia nie należy wybierać, jeśli kolor wydruku ma być zgodny z oryginalnym zadaniem.

Obejrzyj film tutaj.

Drukowanie etykiety zadania w dwóch wierszach

W Command WorkStation można wymusić wydrukowanie paska kontrolnego w osobnym wierszu. Może to być pożądane w przypadku wąskich zadań.

Paski kontrolne są zawsze drukowane w osobnym wierszu dla:

- Zadań zagnieżdżonych;
- Arkuszy zadań, które nie są wystarczająco szerokie, aby wydrukować etykietę zadania w jednym wierszu.

Uwaga: W przypadku włączenia Color Profiler Suite w wersji 5.3.1 i nowszej oraz Fiery Verify tryb pomiaru dla każdego paska kontrolnego można wybrać oddzielnie. W przypadku korzystania z programu Verifier, to ustawienie nie jest dostępne, ponieważ tryb pomiaru można określić bezpośrednio w Verifier.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Układ** rozwiń panel **Etykieta zadania**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
- W Job Editor: Na karcie **Układ** rozwiń panel **Etykieta zadania**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.

2 Na karcie **Strona** lub **Kolekcja** wybierz opcję **Nie może przekroczyć rozmiaru strony**.

Zagnieżdżanie

Funkcja zagnieżdżania umożliwia grupowy wydruk wielu zadań jako pojedynczego zadania. Command WorkStation rozmieszcza zagnieżdżanie strony w sposób oszczędzający miejsce, co pozwala ograniczyć odpady nośników.

Możesz:

- Skonfiguruj Command WorkStation, aby wszystkie zadania były automatycznie importowane do zagnieżdżania. Command WorkStation stosuje jednorodne ustawienia orientacji i skalowania do wszystkich zagnieżdżonych stron oraz drukuje zagnieżdżanie po spełnieniu zdefiniowanego kryterium.
- Utworzyć zagnieżdżanie z wybranych zadań, które zostały już wczytane w Job Center. Ręczne zagnieżdżania umożliwiają wprowadzanie ustawień zadań do każdego zagnieżdżonego zadania, takich jak skalowanie i przycinanie lub dostrajanie kolorów, przed drukowaniem.

Zarządzanie zagnieżdżaniami może być trudne, jeśli drukarka jest skonfigurowana do pracy z nośnikami o dużym formacie lub nośnikami rolki. W takim przypadku należy rozważyć zdefiniowanie niestandardowego formatu nośnika dla zagnieżdżeń. Więcej informacji znajduje się w *przewodniku Szybki start*.

Zagnieżdżanie wszystkich zadań

Przepływ pracy można skonfigurować tak, aby zagnieżdżanie było tworzone automatycznie po spełnieniu określonego kryterium. Po utworzeniu jednego zagnieżdżania wszystkie kolejne zadania stają się częścią następnego zagnieżdżania.

Program Command WorkStation może utworzyć zagnieżdżanie:

- Po załadowaniu wystarczającej ilości zadań do zapełnienia określonej wartości procentowej arkusza lub wiersza.

  Uwaga:

  Możesz zdefiniować niestandardowy format nośnika, który jest mniejszy niż format nośnika w drukarce. Może to być przydatne w przypadku drukowania na nośniku rolki i tworzenia zagnieżdżania, gdy określony procent arkusza jest zapełniony. Więcej informacji znajduje się w *przewodniku Szybki start*.

- Po upływie określonego czasu od wczytania ostatniego zadania.

Uwaga: Ustawienia przepływu pracy zastępują ustawienia zadania. Na przykład po skonfigurowaniu przepływu pracy dla jednorodnego skalowania strony nie można zastosować innego współczynnika skalowania do pojedynczego zadania zagnieżdżonego.

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Układ** rozwiń panel **Zagnieżdżanie**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
2. Zdefiniuj kryterium tworzenia zagnieżdżania.

   Command WorkStation zawsze tworzy i przetwarza zagnieżdżanie po upływie określonego czasu, nawet jeśli nie można zapełnić minimalnego procenta arkusza lub wiersza.

3 W obszarze **Optymalizacja** i **Orientacja** określ sposób rozmieszczenia zadań na arkuszu.

Zadania zagnieżdżone można rozmieścić tak, aby zajmowały jak najmniej miejsca na arkuszu lub aby po wydrukowaniu można je było wyciąć przy użyciu jak najmniejszej liczby prostych cięć poziomych lub pionowych.

Odpady nośników można dodatkowo ograniczyć, zezwalając na obracanie zadań w celu lepszego wykorzystania dostępnego miejsca na arkuszu. Alternatywnie możesz zagnieździć wszystkie zadania w ich oryginalnej orientacji albo zastosować do wszystkich zadań format pionowy lub poziomy.

4 W obszarze **Skalowanie jednorodne** zaznacz pole wyboru, a następnie wpisz szerokość i wysokość, aby przeskalować wszystkie strony do tego samego rozmiaru (opcjonalnie).

5 W obszarze **Odstępy** wpisz odległość w poziome i pionie między stronami (opcjonalnie).

To ustawienie uwzględnia etykiety zadań.

6 W obszarze **Odstępy wokół zadań (oprawa obrazu)** wpisz szerokość obramowania dla każdej krawędzi (opcjonalnie).

To ustawienie uwzględnia marginesy niedrukowane.

Wymuszanie drukowania zagnieżdżeń

Command WorkStation umieszcza zadania zagnieżdżania w stanie **Oczekiwanie na zagnieżdżenie** do momentu upłynięcia określonego czasu lub do momentu zapełnienia minimalnego procenta arkusza lub wiersza. W tym stanie można wymusić drukowanie zadań przed osiągnięciem określonego kryterium.

- W Job Center: Kliknij prawym przyciskiem myszy zadanie znajdujące się w stanie **Oczekiwanie na zagnieżdżenie**, a następnie kliknij polecenie **Wymuś zagnieżdżanie**.
  Zagnieżdżanie jest tworzone.

Zagnieżdżanie wybranych zadań

Możesz utworzyć zagnieżdżanie z zadań, które zostały już wczytane w Job Center.

Możesz zagnieździć wiele kopii zadania (klonów), wybierając liczbę drukowanych kopii w obszarze podsumowania zadania przed utworzeniem zagnieżdżania.

1 W Job Center: Wybierz co najmniej jedno zadanie. Na pasku narzędzi kliknij pozycję **Nowe zagnieżdżanie**.

2 Kliknij dwukrotnie zagnieżdżanie, aby wprowadzić ustawienia specyficzne dla zadania do zadania zagnieżdżonego (opcjonalnie).

Job Editor umożliwia skalowanie, obracanie, przerzucanie i przycinanie zadań zagnieżdżonych za pomocą przycisków na pasku narzędzi. Można także wyrównywać zadania względem siebie, definiować marginesy lub blokować zadania w dokładnym miejscu na arkuszu przez wprowadzenie współrzędnych.

Uwaga:

Command WorkStation nie może przetwarzać zagnieżdżań zawierających zadania, które powodują pojawianie się komunikatów o błędzie, takich jak zadania z nieznanymi kolorami dodatkowymi. Musisz rozwiązać problem lub usunąć zadania z zagnieżdżania.

Obejrzyj film tutaj.

Dodawanie, usuwanie i kasowanie zadań zagnieżdżonych

Po utworzeniu zagnieżdżania można modyfikować jego zawartość, dodając, usuwając lub kasując zadania.

- W Job Center wykonaj jedną z następujących czynności:
  - Dodawanie zadania: Kliknij prawym przyciskiem myszy zagnieżdżanie, kliknij polecenie **Dodaj zadanie do zagnieżdżania** i przejdź do zadania. Alternatywnie możesz przeciągnąć zadanie z listy zadań do zagnieżdżania.

    W programie Job Editor możesz również kliknąć pozycję **Edytuj** > **Dodaj zadania do zagnieżdżania** lub kliknąć prawym przyciskiem myszy arkusz zagnieżdżania i kliknąć polecenie **Dodaj zadania do zagnieżdżania**.
  - Usuwanie zadania: Kliknij prawym przyciskiem myszy zadanie zagnieżdżone, a następnie kliknij polecenie **Usuń z zagnieżdżania**.

    Zadanie pozostaje na liście zadań, ale nie jest już częścią zagnieżdżania.
  - Kasowanie zadania: Kliknij prawym przyciskiem myszy zadanie zagnieżdżone, a następnie kliknij przycisk **Usuń**.

Klonowanie zadań zagnieżdżonych

Można utworzyć wiele kopii (klonów) zadań zagnieżdżonych.

Do każdej kopii można zastosować indywidualne ustawienia zadania. Jednakże w przypadku usunięcia oryginalnego zadania z zagnieżdżenia, zostaną usunięte również klony tego zadania.

Uwaga:

Jeśli chcesz utworzyć tylko jeden klon, możesz użyć funkcji Kopiuj i wklej.

1. W Job Editor: Kliknij zadanie prawym przyciskiem myszy, a następnie kliknij przycisk **Klonuj**.

   Można wyświetlić listę wszystkich zadań zagnieżdżonych w celu łatwiejszego zlokalizowania zadania. W panelu **Zagnieżdżanie** kliknij pozycję **Zadania podrzędne**.
2. Wpisz liczbę klonów, które chcesz utworzyć, a następnie kliknij przycisk **Klonuj**.
3. W panelu **Zagnieżdżenie** kliknij przycisk **Zastosuj**, aby rozmieścić sklonowane zadania w podglądzie.

Obejrzyj film tutaj.

Zmienianie nazw zagnieżdżeń

Nowe zagnieżdżania są tworzone z domyślną nazwą „Zagnieżdżanie". Domyślną nazwę można zmienić.

1. W Job Center: Kliknij prawym przyciskiem myszy zagnieżdżanie, a następnie kliknij polecenie **Zmień nazwę**.
2. Zastąp nazwę domyślną nową, a następnie kliknij przycisk **OK**.

Rozmieszczanie zadań zagnieżdżonych

Domyślnie zadania są rozmieszczone w sposób najbardziej oszczędzający miejsce. Zmieniając domyślne ustawienie, można zapobiec obracaniu zadań i rozmieścić je tak, aby ułatwić wycinanie po wydrukowaniu.

1 W Job Editor: Na karcie **Układ** rozwiń panel **Zagnieżdżanie**.

2 W obszarze **Optymalizacja** i **Orientacja** określ sposób rozmieszczenia zadań na arkuszu.

Zadania można rozmieścić tak, aby po wydrukowaniu można je było wyciąć przy użyciu jak najmniejszej liczby prostych cięć poziomych lub pionowych. Możesz również zachować oryginalną orientację zadań albo zastosować do wszystkich zadań format pionowy lub poziomy.

3 W obszarze **Odstępy** zdefiniuj odległość w poziome i pionie między zadaniami.

To ustawienie uwzględnia etykiety zadań.

Wyrównywanie zadań zagnieżdżonych na arkuszu

Wszystkie zadania zagnieżdżone można wyrównać poziomo i pionowo lub wyśrodkować na arkuszu. Można również wyrównywać wybrane zadania względem siebie.

1 Otwórz zadanie zagnieżdżania w Job Editor.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wyrównaj wszystkie zadania na arkuszu: Upewnij się, że nie zaznaczono żadnego zadania. Na pasku narzędzi kliknij typ wyrównania w poziomie i w pionie. Następnie w panelu **Zagnieżdżanie** kliknij przycisk **Zastosuj**, aby zmienić kolejność zadań.

  Uwaga: Wyrównanie do dołu nie jest dostępne w przypadku nośników rolki.

- Wyrównaj wybrane zadania względem siebie: Wybierz co najmniej dwa zadania. Kliknij prawym przyciskiem myszy, wskaż polecenie **Wyrównaj**, a następnie kliknij typ wyrównania w poziomie i w pionie. Następnie zablokuj zadania w ich bieżącym położeniu na arkuszu.

  Uwaga: Jeśli zadania nie zostaną zablokowane w ich bieżącym położeniu, wyrównanie zostanie cofnięte po kliknięciu przycisku **Zastosuj** w panelu **Zagnieżdżanie**.

Edycja zadań zagnieżdżonych

Jeśli zagnieżdżanie obejmuje wiele różnych zadań, można wyświetlić listę wszystkich zadań zagnieżdżonych, aby ułatwić wybór zadania do edycji. Zagnieżdżone zadania podrzędne można edytować w taki sam sposób, jak każde pojedyncze zadanie.
Na przykład do każdego zadania możesz zastosować inne ustawienia skalowania lub obrotu. Ponadto możesz zablokować każde zagnieżdżone zadanie na określonych współrzędnych i zdefiniować marginesy specyficzne dla zadania. Można także wprowadzić ustawienia zarządzania kolorami i konturu cięcia dla każdego zadania.

1 W Job Center: Kliknij dwukrotnie zagnieżdżanie.

2 W Job Editor: Wybierz zadanie, które chcesz edytować.

Jeśli zagnieżdżanie zawiera wiele zadań zagnieżdżonych, kliknij pozycję **Zadania podrzędne**, aby wyświetlić pełną listę.

3 Zmodyfikuj zadanie zgodnie z wymaganiami.

4 Kliknij przycisk **Zastosuj**.
Rozkład zadań zagnieżdżonych zostanie zmieniony, a podgląd zostanie zaktualizowany.

Skalowanie zadań zagnieżdżonych

Każde zadanie można skalować indywidualnie lub wszystkie zadania można zeskalować do tego samego rozmiaru.

Nie można ponownie skalować zadań, które zostały zaimportowane do przepływu pracy skonfigurowanego do skalowania jednorodnego.

Aby skalować pojedyncze zadania, zob Skalowanie zadań na stronie 58.

1 W Job Editor: Na karcie **Układ** rozwiń panel **Zagnieżdżanie**.

2 Wybierz opcję **Skalowanie jednorodne** i wpisz wymagane wymiary zadania.

3 Kliknij przycisk **Zastosuj**.
Rozkład zadań zagnieżdżonych zostanie zmieniony, a podgląd zostanie zaktualizowany.

Blokowanie zadań zagnieżdżonych w stałym położeniu na arkuszu

Zadanie można przeciągnąć do wymaganego położenia lub wprowadzić współrzędne x/y. Jeśli pozycjonujesz zadania ręcznie, musisz je zablokować, aby program Command WorkStation nie zmienił ich kolejności po zaktualizowaniu podglądu.

Dostępne są wizualne elementy wspomagające pracę, które pomagają w wyrównaniu zadań.

1 W Job Editor: Wybierz zadanie zagnieżdżone, a następnie wykonaj jedną z następujących czynności:

- Na pasku narzędzi wprowadź współrzędne x/y lewego górnego rogu zadania.
- Przeciągnij zadanie do żądanego położenia.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij zadanie prawym przyciskiem myszy i wybierz polecenie **Zablokuj**.
- Wybierz zadanie. Kliknij ikonę kłódki na pasku narzędzi.

3 Kliknij przycisk **Zastosuj**.

Rozkład zadań zagnieżdżonych zostanie zmieniony, a podgląd zostanie zaktualizowany. Kolejność stron niezablokowanych jest zmieniana wokół stron zablokowanych.

Dodawanie marginesów wokół zadań zagnieżdżonych

Za pomocą marginesów można zwiększyć odstęp między zagnieżdżonymi stronami. Wokół każdego zadania można dodać marginesy o różnych szerokościach.

1 W Job Editor: Wybierz co najmniej jedno zadanie zagnieżdżone.

2 Na pasku narzędzi w obszarze **Margines** wpisz szerokość marginesu górnego, dolnego, lewego i prawego.

Można zastosować identyczne marginesy po wszystkich czterech stronach, klikając odpowiedni przycisk i definiując tylko górny margines.

3 Kliknij przycisk **Zastosuj**.
Rozkład zadań zagnieżdżonych zostanie zmieniony, a podgląd zostanie zaktualizowany.

Drukowanie wybranych stron zadania zagnieżdżonego lub wielostronicowego

W przypadku zadania zagnieżdżonego, sklonowanego lub wielostronicowego można drukować wybrane strony. Na przykład w zadaniu 100-stronicowym można wydrukować tylko strony 17, 77 i 98 lub, w przypadku sklonowania pliku TIFF 10 razy, można wydrukować 10 kopii tylko jednego z klonów.

1 W Job Editor: Na karcie **Układ** rozwiń panel **Zagnieżdżanie**.

2 Kliknij pozycję **Zadania podrzędne**.

3 W kolumnie **Umieszczone** wybierz strony lub zadania do wydrukowania, a następnie kliknij przycisk **OK**.

4 Zamknij okno **Zadania podrzędne**.

5 W panelu **Zagnieżdżenie** kliknij przycisk **Zastosuj**, aby zaktualizować podgląd.

Dodawanie lub usuwanie arkuszy zagnieżdżania

W zagnieżdżaniach utworzonych za arkusza nośnika można utworzyć nowy arkusz lub usunąć istniejący arkusz.

- W Job Editor: Kliknij prawym przyciskiem myszy arkusz zagnieżdżanie, a następnie kliknij polecenie **Dodaj arkusz**, aby utworzyć dodatkowy arkusz, lub polecenie **Usuń arkusz**, aby usunąć istniejący arkusz.

Kafelkowanie

Zadanie kafelkowania jest drukowane jako zbiór mniejszych zadań (kafelków), które następnie łączy się w celu utworzenia grafiki na budynkach, ogromnego baneru lub innego ponadwymiarowego wydruku.

Możesz utworzyć kafelkowanie, aby:

- Drukować duże obrazy, które przekraczają maksymalny rozmiar drukowania drukarki.
- Drukować obszary obrazu o niestandardowych rozmiarach jako oddzielne zadania, na przykład w celu utworzenia pokryć ściennych zawierających kafelek o wielkości drzwi.

Obejrzyj film tutaj.

Tworzenie kafelkowania

Możesz zdefiniować liczbę kafelków lub określić rozmiar kafelka. Z każdym kafelkiem można również drukować informacje dotyczące poszczególnych kafelków.

Większość kafelkowań jest specyficzna dla zadań. Z tego powodu kafelkowanie zazwyczaj tworzy się w programie Job Editor. Można również skonfigurować przepływ pracy kafelkowania w programie Server Manager i zastosować go do wszystkich zaimportowanych zadań.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Układ** rozwiń panel **Kafelkowanie**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
- W Job Editor: Na karcie **Układ** rozwiń panel **Kafelkowanie**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.

2 Wybierz typ kafelkowania.

Standardowy rozmiar kafelka jest równy rozmiarowi nośnika wybranego dla drukarki. Możesz też skonfigurować niestandardowy rozmiar kafelka, wpisując wymiary kafelka lub definiując liczbę pionowych i poziomych kafelków do umieszczenia na stronie.

Uwaga: Rozmiar poszczególnych kafelków można później zmienić.

3 Skonfiguruj etykietę kafelka (opcjonalnie).

Możesz drukować kafelki z dodatkowym marginesem zawierającym informacje specyficzne dla kafelka, takie jak numer kafelka lub tekst niestandardowy. Numery kafelków pomagają połączyć kafelki ze sobą we właściwej kolejności. Etykieta kafelka nie jest widoczna w podglądzie.

4 Kliknij przycisk **Zapisz**.

Dostępnych jest wiele ustawień dostosowywania kafelków:

- Możesz zmienić rozmiar kafelków (zobacz Zmienianie rozmiaru kafelków na stronie 76).
- Możesz zablokować krawędź kafelka w stałej pozycji (zobacz Blokowanie krawędzi kafelka w stałej pozycji na stronie 77).
- Możesz scalać lub dzielić kafelki (zob Scalanie lub dzielenie kafelków na stronie 77).
- Możesz obracać kafelki (zobacz Obracanie kafelków w zadaniu kafelkowania na stronie 76 i Wprowadzanie zmian w poszczególnych kafelkach w ostatniej chwili na stronie 79).

Dostępne są również dodatkowe ustawienia ułatwiające łączenie kafelków po wydrukowaniu:

- Kafelki można drukować jako nakładające się, powtarzając pasek obrazu wzdłuż dwóch krawędzi sąsiednich kafelków (zobacz punkt Tworzenie kafelków z nakładaniem na stronie 75).
- Możesz drukować kafelki z obszarem klejonym (zobacz Drukowanie kafelków z obszarem klejonym na stronie 76).

Tworzenie kafelków z nakładaniem

Nakładający się margines powtarza pasek obrazu wzdłuż dwóch krawędzi sąsiednich kafelków. Pomaga to dokładniej łączyć kafelki, a także zapewnia, że w przypadku niewielkiego braku wyrównania nie pojawią się białe odstępy na połączeniu.

Zanim zaczniesz: Utwórz podstawowe kafelkowanie.

1. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - W Server Manager: Na panelu **Kafelkowanie** kliknij pozycję **Nałożenie / Klej**.
   - W Job Editor: Na pasku narzędzi kliknij pozycję **Nałożenie / Klej**.
2. W obszarze **Nakładanie się** wpisz szerokość marginesu górnego, dolnego, lewego i prawego.

   Można zastosować identyczne marginesy po wszystkich czterech stronach, klikając odpowiedni przycisk i definiując tylko górny margines.
3. Skonfiguruj znaczniki nakładania (opcjonalnie).

   Znaczniki nakładania stanowią dodatkową pomoc przy wyrównywaniu. Są one aktywowane automatycznie po zdefiniowaniu marginesu nakładania. Możesz określić długość, grubość i kolor.

   Znaczniki standardowe są drukowane na obu końcach obszaru nakładania, natomiast linia przerywana jest drukowana wzdłuż długości obszaru nakładania. Linia przerywana jest zalecana w przypadku dużych obszarów nakładania, które w innym przypadku byłyby trudne do wyrównania przy użyciu standardowych znaczników położonych zbyt daleko od siebie.

   Jeżeli nie chcesz drukować znaczników nakładania, możesz je usunąć z wydruku, ustawiając grubość i długość linii na wartość 0.
4. Kliknij przycisk **OK**.

Obejrzyj film tutaj.

Drukowanie kafelków z obszarem klejonym

Obszar klejony to niezadrukowany pasek, który zapewnia miejsce na klejenie. Nie jest on widoczny w podglądzie. Domyślnie obszar klejony jest dodawany do marginesu nakładania, ale nakłada się na etykietę kafelka.

Zanim zaczniesz: Utwórz podstawowe kafelkowanie.

1. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - W Server Manager: Na panelu **Kafelkowanie** kliknij pozycję **Nałożenie / Klej**.
   - W Job Editor: Na pasku narzędzi kliknij pozycję **Nałożenie / Klej**.
2. W obszarze **Obszar klejony** wpisz wartość górnego, dolnego, lewego lub prawego marginesu.

   Można zastosować identyczne marginesy po wszystkich czterech stronach, klikając odpowiedni przycisk i definiując tylko górny margines.
3. Wyczyść zaznaczenie polecenia **Zastosuj obszar klejony tylko do nakładających się** (opcjonalnie).

   Usuwając zaznaczenie tego pola wyboru, można zastosować obszar klejony do kafelków, które nie mają marginesu nakładania. W takim przypadku obszar klejony stanowi dodatkowe, niedrukowane obramowanie. Obramowanie może pomóc chronić przed uszkodzeniem krawędzie kafelków drukowanych na delikatnych nośnikach.
4. Kliknij przycisk **OK**.

Obejrzyj film tutaj.

Zmienianie rozmiaru kafelków

Możesz zmieniać rozmiar wierszy kafelków, kolumn kafelków lub pojedynczych kafelków. Zmieniając rozmiar kafelków, można uniknąć połączeń w nieodpowiednich miejscach, na przykład na środku powierzchni. Możesz również dostosować rozmiary kafelków, aby dopasować je do tła, na którym obraz zostanie zamontowany, na przykład wokół okna.

Zanim zaczniesz: Utwórz podstawowe kafelkowanie.

Zmiana rozmiaru jednego wiersza lub kolumny powoduje odpowiednie rozciągnięcie lub zmniejszenie sąsiedniego wiersza lub kolumny. Nie można tworzyć kafelków przekraczających rozmiar wybranego nośnika.

- W Job Editor: Wykonaj jedną z następujących czynności:
  - Zmienianie wielkości wiersza lub kolumny: Kliknij krawędź kafelka i wpisz współrzędne x/y na pasku narzędzi. Można również przeciągnąć krawędź kafelka do nowego położenia.
  - Zmienianie wielkości poszczególnych kafelków: Wciśnij i przytrzymaj klawisz <Alt> i kliknij krawędź kafelka. Następnie zwolnij klawisz <Alt> i wpisz współrzędne x/y na pasku narzędzi. Możesz również wcisnąć i przytrzymać klawisz <Alt> i przeciągnąć krawędź kafelka do nowego położenia.

Obracanie kafelków w zadaniu kafelkowania

Wybrane kafelki można obracać o 180 stopni.

Zanim zaczniesz: Utwórz podstawowe kafelkowanie.

Podczas korzystania z drukarek wielkoformatowych z tuszem UV mogą występować niespójności gęstości kolorów. Obracanie kafelków o 180 stopni może pomóc zmniejszyć efekt odchyleń kolorów na dużych obszarach jednokolorowych (na przykład błękitnego nieba), tworząc niewidoczny szew po połączeniu kafelków.

Sposób obracania kafelków o 90, 180 lub 270 stopni omówiono w punkcie Wprowadzanie zmian w poszczególnych kafelkach w ostatniej chwili na stronie 79.

- W Job Editor: Otwórz zadanie kafelkowania, kliknij prawym przyciskiem myszy kafelek, a następnie kliknij polecenie **Obróć kafelek o 180°**.

Kliknięcie prawym przyciskiem myszy obróconego kafelka powoduje wyświetlenie elementu menu **Nie obracaj**, za pomocą którego można cofnąć operację, jeśli jest to wymagane.

Blokowanie krawędzi kafelka w stałej pozycji

Blokując krawędzie kafelka, można uniknąć połączeń w nieodpowiednich miejscach, na przykład na środku powierzchni.

Zanim zaczniesz: Utwórz podstawowe kafelkowanie.

- W Job Editor: Wykonaj jedną z następujących czynności:
  - Kliknij krawędź kafelka. Kliknij ikonę kłódki na pasku narzędzi.
  - Kliknij prawym przyciskiem myszy krawędź kafelka, a następnie kliknij polecenie **Zablokuj krawędź kafelka**.

  Kliknięcie prawym przyciskiem myszy zablokowanej krawędzi kafelka powoduje wyświetlenie elementu menu **Odblokuj krawędź kafelka**, za pomocą którego można cofnąć operację, jeśli jest to wymagane.

Scalanie lub dzielenie kafelków

Możesz scalić wybrane kafelki lub podzielić wybrany kafelek na wiele mniejszych kafelków.

Zanim zaczniesz: Utwórz podstawowe kafelkowanie.

- W Job Editor: Wykonaj jedną z następujących czynności:
  - Scal kafelki: Wybierz sąsiednie kafelki. Następnie kliknij prawym przyciskiem myszy i kliknij polecenie **Scal kafelki**.

    Pamiętaj, że nie można scalać kafelków, których łączny rozmiar przekraczałby rozmiar wybranego nośnika.
  - Podziel kafelki: Kliknij prawym przyciskiem myszy kafelek, a następnie kliknij polecenie **Podziel kafelek**. Następnie wpisz liczbę poziomych i pionowych kafelków, które chcesz utworzyć.

    Najmniejszy możliwy rozmiar kafelka to 2,54 x 2,54 cm.

Wyświetlanie i zapisywanie podglądu kafelkowania

Można wyświetlić podgląd WYSIWYG kafelkowania lub pojedynczego kafelka i zapisać go jako plik PDF. Podgląd wyświetla numery kafelków, co ułatwia połączenie kafelków we właściwej kolejności po wydrukowaniu.

Zanim zaczniesz: Utwórz podstawowe kafelkowanie.

Okno **Podgląd kafelkowania** jest podzielone na dwie karty. Możesz wyświetlić podgląd wszystkich kafelków równocześnie lub możesz wyświetlić podgląd pojedynczego kafelka.

W oknie **Podgląd kafelkowania** można:

- Przewijać kafelki w celu wyświetlania podglądu poszczególnych kafelków pojedynczo;
- Przewijać strony wielostronicowego zadania;
- Powiększanie lub pomniejszanie obszaru podglądu.

Uwaga:

W oknie **Podgląd kafelkowania** nie można edytować kafelków.

1. W Job Editor: Na pasku narzędzi kliknij pozycję **Podgląd kafelkowania**.
2. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wybierz polecenie **Zapisz wybrany kafelek**.
   - Wybierz polecenie **Zapisz wszystkie kafelki**.
3. Kliknij przycisk **Zapisz**, aby utworzyć plik PDF.

Obejrzyj film tutaj.

Dzielenie kafelków do drukowania

Aby rozpocząć drukowanie, należy przesłać zadania kafelkowania z Job Editor do Job Center. Można wydrukować wszystkie kafelki lub wybrać pojedyncze kafelki do wydrukowania. Drukowanie tylko wybranych kafelków oszczędza nośniki oraz skraca czas przetwarzania.

1. W Job Editor: Na karcie **Układ** rozwiń panel **Kafelkowanie**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
2. Utwórz kafelkowanie i kliknij przycisk **Zapisz**.
3. Kliknij przycisk **Podziel**.
   Kafelkowanie i każdy kafelek są przesyłane jako oddzielne zadania do Job Center. Możesz wprowadzić dalsze zmiany w zadaniu kafelkowania lub poszczególnych kafelkach przez wydrukowaniem, jeśli zachodzi taka konieczność.
4. W Job Center: Wybierz co najmniej jeden kafelek. Następnie na pasku narzędzi kliknij przycisk **Drukuj**.
   Nie można wydrukować samego zadania kafelkowania.

Wprowadzanie zmian w zadaniach kafelkowania w ostatniej chwili

Przed drukowaniem można ponownie otworzyć zadanie kafelkowanie w Job Editor i wprowadzić dalsze zmiany.

Po podzieleniu zadań do drukowania dodawany jest nowy zestaw zadań druku (kafelków). W celu identyfikacji nowe kafelki mają kolejny numer w nazwie.

1. W Job Center: Kliknij dwukrotnie zadanie kafelkowania.
2. Wprowadź wymagane ustawienia.
3. Kliknij przycisk **Zapisz**, a następnie kliknij przycisk **Podziel**.

Wprowadzanie zmian w poszczególnych kafelkach w ostatniej chwili

Możesz otworzyć indywidualny kafelek w Job Editor i wprowadzić zmiany przed drukowaniem.

Możesz zmienić położenie lub wyrównanie kafelka na nośniku, obrócić kafelek lub dostroić kolory. Podczas zapisywania zmian oryginalny kafelek zostanie zastąpiony.

1. W Job Center: Kliknij dwukrotnie indywidualny kafelek.
2. Wprowadź wymagane ustawienia.
3. Kliknij przycisk **Zapisz**.
   Kafelek można wydrukować bezpośrednio z poziomu Job Editor, klikając pozycję Plik > Drukuj.
4. Zamknij program Job Editor.

Powtarzanie

Powtarzanie składa się z oryginalnego zadania i wielu kopii (klonów) ułożonych na jednym arkuszu w celu stworzenia powtarzalnych i interesujących projektów.

Powtarzanie można utworzyć z zadań jednostronicowych lub wielostronicowych. Jeśli zadanie ma wiele stron, każda strona tworzy jedną stronę powtarzania. Command WorkStation stosuje te same ustawienia do wszystkich stron. W ten sposób można wydrukować dwustronne powtarzanie na drukarce obsługującej druk dwustronny.

Podczas tworzenia powtarzania w prawym górnym rogu oryginalnego zadania pojawia się ikona kłódki. Oznacza to, że zadania nie można modyfikować.

Można zapisać ustawienie wstępne ustawień powtarzania. Ustawienia wstępne umożliwiają szybkie i łatwe stosowanie wzorów powtarzania w innych zadaniach.

Obejrzyj film tutaj.

Tworzenie powtarzania

Można utworzyć wiele kopii (klonów) zadania i zastosować ustawienia przerzucania, przesunięcia i obrotu, aby utworzyć interesujący wzór. Można również projektować bezszwowe połączenia z przesunięciem w poziomie/pionie, jak jest to wymagane w przemyśle tekstyliów i tapet.

Zanim zaczniesz: skonfiguruj wszystkie ustawienia zadań i dostrój kolory przed utworzeniem powtarzania. Nie można modyfikować pierwotnego zadania po utworzeniu powtarzania, jeśli wszystkie kopie nie zostaną najpierw usunięte.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Układ** rozwiń panel **Powtarzanie**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
- W Job Editor: Przejdź do karty **Układ** i rozwiń panel **Powtarzanie**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz opcję **Kopie**, a następnie wpisz wymaganą liczbę kopii. Oryginalne zadanie jest zawarte w ogólnej liczbie kopii.

  Wybierz pozycję **Wypełnij ostatni wiersz** (opcjonalnie), aby zapewnić, że ostatni wiersz zostanie uzupełniony. Może to oznaczać, że drukowanych będzie więcej kopii niż zdefiniowano.

- Wybierz pozycję **Wypełnij nośnik**, aby utworzyć tyle kopii, ile zmieści się na nośniku.

- Wybierz pozycję **Wzór**, aby wydrukować bezszwowe powtórzenia projektu. Wzór może składać się z wymaganej liczby kopii poziomych i pionowych albo można wypełnić cały nośnik lub obszar zdefiniowany przez użytkownika nośnika.

  Wybierz pozycję **Przesunięcie w poziomie/pionie** (opcjonalnie), aby zdefiniować stopień przesunięcia w poziomie lub w pionie. Można wpisać dowolną wartość procentową albo wybrać wielkość kropli jako ułamek szerokości lub wysokości obrazu — 1/1 oznacza brak przesunięcia, 1/2 to przesunięcie o 50%, a 1/4 to przesunięcie o 25%. Można również zdefiniować niestandardowe przesunięcie w dowolnym kierunku.

3 W obszarze **Odstępy wokół zadań (oprawa obrazu)** wpisz szerokość obramowania, aby symulować oprawę obrazu (opcjonalnie) (tylko w programie Server Manager).

To ustawienie uwzględnia niedrukowane marginesy drukarki.

4 W obszarze **Przerzuć/Obróć** przerzuć lub obróć o 180° naprzemiennie wiersze lub kolumny (opcjonalnie).

5 W obszarze **Odstęp pomiędzy zadaniami** wpisz odległość w poziome i pionie między kopiami (opcjonalnie).

6 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Kliknij przycisk **Zapisz**.
- W Job Editor: Kliknij przycisk **Zastosuj**.

Obejrzyj film tutaj.

Modyfikowanie powtarzania

Aby zmodyfikować powtarzanie, należy najpierw usunąć wszystkie jego kopie (klony).

Zapisz bieżące ustawienia jako ustawienie wstępne, aby uniknąć konieczności późniejszego konfigurowania powtarzania.

1 W Job Editor: Przejdź do karty **Układ** i rozwiń panel **Powtarzanie**. Odznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby wyłączyć ustawienia.

2 Wprowadź wymagane zmiany w oryginalnym obrazie.

3 Zaznacz ponownie pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.

4 Kliknij przycisk **Zastosuj**, aby zaktualizować powtarzanie.

Scalanie zadań

Funkcja scalania zadań nakłada jedno zadanie na inne. Jedno zadanie ze wzorcem stanowi obraz tła dla wielu zadań z zawartością.

Rozmiar strony, kolor tła i rozszerzenie pliku zadań ze wzorcem i zadana z zawartością muszą spełniać następujące wymagania:

- Zadania ze wzorcem i zadania z zawartością muszą mieć ten sam rozmiar strony z dokładnością do 2,54 mm.
- Kolor tła zadania z zawartością musi być w 100% przezroczysty.
- Zadania ze wzorcem i zadania z zawartością muszą mieć takie same rozszerzenie plików.

Uwaga:

- Jeśli zadanie z zawartością jest dokumentem wielostronicowym, Command WorkStation stosuje zadanie ze wzorcem do wszystkich stron dokumentu.
- Jeśli zadanie z zawartością zawiera ustawienia układu (obrót, skalowanie itp.) lub znaczniki przycinania, Command WorkStation przenosi je do scalonego zadania. Ustawienia zarządzania kolorami nie są przenoszone.

Obejrzyj film tutaj.

Tworzenie przepływu pracy na potrzeby automatycznego scalania zadań

Przepływ pracy można skonfigurować w taki sposób, aby zadania z dużą zawartością były automatycznie nakładane na jedno zadanie ze wzorcem.

Następujące wymagania muszą być spełnione:

- Zadania ze wzorcem i z zawartością muszą być wczytane razem.
- Nazwy zadań muszą zawierać słowo kluczowe wspólne dla zadań ze wzorcem i z zawartością.

W poniższej tabeli podano przykłady nazw zadań:

Nazwy plików zadań ze wzorcem i zadań z zawartością	**Popularne słowa kluczowe**	**Plik zadania ze wzorcem identyfikowany za pomocą:**	**Plik zadania z zawartością identyfikowany za pomocą**
Master_Customer.pdf Content_Customer.pdf Fiery_Master.pdf Fiery_Content.pdf	Klient Fiery	Wzorzec	Zawartość

Nazwy plików zadań ze wzorcem i zadań z zawartością	Popularne słowa kluczowe	Plik zadania ze wzorcem identyfikowany za pomocą:	Plik zadania z zawartością identyfikowany za pomocą
2020_Fiery.pdf 2020_Exhibition.pdf Fiery_January_2020.pdf Exhibition_January_2020.pdf	2020 January_2020	Fiery	Ekspozycja

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **Scalanie zadań**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
2. Wpisz nazwy plików zadań ze wzorcem (tła) i zadań z zawartością.
3. Kliknij przycisk **Zapisz**.

W Job Center zadania są scalane, a zadanie ze wzorcem usuwane z listy zadań.

Ręczne scalanie zadań

Jedno zadanie ze wzorcem można zastosować do wielu zadań z zawartością. Zadania ze wzorcem i zawartością nie muszą być zgodne z określoną konwencją nazewnictwa.

1. W Job Center: Kliknij dwukrotnie zadanie ze wzorcem (tła).
2. W Job Editor: Na karcie **Plik** rozwiń panel **Scalanie zadań**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
3. Wybierz pozycję **Zadanie ze wzorcem** i zapisz zmiany.
4. W Job Center: Kliknij dwukrotnie zadanie, które chcesz nałożyć na zadanie ze wzorcem.
5. W Job Editor: Na karcie **Plik** rozwiń panel **Scalanie zadań**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
6. Wybierz pozycję **Zadanie z zawartością**.
7. Z listy rozwijanej wybierz zadanie ze wzorcem, które ma być używane jako tło, i zapisz zmiany.

W Job Center zadania zostaną scalone. Zadanie ze wzorcem pozostaje na liście zadań.

Zadania drukowania zmiennych danych

Za pomocą programu Fiery FreeForm Create można tworzyć niestandardowe zadania drukowania, scalając dokument wzorcowy z elementami zmiennymi.

Narzędzie Fiery FreeForm Create jest oparte na technologii drukowania zmiennych danych (VDP) Fiery FreeForm i oferuje przyjazny dla użytkownika interfejs, który upraszcza tworzenie zadań VDP.

Zadania VDP łączą zestaw elementów wzorcowych, które występuję we wszystkich kopiach dokumentu, z zestawem elementów zmiennych, które są różne w każdej kopii.

FreeForm Create wykorzystuje dwie rożne kolejności zadań, które pozwalają łatwo dostosowywać zadania VDP i tworzyć pliki .ffp, które będą przetwarzane przez Fiery XF.

W kolejności zadań scalania plików można połączyć dokument wzorcowy z dokumentem ze zmiennymi danymi, aby utworzyć odpowiednio dostosowane zadania drukowania za pomocą intuicyjnego interfejsu graficznego.

W kolejności zadań dokumentu ze zmiennymi danymi można połączyć dokument wzorcowy ze zmiennymi pobranymi bezpośrednio z arkusza kalkulacyjnego źródła danych, aby tworzyć niestandardowe zadania drukowania bez konieczności uprzedniego tworzenia oddzielnego dokumentu ze zmiennymi i bez konieczności korzystania z oddzielnej aplikacji do tworzenia zmiennych danych.

Aby uzyskać więcej informacji, zobacz *Fiery FreeForm Create Help*.

Narzędzia kalibracji i profilowania

Za pomocą Color Tools można tworzyć pliki kalibracji, optymalizować istniejące profile nośników i integrować profile nośników innych firm.

Program Fiery Color Profiling Suite zapewnia dodatkowe opcje tworzenia i edycji profili nośników, profili referencyjnych i profili łącza urządzeń, a także tworzenia kalibracji G7. Color Profiler Suite można uruchomić z poziomu Color Tools. Dla Color Profiler Suite wymagana jest opcja Color Profiler Option.

Uruchamianie programu Color Tools

Za pomocą Color Tools można tworzyć pliki kalibracji, optymalizować istniejące profile nośników i integrować profile nośników innych firm.

Wiele narzędzi wymaga wydrukowania i zmierzenia wykresów kolorów, dlatego należy upewnić się, że dostępne jest urządzenie pomiarowe (spektrofotometr). Obsługiwane są urządzenia pomiarowe wielu różnych producentów, w tym wbudowane urządzenia pomiarowe.

Domyślnie wykresy kolorów są importowane do Job Center jako zadania „wstrzymane", co oznacza, że proces drukowania należy rozpocząć ręcznie. Aby drukować wykresy automatycznie podczas importowania, usuń zaznaczenie ustawienia **Wstrzymaj wszystkie przychodzące zadania** przepływu pracy na panelu **Wykrywanie zadań**.

- Wykonaj jedną z następujących czynności:
  - W Job Center: Na pasku narzędzi kliknij **Color Tools**, aby otworzyć ekran startowy Color Tools. Kliknij przycisk, aby uruchomić wymagane narzędzie.
  - W Server Manager: Na karcie **Drukarka** wybierz profil nośnika drukarki. Na karcie **Nośnik** rozwiń okienko **Konfiguracja nośnika** i kliknij pozycję **Nowa kalibracja i profil** lub **Ponowna kalibracja**, aby uruchomić odpowiednie narzędzie.

  Każde narzędzie ma kontekstowy system pomocy, który poprowadzi Cię przez niezbędne kroki. Kliknij przycisk **Pomoc** w lewym dolnym rogu każdego okna.

Kalibracja drukarki

Ze wszystkimi profilami nośników używanymi w programie Command WorkStation skojarzony jest plik kalibracji. Plik kalibracji został utworzony dla konkretnej drukarki.

Jednakże nie ma dwóch takich samych drukarek, a nawet masowo produkowane drukarki tego samego modelu wyświetlają nieco inne właściwości kolorów. Używana drukarka ma inne właściwości kolorów niż drukarka, dla której utworzono profil nośnika.

Odwzorowanie kolorów drukarki można poprawić w następujący sposób:

- Utwórz nowy plik kalibracji i profil nośnika dla tej konkretnej drukarki. Ta metoda jest najbardziej precyzyjna i pozwala uzyskać ogólnie lepsze wyniki kolorów.
- Zmodyfikuj istniejący plik kalibracji, ponownie definiując limity tuszów. Ta metoda jest mniej dokładna, ale zapewnia zgodność odwzorowania kolorów drukarki z drukarką referencyjną, dla której pierwotnie utworzono profil nośnika.

Obejrzyj film tutaj.

Procedura standardowej kalibracji

Command WorkStation automatycznie wybiera procedurę kalibracji właściwą dla danego modelu drukarki. Procedura standardowej kalibracji składa się z sześciu kroków.

Standardowa kalibracja drukarki składa się z następujących kroków:

- Wybór ustawień drukarki, nośnika, tuszu i wydruku.
- Ograniczanie ilości tuszu dla każdego kanału.
- Tworzenie kalibracji na podstawie zmniejszonych limitów tuszu na kanał.
- Zmniejszanie limitu całkowitej ilości tuszu.
- Przeprowadzanie kontroli jakości przez porównanie wydrukowanych danych L*a*b* dla jednolitych kolorów.
- Zakańczanie kalibracji.

Obejrzyj film tutaj.

Określanie podstawy pliku kalibracji

Pierwszym krokiem kalibracji drukarki jest wprowadzenie ustawień drukarki, nośnika, tuszu i wydruku. Można kalibrować wiele różnych kanałów tuszu.

Przed rozpoczęciem połącz urządzenie pomiarowe z komputerem.

Kalibracja kanału tuszu przezroczystego nie jest możliwa, ale można kontrolować ilość tuszu przezroczystego, ustawiając limit tuszu w późniejszym kroku.

Uwaga:

Fiery zapewnia osobny dokument, w którym wyjaśniono, jak tworzyć i implementować pliki kalibracji G7. Aby uzyskać więcej informacji, odwiedź bazę wiedzy Fiery.

Uwaga:

Każdy etap procedury kalibracji można zapisać, wybierając pozycję **Plik** > **Zapisz kalibrację**. Plik kalibracji jest zapisywany w folderze roboczym. Plik kalibracji można wczytać z tego folderu później, aby kontynuować kalibrację. Narzędzie do kalibracji drukarki zostanie otwarte w ostatnim kroku, w którym wprowadzono zmiany.

Można również wczytać gotowy plik kalibracji. W takim przypadku narzędzie do kalibracji drukarki zostanie otwarte w oknie **Podsumowanie**, aby wyświetlić warunki druku, w jakich utworzono plik kalibracji.

1 Wybierz drukarkę, typ drukarki i typ tuszu.

Domyślnie Color Tools tworzy ogólną kalibrację bieli dla drukarek obsługujących tusz biały. Jest ona stosowana automatycznie po wybraniu ustawień tuszu białego drukarki w programie Server Manager. Ogólna kalibracja bieli zwykle sprawia, że kalibracja kanału bieli nie jest konieczna. Aby utworzyć kalibrację z ogólną kalibracją bieli, wybierz typ drukarki, który nie zawiera tuszu białego w nazwie. Jeżeli jednak podczas drukowania przejść tonalnych bieli zauważysz zbyt duże powiększenie punktu, możesz utworzyć niestandardową kalibrację bieli, wybierając drukarkę ze słowem „Biały" w nazwie.

Kalibracja kanału bieli nie jest możliwa we wszystkich drukarkach. W takim przypadku można poprawić jakość wydruku, wykorzystując plik korekty wizualnej.

Niektóre modele drukarek obsługują więcej niż jeden typ tuszu. Sprawdź, czy wybrano właściwy typ tuszu.

2 Wybierz urządzenie pomiarowe.

W przypadku niektórych urządzeń pomiarowych dostępne są ustawienia specyficzne dla danego urządzenia.

Jeżeli drukarka ma wbudowane urządzenie pomiarowe, zaznacz odpowiednie pola wyboru, jeśli chcesz, aby program Color Tools automatycznie tworzył plik kalibracji i przechodził do tworzenia profilu nośnika.

3 Wybierz metodę kalibracji (tylko kalibracja standardowa).

- **Odbitka próbna** — automatycznie oblicza ograniczenie tuszu na podstawie gamy kolorystycznej przesunięcia (papier powlekany).
- **Fotograficzna lub produkcyjna** — automatycznie oblicza najlepszą wartość nasycenia dla największej możliwej gamy kolorystycznej, dodając jasny tusz wcześniej i w większych ilościach w obszarach o pełnym odcieniu.

4 Wpisz nazwę pliku kalibracji (opcjonalnie).

Nazwa domyślna jest generowana na podstawie modelu drukarki, rozdzielczości, daty i godziny. Nazwę niestandardową można wprowadzić, usuwając zaznaczenie polecenia **Wygeneruj nazwę na podstawie ustawień**.

5 W obszarze **Ustawienia nośnika** wykonaj następujące czynności:

a) Wybierz typ nośnika najlepiej dopasowany do nośnika w drukarce.

b) Wybierz nazwę nośnika lub wpisz nazwę niestandardową. Jest to nazwa, którą wybierzesz później w programie Server Manager.

c) Wpisz rzeczywiste wartości, aby dostosować podajnik nośnika do wartości docelowej (opcjonalnie).

Command WorkStation pomaga rozwiązać problem poziomych pasm, dostosowując rozmiar wydruku. Jeśli wcześniej wydrukowano i wykonano pomiar pliku Lineal_01.ps dostarczony z oprogramowaniem, wynik można włączyć do pliku kalibracji.

6 W obszarze **Ustawienia wydruku** wykonaj następujące czynności:

a) Rozdzielczość — wybierz rozdzielczość docelową. Wyższe rozdzielczości zapewniają lepszą jakość wydruku, ale wpływają na wydajność przetwarzania i drukowania.

Jeśli chcesz włączyć plik rastrowania, sprawdź, czy tutaj wybrana została ta sama rozdzielczość.

b) Tryb drukowania — określa jakość wydruku. Tryby drukowania zależą od drukarki i wybranej rozdzielczości.

c) Kierunek drukowania — drukowanie dwukierunkowe jest szybsze niż drukowanie jednokierunkowe, ponieważ głowica drukująca drukuje w obu kierunkach. Jednak drukowanie jednokierunkowe pozwala uzyskać dokładniejsze wyniki. Nie wszystkie drukarki obsługują funkcję drukowania dwukierunkowego.

d) Półtony — w przypadku drukarek z płynnymi przejściami tonalnymi domyślnie wybrana jest metoda tworzenia półtonów producenta drukarki.

W przypadku drukarek bez płynnych przejść tonalnych należy wybrać opcję **Rozpraszanie błędów (SE1)**, aby uzyskać maksymalną jakość, lub opcję **Stochastyczne półtony (SE2)** w celu uzyskania większej prędkości przetwarzania lub zmiennego rozmiaru piksela.

e) Tryb koloru — upewnij się, że liczba tuszów i kolory tuszów są prawidłowe dla drukarki.

f) Rozmiar piksela — niektóre drukarki obsługują dwa rozmiary pikseli: wartość **Stały** oznacza, że każdy piksel ma rozmiar jednej kropli tuszu. **Skala szarości** oznacza, że krople tuszu mają różne rozmiary.

g) Rastrowanie — jeśli plik rastrowania został utworzony przy użyciu starszej wersji Fiery XF, można go włączyć do pliku kalibracji. Plik rastrowania musi znajdować się w folderze Screening w folderze C:\ProgramData\Fiery \Fiery XF\Server. Wybierz pozycję **Rastrowanie** jako metodę generowania półtonów, a następnie wybierz plik rastrowania.

7 Wybierz polecenie **Uwzględnij krok „Balans szarości" dla neutralnych szarości nawet przy pominięciu funkcji zarządzania kolorami** (opcjonalnie) (tylko zaawansowana kalibracja).

To ustawienie równoważy krzywe C, M i Y w celu uzyskania neutralnych szarości jeszcze przed utworzeniem profilu nośnika.

8 Wybierz polecenie **Uwzględnij krok „Kontrola jakości" w porównaniach gamy kolorystycznej** (opcjonalnie) (tylko zaawansowana kalibracja).

To ustawienie tworzy dane L*a*b* dla jednolitych kolorów i umożliwia ocenę gamy kolorystycznej pliku kalibracji oraz porównanie go z profilem referencyjnym, takim jak GRACoL lub ISOcoated_v2, lub z profilem niestandardowym przed utworzeniem profilu nośnika.

9 Kliknij pozycję **Zaawansowane** (opcjonalnie) (tylko kalibracja standardowa).

W oknie **Zaawansowane** można zdefiniować procentową zawartość jasnych tuszów w jednolitych kolorach.

10 Kliknij przycisk **Dalej**.

Obejrzyj filmy:

Aby uzyskać informacje o zaawansowanych kalibracjach, kliknij tutaj.

Aby uzyskać informacje na temat kalibracji sterownika drukarki CT, kliknij tutaj.

Aby uzyskać informacje na temat kalibracji sterownika drukarki HT, kliknij tutaj.

Aby uzyskać informacje na temat kalibracji sterowników drukarki RGB, kliknij tutaj.

Aby uzyskać więcej informacji, zobacz *Przewodnik zaawansowanej kalibracji i profilowaniu* na stronie https://help.fiery.com/fieryxf/.

Ustawienia urządzenia pomiarowego

W przypadku niektórych urządzeń pomiarowych dostępne są ustawienia specyficzne dla danego urządzenia. Wybór odpowiedniego ustawienia zapewnia uzyskanie wiarygodnych pomiarów kolorów.

W programie Command WorkStation urządzenie pomiarowe jest wymagane do następujących celów:

- W Color Tools – umożliwia zdefiniowanie limitów tuszu;
- W Verifier – umożliwia wykonanie pomiaru spójności kolorów;
- W Color Editor — umożliwia wykonanie pomiaru wydrukowanego koloru dodatkowego.

Warunek pomiaru określa zawartość promieniowania UV w padającym oświetleniu. Niektóre urządzenia pomiarowe obsługują warunki pomiarowe M0, M1 i M2 zdefiniowane w normie ISO 13655. W Europie wartości kolorów inne niż UV są zwykle używane do celów wykonywania odbitek próbnych.

- M0 — Zawartość promieniowania UV padającego oświetlenia nie jest zdefiniowana. Obsługuje pomiary jednoprzebiegowe i dowolny nośnik bez rozjaśniaczy optycznych.
- M0 — Zawartość promieniowania UV padającego oświetlenia jest zdefiniowana jako D50. Obsługuje pomiary dwuprzebiegowe i dowolne nośniki. Do weryfikacji ISO należy użyć warunku pomiaru M1.
- M2 — zawartość promieniowania UV jest ignorowana. M2 wymaga, aby rozkład widmowy padającego oświetlenia mieścił się w zakresie długości fal od 420 nm do 700 nm, bez znaczącego promieniowania w długościach fal poniżej 400 nm. Obsługuje pomiary dwuprzebiegowe i dowolne nośniki.

Urządzenie pomiarowe	Komentarze
• ES-2000 • ES-3000 • X-Rite i1Pro 2 • X-Rite i1Pro3 • X-Rite i1Pro3 Plus • X-Rite i1iO3 • X-Rite i1iO3+ • Konica Minolta MYIRO-1 • Konica Minolta FD-9	W Color Tools: Jeśli drukarka wytwarza duże pikolitrowe krople tuszu, wygeneruj wykresy kalibracji z szerszymi polami kontrolnymi o niższej rozdzielczości. Szersze pola kontrolne zapewniają większą liczbę pomiarów na pole kontrolne, zwiększając w ten sposób dokładność pomiaru.
• ES-6000 • X-Rite iSis	• Pomiar automatyczny • Nie może być używany do pomiaru grubych materiałów lub tekstyliów

Urządzenie pomiarowe	Komentarze
• Barbieri Spectro LFP • Barbieri Swing	W Color Tools: • W przypadku ciemnych, kryjących podłoży należy ustawić urządzenie pomiarowe w tryb pomiaru odbicia. • W przypadku przezroczystych/półprzezroczystych podłoży należy ustawić urządzenie pomiarowe w tryb pomiaru przenikania. • Zaleca się utworzenie ogólnej linearyzacji bieli dla podłoży przezroczystych/prześwitujących. Jeśli ogólna linearyzacja bieli nie jest odpowiednia dla Twoich potrzeb, skontaktuj się z pomocą techniczną Fiery w celu uzyskania pomocy.

Dodawanie/odejmowanie jasnego tuszu

W ustawieniach zaawansowanych można zwiększyć gamę kolorystyczną i uzyskać bardziej jednolite wydruki, dodając jasny tusz do 100% jednolitych kolorów. Możesz odjąć jasny tusz od 100% jednolitych kolorów, aby rozwiązać problem nadmiernego pokrywania tuszem.

Drukarka musi obsługiwać jasne tusze.

W przypadku korzystania ze specjalnego nośnika druku, który nie wchłania dobrze tuszu, takiego jak papier gazetowy, korzystne może być zmniejszenie ilości jasnego tuszu. Zazwyczaj jednak zmiana wartości domyślnych nie jest konieczna.

1. Wybierz przycisk opcji i wpisz wartość procentową.
   Zaleca się stosowanie tej samej wartości procentowej dla wszystkich jasnych tuszów.
2. Kliknij przycisk **OK**.

Zmniejszanie limitu tuszu na kanał

Ten krok umożliwia ograniczenie ilości tuszu w punkcie, w którym drukarka osiąga maksymalną gęstość koloru. Ilość tuszu wpływa nie tylko na rozmiar gamy kolorystycznej kalibracji, ale także na zużycie tuszu.
W wielu przypadkach maksymalna gęstość koloru jest osiągana na poziomie około 50%. Ograniczenie ilości tuszu dla każdego kanału zapewnia lepszą podstawę kalibracji.

1. Kliknij przycisk **Drukuj**.
2. Poczekaj, aż tusz wyschnie. Następnie postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wykonać pomiar wykresu.

3 Kliknij polecenie Pokaż pola kontrolne (opcjonalnie).

Przesuwając wskaźnik nad pole kontrolne, można wyświetlić jego wartość L*a*b*. Każde pole kontrolne jest podzielone wzdłuż przekątnej. Lewy górny obszar pokazuje oczekiwany kolor, a prawy dolny obszar pokazuje zmierzony kolor.

Można wyświetlić pola kontrolne koloru dla wszystkich etapów procedury kalibracji wymagających pomiaru wydrukowanych wykresów.

4 Kliknij pozycję **Zaawansowane** (opcjonalnie).

W oknie **Zaawansowane** można wybrać profil symulacji (referencyjny) i dostosować limity tuszu.

5 Kliknij przycisk **Dalej**.

Obejrzyj film tutaj.

Wybór profilu referencyjnego

W ustawieniach zaawansowanych można wybrać profil referencyjny i sprawdzić, czy zalecane limity tuszu mieszczą się w optymalnym zakresie.

1 Wybierz profil referencyjny (opcjonalnie).

Wybranie profilu referencyjnego ogranicza dostępną gamę kolorystyczną, ponieważ wartości docelowe L*a*b* są wyodrębniane z profilu. Profile nośników utworzone na podstawie takich plików kalibracji są lepiej dopasowane do profilu referencyjnego.

Jeżeli profil referencyjny nie zostanie wybrany, zastosowany zostanie odpowiedni standard branżowy.

2 Sprawdź, czy wyświetlane limity tuszu mieszczą się w optymalnym zakresie.

Optymalny zakres jest reprezentowany przez niebieski obszar. Jeśli jest to konieczne, przesuń suwaki.

3 Kliknij przycisk **OK**.

Tworzenie pliku kalibracji

Ten krok umożliwia utworzenie pliku kalibracji opartego na obliczonych limitach tuszu na kanał.

1 Kliknij przycisk **Drukuj**.

2 Poczekaj, aż tusz wyschnie. Następnie postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wykonać pomiar wykresu.

3 Kliknij pozycję **Zaawansowane** (opcjonalnie).

W oknie **Zaawansowane** można sprawdzić punkt początkowy dla tuszu normalnego, wzrost wartości tonalnej i powiększenie punktu.

4 Kliknij przycisk **Dalej**.

Obejrzyj film tutaj.

Sprawdzanie punktu początkowego dla tuszów normalnych i wybór ustawienia TVI

W ustawieniach zaawansowanych można dostosować stosunek tuszów jasnych do tuszów normalnych i wybrać zwiększenie wartości odcieni (TVI).

Zwykle wartości domyślne pozwalają osiągnąć dobre wyniki, ponieważ Color Tools stosuje specjalny algorytm. Zmieniaj wartości domyślne tylko wtedy, gdy jest to absolutnie konieczne.

1 Sprawdź punkt początkowy dla tuszów standardowych.

Najlepszy punkt początkowy dla tuszów standardowych zależy od kombinacji nośnika, tuszu i rozdzielczości.

W przypadku papieru gazetowego należy do minimum ograniczyć zawartość procentową jasnego tuszu, aby zapobiec nakładaniu zbyt dużej ilości tuszu na nośnik. Należy jednak pamiętać, że użycie zbyt małej ilości jasnego tuszu może prowadzić do uzyskania efektu ziarnistości na wydruku, ponieważ drukarka drukuje duże piksele w zaznaczonych obszarach.

W przypadku drukowania na nośniku do fotografii lub odbitki próbnej należy zastosować większy stosunek jasnego tuszu, aby uzyskać wrażenie wygładzenia.

2 Sprawdź TVI.

TVI reprezentuje różnicę między wartością tonalną (danymi wejściowymi) a odpowiadającą jej wartością tonalną na wydrukowanej stronie.

W Europie TVI definiuje się jako 40% danych wejściowych wzdłuż krzywej przejścia tonalnego. W Stanach Zjednoczonych i regionie Pacyfiku TVI jest definiowany na poziomie 50%.

3 Kliknij przycisk **OK**.

Zmniejszanie limitu całkowitej ilości tuszu (TIL)

Ten krok umożliwia zmniejszenie zużycia tuszu, co pomaga również zapobiegać występowaniu pofałdowań i spadów.

Uwaga:

Jeśli znasz dokładną definicję TIL, która ma być użyta, nie musisz drukować i wykonywać pomiaru wykresu w tym kroku. Wprowadź wymaganą wartość procentową w polu edycji **Numeryczna definicja TIL** w dolnej części tego okna.

1 Kliknij przycisk **Drukuj**.

Wykres jest drukowany z zastosowanym początkowym TIL. Początkowy TIL jest równy sumie wartości zdefiniowanych dla limitów tuszu na kanał. Jest to maksymalna dozwolona wartość. Zwykle im bardziej błyszczący nośnik, tym wyższy TIL.

2 Poczekaj, aż tusz wyschnie. Następnie postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wykonać pomiar wykresu.

3 Oceń wizualnie wydrukowany wykres i sprawdź, czy nie ma niepożądanego pofałdowania lub spadu. Następnie wybierz jedną z następujących opcji:

- **Automatyczna definicja TIL przez pomiar** — stosuje TIL obliczony przez Color Tools. Wybierz to ustawienie, jeśli ilość tuszu na wydruku jest zadowalająca.
- **Wizualna definicja TIL** — wybierz numer kolumny z najlepszym TIL. Automatyczny TIL nie zawsze jest najlepszym wyborem, ponieważ urządzenia pomiarowe nie uwzględniają pofałdowania ani spadu.

Obejrzyj film tutaj.

Przeprowadzanie kontroli jakości

Ten krok umożliwia przechwycenie podstawy koloru kalibracji, tworząc dane L*a*b* dla jednolitych kolorów. Na podstawie tych danych można ocenić gamę kolorystyczną kalibracji względem standardowego odniesienia przed utworzeniem pliku kalibracji.

Jest to ostatni krok przed utworzeniem pliku kalibracji. Jeśli wyniki kontroli jakości nie są zadowalające, można przejść wstecz i powtórzyć dowolny z poprzednich kroków procedury kalibracji.

1 Kliknij przycisk **Drukuj**.

2 Wykonaj następujące czynności:

a) Sprawdź balans szarości: W idealnej sytuacji czarny pasek i pasek CMY są identyczne. Należy jednak pamiętać, że uzyskanie czystej czerni przez zmieszanie tuszów CMY nie jest możliwe.

b) Sprawdź TIL: Krawędzie poszczególnych pól kontrolnych kolorów muszą być wyraźnie zaznaczone, tusz musi być równomiernie rozprowadzony na nośniku i nie może wykazywać oznak spadu, a nośnik nie może wykazywać żadnych oznak pofałdowania.

c) Sprawdź przejście tuszów jasnych do tuszów normalnych: Sprawdź paski kolorów podstawowych i upewnij się, że przejście tuszów jasnych do tuszów normalnych jest płynne. Płynne przejścia są istotne podczas drukowania odcieni skóry. Jeśli tusze standardowe zostaną dodane zbyt szybko, może to spowodować efekt ziarnistości.

3 Postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wykonać pomiar wykresu.

4 Kliknij przycisk **Dalej**.

Obejrzyj film tutaj.

Zakańczanie kalibracji drukarki

Ten krok umożliwia utworzenie raportu dotyczącego ustawień kalibracji. Jeżeli dostępna jest opcja Color Profiler Option, przed przystąpieniem do tworzenia profilu nośnika przenośnika można sprawdzić, czy gama kolorystyczna kalibracji odpowiada odniesieniu.

1 Wpisz nazwę nowego nośnika (opcjonalnie).

Definiując nazwę nowego nośnika, możesz dopilnować, aby każdy plik kalibracji był skojarzony tylko z jednym nośnikiem.

2 Kliknij polecenie **Porównaj w Profile Inspector** (opcjonalnie).

Jeśli masz licencję programu Color Profiler Suite, możesz porównać gamę kolorystyczną pliku kalibracji z plikiem ISOcoated_v2_eci.icc, GRACoL2006_Coated1v2.icc lub dowolnym profilem niestandardowym.

Color Profiler Suite wyświetla widok 3D gam kolorystycznych. Oglądając model 3D ze wszystkich stron, można sprawdzić, które wartości kolorów nie pasują do gamy kolorystycznej odniesienia.

3 W obszarze **Zakańczanie lub kontynuowanie profilowania** wybierz jedną z następujących opcji:

- **Utwórz profil ICC w programie Color Profiler Suite**.
- **Zapisz kalibrację (EPL) bez profilu ICC**.

4 Kliknij polecenie **Utwórz raport** (opcjonalnie).
Raport w formacie HTML umożliwia łatwe archiwizowanie lub drukowanie szczegółów kalibracji. Raport zawiera szczegółowe informacje na temat ustawień kalibracji, limitów tuszu i gamy kolorystycznej.

5 Kliknij przycisk **Zakończ**.

Teraz obejrzyj film na temat sprawdzania pliku kalibracji tutaj, a na temat zapisywania pliku kalibracji tutaj.

Pliku kalibracji można użyć do następujących celów:

- Można go połączyć z istniejącym profilem nośnika.
- Można go używać do drukowania zadań z pominięciem zarządzania kolorami. Na przykład w przypadku tworzenia profilu nośnika za pomocą oprogramowania innej firmy należy drukować wykresy bez zarządzania kolorami.
- Jeśli masz licencję na Color Profiler Suite, możesz przejść do tworzenia profilu nośnika. Dostępne są również dodatkowe licencje na funkcję oszczędzania tuszu, jedna dla urządzeń do druku firmy EFI i jedna dla drukarek innych firm, które umożliwiają zintegrowanie funkcji oszczędzania tuszu w profilach tworzonych w Color Profiler Suite. Funkcja Oszczędzanie tuszu zapewnia, że bez uszczerbku dla jakości kolorów, używana jest jak najmniejsza ilość tuszu.

  Po utworzeniu profilu nośnika należy wybrać go w programie Command WorkStation. Aby uzyskać więcej informacji, zob. Implementowanie niestandardowego profilu nośnika na stronie 94.

Implementowanie niestandardowego profilu nośnika

Jeśli niestandardowy profil nośnika został utworzony dla danego środowiska druku, wybierz go w programie Command WorkStation przed zastosowaniem do zadań.

Zanim zaczniesz: Upewnij się, że profil niestandardowy i skojarzony z nim plik kalibracji znajdują się w folderze C:\ProgramData\Fiery\Fiery Media Profiles\My Profiles. Aby uzyskać więcej informacji na temat tworzenia pliku kalibracji i profilu nośnika, zobacz punkt Kalibracja drukarki na stronie 85.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij opcję **Drukarki** i wybierz drukarkę. W widoku drzewa drukarki wybierz nośnik, na karcie **Nośnik** rozwiń panel **Konfiguracja nośnika**.
- W Job Editor: Na karcie **Drukarka** rozwiń panel **Konfiguracja nośnika**.
- W Job Center: W obszarze **Konfiguracja nośnika** kliknij przycisk **Edytuj**.

2 Wybierz typ tuszu, nazwę nośnika i inne ustawienia nośnika.

Jeśli profil nośnika obsługuje funkcję oszczędzania tuszu, wybierz profil typu **Oszczędzanie tuszu**.

3 W obszarze **Kalibracje wynikowe** wybierz plik kalibracji.

Program Command WorkStation wyświetla tylko te pliki kalibracji i profile ICC, które są zgodne z wybraną kombinacją ustawień nośnika.

Uwaga: Profil nośnika z opcją oszczędzania tuszu można wybrać nawet bez posiadania odpowiedniej licencji. Jednak przy próbie przetworzenia zadań wyświetlany jest komunikat o błędzie.

4 Kliknij przycisk **Zapisz**.

Procedura zaawansowanej kalibracji

Command WorkStation automatycznie wybiera procedurę kalibracji właściwą dla danego modelu drukarki. Procedura zaawansowanej kalibracji składa się z czterech kroków oraz dwóch opcjonalnych kroków zapewniających bardziej precyzyjną kalibrację.

Procedura zaawansowanej kalibracji obejmuje następujące kroki:

- Wybór ustawień drukarki, nośnika, tuszu i wydruku.
- Ograniczanie ilości tuszu dla każdego kanału.
- Zmniejszanie limitu całkowitej ilości tuszu.
- Optymalizacja balansu szarości (opcjonalnie).
- Przeprowadzanie kontroli jakości przez porównanie wydrukowanych danych L*a*b* dla jednolitych kolorów (opcjonalnie).
- Zakańczanie kalibracji.

Określanie podstawy pliku kalibracji

Pierwszym krokiem kalibracji drukarki jest wprowadzenie ustawień drukarki, nośnika, tuszu i wydruku. Można kalibrować wiele różnych kanałów tuszu.

Przed rozpoczęciem połącz urządzenie pomiarowe z komputerem.

Kalibracja kanału tuszu przezroczystego nie jest możliwa, ale można kontrolować ilość tuszu przezroczystego, ustawiając limit tuszu w późniejszym kroku.

Uwaga:

Fiery zapewnia osobny dokument, w którym wyjaśniono, jak tworzyć i implementować pliki kalibracji G7. Aby uzyskać więcej informacji, odwiedź bazę wiedzy Fiery.

Uwaga:

Każdy etap procedury kalibracji można zapisać, wybierając pozycję **Plik** > **Zapisz kalibrację**. Plik kalibracji jest zapisywany w folderze roboczym. Plik kalibracji można wczytać z tego folderu później, aby kontynuować kalibrację. Narzędzie do kalibracji drukarki zostanie otwarte w ostatnim kroku, w którym wprowadzono zmiany.

Można również wczytać gotowy plik kalibracji. W takim przypadku narzędzie do kalibracji drukarki zostanie otwarte w oknie **Podsumowanie**, aby wyświetlić warunki druku, w jakich utworzono plik kalibracji.

1 Wybierz drukarkę, typ drukarki i typ tuszu.

Domyślnie Color Tools tworzy ogólną kalibrację bieli dla drukarek obsługujących tusz biały. Jest ona stosowana automatycznie po wybraniu ustawień tuszu białego drukarki w programie Server Manager. Ogólna kalibracja bieli zwykle sprawia, że kalibracja kanału bieli nie jest konieczna. Aby utworzyć kalibrację z ogólną kalibracją bieli, wybierz typ drukarki, który nie zawiera tuszu białego w nazwie. Jeżeli jednak podczas drukowania przejść tonalnych bieli zauważysz zbyt duże powiększenie punktu, możesz utworzyć niestandardową kalibrację bieli, wybierając drukarkę ze słowem „Biały" w nazwie.

Kalibracja kanału bieli nie jest możliwa we wszystkich drukarkach. W takim przypadku można poprawić jakość wydruku, wykorzystując plik korekty wizualnej.

Niektóre modele drukarek obsługują więcej niż jeden typ tuszu. Sprawdź, czy wybrano właściwy typ tuszu.

2 Wybierz urządzenie pomiarowe.

W przypadku niektórych urządzeń pomiarowych dostępne są ustawienia specyficzne dla danego urządzenia.

Jeżeli drukarka ma wbudowane urządzenie pomiarowe, zaznacz odpowiednie pola wyboru, jeśli chcesz, aby program Color Tools automatycznie tworzył plik kalibracji i przechodził do tworzenia profilu nośnika.

3 Wybierz metodę kalibracji (tylko kalibracja standardowa).

- **Odbitka próbna** — automatycznie oblicza ograniczenie tuszu na podstawie gamy kolorystycznej przesunięcia (papier powlekany).
- **Fotograficzna lub produkcyjna** — automatycznie oblicza najlepszą wartość nasycenia dla największej możliwej gamy kolorystycznej, dodając jasny tusz wcześniej i w większych ilościach w obszarach o pełnym odcieniu.

4 Wpisz nazwę pliku kalibracji (opcjonalnie).

Nazwa domyślna jest generowana na podstawie modelu drukarki, rozdzielczości, daty i godziny. Nazwę niestandardową można wprowadzić, usuwając zaznaczenie polecenia **Wygeneruj nazwę na podstawie ustawień**.

5 W obszarze **Ustawienia nośnika** wykonaj następujące czynności:

a) Wybierz typ nośnika najlepiej dopasowany do nośnika w drukarce.

b) Wybierz nazwę nośnika lub wpisz nazwę niestandardową. Jest to nazwa, którą wybierzesz później w programie Server Manager.

c) Wpisz rzeczywiste wartości, aby dostosować podajnik nośnika do wartości docelowej (opcjonalnie).

Command WorkStation pomaga rozwiązać problem poziomych pasm, dostosowując rozmiar wydruku. Jeśli wcześniej wydrukowano i wykonano pomiar pliku Lineal_01.ps dostarczony z oprogramowaniem, wynik można włączyć do pliku kalibracji.

6 W obszarze **Ustawienia wydruku** wykonaj następujące czynności:

a) Rozdzielczość — wybierz rozdzielczość docelową. Wyższe rozdzielczości zapewniają lepszą jakość wydruku, ale wpływają na wydajność przetwarzania i drukowania.

Jeśli chcesz włączyć plik rastrowania, sprawdź, czy tutaj wybrana została ta sama rozdzielczość.

b) Tryb drukowania — określa jakość wydruku. Tryby drukowania zależą od drukarki i wybranej rozdzielczości.

c) Kierunek drukowania — drukowanie dwukierunkowe jest szybsze niż drukowanie jednokierunkowe, ponieważ głowica drukująca drukuje w obu kierunkach. Jednak drukowanie jednokierunkowe pozwala uzyskać dokładniejsze wyniki. Nie wszystkie drukarki obsługują funkcję drukowania dwukierunkowego.

d) Półtony — w przypadku drukarek z płynnymi przejściami tonalnymi domyślnie wybrana jest metoda tworzenia półtonów producenta drukarki.

W przypadku drukarek bez płynnych przejść tonalnych należy wybrać opcję **Rozpraszanie błędów (SE1)**, aby uzyskać maksymalną jakość, lub opcję **Stochastyczne półtony (SE2)** w celu uzyskania większej prędkości przetwarzania lub zmiennego rozmiaru piksela.

e) Tryb koloru — upewnij się, że liczba tuszów i kolory tuszów są prawidłowe dla drukarki.

f) Rozmiar piksela — niektóre drukarki obsługują dwa rozmiary pikseli: wartość **Stały** oznacza, że każdy piksel ma rozmiar jednej kropli tuszu. **Skala szarości** oznacza, że krople tuszu mają różne rozmiary.

g) Rastrowanie — jeśli plik rastrowania został utworzony przy użyciu starszej wersji Fiery XF, można go włączyć do pliku kalibracji. Plik rastrowania musi znajdować się w folderze Screening w folderze C:\ProgramData\Fiery \Fiery XF\Server. Wybierz pozycję **Rastrowanie** jako metodę generowania półtonów, a następnie wybierz plik rastrowania.

7 Wybierz polecenie **Uwzględnij krok „Balans szarości" dla neutralnych szarości nawet przy pominięciu funkcji zarządzania kolorami** (opcjonalnie) (tylko zaawansowana kalibracja).

To ustawienie równoważy krzywe C, M i Y w celu uzyskania neutralnych szarości jeszcze przed utworzeniem profilu nośnika.

8 Wybierz polecenie **Uwzględnij krok „Kontrola jakości" w porównaniach gamy kolorystycznej** (opcjonalnie) (tylko zaawansowana kalibracja).

To ustawienie tworzy dane L*a*b* dla jednolitych kolorów i umożliwia ocenę gamy kolorystycznej pliku kalibracji oraz porównanie go z profilem referencyjnym, takim jak GRACoL lub ISOcoated_v2, lub z profilem niestandardowym przed utworzeniem profilu nośnika.

9 Kliknij pozycję **Zaawansowane** (opcjonalnie) (tylko kalibracja standardowa).

W oknie **Zaawansowane** można zdefiniować procentową zawartość jasnych tuszów w jednolitych kolorach.

10 Kliknij przycisk **Dalej**.

Obejrzyj filmy:

Aby uzyskać informacje o zaawansowanych kalibracjach, kliknij tutaj.

Aby uzyskać informacje na temat kalibracji sterownika drukarki CT, kliknij tutaj.

Aby uzyskać informacje na temat kalibracji sterownika drukarki HT, kliknij tutaj.

Aby uzyskać informacje na temat kalibracji sterowników drukarki RGB, kliknij tutaj.

Aby uzyskać więcej informacji, zobacz *Przewodnik zaawansowanej kalibracji i profilowaniu* na stronie https://help.fiery.com/fieryxf/.

Zmniejszanie limitu tuszu na kanał i tworzenie pliku kalibracji

Ten krok umożliwia ograniczenie ilości tuszu w punkcie, w którym drukarka osiąga maksymalną gęstość koloru, i utworzenie pliku kalibracji. Ilość tuszu wpływa na rozmiar gamy kolorystycznej kalibracji.

Jeśli wiadomo, że problemem jest nadmierne pokrywanie tuszem, przed wydrukowaniem wykresu można ręcznie zmniejszyć limity tuszu, aby zapobiec potencjalnym problemom z spadem i pofałdowaniem oraz zapewnić pomyślny pomiar wykresu. Wybierz polecenie **Drukuj z limitami wstępnymi nanoszenia tuszu na kanał**, a następnie kliknij pozycję **Limity wstępnego nanoszenia tuszu**. W razie wątpliwości zaleca się, aby limity wstępnego nanoszenia tuszu nie były stosowane przed drukowaniem, ponieważ może to znacznie zmniejszyć osiągalną gamę kolorystyczną.

Uwaga: W przypadku niektórych drukarek i rozdzielczości limity wstępnego nanoszenia tuszu zostały zastosowane do wszystkich rozdzielczości 1000 dpi, dzięki czemu domyślna gama kolorystyczna przy 1000 dpi jest prawie taka sama jak gama kolorystyczna przy 600 dpi. Umożliwia to łatwe wyrównanie kolorów obu rozdzielczości. Jeśli jednak chcesz korzystać z pełnej gamy kolorów trybu 1000 dpi (np. dla podświetlanych nośników), zresetuj wszystkie limity wstępnego nanoszenia tuszu dla rozdzielczości 1000 dpi do 100%.

1. Kliknij przycisk **Drukuj**.

   Color Tools umożliwia utworzenie plików druku w określonym folderze eksportu.

2. Wczytaj pliki druku do drukarki.

   Aby skalibrować kanał bieli do druku na nośnikach czarnych lub przezroczystych, przed wydrukowaniem wykresu należy skonfigurować drukowanie warstwowe dla każdego zadania na stacji drukującej.

   Szczegółowe informacje na temat drukowania zadań wielowarstwowych znajdują się w instrukcji obsługi drukarki. W przypadku EFI VUTEk 3r+/5r+, 32r+ i D3R/D5R zapoznaj się z punktem *Profilowanie wielowarstwowe za pomocą Fiery XF*. Te dokumenty są dostępne pod adresem https://inkjet.support.efi.com.

3. Wydrukuj wykresy.

   Tylko drukarki VUTEk: użyj opcji drukowania każdego zadania wielowarstwowego, aby ustawić poziom wygładzania, marginesy itp.

   Użyj ustawienia podwójnego nakładania tuszu, aby zwiększyć gęstość tuszu, jeśli jest to wymagane. Ponieważ to ustawienie to ma duży wpływ na kolor na wydruku, zaleca się dodanie tekstu „podwójne nakładanie” w nazwie pliku kalibracji.

4. Postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wykonać pomiar wykresu.

5. Kliknij polecenie **Pokaż pola kontrolne** (opcjonalnie).

   Przesuwając wskaźnik nad pole kontrolne, można wyświetlić jego wartość L*a*b*. Każde pole kontrolne jest podzielone wzdłuż przekątnej. Lewy górny obszar pokazuje oczekiwany kolor, a prawy dolny obszar pokazuje zmierzony kolor.

   Można wyświetlić pola kontrolne koloru dla wszystkich etapów procedury kalibracji wymagających pomiaru wydrukowanych wykresów.

6 Sprawdź ustawienia tuszu jasnego/normalnego.

Na podstawie wartości opcji **Tusz normalny**, **Początek tuszu normalnego**, **Jasny tusz przy pełnym odcieniu** i **Powiększenie punktu przy 50%** Color Tools oblicza maksymalne możliwe do osiągnięcia nasycenie barwy (*C) dla tuszów CMY i minimalną możliwą wartość L* (0) dla koloru czarnego.

Po usunięciu zaznaczenia pól wyboru **Automatycznie** można eksperymentować z ustawieniami tuszu jasnego/standardowego, aby znaleźć kombinację zapewniającą najlepszą równowagę między nasyceniem barwy a zużyciem tuszu, przy jednoczesnym zachowaniu płynnych przejść tonalnych. Wartości nasycenia barwy i zużycia tuszu są aktualizowane automatycznie po naciśnięciu klawisza <Enter>.

7 Kliknij pozycję **Drukowanie odniesienia wizualnego** (opcjonalnie) i sprawdź przejścia tonalne kolorów podstawowych.

- Upewnij się, że w punkcie początkowym tuszu normalnego występuje płynne przejście.
- Sprawdź całkowite pokrycie tuszem w obszarach pełnego odcienia.

8 Kliknij przycisk **Dalej**.

Obejrzyj film tutaj.

Konfigurowanie drukowania warstwowego na stacji drukowania VUTEk

Aby skalibrować kanał bieli do druku na nośnikach czarnych lub przezroczystych, przed wydrukowaniem wykresu należy skonfigurować drukowanie warstwowe na stacji drukującej VUTEk.

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy każde zadanie i utwórz zadanie wielowarstwowe.

2 W przypadku wszystkich wykresów, z wyjątkiem wykresów z tekstem „Limit tuszu i Linearization_W" w nazwie, wykonaj następujące czynności:

a) Dla górnej warstwy usuń zaznaczenie wartości **Biały**.

b) Dla dolnej warstwy wybierz wartość **Wypełnienie bielą**.

Pokrycie tuszem można zwiększyć, zaznaczając trzy warstwy na panelu Wiele warstw i dodając drugą białą warstwę. Wybierz opcję **Wypełnienie bielą** dla warstwy środkowej i dolnej.

3 W przypadku wykresu kalibracji bieli (Limit tuszu i Linearization_W) wykonaj następujące czynności:

a) Dla dolnej warstwy wybierz wartość **Biały z obrazu**.

b) Dla górnej warstwy usuń zaznaczenie wartości **Biały**.

Pokrycie tuszem można zwiększyć, zaznaczając trzy warstwy na panelu Wiele warstw. Następnie, dla środkowej warstwy kliknij pozycję **Wybierz obraz** i przejdź do zadania, które zostało użyte do utworzenia zadania wielowarstwowego. Po wczytaniu pliku wyczyść wszystkie kolory dla środkowej warstwy, z wyjątkiem białego.

Równoważenie nasycenia barwy i zużycia tuszu

Można eksperymentować z ustawieniami tuszu jasnego/standardowego, aby znaleźć najlepszy kompromis między nasyceniem barwy a zużyciem tuszu.

Po zmierzeniu wykresu limitu tuszu na kanał Color Tools wyświetla następujące wartości dla każdego kanału tuszu:

- **Tusz normalny** — limit tuszu normalnego w pełnym odcieniu. Color Tools stara się uzyskać jak najlepsze nasycenie barwy (C*) dla tuszów CMY i minimalną możliwą wartość L* (0) dla koloru czarnego.
- **Początek tuszu normalnego** — bezwzględny punkt początkowy krzywej tuszu normalnego, który dostosowuje również użycie jasnych tuszów. To ustawienie wpływa na przejście jasnego tuszu w tusz normalny.
- **Jasny tusz przy pełnym odcieniu** — bezwzględna wartość procentowa jasnego tuszu przy pełnym odcieniu.
- **Punkt końcowy jasnego tuszu** — punkt końcowy jasnego tuszu. Ustawiając punkt końcowy jasnego tuszu niższy niż 100%, można włączyć funkcję oszczędzania tuszu do profilu nośnika. Oszczędzanie tuszu zapewnia, że zużywana jest jak najmniejsza ilość tuszu bez uszczerbku dla jakości kolorów.
- **Powiększenie punktu przy 50%** — powiększenie punktu w odniesieniu do 50%. Wartość -5% przekształca 50% wartości wejściowych na 45% wartości wyjściowych.

Color Tools umożliwia ocenę maksymalnej możliwej gamy kolorystycznej i zużycia tuszu wymaganego do odtworzenia gradientu od 0% do 100% wybranego kanału tuszu, uwzględniając jasne i normalne tusze oraz limity wstępnego nanoszenia tuszu.

Poniższe wskazówki ułatwiają znalezienie najlepszej kombinacji:

- Nie zmniejszaj zbytnio wartości procentowej standardowego i jasnego tuszu. Niewielka redukcja często ma niewielki wpływ na ogólne nasycenie barwy. Jeśli jednak użyjesz zbyt mało tuszu, na wydruku mogą pojawić się miejsca, w których nośnik nie został pokryty tuszem. Całkowite pokrycie tuszem i jakość druku można sprawdzić, drukując wizualny wykres referencyjny.
- Użyj podobnej wartości procentowej jasnego tuszu we wszystkich kanałach, które obsługują jasny tusz. Nie zaleca się mieszania punktu końcowego jasnego tuszu i jasnego tuszu przy pełnym odcieniu w tej samej kalibracji.
- Zużycie tuszu można zmniejszyć, wprowadzając tusz normalny wcześniej. Należy jednak uważać, aby nie ustawić punktu rozpoczęcia tuszu normalnego zbyt wcześnie, ponieważ może to spowodować ziarnistość. Zalecane podawanie tuszu normalnego rozpoczyna się od 20% do 40%. Należy również sprawdzić, czy krzywe tuszu nie spłaszczają się w kierunku górnej krawędzi skali.
- Powiększenie punktu wpływa na tusze standardowe oraz jasne. Należy pamiętać, że to ustawienie wpływa na macierzysty balans szarości drukarki. Dlatego należy je zmieniać tylko w szczególnych okolicznościach.
- Punkt końcowy jasnego tuszu zawsze zachowuje odległość od punktu początkowego tuszu normalnego, która wynosi 35%, aby zapewnić płynne przejście.

Ustawianie limitu całkowitej ilości tuszu

W tym kroku można ustawić limit całkowitej ilości tuszu. TIL zapobiega nadmiernemu pokrywaniu tuszem i optymalizuje zakres dynamiczny drukarki.

Zaleca się rozpoczęcie od wydrukowania wykresu ze wstępnie określonym limitem całkowitej ilości tuszu. Wstępnie zdefiniowany limit całkowitej ilości tuszu jest oparty na sumie limitów tuszów w pełnym odcieniu i uwzględnia również limity wstępnego nanoszenia tuszu dla każdego kanału tuszu. Wstępnie określona wartość to maksymalna możliwa wartość procentowa tuszu. Należy pamiętać, że w przypadku drukarki z ośmioma kanałami tuszu maksymalna wartość TIL wynosi 800%.

Wstępnie zdefiniowaną wartość można zmieniać tylko, gdy istnieje pewność co do wartości TIL dla określonej kombinacji drukarki, nośnika, typu tuszu, rozdzielczości i trybu koloru. Na przykład można wczytać istniejący plik kalibracji w celu dostosowania początku tuszu normalnego lub ustawienia innego docelowego powiększenia punktu. Dopóki nie zostaną zmienione limity tuszu normalnego lub jasnego w pełnych odcieniach, można modyfikować istniejący plik kalibracji bez konieczności tworzenia nowego profilu nośnika.

1 Kliknij pozycję **Konfiguracja**.

Okno **Konfiguracja wykresu** dotyczy układu tabeli TIL i rozmiaru pól kontrolnych. Wprowadź ustawienia odpowiednie dla drukarki, rozmiaru nośnika i urządzenia pomiarowego.

Uwaga: Zaleca się, aby na początek użyć wstępnie określonych wartości.

2 Kliknij przycisk **Drukuj**.
Domyślnie drukowany wykres składa się z prostokątnych pól kontrolnych z sześciokątem pośrodku i znacznikiem spadu w prawym górnym rogu.

3 Sprawdź wydrukowany wykres, aby określić najlepszą wartość TIL.

Wybierz warunki oglądania zapewniające minimalne odbicie powierzchni. Na przykład zawieś wykres na wysokości oczu w kabinie oświetleniowej lub na ścianie i patrz na niego na wprost.

a) Zidentyfikuj wiersz, w którym widoczna jest największa liczba sześciokątów. W większości przypadków będzie to wiersz CMYK lub CMY.

b) Sprawdź wiersz od lewej do prawej i zidentyfikuj pierwsze pole kontrolne, w którym kolor sześciokąta jest taki sam jak kolor tła. W przypadku systemów druku, które mogą powodować powstawanie artefaktów drukowania z powodu nadmiernego pokrywania tuszem, takich jak drukarki do tekstyliów lub drukarki z atramentami rozpuszczalnikowymi, należy sprawdzić kolumnę pól kontrolnych w każdym TIL, aby znaleźć optymalną wartość. Zidentyfikuj pierwszą kolumnę pól kontrolnych, w której nie występują artefakty.

Optymalna wartość TIL jest w przybliżeniu taka sama jak dla wybranego pola kontrolnego lub kolumny pól kontrolnych.

W przypadku pól kontrolnych drukowanych w większych wielkościach przyrostu (przyrosty co 15–20%) optymalny poziom TIL znajduje się pomiędzy poziomem TIL wybranego pola kontrolnego a poziomem TIL poprzedniego pola kontrolnego.

4 Sprawdź wydrukowany wykres pod kątem ostrych znaczników spadu.

Znaczniki spadu nie powinny wykazywać oznak rozmycia ani zalania.

5 Sprawdź, czy na wydrukowanym wykresie kolor tła pól kontrolnych jest równomierny.

Kolor tła nie powinien zawierać spadu między kolorami, cętek, obwódek ani plamek.

Obejrzyj film o maszynach do druku EFI VUTEk, wielkoformatowych maszyn do druku z roli na rolę EFI i EFI Matan tutaj.

Konfiguracja wykresu TIL

Okno **Konfiguracja wykresu** dotyczy układu wykresu i rozmiaru pól kontrolnych. Umożliwia wprowadzenie ustawień odpowiednich dla drukarki, rozmiaru nośnika i urządzenia pomiarowego.

- **Początek zakresu** — umożliwia ustawienie wartości procentowej TIL dla pierwszego pola kontrolnego.
- **Koniec zakresu** — umożliwia ustawienie wartości procentowej TIL dla ostatniego pola kontrolnego.
- **Wielkość przyrostu** — umożliwia ustawienie przyrostowej wartości procentowej tuszu między polami kontrolnymi.

- **Rozmiar pola kontrolnego** — umożliwia wybór wielu rozmiarów pól kontrolnych.
- **Odstęp między wierszami** — umożliwia określenie odstępu między dwoma sąsiednimi wierszami.
- **Wszystkie kombinacje czerni** — drukuje wszystkie kombinacje nadruków z wykorzystaniem czarnego tuszu. Domyślnie tylko górna sekcja wykresu TIL jest drukowana z wykorzystaniem czarnego tuszu.
- **Tylko CMYK** — umożliwia ignorowanie tuszów rozszerzających gamę kolorystyczną, takie jak pomarańczowy i fioletowy. Wykresy drukowane z wykorzystaniem tuszów rozszerzających gamę kolorystyczną zawierają więcej wierszy.
- **Znacznik spadu** — określa rozmiar znaczników spadu. Wybierz wartość **Brak**, aby drukować pola kontrolne bez znaczników spadu.
- **Sześciokąt** — określa rozmiar sześciokąta w każdym polu kontrolnym. Wybierz wartość **Brak**, aby drukować jednokolorowe pola kontrolne koloru.

Uwaga:

Jeśli znasz przybliżoną optymalną wartość TIL, możesz uzyskać dokładniejszy wynik, zawężając zakres (od 240% do 340%) i ustawiając mniejsze wielkości przyrostu wynoszące 5%.

Wyrównywanie krzywych przejścia tonalnego CMY do neutralnej szarości

Ten krok umożliwia wykonanie wielu iteracji w celu zmniejszenia wysokiej wartości nasycenia barwy i uzyskania stabilnego balansu szarości.

Ten krok jest dostępny tylko, jeśli został wybrany w oknie **Ustawienia**.

1. Kliknij przycisk **Drukuj**.
2. Poczekaj, aż tusz wyschnie. Następnie postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wykonać pomiar wykresu.
   Color Tools wyświetla średnią wartość delta C. Ta wartość oznacza średnią różnicę nasycenia barwy dla całego balansu szarości. Im wyższa wartość, tym silniejsze przesunięcia kolorów w obrębie balansu szarości. Strzałka wskazuje, czy możliwa jest dalsza optymalizacja. Średnia delta C o wartości 2 lub mniej to prawidłowy wynik.
3. Powtarzaj proces drukowania i wykonywania pomiaru, aż dalsza optymalizacja nie będzie już możliwa.
4. Wybierz iterację delta C, która daje najniższy wynik.
5. Kliknij przycisk **Dalej**.

Obejrzyj film tutaj.

Przeprowadzanie kontroli jakości

Ten krok umożliwia przechwycenie podstawy koloru kalibracji, tworząc dane L*a*b* dla jednolitych kolorów. Na podstawie tych danych można ocenić gamę kolorystyczną kalibracji względem standardowego odniesienia przed utworzeniem pliku kalibracji.

Jest to ostatni krok przed utworzeniem pliku kalibracji. Jeśli wyniki kontroli jakości nie są zadowalające, można przejść wstecz i powtórzyć dowolny z poprzednich kroków procedury kalibracji.

1. Kliknij przycisk **Drukuj**.

2 Wykonaj następujące czynności:

a) Sprawdź balans szarości: W idealnej sytuacji czarny pasek i pasek CMY są identyczne. Należy jednak pamiętać, że uzyskanie czystej czerni przez zmieszanie tuszów CMY nie jest możliwe.

b) Sprawdź TIL: Krawędzie poszczególnych pól kontrolnych kolorów muszą być wyraźnie zaznaczone, tusz musi być równomiernie rozprowadzony na nośniku i nie może wykazywać oznak spadu, a nośnik nie może wykazywać żadnych oznak pofałdowania.

c) Sprawdź przejście tuszów jasnych do tuszów normalnych: Sprawdź paski kolorów podstawowych i upewnij się, że przejście tuszów jasnych do tuszów normalnych jest płynne. Płynne przejścia są istotne podczas drukowania odcieni skóry. Jeśli tusze standardowe zostaną dodane zbyt szybko, może to spowodować efekt ziarnistości.

3 Postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wykonać pomiar wykresu.

4 Kliknij przycisk **Dalej**.

Obejrzyj film tutaj.

Zakańczanie kalibracji drukarki

Ten krok umożliwia utworzenie raportu dotyczącego ustawień kalibracji. Jeżeli dostępna jest opcja Color Profiler Option, przed przystąpieniem do tworzenia profilu nośnika przenośnika można sprawdzić, czy gama kolorystyczna kalibracji odpowiada odniesieniu.

1 Wpisz nazwę nowego nośnika (opcjonalnie).

Definiując nazwę nowego nośnika, możesz dopilnować, aby każdy plik kalibracji był skojarzony tylko z jednym nośnikiem.

2 Kliknij polecenie **Porównaj w Profile Inspector** (opcjonalnie).

Jeśli masz licencję programu Color Profiler Suite, możesz porównać gamę kolorystyczną pliku kalibracji z plikiem ISOcoated_v2_eci.icc, GRACoL2006_Coated1v2.icc lub dowolnym profilem niestandardowym.

Color Profiler Suite wyświetla widok 3D gam kolorystycznych. Oglądając model 3D ze wszystkich stron, można sprawdzić, które wartości kolorów nie pasują do gamy kolorystycznej odniesienia.

3 W obszarze **Zakańczanie lub kontynuowanie profilowania** wybierz jedną z następujących opcji:

- **Utwórz profil ICC w programie Color Profiler Suite**.
- **Zapisz kalibrację (EPL) bez profilu ICC**.

4 Kliknij polecenie **Utwórz raport** (opcjonalnie).
Raport w formacie HTML umożliwia łatwe archiwizowanie lub drukowanie szczegółów kalibracji. Raport zawiera szczegółowe informacje na temat ustawień kalibracji, limitów tuszu i gamy kolorystycznej.

5 Kliknij przycisk **Zakończ**.

Teraz obejrzyj film na temat sprawdzania pliku kalibracji tutaj, a na temat zapisywania pliku kalibracji tutaj.

Pliku kalibracji można użyć do następujących celów:

- Można go połączyć z istniejącym profilem nośnika.
- Można go używać do drukowania zadań z pominięciem zarządzania kolorami. Na przykład w przypadku tworzenia profilu nośnika za pomocą oprogramowania innej firmy należy drukować wykresy bez zarządzania kolorami.
- Jeśli masz licencję na Color Profiler Suite, możesz przejść do tworzenia profilu nośnika. Dostępne są również dodatkowe licencje na funkcję oszczędzania tuszu, jedna dla urządzeń do druku firmy EFI i jedna dla drukarek innych firm, które umożliwiają zintegrowanie funkcji oszczędzania tuszu w profilach tworzonych w Color Profiler Suite. Funkcja Oszczędzanie tuszu zapewnia, że bez uszczerbku dla jakości kolorów, używana jest jak najmniejsza ilość tuszu.

  Po utworzeniu profilu nośnika należy wybrać go w programie Command WorkStation. Aby uzyskać więcej informacji, zob. Implementowanie niestandardowego profilu nośnika na stronie 94.

Implementowanie niestandardowego profilu nośnika

Jeśli niestandardowy profil nośnika został utworzony dla danego środowiska druku, wybierz go w programie Command WorkStation przed zastosowaniem do zadań.

Zanim zaczniesz: Upewnij się, że profil niestandardowy i skojarzony z nim plik kalibracji znajdują się w folderze C:\ProgramData\Fiery\Fiery Media Profiles\My Profiles. Aby uzyskać więcej informacji na temat tworzenia pliku kalibracji i profilu nośnika, zobacz punkt Kalibracja drukarki na stronie 85.

1. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij opcję **Drukarki** i wybierz drukarkę. W widoku drzewa drukarki wybierz nośnik, na karcie **Nośnik** rozwiń panel **Konfiguracja nośnika**.
   - W Job Editor: Na karcie **Drukarka** rozwiń panel **Konfiguracja nośnika**.
   - W Job Center: W obszarze **Konfiguracja nośnika** kliknij przycisk **Edytuj**.
2. Wybierz typ tuszu, nazwę nośnika i inne ustawienia nośnika.
   Jeśli profil nośnika obsługuje funkcję oszczędzania tuszu, wybierz profil typu **Oszczędzanie tuszu**.
3. W obszarze **Kalibracje wynikowe** wybierz plik kalibracji.

   Program Command WorkStation wyświetla tylko te pliki kalibracji i profile ICC, które są zgodne z wybraną kombinacją ustawień nośnika.

   Uwaga: Profil nośnika z opcją oszczędzania tuszu można wybrać nawet bez posiadania odpowiedniej licencji. Jednak przy próbie przetworzenia zadań wyświetlany jest komunikat o błędzie.
4. Kliknij przycisk **Zapisz**.

Optymalizacja drukarki

Optymalizacja L*a*b* zapewnia lepsze dopasowanie do gamy kolorystycznej profilu symulacji (referencyjnego).

Stosując optymalizację L*a*b do profilu nośnika, można znacznie poprawić wierność kolorów.

Obejrzyj film tutaj.

Wprowadzanie ustawień optymalizacji profilu nośnika

Stosując plik optymalizacji L*a*b do profilu nośnika, można znacznie poprawić wierność kolorów.

Zanim zaczniesz:

- Sprawdź jakość druku, aby sprawdzić, czy optymalizacja rzeczywiście jest konieczna.
- Połącz urządzenie pomiarowe z komputerem.

1 W obszarze **Profile** wybierz przepływ pracy.
Pobierany jest profil nośnika i profil symulacji (referencyjny) skojarzony z przepływem pracy. Profil symulacji (referencyjny) reprezentuje kolory docelowe, które zostaną osiągnięte podczas optymalizacji profilu nośnika.

2 W obszarze **Urządzenie pomiarowe** wybierz urządzenie pomiarowe.

W przypadku niektórych urządzeń pomiarowych dostępne są ustawienia specyficzne dla danego urządzenia.

3 W obszarze **Wykres optymalizacji** wybierz wykres.

Zaleca się użycie tego samego wykresu, który został użyty do utworzenia profilu nośnika.

4 Wybierz polecenie **Użyj opcjonalnych dodatkowych danych charakteryzowania** (opcjonalnie).

Jeśli nie masz dostępu do oryginalnych danych pomiarowych, pozostaw to pole wyboru niezaznaczone.

Oryginalne dane charakteryzowania IT8 można wczytać z:

- Profil symulacji (referencyjny) — upewnij się, że zestaw danych charakteryzowania jest zgodny z wybranym profilem.
- Inny profil nośnika — wybierając dane charakteryzowania IT8 z innego profilu nośnika, można dostosować jakość druku jednej drukarki do innej.

5 W obszarze **Metoda optymalizacji** wybierz jedną z następujących opcji:

- **Optymalizuj profil nośnika** — umożliwia zapewnienie, że zoptymalizowane wyniki są stosowane bezpośrednio do profilu nośnika.
- **Utwórz nowy profil korekty L*a*b*** — umożliwia poprawę wierności kolorów, zmniejszając wartości delta E.
- **Zoptymalizuj istniejący profil korekty L*a*b*** — pozwala uzyskać optymalne wyniki w mniejszej liczbie kroków. Jeśli plik optymalizacji L*a*b* nie został wcześniej utworzony, możesz wczytać i zoptymalizować plik neutral.3cc, który znajduje się w folderze C:\ProgramData\Fiery\Fiery XF\Server\Profiles\Balance.

6 W obszarze **Ustawienia bieli papieru** wybierz jedną z następujących opcji:

- **Domyślne — kolorymetria bezwzględna** — umożliwia zastosowanie kolorymetrii bezwzględnej celu transformacji barw z profilu symulacji (referencyjnego).
- **Pomiń biel papieru** — umożliwia zastosowanie kolorymetrii bezwzględnej celu transformacji barw bez symulacji bieli papieru.
- **Zachowaj bieżącą biel papieru (bez zmian)** – umożliwia wykluczenie bieli papieru z optymalizacji.

7 W przypadku korzystania z wbudowanego urządzenia pomiarowego wybierz kryteria sterowania optymalizacją (opcjonalnie).

Procedurę optymalizacji można powtarzać dla zdefiniowanej liczby cykli lub do osiągnięcia zdefiniowanej średniej delta E.

W przypadku zaznaczenia obu pól wyboru liczba cykli zostanie zmniejszona, jeżeli optymalna wartość delta E zostanie osiągnięta przed zakończeniem zdefiniowanej liczby cykli. W przeciwnym razie procedura optymalizacji zostanie zatrzymana po zdefiniowanej liczbie cykli, nawet jeśli zdefiniowana średnia delta E nie zostanie osiągnięta.

8 Kliknij przycisk **Dalej**.

Obejrzyj film tutaj.

Wykresy optymalizacji

Dostępne są różne układy wykresu. Zaleca się wydrukowanie i zmierzenie tego samego wykresu, który został użyty do utworzenia profilu nośnika.

- 46 — prosty pasek kontrolny z 46 polami kontrolnymi koloru. Jest na tyle mały, że zmieści się na każdym wydruku.
- 234 — drukuje 234 pól kontrolnych koloru.
- 928 (IT8 7/3) — drukuje 928 pól kontrolnych koloru.
- 1485 (ECI 2002) — drukuje 1485 pól kontrolnych posortowanych według koloru. Użycie tego wykresu pozwala uzyskać lepszą jakość profilu nośnika ze względu na większą liczbę pól kontrolnych. Wybierz ten wykres, aby wykonać optymalizację zgodnie z normą ISO.
- 1485 losowo (ECI 2002) — drukuje 1485 losowo rozmieszczonych pól kontrolnych koloru. Użycie tego wykresu pozwala uzyskać lepszą jakość profilu nośnika ze względu na większą liczbę pól kontrolnych. Wybierz ten wykres, aby wykonać optymalizację zgodnie z normą ISO.
- 1617 (CGATS IT8.7/4) — drukuje 1617 pól kontrolnych posortowanych według koloru. Stanowi podstawę DIN normy ISO 12647-7. Wykres z 1617 polami kontrolnymi kolorów jest wymagany do certyfikacji Fogra lub procesów G7. Ten wykres jest używany przez Fiery do tworzenia profili nośników dla drukarek atramentowych.
- 1617 losowo (CGATS IT8.7/4) — drukuje 1617 losowo rozmieszczonych pól kontrolnych koloru. Stanowi podstawę DIN normy ISO 12647-7. Wykres z 1617 polami kontrolnymi kolorów jest wymagany do certyfikacji Fogra lub procesów G7.
- 1617 (CGATS IT8.7/5) — drukuje 1617 pól kontrolnych posortowanych według koloru. Jest to docelowa charakterystyka maszyny drukarskiej CMYK, która łączy unikalne wartości pól kontrolnych w standardowym elemencie docelowym IT8.7/4 z wszystkimi wartościami pól kontrolnych w kolumnach 4 i 5 wartości docelowej P2P51.
- 4028 — drukuje 4028 pól kontrolnych koloru. Ta tabela jest używana przez Fiery do tworzenia profili nośników dla drukarek z tonerami Fiery.

Tworzenie pliku optymalizacji L*a*b*

Procedurę optymalizacji można powtarzać tak często, jak jest to wymagane. Można również wybrać plik optymalizacji L*a*b* do zastosowania. Po każdej optymalizacji Color Tools wyświetla uzyskane średnie dE, szczytowe dE, biel papieru i procent kolorów mieszczących się w docelowej gamie kolorystycznej.

1. Kliknij przycisk **Drukuj**.
2. Poczekaj, aż tusz wyschnie. Następnie postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wykonać pomiar wykresu.
   Pierwszy pomiar stanowi podstawę optymalizacji.
3. Kliknij przycisk **Optymalizuj**.

   Ten krok nie jest konieczny, jeśli wybrane zostało wbudowane urządzenie pomiarowe i użyto kryteriów kontroli optymalizacji.

   Zielona strzałka skierowana w górę wskazuje, że profil można jeszcze bardziej zoptymalizować. Znak Stop oznacza, że dalsza optymalizacja nie jest możliwa.
4. Powtarzaj kroki opisane powyżej, aż dalsza optymalizacja nie będzie już możliwa.

   Zaleca się przeprowadzenie kontroli wzrokowej końcowej wydrukowanego wykresu, aby sprawdzić, czy nadmierna optymalizacja nie wpłynęła negatywnie na przejścia tonalne kolorów.
5. W tabeli optymalizacji kliknij najlepszy zestaw wyników, a następnie kliknij przycisk **Zakończ**.
6. Kliknij przycisk **Tak**, aby potwierdzić zapis wybranej iteracji jako nowego profilu.
7. Wpisz nazwę pliku optymalizacji L*a*b*, a następnie kliknij przycisk **Zapisz**.
8. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij przycisk **Tak**, aby wybrać plik optymalizacji L*a*b* dla przepływu pracy.
   - Kliknij przycisk **Nie**, aby zapisać plik optymalizacji L*a*b* w folderze C:\ProgramData\Fiery\Fiery XF\Server\Profiles\Balance. Możesz go później wybrać w programie Command WorkStation.

Teraz obejrzyj film na temat drukowania i wykonywania pomiarów celów optymalizacji tutaj. Obejrzyj film o ocenie optymalizacji tutaj.

Wybór pliku optymalizacji L*a*b*

Możesz zastosować plik optymalizacji L*a*b* utworzony wcześniej w programie Color Tools.

Zanim zaczniesz: Upewnij się, że optymalizacja L*a*b* została skopiowana do folderu C:\ProgramData\Fiery\Fiery XF\Server\Profiles\Balance.

1. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Zarządzanie kolorami**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
   - W Job Editor: Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Zarządzanie kolorami**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
2. Kliknij pozycję **Ustawienia zaawansowane**.
3. W obszarze **Optymalizacja L*a*b*** wybierz plik optymalizacji L*a*b*.
4. Kliknij przycisk **OK**.
5. Kliknij przycisk **Zapisz**.

Obejrzyj film tutaj.

Profile Connector

Programu Profile Connector można użyć do połączenia pliku kalibracji z profilem lub do szybkiej edycji istniejącego pliku kalibracji.

Profile Connector umożliwia:

- Połączenie istniejącego pliku kalibracji z dowolnym profilem nośnika (profilem wydruku), w tym z profilami nośników innych producentów.
- Połączenie nowego pliku kalibracji z istniejącym profilem nośnika. Tworząc i łącząc nowy plik kalibracji, można poprawić jakość wydruków uzyskiwanych za pomocą drukarki bez konieczności tworzenia nowego profilu nośnika.
- Szybkie wprowadzanie zmian w istniejącym pliku kalibracji bez konieczności tworzenia nowego pliku.

Łączenie lub edytowanie pliku kalibracji w programie Profile Connector

Aby użyć profilu nośnika (profilu wydruku) lub profilu łącza urządzeń w programie Command WorkStation, należy połączyć go z plikiem kalibracji.

1. W obszarze **Kalibracja** kliknij przycisk **Wybierz** i przejdź do pliku kalibracji.
2. W obszarze **Nazwa nośnika** wpisz nazwę nośnika. Jest to nazwa, która będzie wyświetlana w programie Command WorkStation.
   Zaleca się wpisanie nowej nazwy nośnika. W przypadku użycia istniejącej nazwy nośnika, profil nośnika zostanie połączony więcej niż z jednym plikiem kalibracji i konieczne będzie wybranie, który z nich zostanie zastosowany w programie Command WorkStation.
3. Opcjonalnie wykonaj jedną z następujących czynności:
   - W obszarze **Regulacja podawania nośnika** wprowadź rzeczywistą długość nośnika i docelową długość nośnika.

     Wszelkie niespójności w wyjściowej długości zadań można skorygować. Niespójności mogą wystąpić w wyniku określonego połączenia drukarki i nośnika.
   - Wybierz polecenie**Drukuj jednokierunkowo**.

     Drukowanie jednokierunkowe pozwala uzyskać dokładniejsze wyniki niż drukowanie dwukierunkowe, ale jest wolniejsze.
4. W obszarze **Połącz z profilami** wybierz nośnik lub profil łącza urządzeń. Wykonaj jedną lub obie z następujących czynności:
   - Wybierz pozycję **Profil nośnika ICC**, kliknij przycisk **Wybierz** i przejdź do profilu nośnika.
   - Wybierz pozycję **Device Link**, kliknij przycisk **Wybierz** i przejdź do profilu łącza urządzeń.
5. Kliknij przycisk **OK**.

Plik kalibracji zostanie zapisany w folderze C:\ProgramData\Fiery\Fiery Media Profiles.

Teraz możesz wybrać plik kalibracji lub profil łącza urządzeń w programie Command WorkStation.

Profile łącza urządzeń

Profil łącza urządzeń łączy źródłową przestrzeń kolorów (profil symulacji [referencyjny]) i docelową przestrzeń kolorów (profil nośnika) w jeden profil. Profile łączy urządzeń zwykle umożliwiają osiągnięcie dokładniejszych wyników niż w przypadku zastosowania dwóch oddzielnych profili.

Profil źródłowy określa, czy podczas przetwarzania zadania zastosowany zostanie profil nośnika, czy profil łącza urządzeń. W przypadku zadań z osadzonym profilem źródłowym CMYK stosowany jest profil łącza urządzeń. W przypadku zadań z osadzonym profilem źródłowym RGB stosowany jest profil nośnika.

Stosowanie pliku kalibracji lub profilu łącza urządzeń

Możesz zastosować plik kalibracji lub profil łącza urządzeń utworzony wcześniej w programie Color Tools.

Plik kalibracji lub profil łącza urządzeń należy zapisać w odpowiednim podfolderze C:\ProgramData\Fiery\Fiery Media Profiles.

1. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij opcję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz nośnik w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Nośnik** rozwiń panel **Konfiguracja nośnika**.
   - W Job Center (tylko plik kalibracji): W obszarze **Konfiguracja nośnika** kliknij przycisk **Edytuj**.

   Listy dostępnych plików kalibracji i profili łączy urządzeń są filtrowane w celu wyświetlenia tylko tych, które pasują do wybranej kombinacji ustawień nośnika.
2. Wybierz plik kalibracji lub profilu łącza urządzeń.
3. Kliknij przycisk **Zapisz**.

Ponowna kalibracja drukarki

Ponowna kalibracja zapewnia, że właściwości odwzorowania kolorów drukarki pozostaną niezmienione.

Ponowna kalibracja drukarki jest zalecana w następujących okolicznościach:

- W przypadku korzystania z profilu nośnika, który nie został utworzony na danej drukarce, na przykład profili nośników dostarczonych z programem Command WorkStation.
- Po wymianie głowicy drukującej.
- Jeśli zauważysz, że odbitki próbne nie są już zgodne z wcześniejszymi wynikami — na przykład jeśli tusz rozmazuje się lub nie jest równomiernie rozprowadzany na nośniku albo jeśli pofałdowanie występuje w wyniku zbyt dużej ilości tuszu na nośniku.

Ponowna kalibracja drukarki na podstawie pomiaru

Odchylenia kolorów można skompensować, dostosowując gęstości tuszu do gęstości drukarki referencyjnej, na której utworzono profil nośnika.

Przed rozpoczęciem połącz urządzenie pomiarowe z komputerem.

Ta funkcja nie jest dostępna w przypadku maszyn do druku EFI VUTEk, EFI Matan, wielkoformatowych maszyn do druku z roli na rolę EFI i EFI Reggiani.

1 W obszarze **Drukarka** wybierz drukarkę.

2 W obszarze **Nośniki** wybierz nazwę nośnika.

3 Wybierz urządzenie pomiarowe.

W przypadku niektórych urządzeń pomiarowych dostępne są ustawienia specyficzne dla danego urządzenia.

4 W przypadku korzystania z wbudowanego urządzenia pomiarowego wybierz kryteria sterowania ponowną kalibracją (opcjonalnie).

Procedurę optymalizacji można powtarzać dla zdefiniowanej liczby cykli lub do osiągnięcia zdefiniowanej średniej delta E.

W przypadku zaznaczenia obu pól wyboru liczba cykli zostanie zmniejszona, jeżeli optymalna wartość delta E zostanie osiągnięta przed zakończeniem zdefiniowanej liczby cykli. W przeciwnym razie procedura optymalizacji zostanie zatrzymana po zdefiniowanej liczbie cykli, nawet jeśli zdefiniowana średnia delta E nie zostanie osiągnięta.

5 Kliknij przycisk **Drukuj**.

6 Poczekaj, aż tusz wyschnie. Następnie postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wykonać pomiar wykresu.

Zmierzone limity tuszu są porównywane z limitami tuszu z pliku kalibracji. Po dokonaniu pomiaru wyświetlany jest wynik delta E wraz z zaleceniem dalszego postępowania.

7 Kliknij pozycję **Zaawansowane** (opcjonalnie).
W oknie **Zaawansowane** wyświetlana jest delta E uzyskana dla każdego kanału tuszu.

8 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Jeżeli zmierzona delta E mieści się w dopuszczalnej tolerancji, kliknij pozycję **Ponowna kalibracja**.
- Jeśli zmierzona delta E jest zbyt wysoka i możliwa jest poprawa, kliknij polecenie **Dostosuj limity tuszu i skalibruj ponownie**.

Porównywanie kanałów tuszu

Color Tools umożliwia porównanie pomiarów kolorów z wydrukowanego wykresu z pomiarami w referencyjnym pliku kalibracji.

W oknie **Zaawansowane** wyświetlane są następujące elementy:

- Limit tuszu na kanał;
- Wartości kolorów L*a*b* ze zmierzonego wykresu i wartości kolorów L*a*b* wyodrębnione z referencyjnego pliku kalibracji.
- Obliczona delta E, delta C i delta H 100% pełnego odcienia;
- Średnia delta E uzyskana dla każdego kanału tuszu (obliczona na podstawie 100% pełnego tonu i wszystkich gradacji kolorów).

Dostosowywanie limitów 100% tuszu do referencyjnego pliku kalibracji

W tym kroku za pomocą programu Color Tools można dostosować limit 100% tuszu do wartości z referencyjnego pliku kalibracji. Wysoką deltę E można zmniejszyć, ponownie definiując limity 100% tuszu.

1. Kliknij przycisk **Drukuj**.
2. Poczekaj, aż tusz wyschnie. Następnie postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wykonać pomiar wykresu.
3. Kliknij pozycję **Zaawansowane** i oceń limity 100% tuszu na kanał.
4. Kliknij przycisk **Dalej**.

Zmniejszanie limitów 100% tuszu na kanał

W ustawieniach zaawansowanych można zmniejszyć wysoką deltę E, zmniejszając limity 100% tuszu na kanał. W oknie **Zaawansowane** wyświetlane są następujące elementy:

- Limit 100% tuszu na kanał. Optymalny zakres jest przedstawiony przez grubsze czarne linie na diagramach kalibracji.
- Wartości kolorów L*a*b* ze zmierzonego wykresu i wartości kolorów L*a*b* wyodrębnione z referencyjnego pliku kalibracji.
- Obliczona deltaE , delta C i delta H 100% pełnego odcienia.

1. Ustaw limit 100% tuszu dla każdego kanału na dolną granicę optymalnego zakresu.
2. Kliknij przycisk **OK**.

Zakańczanie ponownej kalibracji drukarki

W tym kroku za pomocą programu Color Tools można dostosować pośrednie limity tuszu (20%, 40% itd.) do wartości z referencyjnego pliku kalibracji. Możesz zoptymalizować wynik i wybrać pomiar z najlepszą deltą E.

1. Kliknij przycisk **Drukuj**.
2. Poczekaj, aż tusz wyschnie. Następnie postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wykonać pomiar wykresu.
   Wyświetlony zostanie wynik delta E.
3. Kliknij przycisk **Optymalizuj i drukuj** (opcjonalnie).

   Możesz wykonać wiele iteracji. Najlepszy wynik jest wyróżniony w tabeli kolorem zielonym.
4. Wybierz wynik, którego chcesz użyć.
5. Kliknij pozycję **Zaawansowane** (opcjonalnie).

   W oknie **Zaawansowane** wyświetlana jest delta E uzyskana dla każdego kanału tuszu.

6 Kliknij **Utwórz raport** (opcjonalnie).

Raport w formacie HTML umożliwia łatwe archiwizowanie lub drukowanie szczegółów kalibracji. Zawiera szczegółowe informacje na temat ustawień kalibracji, limitów tuszu i gamy kolorystycznej.

7 Kliknij przycisk **Zakończ**.

Możesz zastąpić bieżący plik kalibracji lub utworzyć nowy.

Nowy plik kalibracji można teraz wybrać w programie Command WorkStation.

Porównywanie kanałów tuszu

Color Tools umożliwia porównanie pomiarów kolorów z wydrukowanego wykresu z pomiarami w referencyjnym pliku kalibracji.

W oknie **Zaawansowane** wyświetlane są następujące elementy:

- Limit tuszu na kanał;
- Wartości kolorów L*a*b* ze zmierzonego wykresu i wartości kolorów L*a*b* wyodrębnione z referencyjnego pliku kalibracji.
- Obliczona delta E, delta C i delta H 100% pełnego odcienia;
- Średnia delta E uzyskana dla każdego kanału tuszu (obliczona na podstawie 100% pełnego tonu i wszystkich gradacji kolorów).

Korekta wizualna i kompensacja płyty

Program Color Tools ma funkcję umożliwiającą dostrajanie poszczególnych kanałów kolorów w celu zmodyfikowania właściwości odwzorowania kolorów drukarki. Korekcje kolorów odbywają się na podstawie oceny wizualnej.

Możesz utworzyć:

- Plik korekty wizualnej, który jest zmodyfikowanym plikiem kalibracji.
- Plik kompensacji płyty, który kompensuje zmieniające się powiększenie punktu na różnych nośnikach. Charakterystyka płyty kontroluje rozmiar pikseli podczas ich drukowania na wyświetlarce.

Dokonywanie korekt wizualnych kolorów

Za pomocą narzędzia Korekta wizualna można zmodyfikować krzywą tuszu poszczególnych kanałów tuszu albo zmodyfikować charakterystykę płyty, aby rozwiązywać problemy związane z powiększeniem punktu.
Korekta wizualna opiera się wyłącznie na ręcznym dostosowaniu i powinna być wykonywana wyłącznie jako środek nadzwyczajny przez doświadczonych użytkowników.

1 W obszarze **Typ korekty** wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz pozycję **Ponowna kalibracja**, aby edytować krzywą tuszu poszczególnych kanałów tuszu. Ten typ korekty wizualnej jest stosowany po zarządzaniu kolorami w programie Command WorkStation.
- Wybierz pozycję **Kompensacja płyty**, aby zmodyfikować dane wejściowe dla dowolnego obsługiwanego formatu pliku. Ten typ korekty wizualnej jest stosowany przed zarządzaniem kolorami w programie Command WorkStation.

  Ponieważ zarządzanie kolorami zwykle opiera się na odbieraniu liniowych danych wejściowych w celu prawidłowego zastosowania zarządzania kolorami, zachodzi konieczność kompensacji nieliniowych charakterystyk płyt w celu uzyskania wydruku z dokładnym odwzorowaniem kolorów.

  Uwaga:

  Nie istnieje stała formuła edycji charakterystyki płyty. Jednak w przypadku formatów plików odcieni ciągłych stosowana jest prosta formuła, dzięki czemu wzrost o 5% dla 50% pola kontrolnego będzie skutkować wartością 55%.

2 W obszarze **Tryb koloru** wybierz kolory tuszu drukarki.
Można zastosować globalną zmianę do zestawu kolorów tuszu lub zmodyfikować każdą krzywą tuszu oddzielnie.

3 Dodaj lub odejmij kolor w dowolnym miejscu wzdłuż krzywej tuszu.

Na przykład zielony odcień można skorygować, zmniejszając ilość żółtego i cyjanu. Aby zmienić wartość procentową tuszu wydruku, wprowadź wartości wejściowe i wyjściowe w tabeli lub przeciągnij punkt wzdłuż krzywej do nowego położenia.

4 Zmodyfikuj ustawienie gamma lub ustawienie liniowe (opcjonalnie).

Ustawienie gamma wpływa na jasność wszystkich kolorów, ale głównie na odcienie pośrednie. Ustawienie liniowe wpływa w równym stopniu na jasność wszystkich kolorów.

5 Kliknij przycisk **OK**.

Plik korekty wizualnej zostanie zapisany w folderze C:\ProgramData\Fiery\Fiery XF\Client\Working. Z tego folderu można wczytać plik korekty wizualnej, aby później wprowadzić dalsze zmiany.

Obejrzyj film tutaj.

Teraz można wybrać plik korekty w programie Command WorkStation.

Stosowanie pliku korekty wizualnej

Odwzorowanie kolorów zadań można poprawić, stosując plik korekty wizualnej utworzony w programie Color Tools.

Upewnij się, że plik znajduje się w folderze C:\ProgramData\Fiery\Fiery XF\Server\Profiles\Balance. Konieczne może być ręczne skopiowanie go do tego folderu, jeśli plik został pierwotnie zapisany w innym miejscu docelowym.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz nośnik w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Nośnik** rozwiń panel **Konfiguracja nośnika**.
- W Job Editor: Na karcie **Drukarka** rozwiń panel **Konfiguracja nośnika**.
- W Job Center: W obszarze **Konfiguracja nośnika** kliknij przycisk **Edytuj**.

2 W obszarze **Korekta wizualna** wybierz plik korekty wizualnej.

Stosowanie pliku kompensacji płyty

Problemy z powiększeniem punktu, które mogą wystąpić w przypadku niektórych typów nośników, można rozwiązać, stosując plik kompensacji płyty utworzony w programie Color Tools.

Upewnij się, że plik znajduje się w folderze C:\ProgramData\Fiery\Fiery XF\Server\Profiles\Balance. Konieczne może być ręczne skopiowanie go do tego folderu, jeśli plik został pierwotnie zapisany w innym miejscu docelowym.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: W obszarze **Drukarki** wybierz przepływ pracy. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Zarządzanie kolorami** i kliknij pozycję **Ustawienia zaawansowane**.
- W Job Editor: Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Zarządzanie kolorami** i kliknij pozycję **Ustawienia zaawansowane**.

2 W obszarze **Kompensacja płyty** wybierz plik kompensacji płyty.

Profile nośników innych firm

W programie Command WorkStation można korzystać z profili nośników innych firm. Do stworzenia własnych profili nośników do użycia w Command WorkStation można użyć dowolnego oprogramowania do profilowania innych firm.

Aby móc korzystać z profili nośników innych firm, należy wykonać następujące kroki:

- Prześlij profil nośnika i odpowiedni plik kalibracji do folderu ProgramData\Fiery\Fiery Media Profiles\My Profiles.
- Połącz profil nośnika z plikiem kalibracji.

Tworzenie profilu nośnika za pomocą oprogramowania do profilowania innej firmy

Do utworzenia profilu nośnika można użyć programu Color Profiler Suite lub dowolnego oprogramowania do profilowania innej firmy.

1. W Job Center: Na pasku narzędzi kliknij pozycję **Color Tools**. Na ekranie startowym **Color Tools** kliknij przycisk **Utwórz kalibrację**.
2. Kliknij przycisk **Pomoc** i postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby utworzyć plik kalibracji.
3. Przenieś plik kalibracji z folderu ProgramData\Fiery\Fiery XF\Client\Working do folderu ProgramData\Fiery\Fiery Media Profiles\My Profiles.
4. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz ustawienie wstępne nośników w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Nośnik** rozwiń panel **Konfiguracja nośnika**.
   - W Job Editor: Na karcie **Drukarka** rozwiń panel **Konfiguracja nośnika**.
5. Wybierz następujące elementy:
   - Typ tuszu użytego do utworzenia pliku kalibracji;
   - Nazwa nośnika zdefiniowana podczas tworzenia pliku podstawowej linearyzacji;
   - Plik kalibracji.
6. W Job Center: Zaimportuj wykres profilowania z oprogramowania innej firmy i wydrukuj wykres.
7. W oprogramowaniu innej firmy wykonaj pomiar wydrukowanego wykresu, a następnie utwórz profil nośnika.

Teraz wykonaj następujące czynności:

- Prześlij profil nośnika i plik kalibracji do folderu ProgramData\Fiery\Fiery Media Profiles\My Profiles.
- Połącz plik kalibracji z profilem nośnika innej firmy.

Przesyłanie profili nośników innych firm

Aby używać profili nośników innych firm, prześlij profil nośnika i odpowiedni plik kalibracji do folderu ProgramData \Fiery\Fiery Media Profiles\My Profiles.

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Serwer**, a następnie **Przekazywarka obrazów**.
2. Kliknij pozycję **Profile nośnika**.
3. W obszarze **Profil nośnika** kliknij przycisk **Wybierz** i przejdź do profilu nośnika innej firmy.
4. Wybierz plik i kliknij przycisk **Otwórz**.
5. W obszarze **Kalibracja drukarki (EPL)** kliknij przycisk **Wybierz** i przejdź do folderu **Profile nośników Fiery**.
6. Otwórz folder dla danej drukarki, a następnie otwórz podfolder dla typu nośnika i rozdzielczości, które najlepiej odpowiadają właściwościom profilu nośnika innej firmy.
7. Wybierz plik kalibracji i kliknij przycisk **Otwórz**.
8. Kliknij przycisk **Przekaż**.

Profil nośnika i plik kalibracji został skopiowany do folderu ProgramData\Fiery\Fiery Media Profiles\My Profiles.

Teraz należy połączyć profil nośnika z plikiem kalibracji.

Dostosowywanie właściwości kolorów

Program Command WorkStation umożliwia szybkie stosowanie ustawień kolorów, które nie są kontrolowane przez profile i cele transformacji barw.

Dostępne są następujące funkcje dostrajania kolorów:

- Kolory można dostrajać, dodając lub odejmując tusz w zadaniach CMYK i RGB. Można także zmienić poziom jasności, kontrastu, nasycenia i ostrości.
- Można zapewnić użycie 100% czarnego tuszu do drukowania elementów, które zostały zdefiniowane jako 100% czarny w programie graficznym, zapobiegając przypadkowemu dodawaniu niewielkich ilości tuszu CMY podczas konwersji do przestrzeni kolorów drukarki.
- Nasycenie kolorów można zwiększyć, wymuszając oczyszczenie kolorów rozbarwianych i wtórnych z zanieczyszczeń przez Command WorkStation.
- Zadania druku kolorowego można konwertować na skalę szarości.

Można zapisać ustawienie wstępne ustawień dostrajania kolorów. Ustawienia wstępne umożliwiają szybkie i łatwe stosowanie dostrojeń kolorów w innych zadaniach.

Obejrzyj film tutaj.

Dostrajanie kolorów zadania

Wygląd zadań CMYK i RGB można dostrajać, dodając lub odejmując kolory albo zmieniając jasność, kontrast, nasycenie i ostrość.

Nie można dostrajać kolorów w zadaniach wielokolorowych, zadaniach zawierających kolory dodatkowe ani zadaniach w skali szarości.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Dostrajanie kolorów**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
- W Job Editor: Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Dostrajanie kolorów**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.

2 Wybierz polecenie **Zastosuj korekcję koloru do paska statycznego** (opcjonalnie).

W środowisku odbitki próbnej spójność kolorów musi być mierzalna. Po zastosowaniu zmian na pasku kontrolnym można sprawdzić, czy dostrojenie kolorów zostało zastosowane we wszystkich zadaniach.

To ustawienie jest dostępne tylko dla zadań CMYK ze statycznym wzornikiem. Korekcji kolorów nie można stosować do pasków dynamicznych.

3 Jeśli zachodzi taka konieczność, dodaj lub odejmij kolor dla każdego kanału koloru.

Command WorkStation automatycznie wykrywa przestrzeń kolorów każdego zadania.

4 Jeśli zachodzi taka konieczność, zwiększ lub zmniejsz ustawienia jasności, kontrastu i nasycenia.

5 W razie potrzeby zwiększ lub zmniejsz wartość ustawienia Rozmyj/Wyostrz.

6 W obszarze **Ustawienia wstępne** kliknij przycisk **Zapisz**, aby utworzyć ustawienie wstępne bieżących ustawień (opcja).

W Job Editor można porównać efekt dostrajania kolorów z oryginałem, usuwając zaznaczenie i ponownie zaznaczając pole wyboru na pasku nagłówka zakładki.

Wymuszenie użycia 100% czarnego tuszu

W programie Command WorkStation można wymusić użycie tylko czarnego tuszu do odwzorowania tekstu i diagramów liniowych, które zostały zdefiniowane jako kolor 100% czarny w programie graficznym.

Po przekonwertowaniu czystej czerni na przestrzeń kolorów CMYK drukarki może dojść do niezamierzonego dodania niewielkich ilości tuszów CMY, co powoduje uzyskanie „brudnej" czerni.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Zarządzanie kolorami**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
- W Job Editor: Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Zarządzanie kolorami**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.

2 Kliknij pozycję **Ustawienia zaawansowane**.

3 W obszarze **Optymalizacja koloru** wybierz pozycję **Czarny jako tusz czarny**.

4 Kliknij przycisk **OK**.

5 Kliknij przycisk **Zapisz**.

6 W obszarze **Ustawienia wstępne** kliknij przycisk **Zapisz**, aby utworzyć ustawienie wstępne bieżących ustawień (opcja).

Zwiększanie nasycenia kolorów

Nasycenie kolorów można zwiększyć, wymuszając oczyszczenie kolorów rozbarwianych i wtórnych z zanieczyszczeń przez Command WorkStation.

Zanieczyszczenia kolorów mogą zostać wprowadzone podczas konwersji z przestrzeni kolorów RGB do CMYK, gdy drukarka próbuje odwzorować kolor zgodnie z profilem symulacji (referencyjnym). Na przykład 100% żółty jest czasami definiowany za pomocą zielonkawego odcienia. Aby osiągnąć ten odcień, tusz cyjan dodaje się do żółtego tuszu. Można uzyskać bardziej nasycony żółty kolor, wymuszając zignorowanie przez Command WorkStation wartości procentowej zanieczyszczonego koloru i użycie zamiast niego czystego żółtego tuszu.

To ustawienie można z powodzeniem zastosować do banerów i plakatów. Zapewnia drukowanie zadań z żywymi i nasyconymi kolorami bez wpływu na krytyczne obszary kolorów, takie jak szarości, odcienie skóry i kolory dodatkowe.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Zarządzanie kolorami**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
- W Job Editor: Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Zarządzanie kolorami**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.

2 Kliknij pozycję **Ustawienia zaawansowane**.

3 W obszarze **Optymalizacja koloru** wybierz jedną z następujących opcji:

Ustawienie	Opis
Czyste kolory	Czyści kolory rozbarwiane (z wyjątkiem czarnego) i kolory drugorzędne z zanieczyszczeń.
Czyste kolory i czarny tekst jako tusz czarny **Czyste kolory + czarny tekst i obrazy jako tusz czarny**	Czyści kolory rozbarwiane (w tym czarny) i kolory drugorzędne z zanieczyszczeń. Te ustawienia stanowią połączenie opcji **Czyste kolory** i **Czarny jako tusz czarny**.
Wzmocnione i czyste kolory + czarny tekst i obrazy jako tusz czarny	Czyści kolory rozbarwiane (w tym czarny) i kolory drugorzędne z zanieczyszczeń. To ustawienie zintensyfikuje oczyszczone kolory, zwiększając wartości ich oczyszczenia do 10%.

4 W obszarze **Próg** wybierz pozycję **Czyszczenie automatyczne** lub **Czyszczenie ręczne (%)**.

W trybie czyszczenia automatycznego Command WorkStation zapewnia optymalne wartości dla wybranej drukarki, nośnika i profili. W trybie czyszczenia ręcznego można zdefiniować wartość procentową, przy której Command WorkStation usuwa zanieczyszczony kolor. Zalecane jest automatyczne czyszczenie.

5 Kliknij przycisk **OK**.

6 Kliknij przycisk **Zapisz**.

7 W obszarze **Ustawienia wstępne** kliknij przycisk **Zapisz**, aby utworzyć ustawienie wstępne bieżących ustawień (opcja).

Konwertowanie na skalę szarości

Zadania druku kolorowego można konwertować na skalę szarości. Dostępnych jest pięć różnych odcieni, od żółtawego odcienia (ciepła szarość) do niebieskawego odcienia (zimna szarość).

1. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Zarządzanie kolorami**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
   - W Job Editor: Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Zarządzanie kolorami**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
2. Kliknij pozycję **Ustawienia zaawansowane**.
3. W obszarze **Ustawienia skali szarości** wybierz opcję **Konwertuj na skalę szarości** i przesuń suwak, aby wybrać szary odcień.
4. Kliknij przycisk **OK**.
5. Kliknij przycisk **Zapisz**.
6. W obszarze **Ustawienia wstępne** kliknij przycisk **Zapisz**, aby utworzyć ustawienie wstępne bieżących ustawień (opcja).

Kolory dodatkowe w programie Job Editor

Job Editor umożliwia szybkie i łatwe definiowanie kolorów dodatkowych dla zadań, które zostały już załadowane w Job Center.

Command WorkStation posiada wewnętrzną bibliotekę kolorów dodatkowych, która umożliwia automatyczne zarządzanie kolorami dodatkowymi wszystkich głównych producentów kolorów dodatkowych. W przypadku załadowania zadania zawierającego kolor dodatkowy, który nie jest znany Command WorkStation, zanim zadanie będzie można wydrukować w prawidłowy sposób, ten kolor należy zdefiniować.

Obejrzyj film tutaj.

Definiowanie kolorów dodatkowych dla załadowanego zadania

Jeśli zadanie zawiera niezdefiniowane kolory dodatkowe, w obszarze **Podsumowanie zadania** programu Job Center pojawia się komunikat o błędzie. Zadania z nieznanymi kolorami dodatkowymi nie mogą zostać wydrukowane poprawnie. Nieznane kolory dodatkowe można definiować w programie Job Editor.

1. W Job Editor: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Kolor**. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Kolory dodatkowe**.
2. W kolumnie **Źródło** tabeli kliknij strzałkę w dół, która znajduje się obok nieznanego koloru dodatkowego, i wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Aby zmapować kolor dodatkowy na kolor z wewnętrznej biblioteki kolorów dodatkowych, wybierz producenta koloru dodatkowego.
   - Aby wprowadzić wartości kolorów, wybierz przestrzeń kolorów, na przykład **CMYK** lub **L*a*b***.
   - Aby utworzyć alias do innego koloru dodatkowego z tabeli kolorów dodatkowych, wybierz pozycję **Alias**.

     Alias tworzy stałe łącze do istniejącego koloru dodatkowego. Zapewnia, że dwa kolory dodatkowe używają tych samych wartości kolorów, nawet jeśli mają różne nazwy. Tego ustawienia można użyć do dostrajania kolorów lub jako alternatywy dla zmiany nazwy koloru w programie graficznym. Jeśli wprowadzisz zmiany w oryginalnym kolorze, zostaną one zastosowane również do aliasu koloru.
   - Aby przypisać kolor dodatkowy do dodatkowego kanału tuszu drukarki, na przykład zawierającego kolor dodatkowy, tusz biały, tusz przezroczysty lub tusz metaliczny, wybierz pozycję **DRUKARKA**.

     Program Command WorkStation pomija zarządzanie kolorami tuszów drukarki.
3. W kolumnie **Mapuj do** wykonaj jedną z następujących czynności na podstawie wyboru dokonanego w kolumnie **Źródło**:
   - Producent koloru dodatkowego: Wybierz kolor z wewnętrznej biblioteki kolorów dodatkowych.
   - Przestrzeń kolorów: Wprowadź wartości kolorów w wybranej przestrzeni kolorów.

- **Alias**: Wybierz kolor **cyjan**, **magenta**, **żółty**, **czarny** lub dowolny niestandardowy kolor dodatkowy z bieżącej tabeli kolorów dodatkowych.
- **DRUKARKA:** Wybierz kanał tuszu drukarki.

  Oprócz oryginalnej definicji koloru dodatkowego można również przypisać tusz drukarki. Dodatkowe tusze są nadrukowywane za lub na oryginalnym kolorze dodatkowym.

  Ustawienie **DRUKARKA** jest przydatne w branży opakowań, gdzie często stosuje się złote lub srebrne kolory metaliczne.

  Niektóre ustawienia mają „odwrócony" odpowiednik i mają wtedy litery INV w nazwie. W przypadku wybrania ustawienia odwróconego program Command WorkStation stosuje odwrotnie proporcjonalną ilość tuszu — na przykład 70% koloru zamiast 30% koloru. Ustawienie odwrócone umożliwia symulację końcowego procesu drukowania na dowolnym kolorowym nośniku.

4 W kolumnie **Zastosuj jako** wybierz kolor specyficzny dla drukarki (opcjonalnie).

  Ta funkcja umożliwia tworzenie wielu ciekawych efektów specjalnych, szczególnie w przypadku drukowania wieloprzebiegowego (wiele warstw). Aby móc utworzyć takie efekty specjalne, należy wprowadzić ustawienia specyficzne dla drukarki w panelu **Ustawienia specjalne**.

5 Powtórz powyższe kroki dla wszystkich nieznanych kolorów dodatkowych.

6 Kliknij przycisk **Zapisz**.

Program Command WorkStation utworzy nową tabelę kolorów dodatkowych i zaktualizuje podgląd.

Obejrzyj film tutaj.

Wybór tabeli kolorów dodatkowych

Wybranie tabeli kolorów dodatkowych, która zawiera te dwa kolory dodatkowe, sprawi, że program Command WorkStation będzie automatycznie wykrywał kolory dodatkowe zadania.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Kolory dodatkowe**.
- W Job Editor: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Kolor**. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Kolory dodatkowe**.

2 W obszarze **Biblioteka kolorów dodatkowych** wybierz tabelę niestandardowych kolorów dodatkowych.

Wybieranie i edytowanie tabeli kolorów dodatkowych dla załadowanego zadania

Możesz dodać dodatkowe kolory dodatkowe do istniejącej tabeli kolorów dodatkowych, zmienić definicje kolorów dodatkowych i dostroić kolory dodatkowe tworzące alias wewnętrznego koloru dodatkowego.
Zapisanie zmian zawsze powoduje utworzenie nowej tabeli kolorów dodatkowych z pierwotną nazwą i numerem przyrostowym. Umożliwia to łatwe przywrócenie wcześniejszej tabeli kolorów dodatkowych.

1 W Job Editor: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Kolor**. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Kolory dodatkowe**.

2 W obszarze **Biblioteka kolorów dodatkowych** wybierz tabelę niestandardowych kolorów dodatkowych.

3 Dodaj nieznany kolor dodatkowy lub edytuj istniejącą definicję koloru dodatkowego.

Kolory dodatkowe producentów kolorów dodatkowych są definiowane w przestrzeni kolorów L*a*b* niezależnych od urządzenia i zapisywane jako nazwa, której nie można edytować — na przykład PANTONE YELLOW C lub TOYO 0008. Wartości kolorów można dostosować, wybierając pozycję **Atramentowy** w kolumnie **Źródło** tabeli, która konwertuje kolor dodatkowy na edytowalne wartości w przestrzeni kolorów drukarki.

Obejrzyj film tutaj.

Zadania drukowania z niezdefiniowanymi kolorami dodatkowymi

Wszystkie nieznane kolory dodatkowe można zastąpić kolorem ostrzegawczym, który jest łatwo rozpoznawalny na wydruku. Domyślnym kolorem ostrzeżenia jest pomarańczowy.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Kolor** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Kolory dodatkowe**.
- W Job Editor: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Kolor**. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Kolory dodatkowe**.

2 Zaznacz pole wyboru **Drukuj nieznane kolory dodatkowe jako kolor ostrzeżenia**.

3 Wpisz nowe wartości CMYK, aby zmienić domyślny kolor ostrzeżenia (opcjonalnie).

Aby ponownie wybrać domyślny kolor ostrzegawczy, kliknij przycisk **Resetuj**.

Obejrzyj film tutaj.

Uwzględnianie i wykluczanie kolorów dodatkowych

Zadanie zawierające nieznane kolory dodatkowe można wydrukować, wykluczając te kolory dodatkowe. Można również drukować rozdzielone pliki, wybierając pojedynczo kolory dodatkowe.

1 W Job Editor: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Kolor**. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Kolory dodatkowe**.

2 W pierwszej kolumnie tabeli definicji kolorów dodatkowych usuń zaznaczenie odpowiednich pól wyboru, aby wykluczyć kolor dodatkowy z zadania.

Zmienianie sekwencji tuszu

Kolejność drukowania kolorów zadania można zmienić. Domyślnie kolory dodatkowe są drukowane na kolorach rozbarwianych.

Sekwencja tuszu może mieć duży wpływ na postać wydruku. Kolor dodatkowy wydrukowany pod kolorami rozbarwianymi wygląda zupełnie inaczej niż kolor dodatkowy wydrukowany na kolorach rozbarwianych.

Kolory rozbarwiane (CMYK) są zgrupowane. Nie można ich przenosić pojedynczo.

1 W Job Editor: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Kolor**. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Kolory dodatkowe**.

2 W tabeli definicji kolorów dodatkowych kliknij kolor.

3 Pod tabelą definicji kolorów dodatkowych kliknij przycisk strzałki, aby przesunąć kolor w górę lub w dół na liście.

Określanie priorytetu wyszukiwania nazw kolorów dodatkowych

Jeśli nazwa koloru dodatkowego występuje wiele razy i każdorazowo z inną definicją koloru, możesz określić, która z nich ma zostać użyta.

Podczas przetwarzania zadania program Command WorkStation wyszukuje każdą definicję koloru dodatkowego w określonej kolejności wyszukiwania i stosuje pierwsze wystąpienie każdego wykrytego koloru dodatkowego.

Na przykład w przypadku zmiany definicji koloru dodatkowego w pliku źródłowym o własne wartości kolorów CMYK można wymusić na Command WorkStation użycie tej definicji koloru dodatkowego, umieszczając CMYK jako pierwszy w kolejności wyszukiwania. Typy kolorów dodatkowych można także całkowicie usunąć z kolejności wyszukiwania.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Kolory dodatkowe**.
- W Job Editor: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Kolor**. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Kolory dodatkowe**.

2 W obszarze **Priorytet wyszukiwania** wybierz kolejność według której Command WorkStation ma wyszukiwać kolory dodatkowe.

Wybierz opcję **Brak**, aby całkowicie usunąć dany typ definicji koloru dodatkowego z kolejności wyszukiwania.

Uwaga: Zaznaczenie opcji **Brak** dla wszystkich czterech pól powoduje dezaktywację funkcji wyszukiwania kolorów dodatkowych. Command WorkStation wyświetla wszystkie kolory dodatkowe jako nieznane, a przetwarzanie zadań nie może być kontynuowane.

Konfigurowanie sposobu obsługi koloru dodatkowego

Gdy plik zawiera co najmniej jeden kolor dodatkowy, można określić dokładność nadruku kolorów na sobie.

Command WorkStation zawiera ustawienie **Produkcja**. Jest ono szybsze i mniej dokładne, ale odpowiednie dla większości zadań produkcyjnych. Ustawienie **Odbitka próbna** jest wolniejsze niż ustawienie **Produkcja**, ale zapewnia najlepszą dokładność nadruku dla danego zadania.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Kolory dodatkowe**.
- W Job Editor: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Kolor**. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Kolory dodatkowe**.

2 W obszarze **Obsługa kolorów dodatkowych** wybierz typ algorytmu do użycia:

- **Automatycznie (domyślnie)** — ustawienie **Automatycznie** używa algorytmu **Produkcja** koloru dodatkowego, o ile żadne z ustawień nie wymusza algorytmu odbitki próbnej koloru dodatkowego, ponieważ wtedy algorytm

przełącza się wewnętrznie na wartość **Odbitka próbna** w przypadku spełnienia jednego z następujących warunków:

- Plik .CxF definiuje strategię L*a*b*.
- Kolejność kolorów dodatkowych jest zdefiniowana, a następnie algorytm przełącza się wewnętrznie na wartość **Odbitka próbna**.

- **Odbitka próbna** — ustawienie **Odbitka próbna** umożliwia utworzenie sposobu obsługi koloru dodatkowego tak dokładnie, jak we wcześniejszych wersjach.
- **Produkcja** — ustawienie **Produkcja** wymusza użycie najszybszego algorytmu dla nadruku koloru dodatkowego poprzez dodanie odcieni na kolorach rozbarwianych.

Wymuszanie na Command WorkStation użycia profilu źródłowego

W programie Command WorkStation można wymusić zastosowanie CMYK lub niestandardowego profilu wielokolorowego do zadania PostScript lub TIFF.

Zanim zaczniesz: Skopiuj niestandardowe profile wielokolorowe do folderu ... Server\Profiles\Reference.

Wymuszenie użycia profilu źródłowego CMYK ma następujące skutki:

Przestrzeń kolorów zadania	Format pliku	Zastosowany profil źródłowy: CMYK
CMYKO / CMYKOG / CMYKOV / CMYKRG / CMYKOGB /CMYKRGB / CMYKV	PostScript	CMYK jest drukowany. OG / OGB / RGB są traktowane jako kolory dodatkowe.
CMYKO / CMYKOG / CMYKOV / CMYKRG / CMYKOGB /CMYKRGB / CMYKV	TIFF	CMYK jest drukowany. Kanały wielokolorowe zostaną utracone.

Wymuszenie użycia wielokolorowego profilu źródłowego ma następujące skutki:

Przestrzeń kolorów zadania	Format pliku	Zastosowany profil źródłowy: CMYK
CMYKO / CMYKOG / CMYKOV / CMYKRG / CMYKOGB /CMYKRGB / CMYKV	PostScript/ TIFF	Jeśli wielokolorowy profil źródłowy i zadanie mają taką samą liczbę kanałów tuszu, drukowane są wszystkie kolory. Jeśli kanałów tuszu nie ma w wielokolorowym profilu źródłowym, te kolory są traktowane jak kolory dodatkowe.

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Kolory dodatkowe**.
2. W obszarze **Obsługa danych wejściowych** kliknij opcję **Wymuś CMYK** lub **Wymuś wiele barw**.

   Te ustawienia nie wpływają na zadania RGB i skali szarości.
3. Wybierz cel transformacji barw.

Wybór biblioteki kolorów dodatkowych PANTONE PLUS

Możesz przełączyć się ze standardowej wewnętrznej biblioteki kolorów dodatkowych PANTONE na PANTONE PLUS, czyli bibliotekę kolorów dodatkowych obejmującą współczesne kolory metaliczne, pastelowe i neonowe.

Po wybraniu tej opcji biblioteka kolorów PANTONE PLUS jest stosowana do wszystkich definicji kolorów dodatkowych PANTONE. PANTONE PLUS zawiera następujące biblioteki kolorów:

- PANTONE+ Solid Coated/Uncoated;
- PANTONE+ Solid Coated/Uncoated V4;
- PANTONE+ Premium Metallics Coated;
- PANTONE+ Pastels & Neons Coated/Uncoated;
- PANTONE+ Fashion + Home Cotton/Fashion + Home Paper;
- PANTONE+ ColorBridge Coated/Uncoated;
- PANTONE+ Solid Coated/Uncoated V2;
- PANTONE+ ColorBridge Coated/Uncoated V2;
- PANTONE+ Extended Gamut Coated;
- PANTONE+ Fashion, Home + Interiors;
- PANTONE+ Solid Coated/Uncoated V3;
- PANTONE+ ColorBridge Coated/Uncoated V3.

1 W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Serwer**, a następnie **Informacje o serwerze i konfiguracja**.

2 W obszarze **Ustawienia ogólne** wybierz pozycję **Użyj definicji kolorów PANTONE PLUS**.

Nowe ustawienie zaczyna obowiązywać natychmiast.

Usuwanie tabeli kolorów dodatkowych

Można usuwać tabele kolorów dodatkowych, które nie są już potrzebne.

- Wykonaj jedną z następujących czynności:
  - Przejdź do folderu ProgramData\Fiery\Fiery XF\Server\Profiles\Spotcolor i usuń tabelę kolorów dodatkowych.
  - W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Serwer**, a następnie kliknij pozycję **Konserwacja**. Wybierz pozycję **Definicje kolorów dodatkowych**, a następnie kliknij przycisk **Usuń teraz**.

    Uwaga: Najpierw usuń zaznaczenie wszystkich pozostałych pól wyboru, jeśli chcesz usunąć tylko tabele kolorów dodatkowych.

Kolory dodatkowe w programie Color Editor

Color Editor to wszechstronny program służący do definiowania, wykonywania pomiarów i edytowania kolorów dodatkowych.

Command WorkStation posiada wewnętrzną bibliotekę kolorów dodatkowych, która umożliwia automatyczne zarządzanie kolorami dodatkowymi wszystkich głównych producentów kolorów dodatkowych. W przypadku załadowania zadania zawierającego kolor dodatkowy, który nie jest znany Command WorkStation, zanim zadanie będzie można wydrukować w prawidłowy sposób, ten kolor należy zdefiniować.

Obejrzyj film tutaj.

Uruchamianie programu Color Editor

Color Editor można uruchomić z poziomu Job Center lub Job Editor. W przypadku uruchomienia z Job Editor, kolory dodatkowe bieżącego zadania zostaną przeniesione do Color Editor.
Nowe kolory dodatkowe można dodawać do pustej lub istniejącej tabeli kolorów dodatkowych. Kolory dodatkowe można także importować z innej tabeli kolorów dodatkowych.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Job Editor: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Kolor**. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Kolory dodatkowe** i kliknij polecenie **Edytuj w Color Editor**.
- W Job Center: Na pasku narzędzi kliknij pozycję Color Editor.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Tworzenie nowej tabeli kolorów dodatkowych: Na pasku narzędzi kliknij przycisk **Nowa tabela**.
- Otwieranie istniejącej tabeli kolorów dodatkowych: Na pasku narzędzi kliknij przycisk **Otwórz** i przejdź do tabeli kolorów dodatkowych. Color Editor obsługuje tabele kolorów dodatkowych w następujących formatach: CXF, BCT i TAB.
- Importowanie kolorów dodatkowych z innej tabeli kolorów dodatkowych: Kliknij pozycję **Plik > Importuj**.

Obejrzyj film tutaj.

Zaleca się zapoznanie się z interfejsem użytkownika programu Color Editor przed zdefiniowaniem pierwszego koloru dodatkowego (zobacz Funkcje programu Color Editor na stronie 129, Przyciski programu Color Editor na stronie 128 i Ustawianie preferencji w Color Editor na stronie 130).

Dodawanie nowej tabeli koloru dodatkowego

Wybierz drukarkę, przepływ pracy i nośnik, do których tabelę kolorów dodatkowych ma zostać zastosowana.

1 Wpisz nazwę tabeli kolorów dodatkowych.

2 Wybierz drukarkę.

Program Color Editor umożliwia pobieranie informacji o połączonej drukarce i korzystanie z nich w celu sprawdzenia, czy nowe kolory dodatkowe można dokładnie odtworzyć.

3 Wybierz przepływ pracy.

Jeśli tabela kolorów dodatkowych będzie używana dla więcej niż jednego przepływu pracy, nie trzeba wybierać przepływu pracy.

4 Wybierz ustawienie wstępne nośników.

Nośnik jest wymagany do definiowania kolorów dodatkowych zależnych od drukarki.

5 Kliknij przycisk **Preferencje** (opcjonalnie).

W oknie dialogowym **Preferencje** można wprowadzić ustawienia ogólne, które są stosowane do wszystkich nowych utworzonych niestandardowych kolorów dodatkowych.

6 Kliknij przycisk **OK**.

Rozwiązywanie konfliktów nazw podczas importowania kolorów dodatkowych

Wszystkie kolory dodatkowe muszą mieć unikatową nazwę. W przypadku wystąpienia konfliktu nazw można zmienić nazwę, zastąpić jeden z kolorów dodatkowych albo anulować import zduplikowanego koloru.

- W oknie dialogowym **Konflikt importu** wykonaj jedną z poniższych czynności:
  - Zmień nazwę jednego z kolorów dodatkowych w dowolnej z tabel kolorów dodatkowych. Może to być przydatne, jeżeli kolory dodatkowe mają różne wartości kolorów. Użyj tego ustawienia, aby zachować oba kolory dodatkowe.
  - Zastąp jeden z kolorów dodatkowych w dowolnej z tabel kolorów dodatkowych. To ustawienie powoduje zastąpienie nazwy i wartości koloru dodatkowego. Umożliwia łatwe scalenie dwóch kolorów dodatkowych.
  - Nie należy importować kolorów dodatkowych powodujących konflikt. W takim przypadku kolory dodatkowe pozostają niezmienione w obu tabelach kolorów dodatkowych. Kliknij przycisk **Anuluj**, aby pominąć bieżący konflikt, lub przycisk **Anuluj wszystko**, aby pominąć wszystkie kolory dodatkowe powodujące konflikt.

Przyciski programu Color Editor

Przyciski na dolnym pasku narzędzi służą do tworzenia i edytowania niestandardowych kolorów dodatkowych.

- Przycisk **Dodaj** (+) — umożliwia dodanie nowego koloru dodatkowego.
- Przycisk **Odejmij** (-) — umożliwia usunięcie wybranego koloru dodatkowego.
- Przycisk **Duplikuj** — umożliwia utworzenie kopii wybranego koloru dodatkowego. Niestandardowe kolory dodatkowe i kolory dodatkowe z wewnętrznej biblioteki kolorów dodatkowych można duplikować.
- Przycisk **Wybierz wszystko** — umożliwia wybranie wszystkich niestandardowych kolorów dodatkowych w tabeli. Wielokrotny wybór można duplikować lub usuwać.
- Przycisk **Sprawdzenie gamy** — umożliwia sprawdzenie, jak dokładnie program Command WorkStation potrafi odwzorować kolory dodatkowe L*a*b* za pomocą wybranych profili. Można również sprawdzić, czy kolory dodatkowe L*a*b* mieszczą się w gamie kolorystycznej drukarki.

- Przycisk **Konwertuj** — umożliwia konwertowanie wybranych kolorów dodatkowych L*a*b* na przestrzeń kolorów drukarki. Łatwiej jest edytować kolory dodatkowe zdefiniowane w kolorach tuszu drukarki.
- Przycisk **Optymalizuj** — umożliwia utworzenie pliku optymalizacji kolorów dodatkowych w celu zmniejszenia wartości dE.
- Przycisk **Wydrukuj broszurę próbnika** — umożliwia przedstawienie, jak różne warunki druku wpływają na odwzorowanie kolorów

Funkcje programu Color Editor

Ustawienia wprowadzone w oknie programu Color Editor zostaną zastosowane do bieżącego niestandardowego koloru dodatkowego.

Okno programu Color Editor składa się z następujących kart:

- **Definicja kolorów** — umożliwia definiowanie kolorów dodatkowych w pełnych odcieniach, tworzenie łącza między dwoma kolorami dodatkowymi o różnych nazwach w celu replikowania wartości kolorów, przypisywanie tuszów drukarki (biały, przezroczysty, metaliczny), drukowanie wariantów wybranego koloru dodatkowego oraz wprowadzanie ustawień przezroczystości.
- **Charakteryzacja** — umożliwia zdefiniowanie maksymalnie 99 gradientów kolorów dla każdego koloru dodatkowego.
- **Przejście tonalne** — umożliwia modyfikowanie jasności gradientów koloru dodatkowego.

Karta Definicja kolorów

Umożliwia definiowanie kolorów dodatkowych w pełnych odcieniach, tworzenie łącza między dwoma kolorami dodatkowymi o różnych nazwach w celu replikowania wartości kolorów, przypisywanie tuszów drukarki (biały, przezroczysty, metaliczny), drukowanie wariantów wybranego koloru dodatkowego oraz wprowadzanie ustawień przezroczystości.

- **Użyj jako aliasu dla** — umożliwia zapewnienie, że dwa kolory dodatkowe o różnych nazwach będą korzystały z tych samych wartości koloru, mapując jeden na drugi. Utworzenie aliasu pozwala uniknąć konieczności zmiany nazwy koloru dodatkowego w programie graficznym.
- **Zastosuj jako** – jeśli drukarka obsługuje tusz biały, tusz przezroczysty lub tusze metaliczne, umożliwia przypisanie jednego z tych tuszów drukarki do definicji koloru dodatkowego. Tusze drukarki są drukowane za lub na kolorze dodatkowym.
- **Przezroczystość** — ustawienie przezroczystości wpływa na nakładające się kolory. Wartość przezroczystości równa 100% oznacza, że nakładające się kolory mogą przeświwitywać. Wartość przezroczystości 0% równa się 100% kryciu i oznacza, że nakładające się kolory są eliminowane.
- **Definicja koloru dodatkowego przy 100%** — umożliwia zdefiniowanie koloru dodatkowego w pełnym odcieniu za pomocą pomiaru pola kontrolnego w CIE L*a*b* lub CIE LCH albo przez wprowadzenie wartości kolorów w przestrzeni kolorów drukarki.
- **Warianty** – umożliwia zmienianie wyglądu koloru dodatkowego do żądanego stanu, drukowanie i porównywanie odwzorowania kolorów w stosunku do dwudziestu sąsiednich kolorów, które mają nieco inne odcienie i poziomy nasycenia lub jasności, a następnie wybranie jednego z nich w celu użycia.

Karta Przejście tonalne

Jeżeli w przypadku koloru dodatkowego o różnych gradientach okaże się, że jeden gradient jest zbyt jasny lub zbyt blady na wydruku, można zmodyfikować jasność, dodając lub odejmując kolor wzdłuż krzywej przejścia tonalnego.

Punkt przejścia tonalnego wzdłuż krzywej można zmodyfikować, przeciągając go w górę (w celu dodania koloru) lub w dół (w celu odjęcia koloru). Można również wpisywać wymagane współrzędne bezpośrednio w tabeli.

Tylko okno dialogowe **Preferencje**: Zmiany można zastosować do bieżącej tabeli kolorów dodatkowych lub do wszystkich przyszłych tabel kolorów dodatkowych, które zostaną utworzone.

Gradient można usunąć, zaznaczając wiersz w tabeli i naciskając klawisz <Del>.

Ustawianie preferencji w Color Editor

W oknie dialogowym **Preferencje** można wprowadzić ustawienia ogólne, które są stosowane do wszystkich nowych utworzonych niestandardowych kolorów dodatkowych.

1 W Color Editor: Na pasku narzędzi kliknij pozycję **Preferencje**.

2 Wprowadź odpowiednie ustawienia na następujących kartach:

- **Definicja koloru** — umożliwia wybór charakterystyki nadruku i ustawienia punktu bieli i dE.
- **Pomiar i Wyświetlanie** — umożliwia wybranie urządzenia pomiarowego i wprowadzenie ustawień związanych z warunkami oświetleniowymi i profilami monitorów.
- **Przejście tonalne** — umożliwia modyfikowanie jasności gradientów koloru dodatkowego.

Obejrzyj film tutaj.

Karta Definicja kolorów (Preferencje)

Możesz wybrać charakterystykę nadruku i ustawienia punktu bieli i dE.

- **Ustawienia nadbitki**
  - **Charakterystyka nadruku tuszu** – umożliwia zdefiniowanie dwóch lub większej liczby kolorów dodatkowych podczas drukowania jednego na drugim. Wyższe ustawienie skutkuje ciemniejszym wydrukiem.

    Na przykład wartość nadruku 100% oznacza, że kolory zostaną całkowicie dodane do siebie – takie rozwiązanie nie jest możliwe na typowej maszynie drukującej. Niższe ustawienie powoduje jaśniejsze wydruki, ponieważ kolory są bardziej nieprzezroczyste i ukrywają części innych kolorów.
  - **Gamma** — umożliwia modyfikowanie symulacji powiększenia punktu dla nadruku kolorów dodatkowych. To ustawienie jest stosowane do obszarów zawierających mieszaninę kolorów dodatkowych i kolorów rozbarwianych lub do obszarów składających się z więcej niż jednego koloru dodatkowego. Umożliwia to zdefiniowanie nieliniowego zachowania nadruku.

  - **Metoda** — umożliwia określenie zachowania nadruku kolorów L*a*b* w przestrzeni kolorów L*a*b*. Ustawienie domyślne jest oparte na transformacjach adaptacji chromatycznej (CAT) Bradford i ROMM. CAT umożliwiają przewidzenie odpowiednich kolorów przy różnych źródłach oświetlenia.

    Command WorkStation obsługuje wiele różnych modeli adaptacji chromatycznej, w tym Bradford CAT, skalowanie XYZ, vonKries i CAT ostrości.

  - **Jasność nadbitki zbliżonych kolorów** — umożliwia podkreślenie jasności nadrukowywanych kolorów, które są do siebie bardzo podobne, na przykład żółty na żółtym lub magenta na czerwonym.

- **Ustawienia punktu bieli** — odcień koloru nośnika jest nazywany punktem bieli. Punkt bieli nośnika druku wpływa na wierność kolorów wydruku.

  Szczególnie w przypadku przepływu pracy odbitki próbnej ważna jest możliwość dokładnego symulowania odcienia koloru końcowego nośnika. Do zmierzenia punktu bieli nośnika można użyć urządzenia pomiarowego. Zmierzony punkt bieli jest uwzględniany w definicjach kolorów dodatkowych.

  Uwzględnienie bieli papieru w definicji kolorów dodatkowych umożliwia łatwe dostosowanie wartości kolorów dodatkowych do użytku z różnymi nośnikami, aby zapewnić zachowanie wierności kolorów niezależnie od użytego podłoża.

- **Ustawienia sprawdzania gamy** — umożliwia sprawdzenie, jak dokładnie kolor dodatkowy L*a*b* zostanie odwzorowany za pomocą wybranych profili. Można również sprawdzić, czy kolor dodatkowy L*a*b* mieści się w gamie kolorystycznej drukarki. Gama kolorystyczna zawiera opis pełnego zakresu kolorów, które drukarka może odtworzyć.

Karta Pomiar i Wyświetlanie

Możesz wybrać urządzenie pomiarowe i wprowadzać ustawienia związane z warunkami oświetleniowymi i profilami monitorów.

- **Ustawienia urządzenia pomiarowego** — za pomocą urządzenia pomiarowego ES-1000, ES-2000 lub ES-3000 można zdefiniować wartość 100% pigmentu i gradienty lub wykonać pomiar punktu bieli nośnika. Można również używać urządzeń pomiarowych X-Rite i1Pro3, X-Rite i1Pro3 Plus i Konica Minolta MYIRO-1.
- **Warunki oświetleniowe** — umożliwia określenie sposobu konwertowania wartości spektrofotometrycznych na L*a*b*.
  - Wybierz źródło światła (oświetlenie): D-50 (oświetlenie standardowe), D-65 (sztuczne światło dzienne w południe) i C (światło dzienne).
  - Wybierz kąt obserwatora: Dwa stopnie to ustawienie domyślne, ale czasami kat widzenia, wynoszący dziesięć stopni, jest używany w przemyśle opakowań lub tekstyliów.
- **Profil monitora** — umożliwia wybranie profilu monitora dostarczanego z systemem operacyjnym lub niestandardowego profilu monitora.

Dodawanie lub duplikowanie kolorów dodatkowych

Możesz zdefiniować nowy kolor dodatkowy w pełnym odcieniu albo zduplikować istniejący niestandardowy lub wewnętrzny kolor dodatkowy. Jeśli drukarka obsługuje tusz biały, tusz przezroczysty lub tusze metaliczne, można również zdefiniować 100% wartości kolorów dla tych kanałów tuszu.

Zanim zaczniesz, sprawdź ustawienia domyślne. W oknie dialogowym **Preferencje** znajdują się ustawienia ogólne, które są automatycznie stosowane do nowych kolorów dodatkowych.

1 W Color Editor: Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Na dolnym pasku narzędzi kliknij przycisk **Dodaj**.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy istniejący kolor dodatkowy. Na dolnym pasku narzędzi kliknij przycisk **Duplikuj**.
- Przeciągnij kolor dodatkowy z wewnętrznej biblioteki kolorów dodatkowych do sekcji niestandardowych kolorów dodatkowych.

2 W obszarze **Nazwa koloru dodatkowego** wpisz nazwę.

Nazwa musi dokładnie odpowiadać nazwie koloru dodatkowego z zadania.

3 Na karcie **Definicja kolorów** w obszarze **Przezroczystość** przesuń suwak, aby zdefiniować stopień przezroczystości/krycia (opcjonalnie).

Ustawienie przezroczystości wpływa na nakładające się kolory. Wartość przezroczystości równa 100% oznacza, że nakładające się kolory mogą przeświwitywać. Wartość przezroczystości 0% równa się 100% kryciu i oznacza, że nakładające się kolory są separowane.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Definiowanie koloru dodatkowego w pełnym odcieniu: Możesz wpisać wartości kolorów lub zmierzyć pole kontrolne koloru (zob Definiowanie kolorów dodatkowych w pełnych odcieniach na stronie 132).
- Przypisywanie koloru dodatkowego do kanału tuszu drukarki: Drukarka musi obsługiwać tusz biały, tusz przezroczysty lub tusz metaliczny (patrz Przypisywanie koloru dodatkowego do kanału tuszu drukarki na stronie 134).
- Wybierz alias koloru dodatkowego: Alias tworzy stałe łącze między dwoma kolorami dodatkowymi o różnych nazwach i zapewnia, że oba używają tych samych wartości kolorów (zobacz Tworzenie aliasu koloru dodatkowego na stronie 134).

5 Na pasku narzędzi kliknij przycisk **Zapisz**.

6 Przypisz tabelę kolorów dodatkowych do co najmniej jednego przepływu pracy.

Obejrzyj film tutaj.

Definiowanie kolorów dodatkowych w pełnych odcieniach

Wartości kolorów można wpisać w przestrzeni kolorów profilu źródłowego lub drukarki. Można też wykonać pomiar pola kontrolnego koloru w CIE L*a*b* lub CIE LCH.

Przed rozpoczęciem sprawdź, czy niestandardowy kolor dodatkowy został dodany.

1 W obszarze **Moje własne kolory dodatkowe** wybierz kolor dodatkowy.

2 Na karcie **Definicja kolorów** w obszarze **Definicja koloru dodatkowego przy 100%** wykonaj jedną lub obie z poniższych czynności.

- **Niezależny** — połącz urządzenie pomiarowe, kliknij polecenie **Wykonaj pomiar** i postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wykonać pomiar pola kontrolnego koloru. Kolory dodatkowe, które są mierzone w przestrzeni kolorów L*a*b*, mogą zostać uwzględnione na pasku dynamicznym.

  Domyślnym urządzeniem pomiarowym jest ES-3000. W przypadku korzystania z urządzenia pomiarowego ES-1000 lub ES-2000, należy je najpierw wybrać w oknie dialogowym **Preferencje**. Obsługiwane są także urządzenia pomiarowe X-Rite i1Pro3, X-Rite i1Pro3 Plus i Konica Minolta MYIRO-1.

- **Zależny** — wpisz wartości kolorów w przestrzeni kolorów profilu źródłowego lub drukarki. Następnie wybierz typ koloru dodatkowego i wpisz wartości kolorów w odpowiednich polach.

  Uwaga: Aby zdefiniować 100% tusz biały, tusz przezroczysty lub tusz metaliczny, wybierz pozycję **Drukarka**, a następnie wybierz ustawienie **Automatyczny** jako typ koloru dodatkowego. Dodatkowe kanały tuszu są wymienione jako „1”, „2” i „3”. Umieść wskaźnik na wartości „1”, „2” lub „3”, aby wyświetlić odpowiedni kanał tuszu.

Teraz możesz przejść do dodawania gradientów kolorów, jeśli zachodzi taka konieczność.

Dodawanie gradientów kolorów do kolorów dodatkowych

Dla każdego koloru dodatkowego można zdefiniować maksymalnie 99 gradientów kolorów.

Przed rozpoczęciem sprawdź, czy niestandardowy kolor dodatkowy został dodany, a pełny odcień zdefiniowany.

Domyślnie kolory dodatkowe są definiowane przy użyciu wartości 100% i 0%. 100% oznacza pełny odcień koloru. 0% oznacza kolor nośnika. Domyślnie wartość 0% oznacza wartość niezmierzoną dla czystej bieli. Jeśli nośnik nie jest typu czysta biel, można zmienić wartość koloru na 0%.

1 W obszarze **Moje własne kolory dodatkowe** wybierz kolor dodatkowy.

2 Kliknij kartę **Charakteryzacja**.

  Diagram przedstawia krzywą kolorów tylko dla jednego koloru. Wyświetlany kolor można zmienić za pomocą listy rozwijanej nad diagramem siatki. Można również wyświetlić wszystkie tusze jednocześnie, wybierając opcję **Wszystkie**.

3 W kolumnie **Tusz** wpisz wartość dla gradientu od 1 do 99.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Dodawanie gradientów kolorów w przestrzeni kolorów drukarki: Wpisz odpowiednie wartości w tabeli charakteryzacji. Gradient można dostosować, przeciągając odpowiedni punkt wzdłuż krzywej na diagramie.
- Dodawanie gradientów kolorów w przestrzeni kolorów L*a*b* lub LCH: Połącz urządzenie pomiarowe, kliknij polecenie **Wykonaj pomiar** i postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wykonać pomiar pola kontrolnego koloru.

  Kolor dodatkowy można wyświetlić pod dowolnym kątem, przeciągając wskaźnik w celu obrócenia diagramu.

Obejrzyj film tutaj.

Przypisywanie koloru dodatkowego do kanału tuszu drukarki

Jeśli drukarka obsługuje tusz biały, tusz przezroczysty lub tusze metaliczne, można przypisać jeden z tych tuszów drukarki do definicji koloru dodatkowego. Tusze drukarki są drukowane za lub na kolorze dodatkowym.

Przed rozpoczęciem sprawdź, czy niestandardowy kolor dodatkowy został dodany.

Tej funkcji można użyć do:

- Symulowania końcowego przebiegu produkcji na białym lub kolorowym nośniku.
- Tworzenia ciekawych efektów specjalnych za pomocą złotych lub metalicznych tuszów, które są używane w branży opakowań. Możliwości są większe, jeśli drukarka obsługuje funkcję drukowania wieloprzebiegowego (wiele warstw). Należy pamiętać, że aby tworzyć takie efekty specjalne, należy również wprowadzić ustawienia specyficzne dla drukarki (patrz materiały dodatkowe dla drukarek na stronie www.help.fiery.com).

1. W obszarze **Moje własne kolory dodatkowe** wybierz kolor dodatkowy.
2. Na karcie **Definicja kolorów** w obszarze **Zastosuj jako** kliknij przycisk ...
3. W tabeli przewiń w dół do pozycji **System kolorów drukarki**, kliknij przycisk **Dodaj** (+), aby rozwinąć zawartość, a następnie wybierz tusz drukarki, który chcesz przypisać do koloru dodatkowego.

   Niektóre ustawienia mają „odwrócony" odpowiednik. Można je rozpoznać po literach „INV" w nazwie. W przypadku wybrania ustawienia odwróconego stosowana jest odwrotnie proporcjonalna ilość tuszu — na przykład 0% koloru zamiast 100% koloru albo 70% koloru zamiast 30% koloru.
4. Kliknij polecenie **Użyj zaznaczenia**.

Łącze do kanału tuszu drukarki można również usunąć w oknie dialogowym **Zastosuj jako**.

Tworzenie aliasu koloru dodatkowego

Alias tworzy stałe łącze między dwoma kolorami dodatkowymi o różnych nazwach i zapewnia, że oba używają tych samych wartości koloru.

Przed rozpoczęciem sprawdź, czy niestandardowy kolor dodatkowy został dodany.

Dla istniejących niestandardowych kolorów dodatkowych i kolorów dodatkowych z wewnętrznej biblioteki kolorów dodatkowych można utworzyć alias. Jeśli alias jest niestandardowym kolorem dodatkowym, można edytować wartości kolorów, co spowoduje zmianę koloru na wydruku obu kolorów dodatkowych.

Wartości przejścia tonalnego i przezroczystości obu kolorów dodatkowych można edytować niezależnie.

1. W obszarze **Moje własne kolory dodatkowe** wybierz kolor dodatkowy.
2. Na karcie **Definicja kolorów** w obszarze **Użyj jako aliasu dla** kliknij przycisk ...
3. W tabeli wybierz kolor dodatkowy, któremu chcesz nadać alias.

   Użyj funkcji wyszukiwania, aby łatwiej znaleźć kolor dodatkowy.
4. Kliknij polecenie **Użyj zaznaczenia**.

Alias można również usunąć w oknie dialogowym **Wybierz alias**.

Sprawdzanie i poprawianie wierności kolorów dodatkowych

Istnieje możliwość sprawdzenia, jak dokładnie Command WorkStation potrafi odwzorować kolory dodatkowe L*a*b*. Deltę E można zmniejszyć, stosując plik optymalizacji kolorów dodatkowych.

Color Editor udostępnia następujące metody sprawdzania i poprawiania wierności kolorów:

- Sprawdź wierność kolorów — wskazuje, czy kolor dodatkowy mieści się w gamie kolorystycznej dla wybranej kombinacji drukarki i zestawu konfiguracji druku.
- Konwertuj kolory dodatkowe na przestrzeń kolorów drukarki — łatwiej jest dostroić kolory dodatkowe zdefiniowane w tuszach drukarki.
- Utwórz plik optymalizacji kolorów dodatkowych — umożliwia optymalizację kolorów dodatkowych w gamie kolorystycznej, które wykraczają poza dopuszczalny limit tolerancji dE.

Konwertowanie kolorów dodatkowych L*a*b* na przestrzeń kolorów drukarki

Kolory dodatkowe można łatwiej edytować, gdy są zdefiniowane w tuszach drukarki.

1. W Color Editor: W obszarze **Moje własne kolory dodatkowe** wybierz co najmniej jeden kolor dodatkowy L*a*b*.
2. Na dolnym pasku narzędzi kliknij przycisk **Konwertuj**.
3. Wybierz drukarkę.
4. Wybierz nośnik.

   Jeśli nośnik niestandardowy został utworzony, można go wybrać tutaj. W przeciwnym razie należy użyć nośnika domyślnego.
5. Wybierz cel transformacji barw.
6. Kliknij przycisk **Dalej**.
7. Kliknij przycisk **Zakończ**.

Wartości kolorów dodatkowych są wyświetlane w przestrzeni kolorów drukarki na karcie **Definicja kolorów**.

Sprawdzanie wierności kolorów dodatkowych L*a*b*

Za pomocą wybranych profili można sprawdzić, jak dokładnie Command WorkStation może odwzorować kolory dodatkowe L*a*b*. Po wykonaniu operacji sprawdzenia gamy kolorystycznej Color Editor umożliwia wyświetlenie wartość dE każdego z kolorów dodatkowych.

Gama kolorystyczna zawiera opis pełnego zakresu kolorów, które drukarka może odtworzyć. Podczas przetwarzania zadania kolory dodatkowe, które nie mają gamy kolorystycznej, są mapowane do najbliższego możliwego koloru w dostępnej gamie kolorystycznej. Odchylenie koloru jest wyświetlane jako wartość dE.

Color Editor stosuje domyślną wartość dE mierzoną w formacie dE 2000, która wynosi 5,0. Skutecznie rozszerza gamę kolorystyczną o tę wartość, umożliwiając zaakceptowanie kolorów dodatkowych, które znajdują się w tym obszarze tolerancji, jako mieszczące się „w gamie”. Dopuszczalną wartość dE można zmienić w oknie dialogowym **Preferencje**.

1 W Color Editor: Wybierz co najmniej jeden kolor dodatkowy L*a*b*.

2 Na dolnym pasku narzędzi kliknij przycisk **Sprawdzenie gamy**.

3 Wybierz drukarkę.

4 Wybierz nośnik.

Jeśli nośnik niestandardowy został utworzony, można go wybrać tutaj. W przeciwnym razie należy użyć nośnika domyślnego.

5 Kliknij przycisk **Dalej**.

6 Kliknij przycisk **Zakończ**.

Kolumna dE zawiera informację o tym, czy dany kolor dodatkowy może zostać precyzyjnie odwzorowany. Kolor zielony oznacza „w obrębie gamy kolorystycznej". Kolor czerwony oznacza „poza gamą kolorystyczną". Należy pamiętać, że w przypadku kolorów dodatkowych można uzyskać wartość dE przekraczającą zdefiniowany limit tolerancji dla danego koloru i wciąż znajdować się w obrębie gamy kolorystycznej drukarki.

Jeśli kolor dodatkowy wykracza poza gamę kolorystyczną, można spróbować zmniejszyć wartość dE. Spróbuj wykonać następujące czynności:

- Wybierz inną kombinację drukarki i nośnika. W ten sposób można szybko sprawdzić, która kombinacja przyniesie najlepsze rezultaty.
- Utwórz plik optymalizacji kolorów dodatkowych.

Obejrzyj film tutaj.

Tworzenie pliku optymalizacji kolorów dodatkowych.

Wartości dE kolorów dodatkowych L*a*b* można zmniejszyć, stosując plik optymalizacji kolorów dodatkowych. Niestandardowe kolory dodatkowe i kolory dodatkowe z wewnętrznej biblioteki kolorów dodatkowych można zoptymalizować.

Przed rozpoczęciem połącz urządzenie pomiarowe z komputerem.

1 W Color Editor: Wybierz co najmniej jeden kolor dodatkowy L*a*b*.

2 Na dolnym pasku narzędzi kliknij przycisk **Optymalizuj**.

3 Wybierz urządzenie pomiarowe.

4 Wybierz drukarkę.

5 Wybierz nośnik.

Jeśli nośnik niestandardowy został utworzony, można go wybrać tutaj. W przeciwnym razie należy użyć nośnika domyślnego.

6 Kliknij przycisk **Dalej**.

Wykres kolorów dodatkowych do optymalizacji jest drukowany.

7 Postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wykonać pomiar wykresu.

8 Kliknij przycisk **Dalej**.

Color Editor umożliwia wyświetlenie uzyskanej średniej i maksymalnej wartości dE.

9 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij polecenie **Iteruj**, aby powtarzać procedurę optymalizacji do momentu, gdy nie jest już możliwa dalsza optymalizacja. W tabeli optymalizacji kliknij najlepszy zestaw wyników, a następnie kliknij przycisk **Zakończ**, aby zapisać optymalizację.
- Kliknij przycisk **Zakończ**, aby utworzyć plik optymalizacji kolorów dodatkowych.

Plik optymalizacji kolorów dodatkowych jest stosowany do wszystkich przepływów pracy, które używają danej tabeli kolorów dodatkowych.

Obejrzyj film tutaj.

Warianty kolorów dodatkowych

Program Color Editor umożliwia konwertowanie wybranego koloru dodatkowego L*a*b* do przestrzeni kolorów i wydrukowanie dwudziestu sąsiednich kolorów, które mają nieco inne odcienie i poziomy nasycenia albo jasności. Możesz wybrać kolor, którego chcesz użyć.

Jest to przydatne do drukowania wariantów kolorów dodatkowych, ponieważ perfekcyjny odpowiednik dE nie zawsze skutkuje perfekcyjnym dopasowaniem wizualnym ze względu na brak jednorodności przestrzeni kolorów L*a*b*. Kolor dodatkowy, który wygląda kolor poprawnie na jednym nośniku, może dać nieprawidłowe wyniki kolorów na innym nośniku.

Podczas tworzenia wariacji kolorów dodatkowych Color Editor wyświetla trzy grupy siedmiu pól kontrolnych koloru ułożonych na wzór plastra miodu. Środkowe pole kontrolne grupy środkowej jest oryginalnym kolorem dodatkowym. Każde z sześciu otaczających je pól kontrolnych koloru jest wariantem oryginalnego koloru dodatkowego w odcieniu w kierunkach cyjan, zielony, żółty, czerwony, magenta i niebieski. Dwie zewnętrzne grupy pól kontrolnych koloru reprezentują zwiększenie i zmniejszenie nasycenia lub jasności, zależnie od wybranej opcji.

Uwaga: Należy pamiętać, że warianty kolorów dodatkowych ulegają utracie w następujących okolicznościach:

- Po zaimportowaniu pliku CXF i zastąpieniu powodującego konflikt/zduplikowanego koloru dodatkowego z importowanego pliku.
- Gdy kolor dodatkowy jest aliasem dla innego koloru dodatkowego.
- Po usunięciu zaznaczenia pola wyboru **Niezależny** lub **Zależny**.
- Po wybraniu przycisku opcji **Źródło**.
- Po zmianie typu koloru dodatkowego na inną przestrzeń kolorów.
- Po zmianie wartości L*a*b*, ręcznie lub przez pomiar.
- Po przekonwertowaniu koloru dodatkowego na gamę kolorystyczną drukarki.

Tworzenie wariantów kolorów dodatkowych

Można zmodyfikować wygląd koloru dodatkowego L*a*b*, drukować i porównywać odwzorowanie kolorów w stosunku do dwudziestu sąsiednich kolorów, które mają nieco inne odcienie i poziomy nasycenia lub jasności, a następnie wybrać jeden z nich w celu użycia.

Aby drukować warianty, wymagany jest nośnik o szerokości co najmniej 20 cm.

Domyślnie warianty koloru dodatkowego są importowane do Job Center jako zadania „wstrzymane", co oznacza, że proces drukowania należy rozpocząć ręcznie. Ustawienia przepływu pracy można skonfigurować tak, aby zadania były drukowane automatycznie podczas importowania.

1. W Color Editor: W obszarze **Moje własne kolory dodatkowe** wybierz kolor dodatkowy L*a*b*. Na karcie **Definicja kolorów** wybierz opcję **Warianty**.
2. W oknie dialogowym **Konwersja kolorów** wybierz drukarkę, odpowiedni nośnik i cel transformacji barw. Następnie kliknij przycisk **OK**.

   Ten krok umożliwia konwertowanie koloru dodatkowego do przestrzeni kolorów drukarki. Kolor dodatkowy i wygenerowane warianty są wyświetlane na karcie **Definicja kolorów**.

   Uwaga:

   Kolor dodatkowy nie może zawierać więcej niż 100% jakiegokolwiek innego koloru. Jeśli oryginalny kolor dodatkowy składa się w 100% z żółtego, wrażenie sąsiedniego wariantu, który jest jeszcze bardziej nasyconym żółtym, uzyskuje się poprzez zmniejszenie wartości procentowej kolorów przeciwnego odcienia.
3. Na karcie **Definicja kolorów** wybierz tryb dostrajania: **Nasycenie** lub **Jasność**.

   Tryb dostrajania umożliwia wprowadzanie zmian w kolorze dodatkowym na podstawie jasności lub nasycenia. Za pomocą suwaka można zwiększyć lub zmniejszyć wartość procentową nasycenia albo jasności.
4. Kliknij przycisk **Drukuj**.
5. Wybierz jeden z następujących układów wzorców:
   - **Wzorzec wyszukiwania kolorów** — umożliwia wydrukowanie trzech grup pól kontrolnych koloru, które są ułożone na wzór plastra miodu.
   - **Wzorzec sąsiednich kolorów** — umożliwia wydrukowanie pól kontrolnych koloru w postaci siatki 3 x 7. Środkowe pole kontrolne w górnym rzędzie prezentuje oryginalny kolor dodatkowy. Ponadto wzorzec w postaci siatki zawiera szczegóły dotyczące wartości kolorów każdego pola kontrolnego.
6. Kliknij przycisk **OK**.

   Można drukować wzorce sąsiednich kolorów, a następnie wybrać, którego pola kontrolnego koloru użyć z każdego wykresu, wpisując odpowiednie wartości kolorów.

   Uwaga:

   W przypadku drukowania wzorca wyszukiwania kolorów nie należy wychodzić z programu Color Editor do momentu wydrukowania wykresu i wybrania pola kontrolnego koloru, które ma zostać użyte.

7 Zidentyfikuj pole kontrolne koloru z najlepszym odwzorowaniem kolorów. Następnie na karcie **Definicja kolorów** wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij raz odpowiednie pole kontrolne.

  Ten krok umożliwia zaktualizowanie definicji koloru dodatkowego przy 100%.

  Uwaga:

  Należy pamiętać, że wybrane pole kontrolne koloru staje się nową podstawą dla dalszych wariantów kolorów dodatkowych. W związku z tym, jeśli przypadkowo klikniesz pole kontrolne koloru więcej niż jeden raz, na jego podstawie zostaną utworzone dodatkowe warianty tego koloru dodatkowego. Kliknij przycisk **Resetuj**, aby powrócić do oryginalnego koloru dodatkowego i jego wariantów.

- Wpisz wartości koloru odpowiadające odpowiedniemu polu kontrolnemu.

  Ten krok jest możliwy tylko w przypadku drukowania wzorca sąsiednich kolorów.

Obejrzyj film tutaj.

Drukowanie broszury próbnika

Aby sprawdzić, jak różne warunki druku wpływają na odwzorowanie kolorów, można wydrukować broszury próbników.

Broszurę próbnika można wykorzystać, aby sprawdzić:

- Jak kolory będą drukowane przed przystąpieniem do produkcji;
- Jak można poprawić kolory, wybierając inną drukarkę, zestaw tuszów lub nośnik.

1 W Color Editor: Wybierz co najmniej jeden kolor dodatkowy.

  Aby wybrać kolory dodatkowe z wielu bibliotek kolorów dodatkowych, przeciągnij kolory dodatkowe z wewnętrznych bibliotek kolorów dodatkowych do sekcji niestandardowych kolorów dodatkowych.

2 Na dolnym pasku narzędzi kliknij polecenie **Wydrukuj broszurę próbnika**.

3 Wybierz drukarkę.

4 Wybierz nośnik.

5 Wybierz cel transformacji barw.

6 Wybierz rozmiar pola kontrolnego.

7 Wybierz rozmiar strony.

8 Kliknij przycisk **Drukuj**.

Zadanie pojawi się w Job Center jako wielostronicowy plik PDF. Z zadania można utworzyć zagnieżdżanie, aby wydrukować broszurę próbnika w sposób oszczędzający miejsce. Na wydruku nazwa koloru dodatkowego i wartości koloru CMYK są drukowane pod każdym polem kontrolnym koloru.

Obejrzyj film tutaj.

Wyszukiwanie kolorów dodatkowych

Można wyszukiwać niestandardowe kolory dodatkowe i kolory dodatkowe z wewnętrznej biblioteki kolorów dodatkowych.

1 W Color Editor: W polu wyszukiwania znajdującym się pod paskiem narzędzi wpisz nazwę koloru dodatkowego, który chcesz znaleźć.

Kolory można też wyszukiwać po części nazwy. Na przykład w przypadku wyszukiwania koloru „czerwony" Color Editor znajdzie wszystkie kolory dodatkowe ze słowem „czerwony" w dowolnym miejscu nazwy.

2 Naciśnij klawisz <Enter>.

Color Editor wyświetla wszystkie kolory dodatkowe, które spełniają kryterium wyszukiwania.

Wyszukiwanie niestandardowych kolorów dodatkowych i zmienianie ich nazw

Można wyszukiwać niestandardowe kolory dodatkowe. Można również zmienić nazwy niestandardowych kolorów dodatkowych, zastępując nazwę w całości lub w części.

1 W Color Editor: Na pasku narzędzi kliknij polecenie **Znajdź i zamień**.

2 W obszarze **Znajdź** wpisz nazwę koloru dodatkowego, którego nazwę chcesz zastąpić.

Kolory można też wyszukiwać po części nazwy. Na przykład w przypadku wyszukiwania koloru „czerwony" Color Editor znajdzie wszystkie kolory dodatkowe ze słowem „czerwony" w dowolnym miejscu nazwy.

3 W obszarze**Zastąp** wpisz nową nazwę.

Wyszukiwanie można zmodyfikować, uwzględniając wielkie/małe litery lub wyszukując tylko pełną nazwę.

4 Kliknij odpowiednie przyciski, aby znaleźć kolory dodatkowe i zmienić ich nazwy.

Przypisywanie tabeli kolorów dodatkowych do przepływów pracy

Podczas zapisywania nowej tabeli kolorów dodatkowych jest ona przypisywana do dostępnego przepływu pracy. Po utworzeniu tabeli kolorów dodatkowych można ją przypisać do dodatkowych lub innych przepływów pracy.
Do każdego przepływu pracy można przypisać tylko jedną tabelę kolorów dodatkowych. Poprzednio wybrana tabela kolorów dodatkowych zostanie zastąpiona.

1 W Color Editor: Kliknij polecenie **Zastosuj do**.

2 Zaznacz lub usuń zaznaczenie odpowiednich pól wyboru.

Po wybraniu nazwy drukarki tabela kolorów dodatkowych zostanie przypisana do wszystkich przepływów pracy drukarki.

Weryfikacja kolorów

Spójność kolorów można sprawdzić, definiując akceptowalny margines tolerancji dE i porównując zmierzone wartości kolorów z odniesieniem. Odniesienie określa standard, który chcesz osiągnąć.

Uwaga: Pewne odchylenie kolorów jest niemal nieuniknione. Ze względu na różne warunki druku (drukarka, tusz, nośnik itp.) uzyskanie identycznych wydruków na dwóch różnych drukarkach jest na ogół niemożliwe.

Uwaga: Weryfikacja kolorów przy użyciu programu Fiery Verify wymaga Color Profiler Suite w wersji v5.3.1 i nowszej, Command WorkStation w wersji 6.5.0.171 i nowszej oraz serwera Fiery XF w wersji 7.0 i nowszej. Można również używać programu Verifier z wcześniejszymi wersjami serwera Fiery XF.

Narzędzia do weryfikacji

Program Fiery Verify to standardowe narzędzie do weryfikacji, które służy do wykonywania pomiarów wierności kolorów.

Fiery Verify to zintegrowany element programu Command WorkStation. Zapoznaj się z wymaganiami systemowymi Fiery Command WorkStation dla obsługiwanych systemów operacyjnych na komputerach z systemem Windows i komputerach Mac.

Wszystkie nowsze urządzenia pomiarowe, takie jak ES-3000, X-Rite i1Pro3, X-Rite i1Pro3 Plus, X-Rite i1iO3, KM MYIRO-1, są obsługiwane w programie Fiery Verify.

Jeśli jednak korzystasz z Command WorkStation w systemie macOS Mojave 10.14 lub starszym, możesz nadal korzystać z programu Verifier, jeśli jest to konieczne. Aby uzyskać więcej informacji, zob. Przełączanie z programu Fiery Verify na program Verifier na stronie 141.

Command WorkStation udostępnia trzy oddzielne programy do weryfikacji kolorów.

- Fiery Verify to standardowy program do weryfikacji. Obejrzyj film tutaj.
- Verifier to sprawdzony program do weryfikacji, który będzie jeszcze działał przez jakiś czas, dopóki nie zostanie całkowicie zastąpiony programem Fiery Verify. Obejrzyj film tutaj.
- Program Fiery ColorGuard, który jest zintegrowany z Fiery IQ, umożliwia operatorom weryfikowanie wierności kolorów zgodnie ze zdefiniowanym harmonogramem, tworzenie weryfikacji systemu oraz śledzenie wyników weryfikacji w czasie w celu zwiększenia wierności kolorów i spójności. Zob. Weryfikacja kolorów za pomocą Fiery ColorGuard na stronie 162.

Przełączanie z programu Fiery Verify na program Verifier

Fiery Verify to domyślny program wybrany do weryfikacji kolorów. W razie potrzeby można przełączyć się z powrotem na program Verifier.

Verifier jest obsługiwany we wszystkich systemach Windows oraz na komputerach Mac z systemem macOS 10.14 lub starszym.

Aby ponownie włączyć program Verifier w systemie macOS 10.14 lub starszym, należy pobrać i zainstalować pakiet Fiery XF v7.x Color Verifier na komputer Mac ze strony https://www.fiery.com/support-and-downloads/.

1 W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Serwer**, a następnie **Informacje o serwerze i konfiguracja**.

2 W obszarze **Ustawienia ogólne** wybierz polecenie **Użyj programu Color Verifier**.

Sprawdzający przepływ pracy w programie Command WorkStation

Narzędzie do weryfikacji kolorów można zintegrować z przepływem pracy programu Command WorkStation.

Sprawdzający przepływ pracy można wykorzystywać do następujących celów:

- Sprawdzenie odbitki próbnej (lub wydruku) pod kątem zgodności z normami ISO 12647-7, 12647-8 lub G7 albo wykonania Fogra PSD Print Check;
- Uzyskanie certyfikatu odbitki próbnej Fogra;
- Zweryfikowanie dowolnego standardu własnego;
- Sprawdzenie spójności kolorów w różnych witrynach.

Konfigurowanie przepływu pracy weryfikacji

Aby zweryfikować wierność kolorów, należy wybrać dane referencyjne i zdefiniować akceptowalne tolerancje dE. Należy także wydrukować zadania z etykietą zadania. Etykieta zadania może składać się z jednego lub dwóch pasków kontrolnych, które muszą być zgodne z urządzeniem pomiarowym.

Program Command WorkStation udostępnia domyślne szablony przepływów pracy, które są już skonfigurowane z podstawowymi ustawieniami wymaganymi do sprawdzenia wierności kolorów. Jeśli wolisz skonfigurować niestandardowy przepływ pracy, upewnij się, że uwzględniono poniższe ustawienia.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Sprawdź** rozwiń panel **Paski kontrolne**.
- W Job Editor: Na karcie **Sprawdź** rozwiń panel **Paski kontrolne**.

2 Wybierz pasek kontrolny, który może być także paskiem dynamicznym.

W poniższej tabeli przedstawiono, który typ paska kontrolnego jest odpowiedni dla każdego odniesienia:

Typ paska kontrolnego	Profil referencyjny	Plik pomiarów z kontenera zdalnego	SWOP/GRACoL	Dane charakteryzowania Forga
Wykres EFI	Tak	Tak	Nie	Nie
IDEAlliance ISO 12647-7	Tak	Tak	Tak	Nie
Ugra Fogra-MediaWedge	Tak	Tak	Tak	Tak

Pasek dynamiczny	Tak	Nie	Nie	Nie

3 W obszarze **Ustawienia urządzenia pomiarowego** upewnij się, że wybrano urządzenie pomiarowe (tylko pasek dynamiczny włączony do przepływu pracy programu Fiery Verify).

W przypadku niektórych urządzeń pomiarowych dostępne są ustawienia specyficzne dla danego urządzenia. Można na przykład wybrać warunek pomiaru (M0, M1 lub M2). Więcej informacji – zobacz Ustawienia urządzenia pomiarowego na stronie 89.

4 Na karcie **Sprawdź** rozwiń panel **Sprawdź pasek kontrolny 1**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka karty, aby włączyć ustawienia.

5 Wybierz polecenie **Automatycznie drukuj etykiety po zakończeniu sprawdzenia** (opcjonalnie).

Niektóre drukarki ze zintegrowanym urządzeniem pomiarowym mogą drukować etykietę z wynikami weryfikacji kolorów. Etykieta zawiera wszystkie niezbędne informacje zgodne z normą ISO 12647-7/8 i jest drukowana niezależnie od tego, czy zadanie uzyska pozytywny wynik w procesie weryfikacji koloru. Alternatywnie, wybierając polecenie **Drukuj tylko, jeśli sprawdzanie zakończy się pomyślnie**, można określić, że etykieta ma być drukowana tylko, gdy wszystkie wyniki pomiarów mieszczą się w zdefiniowanych tolerancjach.

6 Wybierz jedno z poniższych odniesień:

- Profil referencyjny;
- Zestaw danych charakteryzowania MKCheck 10 lub MKCheck 11;
- Plik pomiarów z kontenera zdalnego.

7 W obszarze **Ustawienie wstępne docelowych wartości tolerancji** określ najwyższy dopuszczalny margines błędu podczas sprawdzania wierności kolorów wydruku. Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz ustawienie wstępne tolerancji dla uznanej normy.
- Wybierz niestandardowe ustawienie wstępne tolerancji.
- Zdefiniuj lub utwórz niestandardowe ustawienie wstępne tolerancji (standardy własne) poprzez edycję istniejących lub tworzenie nowych ustawień wstępnych. Niestandardowe tolerancje zapewniają łatwy sposób na szybkie dostosowanie się do najnowszych norm.
- Łatwo twórz nowe niestandardowe ustawienia wstępne tolerancji za pomocą programu Server Manager.

Uwaga:

Dokładność kolorów zadań jest zweryfikowana jako zgodna tylko, jeśli wszystkie pomiary kolorów mieszczą się w zdefiniowanych granicach tolerancji dE. W programie Verifier można wymusić pozytywny wynik sprawdzenia zadań, jeżeli niektóre wartości dE zostaną nieznacznie przekroczone.

Zestawy danych charakteryzowania

Zestawy danych charakteryzowania definiują kombinację warunków druku dla standardowych procesów drukowania. Kolory zadań można mierzyć względem odniesienia oraz można obliczać odchylenia od odniesienia jako wartość dE.

Dane charakteryzowania IT8 to zatwierdzone dane pomiarowe Fogra. Pomiar jest oparty na Altona Test Suite i profilu symulacji (referencyjnym) ISOcoated_v2.

Program Command WorkStation zapewnia również wykresy profilowania z losowo rozmieszczonymi polami kontrolnymi koloru. Można je rozpoznać po literze „R” w nazwie, na przykład FOGRA39_ECI2002R.it8. Podczas gdy

nielosowe wykresy profilowania drukują tusze w formie bloków każdego koloru, losowe wykresy profilowania rozprowadzają każdy kolor tuszu bardziej równomiernie na nośniku.

W przypadku wzorników Ugra/Fogra można wybrać zestaw danych charakteryzowania (Fogra, IFRA, PSR lub SWOP) w celu zdefiniowania znormalizowanego warunku druku. W poniższej tabeli przedstawiono, których danych charakteryzowania użyć dla danego profilu referencyjnego.

Profil referencyjny	**Dane charakteryzowania**
ISOcoated.icc	Fogra 27
ISOwebcoated.icc	Fogra 28
ISOuncoated.icc	Fogra 29
ISOuncoatedyellowish.icc	Fogra 30
ISOcoated_v2_eci.icc/ISOcoated_v2_300_eci.icc	Fogra 39
SC_paper_eci.icc	Fogra 40
PSO_MFC_paper_eci.icc	Fogra 41
PSO_SNP_paper_eci.icc	Fogra 42
PSO_Coated_NPscreen_ISO12647_eci.icc	Fogra 43
PSO_Uncoated_NPscreen_ISO12647_eci.icc	Fogra 44
PSO_LWC_Improved_eci.icc	Fogra 45
PSO_LWC_Standard_eci.icc	Fogra 46
PSO_Uncoated_ISO12647_eci.icc	Fogra 47
PSO_INP_Paper_eci.icc	Fogra 48
PSO_Coated_v2_300_Matte_laminate_eci.icc	Fogra 49
PSO_Coated_v2_300_Glossy_laminate_eci.icc	Fogra 50
PSOcoated_v3.icc	Fogra 51
PSOuncoated_v3_FOGRA52.icc	Fogra 52

Profil referencyjny	Dane charakteryzowania
eciCMYK.icc	Fogra 53
PSO SC-B Paper v3.icc	Fogra 54
FOGRA55_TAC300_CL.icc	Fogra 55
PSO Coated v3 Matte laminate.icc	Fogra 56
PSO Coated v3 Glossy laminate.icc	Fogra 57
eciCMYK_v2.icc	Fogra 59
Metal Printing MPC1 FOGRA60.icc	Fogra 60
PSR_LWC_PLUS_V2_PT.icc	PSR_LWC_PLUS_V2
PSR_LWC_STD_V2_PT.icc	PSR_LWC_STD_V2
PSRgravureMF.icc	PSRgravureMF
PSR_SC_STD_V2_PT.icc	PSR_SC_STD_V2
PSR_SC_PLUS_V2_PT	PSR2_SC_PLUS_V2
ISOnewspaper26v4.icc	IFRA26
PaC.Space_CMYK_gravure_V1a.icc	PaC.Space
GRACoL2013_CRPC6.icc	CRPC6 - IDEAlliance ISO 12647-7 Pasek kontrolny 2013 GRACoL2013_CRPC6 Ref
GRACoL2013UNC_CRPC3.icc	CRPC3 - IDEAlliance ISO 12647-7 Pasek kontrolny 2013 GRACoL2013UNC_CRPC3 Ref
SWOP2013C3_CRPC5.icc	CRPC5 - IDEAlliance ISO 12647-7 Pasek kontrolny 2013 SWOP2013C3_CRPC5 Ref
SWOP2013C5.icc	IDEAlliance ISO 12647-7 Pasek kontrolny 2013 SWOP2013C5 Ref
EFIJMPA3	EFIJMPA3

Profil referencyjny	Dane charakteryzowania
JapanColor2011Coated	JapanColor

Ustawienia wstępne tolerancji

Command WorkStation udostępnia wstępnie zdefiniowane ustawienia wstępne tolerancji dla produkcji odbitki próbnej (weryfikacja w oparciu o wzornik zgodny z normą ISO 12647-7 lub 12647-8) i do celów certyfikacji (np. FograCert).

Tolerancje dT można mierzyć tylko dla kolorów podstawowych. Verifier nie może obliczyć wartości dT dla kolorów składających się z mieszaniny kolorów CMYK.

Profil referencyjny	Dane charakteryzowania
Odbitka próbna kontraktowa „Wzornik" ISO 12647-7 Odbitka próbna kontraktowa „Wzornik" ISO/DIS-12647-7:2016	ISO 12647-7 (odbitka próbna kontraktowa)
PSO_Coated_v3 (offset) PSO_Uncoated_v3_FOGRA52 (offset) Weryfikacja PSO_Coated_v3 (offset) Weryfikacja PSO_Uncoated_v3_FOGRA52 (offset)	ISO 12647-7 (odbitka próbna kontraktowa) Do stosowania z nośnikami z rozjaśniaczami optycznymi
Wydruk sprawdzający „Wzornik" ISO 12647-8 CD2	ISO 12647-8 (certyfikacja wydruku sprawdzającego FograCert)
Odbitka próbna kontraktowa G7-ISO 12647-7	Weryfikacja zadań odbitek próbnych zgodnych z G7
Pasek dynamiczny	Sprawdzenie kolorów kluczowych zadania, w tym kolorów dodatkowych
Fogra PSD obok siebie (ISO/TS 15311) Fogra PSD 2016 obok siebie Fogra PSD 2018 obok siebie Kolory dodatkowe PSD Fogra (ISO/TS 15311) Kolory dodatkowe Fogra PSD 2016 Kolory dodatkowe Fogra PSD 2018 Fogra PSD względem nośnika (ISO/TS 15311) Fogra PSD 2016 względem nośnika Fogra PSD 2018 względem nośnika	Sprawdzenie poziomu zgodności (A, B lub C) ze standardem cyfrowego procesu w celu sprawdzenia wydruku dla każdego wydruku w codziennej produkcji. Kolory dodatkowe Fogra PSD (ISO/TS 15311), kolory dodatkowe Fogra PSD 2016 i kolory dodatkowe Fogra PSD 2018 są dostępne tylko dla paska dynamicznego.

Profil referencyjny	Dane charakteryzowania
Zgodność ze skalą szarości G7	Wydruk zgodny ze skalą szarości G7
Odbitka próbna kontraktowa Japan Color	Zgodność z Japan Color (odbitka próbna kontraktowa)
Narzędzia do zarządzania wydrukami próbnymi (wydruk próbny FograCert)	Sprawdzenie wydruku próbnego (na ekranie)

Odbitka próbna zgodna z normą ISO 12647-7

Aby uzyskać odbitkę próbną zgodną z normą ISO 12647-7, zadanie sprawdzenia musi zawierać pasek kontrolny, etykietę zadania oraz określone dane charakteryzowania IT8. Wartości dE i dH mierzonego paska kontrolnego muszą mieścić się w zdefiniowanych granicach tolerancji.

Zaleca się zastosowanie następujących ustawień:

Wybierz...	Sprawdzający przepływ pracy Command WorkStation: Przejdź do...	Autonomiczny Verifier: Przejdź do...	Autonomiczny Fiery Verify: Przejdź do...
Wzornik Ugra/Fogra (wersja 2.2/3.0) lub dowolny wzornik zgodny z normą ISO 12647-7	**Sprawdź** > **Pasek kontrolny**	**Preferencje** > **Ogólne**	**Edytuj** > **Edytor ustawień wstępnych weryfikacji**
Fogra MKCheck10 lub Fogra MKCheck 11	**Sprawdź** > **Sprawdź pasek kontrolny 1**	**Preferencje** > **Ogólne**	**Edytuj** > **Edytor ustawień wstępnych weryfikacji**
Tolerancje	**Sprawdź** > **Sprawdź pasek kontrolny 1**	**Preferencje** > **Ustawienia porównania**	**Edytuj** > **Edytor zestawów tolerancji**
Etykieta zadania/raport w celu uwzględnienia następujących informacji: • Nazwa oprogramowania odbitki próbnej • Tusz • Nośnik • Warunki druku, które mają być symulowane • Użyte profile kolorów • Data i godzina wydruku	**Układ** > **Etykieta zadania** > **Edytuj** (Przed rozpoczęciem procesu sprawdzania należy skonfigurować etykietę zadania dla przepływu pracy.)	**Plik** > **Drukuj** > **Raport** (Wpisz odpowiednie informacje.)	Przycisk w oknie programu (Informacje wstępnie określone przez Fiery Verify)

Sprawdzanie spójności kolorów

Spójność kolorów zadań można sprawdzić, drukując pasek kontrolny i porównując go względem wybranego odniesienia.

Zanim zaczniesz:

- Upewnij się, że wybrany pasek kontrolny jest zgodny z używanym urządzeniem pomiarowym.
- Upewnij się, że wartości tolerancji dE zostały zdefiniowane.
- Połącz urządzenie pomiarowe z komputerem.

1. Wydrukuj zadanie z paskiem kontrolnym.
2. W Job Center: Wybierz zadanie. W obszarze **Podsumowanie zadania** kliknij przycisk **Sprawdź** obok paska kolorów, który chcesz zmierzyć.
   Spowoduje to uruchomienie narzędzia do weryfikacji.
3. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Fiery Verify: Postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wykonać pomiar wydrukowanego paska kontrolnego.
   - Verifier: Na karcie **Lista zadań / Podgląd** kliknij dwukrotnie pasek kontrolny, który chcesz zmierzyć. Verifier wypełni tabelę po lewej stronie wartościami kolorów L*a*b* odniesienia. W obszarze tabeli znajdującej się z prawej strony kliknij polecenie **Wykonaj pomiar** i postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wykonać pomiar wydrukowanego paska kontrolnego.

   Po zmierzeniu paska kontrolnego narzędzie do weryfikacji wskazuje, czy sprawdzanie zadania zakończyło się powodzeniem.

   Możesz również wyświetlić:

   - Rezultaty pomiarów L*a*b*;
   - Wartość dE uzyskaną dla każdego koloru;
   - Analizę rezultatów pomiarów.

   Uwaga: Aby program Fiery Verifywyświetlił te informacje, należy kliknąć pozycję **Szczegóły**.
4. Wykonaj jedną z następujących czynności, aby wysłać dane pomiarów z powrotem do programu Command WorkStation:
   - W Fiery Verify: Kliknij przycisk **Gotowe**.
   - W Verifier: Kliknij przycisk **Wyślij**.

     Możesz również wybrać polecenie **Plik** > **Zapisz w JDF i wyślij**. Zapisywanie danych pomiarowych w pliku JDF umożliwia rejestrowanie wierności kolorów. W jednym pliku JDF można zapisać wiele zestawów danych pomiarowych.

W Job Center zadanie otrzymuje stan **Sprawdzono** lub **Niepowodzenie sprawdzania**. Dane pomiarowe są przesyłane z powrotem do Command WorkStation i są wyświetlane w Job Editor na panelu **Sprawdź pasek kontrolny**.

Jeśli sprawdzanie zakończy się niepowodzeniem, możesz zoptymalizować wynik, aby sprawdzenie zakończyło się powodzeniem. Więcej informacji – zobacz Optymalizacja wyników sprawdzenia na stronie 149.

Możesz utworzyć kontener zdalny ze sprawdzonych wyników. Kontener zdalny zawiera wszystkie informacje potrzebne do utworzenia odbitki próbnej z dokładnym odwzorowaniem kolorów w wielu lokalizacjach. Więcej informacji – zobacz Tworzenie kontenerów zdalnych na stronie 160.

Optymalizacja wyników sprawdzenia

Jeśli sprawdzenie zadania zakończy się niepowodzeniem, wynik można poprawić, wykonując optymalizację. W procesie optymalizacji tworzony jest profil korekty, który zapewnia lepsze dopasowanie do gamy kolorystycznej profilu symulacji (referencyjnego).

Optymalizowanie zadań nie jest możliwe, jeśli zastosowano którąkolwiek z poniższych opcji:

- Dostrajanie kolorów;
- Czyste kolory;
- Percepcyjny lub nasycony cel transformacji barw;
- Dynamiczny cel transformacji barw.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

   - W Job Center: W obszarze **Podsumowanie zadania** kliknij przycisk **Optymalizuj**.
   - W Job Editor: Na karcie **Sprawdź** rozwiń panel **Sprawdź pasek kontrolny**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia. Następnie kliknij przycisk **Optymalizuj**.

   Za pomocą przycisku **Optymalizuj** można zoptymalizować tylko jeden pasek kontrolny.

   Zadanie zostanie wydrukowane ponownie.

2 Powtarzaj procedurę optymalizacji do momentu, gdy nie jest już możliwa dalsza optymalizacja.

Obejrzyj film tutaj.

Autonomiczny program Fiery Verify

Z programu Fiery Verify można korzystać jak z autonomicznego narzędzia do weryfikacji.

Autonomicznego narzędzia do weryfikacji można używać do:

- Do sprawdzenia spójności kolorów między dwoma wydrukami (porównanie wydruk do wydruku);
- Do sprawdzenia spójności kolorów między dwoma profilami (porównanie profil do profilu);
- Do wykonania pomiaru pojedynczych pól kontrolnych koloru.

Tworzenie i edytowanie ustawienia wstępnego weryfikacji

Możesz zmienić domyślne ustawienia odniesienia koloru, zestawu tolerancji i zestawu pól kontrolnych oraz zapisać nowe ustawienia jako ustawienie wstępne weryfikacji.

- Odniesienie koloru to kolory docelowe, z którymi porównywane są zmierzone próbki. Standardowe przestrzenie kolorów, takie jak GRACoL2013 i FOGRA 51, zawierają większość sekcji odniesień koloru.
- Zestaw tolerancji to kryterium stosowane do porównywania odniesienia koloru i próbki pomiarowej.
- Zestaw pól kontrolnych to określony zestaw pól kontrolnych kolorów, które są drukowane i wykorzystywane jako próbki pomiarowe. Standardowe zestawy pól kontrolnych, takie jak Idealliance Control Wedge 2013, Fogra Media Wedge v3 oraz IT6.7/4, zawierają większość dostępnych zestawów pól kontrolnych. Niestandardowe zestawy pól kontrolnych można zaimportować.

1. Wybierz opcję **Edytuj** > **Edytor ustawień wstępnych weryfikacji**.
   Spowoduje to otwarcie okna **Edytor ustawień wstępnych weryfikacji**.
2. W obszarze **Ustawienie wstępne weryfikacji** wybierz ustawienie wstępne, które chcesz edytować.
3. Kliknij przycisk **Duplikuj**.
   Spowoduje to utworzenie kopii wybranego ustawienia wstępnego.
4. W obszarze **Ustawienie wstępne weryfikacji** wpisz unikatową nazwę (opcjonalnie).
5. W obszarze Odniesienie koloru wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wybierz dostępne odniesienie koloru.
   - Kliknij przycisk **Dodaj** (+) i przejdź do odniesienia koloru odpowiedniego dla przepływu pracy druku kolorowego.

   Odniesienie koloru musi być zgodne ze źródłowym profilem kolorów zadania.
6. Wybierz zestaw tolerancji odpowiedni dla danego przepływu pracy druku kolorowego, a następnie kliknij przycisk **Duplikuj**.
7. Zdefiniuj niestandardowe limity tolerancji, edytując wartości domyślne, a następnie kliknij przycisk **Zapisz**.
   Aby edytować wartość, zaznacz pole wyboru obok kryterium tolerancji, które chcesz edytować.
8. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wybierz dostępny zestaw pól kontrolnych odpowiedni do przepływu pracy druku kolorowego.
   - Kliknij przycisk **Dodaj** (+) i przejdź do zestawu pól kontrolnych odpowiednich dla przepływu pracy druku kolorowego.
9. Kliknij przycisk **Zapisz**.

Tworzenie i edytowanie zestawów tolerancji

Aby określić najwyższy dopuszczalny margines błędu podczas sprawdzania wierności kolorów wydruku względem odniesienia, można utworzyć zestaw tolerancji.

Uwaga: Aby edytować ustawienie wstępne tolerancji, musisz użyć programu Verifier lub skorzystać z możliwości edycji ustawień wstępnych tolerancji w programie Server Manager.

Dopuszczalne limity można zdefiniować w różnych formułach dE (dE 2000, dE 76, dE CMC 1:1, dE 94, CMC 2:1) dla następujących elementów:

- Ogólne ograniczenia różnicy barw (dE);
- Ograniczenia różnicy barw (dE) dla barw podstawowych;
- Limity różnicy odcieni (dH);
- Limity tolerancji różnicy wartości tonu;
- Limity dCh różnicy chromatyczności
- Limity dE kolorów dodatkowych.

1. Wybierz pozycję **Edytuj** > **Edytor zestawów tolerancji**.

   Spowoduje to otwarcie okna **Edytor zestawów tolerancji**.

2. W obszarze **Zestaw tolerancji** kliknij przycisk **Duplikuj**.

   Spowoduje to utworzenie kopii wybranego zestawu tolerancji.

3. Wybierz formułę dE.

4. Zdefiniuj niestandardowe limity tolerancji, edytując wartości domyślne.

   Aby edytować wartość, zaznacz pole wyboru obok kryterium tolerancji, które chcesz edytować.

5. Wybierz opcję **Ostrzeżenie** lub **Niepowodzenie**, aby określić sposób, w jaki sposób program Fiery Verifybędzie wskazywać przekroczenie limitu pomiaru.

   Ostrzeżenie ma charakter wyłącznie informacyjny i umożliwia pomyślne zakończenie porównania. **Niepowodzenie** skutkuje niepowodzeniem całego porównania.

6. Kliknij przycisk **Zapisz**.

Porównywanie kolorów referencyjnych i próbek w programie Fiery Verify

Autonomicznego narzędzia do weryfikacji można używać do porównywania wydruków i profili.

Przed rozpoczęciem połącz urządzenie pomiarowe z komputerem, aby sprawdzić wierność kolorów wydruku.

Fiery Verify obsługuje pliki w formacie .txt i .it8. Próbka i pliki referencyjne muszą zawierać prawidłowe dane CGATS.

1. W Job Center na pasku narzędzi kliknij pozycję Verifier.

   Fiery Verify uruchamia się.

2. Wybierz pozycję **Plik** > **Nowe porównanie**.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz pozycję **Porównanie** > **Załaduj dane referencyjne**. Wybierz plik, na przykład profil referencyjny, a następnie kliknij przycisk **Otwórz**.
- Wybierz pozycję **Porównanie** > **Zmierz kolor referencyjny** i wykonaj pomiar paska kontrolnego na pierwszym wydruku.

4 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz pozycję **Porównanie** > **Załaduj próbkę**. Wybierz plik, na przykład odniesienie Fogra, a następnie kliknij przycisk **Otwórz**.
- Wybierz pozycję **Porównanie** > **Zmierz próbkę** i wykonaj pomiar paska kontrolnego na drugim wydruku.

5 Wybierz zestaw tolerancji odpowiedni dla przepływu pracy.

Więcej informacji o zestawach tolerancji znajduje się w punkcie Ustawienia wstępne tolerancji na stronie 146.

6 Wykonaj jedną z następujących czynności, aby zapisać wyniki porównania weryfikacji jako plik PDF (opcjonalnie):

- Kliknij przycisk **Raport**.
- Wybierz pozycję **Plik** > **Eksportuj do PDF** > **Raport**.

7 Kliknij pozycję **Etykieta**, aby wyświetlić rezultaty weryfikacji w przeglądarce (opcjonalnie).

Etykieta zawiera wszystkie kryteria wymagane do weryfikacji zgodności z ISO 12647-7,12647-8, G7 lub Fogra PSD Print Check. Etykietę można wydrukować na domyślnej drukarce.

Zapisywanie próbek pomiarowych

Zapisz próbkę pomiarową, aby używać jej jako odniesienia lub do porównywania. Próbki pomiarowe są zapisywane jako plik .it8.

- Wykonaj jedną z następujących czynności:
  - Wybierz pozycję **Porównanie** > **Zapisz dane próbki**, przejdź do lokalizacji, w której chcesz zapisać plik i kliknij przycisk **Zapisz**.
  - Wybierz pozycję **Porównanie** > **Zapisz próbkę jako odniesienie**, wpisz nazwę i kliknij przycisk **Zapisz**.

Wykonywanie pomiaru pojedynczych pól kontrolnych koloru

Można zmierzyć wartości kolorów L*a*b* wielu pól kontrolnych pojedynczego koloru.
Przed rozpoczęciem połącz urządzenie pomiarowe z komputerem.

1 Wybierz pozycję **Porównanie** > **Rozpocznij pomiar pola kontrolnego**.

2 Wykonaj pomiar pierwszego pola kontrolnego koloru.

Program Fiery Verify wypełnia tabelę z lewej strony wartościami kolorów L*a*b* pola kontrolnego koloru.

3 W razie potrzeby wykonaj pomiar kolejnych pól kontrolnych koloru.

4 Kliknij polecenie **Zatrzymaj pomiar pola kontrolnego**, aby zakończyć.

Autonomiczny program Verifier

Z programu Verifier można korzystać jak z autonomicznego narzędzia do weryfikacji.

Sprawdzający przepływ pracy można wykorzystywać do następujących celów:

- Do sprawdzenia spójności kolorów między dwoma wydrukami (porównanie wydruk do wydruku);
- Do sprawdzenia spójności kolorów między dwoma profilami (porównanie profil do profilu);
- Do wykonania pomiaru pojedynczych pól kontrolnych koloru.

Zestaw preferencji

Możesz wybrać urządzenie pomiarowe, zmienić domyślne ustawienia odniesienia koloru i zestawu tolerancji oraz zapisać nowe ustawienia jako ustawienie wstępne weryfikacji.

Przed rozpoczęciem połącz urządzenie pomiarowe z komputerem.

1 W Job Center: Na pasku narzędzi kliknij program **Verifier**.

Spowoduje to uruchomienie programu Verifier.

2 Kliknij pozycję **Preferencje**, a następnie kartę **Ogólne**.

3 W obszarze **Urządzenie pomiarowe** sprawdź, czy urządzenie pomiarowe zostało wybrane.

W przypadku niektórych urządzeń pomiarowych dostępne są ustawienia specyficzne dla danego urządzenia. Na przykład można wybrać warunek pomiaru (M0, M1 lub M2) albo określić opcję pomiaru pojedynczych pól kontrolnych koloru.

Tylko urządzenie pomiarowe ES-1000: Aby wykonać pomiar paska kontrolnego, wybierz kierunek pomiaru, w przeciwieństwie do pól kontrolnych jednokolorowych. To ustawienie zapewnia, że pomiar pól kontrolnych kolorów odbywa się zgodnie z ruchem urządzenia pomiarowego nad paskiem kontrolnym.

4 W obszarze **Interfejs użytkownika** wybierz sygnał dźwiękowy (opcjonalnie).

Domyślnie Verifier używa sygnału dźwiękowego z urządzenia pomiarowego. Po zaznaczeniu tego pola wyboru użyty zostanie sygnał dźwiękowy systemu operacyjnego.

5 Wybierz wykres lub pasek (pasek kontrolny).

Można również wybrać niestandardowy pasek kontrolny, klikając przycisk **Dodaj** (+). W poniższej tabeli przedstawiono, który typ paska kontrolnego jest odpowiedni dla każdego odniesienia:

Typ paska kontrolnego	Plik pomiarów z kontenera zdalnego	SWOP/GRACoL	Dane charakteryzowania Forga
Wykres EFI	Tak	Nie	Nie
IDEAlliance ISO 12647-7	Tak	Tak	Nie

Ugra Fogra-MediaWedge	Tak	Tak	Tak

6 Wybierz zestaw danych charakteryzowania.

Jeśli wybrane zostało również polecenie **Wczytaj dane charakteryzowania automatycznie**, Verifier automatycznie sprawdza zmierzone wartości względem odniesienia po zmierzeniu paska kontrolnego. Nie musisz ręcznie wyszukiwać zestawu danych charakteryzowania.

7 W obszarze **Interfejs użytkownika** wybierz polecenie **Włącz zatwierdzanie pomiarów** (opcjonalnie).

Dokładność kolorów zadań jest zweryfikowana jako zgodna tylko, jeśli wszystkie pomiary kolorów mieszczą się w zdefiniowanych granicach tolerancji. Włączając zatwierdzanie pomiarów, można wymusić wynik pozytywny (powodzenie), jeżeli niektóre wartości dE zostaną nieznacznie przekroczone.

8 Kliknij kartę **Ustawienia porównania**. W obszarze **Limity tolerancji** określ najwyższy dopuszczalny margines błędu podczas sprawdzania wierności kolorów wydruku względem odniesienia.

Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz ustawienie wstępne tolerancji dla uznanej normy. Możesz również modyfikować wartości ustawień wstępnych.
- Zdefiniuj niestandardowe limity tolerancji (standard własny), edytując wartości domyślne.

  Wybierz polecenie **Użyj dla paska dynamicznego** (opcjonalnie). Aby sprawdzić pasek dynamiczny, możesz zdefiniować tylko tolerancje dE. Inne wartości są niedozwolone ze względu na unikatowy skład pól kontrolnych kolorów dla każdego zadania.

9 Kliknij pozycję **Normatywny** lub **Informacyjny** dla każdego limitu tolerancji.

Przyciski wpływają na sprawdzanie zadań w następujący sposób:

Przycisk	**Opis**
Normatywny	Oceniane są wartości normatywne. Jeśli którykolwiek z pomiarów wykracza poza określony zakres tolerancji, oznacza to, że wynik nie jest zadowalający i sprawdzenie kończy się niepowodzeniem.
Informacyjny	Wartości informacyjne są oceniane wyłącznie w celach informacyjnych i nie mają wpływu na to, czy weryfikacja zadania będzie skutkować wynikiem pozytywnym. W ten sposób można uzyskać pozytywny wynik, nawet jeśli wartość informacyjna przekracza zdefiniowane granice tolerancji.
Wył.	W przypadku wybrania opcji **Wył.** granica tolerancji nie jest obliczana i nie jest uwzględniana w ocenie.

10 Wybierz polecenie **Pokaż ustawienie wstępne w kliencie XF** (opcjonalnie).

To ustawienie udostępnia ustawienie wstępne do wyboru w przepływie pracy skonfigurowanym do weryfikacji kolorów.

11 Kliknij przycisk **Zapisz** (opcjonalnie).

To ustawienie zapisuje niestandardowe limity tolerancji jako ustawienie wstępne.

Określanie źródła światła i kąta obserwacji

Różne źródła światła sprawiają, że kolory wyglądają inaczej. Podczas konwertowania danych widmowych na przestrzeń kolorów L*a*b* Verifier uwzględnia ustawienie oświetlenia i kąt obserwacji. Możesz określić źródło światła i kąt obserwacji.

W programie Verifier dostępne są trzy ustawienia oświetlenia:

- D-50 (5000 K) to międzynarodowa norma dla światła słonecznego na horyzoncie w pogodny poranek/wieczór.
- D-65 (6504 K) oznacza oświetlenie południowe (południe).
- C (6774 K) oznacza średnie światło dzienne, z wyłączeniem promieniowania ultrafioletowego.

Kąt widzenia wpływa na czułość oka na kolory. Standardowy kąt widzenia wynosi 2°, ale czasami w branży opakowań i tekstyliów używany jest kąt 10°.

1. Uruchom program Verifier, kliknij pozycję **Preferencje**, a następnie kliknij kartę **Ogólne**.
2. W obszarze **Ogólne** kliknij źródło światła dla konwersji danych widmowych.

Porównywanie kolorów referencyjnych i próbki w programie Verifier

Spójność kolorów zadań można sprawdzić, drukując pasek kontrolny i wykonując jego pomiar go względem wybranego odniesienia. Standard własny można również sprawdzić, porównując zapisane dane pomiarowe z wybranym odniesieniem.

Poniższe kroki są przykładem, w jaki sposób można osiągnąć zgodność z normą ISO 12647-7. Można jednak sprawdzić dowolną odpowiednią kombinację danych próbki względem wartości referencyjnej.

Zanim zaczniesz:

- Sprawdź, czy w programie Verifier skonfigurowano weryfikację kolorów.
- Sprawdź tylko na podstawie pomiaru: Skonfiguruj i połącz urządzenie pomiarowe z komputerem.
- Sprawdź tylko przez porównanie danych: Upewnij się, że zapisane dane pomiarowe są dostępne.

1. Uruchom program Verifier.
2. W przypadku pierwszego zestawu wartości pomiarowych (odniesienie) kliknij przycisk **Otwórz** i wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Sprawdź na podstawie pomiaru: Z folderu Fogra_MKCheck11 wczytaj zestaw danych charakteryzowania Fogra, na przykład Fogra39.it8 (dla ISOcoated_v2_eci.icc).
   - Sprawdź przez porównanie danych: Wczytaj dane pomiarowe wzornika Ugra/Fogra.
3. W przypadku drugiego zestawu wartości pomiarowych (próbka) wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Sprawdź na podstawie pomiaru: Kliknij przycisk **Wykonaj pomiar** i wykonaj pomiar wzornika.
   - Sprawdź przez porównanie danych: Kliknij przycisk **Otwórz**. Z folderu Fogra_MKCheck11 wczytaj zestaw danych charakteryzowania Fogra, na przykład Fogra39.it8 (dla ISOcoated_v2_eci.icc).

Teraz możesz przejrzeć wyniki sprawdzenia.

Wyniki weryfikacji

Program Verifier umożliwia wykonanie pomiaru wierności kolorów między jednym zestawem danych pomiarowych a jednym zestawem danych referencyjnych, między dwoma zestawami danych pomiarowych lub między dwoma zestawami danych referencyjnych.

Verifier zapewnia następujące sposoby oceny wyników weryfikacji:

- Obszar wyników — karta **Wyniki** zawiera podsumowanie ogólnego wyniku. Jeśli wszystkie pomiary mieszczą się w określonym zakresie tolerancji, zielony znaczek wyboru wskazuje, że wynik weryfikacji to „Powodzenie". Czerwony krzyżyk pojawia się, jeśli jakiekolwiek pole kontrolne koloru przekroczy maksymalne wartości tolerancji.
- Tabele wartości pomiarowych – tabele umożliwiają wyświetlanie wartości kolorów w przestrzeń kolorów L*a*b* (domyślna), RGB, XYZ lub CIELCH. Wartości gęstości są również dostępne, jeżeli wartości kolorów są już wyświetlane.
- Tabele porównawcze kolorów referencyjnych i próbki — w tabeli wyniki kolorów są wyświetlane obok siebie, co ułatwia porównanie. Można dostosować jasność, zmieniając ustawienie gamma monitora w oknie dialogowym **Preferencje**.
- Tabela dE — w tabeli można wyświetlić wielkość odchylenia kolorów w wartości delta E (domyślnie), CIE L*a*b*, CMC, dE 94 lub dE 2000.
- Przeglądarka 2D – diagram 2D umożliwia wyświetlenie przekroju przestrzeni kolorów L*a*b* o określonej wartości wzdłuż osi L*.
- Przeglądarka 3D — diagram 3D umożliwia wyświetlenie pełnej gamy kolorystycznej obu zestawów danych pomiarowych. Model 3D można obrócić, aby zobaczyć, w którym miejscu zmierzone dane nie mieszczą się w gamie kolorystycznej odniesienia.

Obejrzyj film tutaj.

Sprawdzanie wierności kolorów za pomocą losowych wykresów profilowania

Aby porównać dokładność każdego koloru z jego odniesieniem, należy zreorganizować wizualnie rozmieszczone pola kontrolne kolorów referencyjnych IT8.7/4, aby odpowiadały kolejności na losowym wykresie.

Sortowanie danych referencyjnych umożliwia:

- Porównanie dowolnej kombinacji wykresu IT8.7/4 i wzornika Ugra/Fogra Media wybranych jako pasek kontrolny, ponieważ uwzględniane są tylko dane wzornika Ugra/Fogra.
- Użycie formularza testowego ISO12647_7_Evaluation_A.pdf do sprawdzenia warunków druku, których dane charakterystyki są dostępne tylko jako dane ECI2002, a nie jako dane IT8.7/4.
- W oknie programu Verifier kliknij prawym przyciskiem myszy jeden zestaw wartości kolorów, a następnie kliknij polecenie **Sortuj jako dane referencyjne**.

Sprawdzanie wierności kolorów za pomocą przeglądarki 2D

W przeglądarce 2D można wyświetlić przekrój przestrzeni kolorów L*a*b* przestrzeń kolorów o określonej wartości wzdłuż osi L*. Płaszczyznę wycinania można wyświetlić dla referencyjnej gamy kolorystycznej, gamy kolorystycznej próbki lub obu tych elementów.

1. W oknie programu Verifier kliknij kartę **Przestrzeń kolorów**.
2. Kliknij odpowiedni przycisk, aby wyświetlić przeglądarkę 2D.
3. Kliknij odpowiedni przycisk, aby wyświetlić powiększony widok przeglądarki 2D.
4. Przesuń suwak, aby wyświetlić wymiary a*b* dla żądanej wartości L* (opcjonalnie).

Sprawdzanie wierności kolorów za pomocą przeglądarki 3D

Przeglądarka 3D umożliwia wyświetlenie modelu 3D z pełnymi gamami kolorystycznymi odniesienia i próbki. Model 3D można obrócić, aby sprawdzić, czy występują kolory spoza gamy kolorystycznej odniesienia. Można również dokładnie zobaczyć, gdzie wybrany kolor L*a*b* jest odwzorowany w referencyjnej gamie kolorystycznej.

1. W oknie programu Verifier kliknij kartę **Przestrzeń kolorów**.
2. Kliknij odpowiedni przycisk, aby wyświetlić przeglądarkę 3D.
3. Przeciągnij model 3D, aby go obrócić (opcjonalnie).
4. Kliknij odpowiedni przycisk, aby wyświetlić powiększony widok przeglądarki 3D z dodatkowymi ustawieniami (opcjonalnie).

   W powiększonym widoku 3D można wykonać następujące czynności:

   - Wprowadź ogólne ustawienia dotyczące sposobu wyświetlania przez program Verifier gamy kolorystycznej próbki i referencyjnej.
   - Resetowanie kąta obrotu
   - Zobacz, gdzie kolor L*a*b* jest odwzorowany w referencyjnej gamie kolorystycznej. Wybierz opcję **Włącz odwzorowanie**, kliknij pozycję **Punkt odwzorowania**, a następnie wpisz wartość L*a*b* w oknie dialogowym. Verifier mapuje kolory spoza gamy kolorystycznej do najbliższego punktu na krawędzi dostępnej gamy kolorystycznej.

Weryfikowanie wierności kolorów przy użyciu tabeli dE

Wyniki dE można wyświetlić w formacie delta E (domyślny), CIE L*a*b*, CMC, dE 94 lub dE 2000. Wielkość odchylenia jest wskazywana za pomocą kodu kolorystycznego.

- W oknie programu Verifier kliknij prawym przyciskiem myszy tabelę dE i kliknij element.

Wielkość odchylenia kolorów jest zilustrowana następującym kodem kolorystycznym:

- Biały — pomiar mieści się w zakresie dozwolonej tolerancji.
- Żółty — pomiar przekracza średni limit tolerancji, ale mieści się w maksymalnym limicie tolerancji.
- Czerwony — pomiar przekracza dopuszczalny maksymalny limit tolerancji. Sprawdzanie zakończone niepowodzeniem.

Sprawdzanie wierności kolorów przy użyciu tabeli wartości pomiarowych

Tabele umożliwiają wyświetlanie wartości kolorów w przestrzeń kolorów L*a*b* (domyślna), RGB, XYZ lub CIELCH. Wartości gęstości są również dostępne, jeżeli wartości kolorów są już wyświetlane.

W przypadku odbitki próbnej z dokładnym odwzorowaniem kolorów wyświetlane wartości gęstości są porównywalne z wartościami gęstości uzyskanymi podczas procesu produkcyjnego. Należy jednak pamiętać, że gęstość tuszów atramentowych różni się od gęstości tuszów do druku offsetowego ze względu na różny skład takich tuszów.

- W oknie programu Verifier kliknij prawym przyciskiem myszy tabelę wartości pomiarowych, wskaż pozycję **Przestrzeń kolorów** i kliknij element.

Kopiowanie danych pomiarowych do schowka

Dane pomiarowe RGB, L*a*b*, XYZ, CIELCH, gęstości lub widmowe można skopiować do schowka w celu wstawienia ich do arkusza.

- W oknie programu Verifier kliknij prawym przyciskiem myszy tabelę referencyjną lub próbki, wskaż polecenie **Kopiuj do schowka**, a następnie kliknij opcję **Tabela odwołania**, **Tabela próbki** lub **Dane widmowe**.

Zapisywanie danych pomiarowych

Dane pomiarów odniesienia i próbki, takie jak standard własny, można zapisać w formacie CSV lub TXT. Możesz również dodać dane pomiarowe do istniejącego pliku JDF kontenera zdalnego.

1. W oknie programu Verifier wykonaj jedną z poniższych czynności:
   - Zapisz w formacie CSV lub TXT: Kliknij pozycję **Plik** > **Zapisz**. Następnie wpisz nazwę pliku, wybierz typ pliku i kliknij przycisk **Zapisz**.
   - Zapisz w formacie JDF: Kliknij pozycję **Plik** > **Dodaj dane do pliku JDF**. Wybierz plik JDF i kliknij przycisk **Zapisz**.
2. Wybierz dane pomiarowe, które chcesz zapisać.

Wczytywanie danych pomiarowych

Możesz wczytać wcześniej zapisane dane pomiarowe w formacie CSV, TXT lub JDF.

1. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij pozycję **Plik > Otwórz odniesienie** .
   - Kliknij pozycję **Plik > Otwórz próbkę**.
2. Wybierz zestaw danych pomiarowych.

Drukowanie rezultatów weryfikacji

Rezultaty weryfikacji można wydrukować jako zrzut ekranu okna programu Verifier, jako raport lub jako etykietę.

- Zrzut ekranu — umożliwia wydrukowanie obrazu bieżącego okna programu.
- Raport — zawiera informacje zgodne z normami ISO 12647-7 i ISO 12647-8. Raport wyświetla również diagramy krzywej przejścia tonalnego CMYK, przedstawiając wszystkie punkty odniesienia i zmierzone wzdłuż krzywej.
- Etykieta — zawiera wszystkie kryteria wymagane do weryfikacji zgodności z ISO 12647-7,12647-8, G7 lub Fogra PSD Print Check.

1. Skonfiguruj drukarkę.
   - W systemie Windows: Kliknij pozycję **Plik** > **Wybierz drukarkę**.
   - Na komputerach Macintosh: Kliknij pozycję **Verifier** > **Ustawienia strony**.
2. Kliknij pozycję **Plik** > **Drukuj**, a następnie kliknij element.

   Przed wydrukowaniem raportu lub etykiety można wprowadzić właściwości zadania i zapisać je jako szablon dla przyszłych zadań.

Wykonywanie pomiaru pojedynczych pól kontrolnych koloru

Można zmierzyć wartości kolorów L*a*b* wielu pól kontrolnych pojedynczego koloru.
Przed rozpoczęciem połącz urządzenie pomiarowe z komputerem.

1. Uruchom program Verifier, kliknij pozycję **Preferencje**, a następnie kliknij kartę **Ogólne**.
2. W obszarze **Urządzenie pomiarowe** wybierz polecenie **Wykonaj pomiar pojedynczego pola kontrolnego**, a następnie kliknij przycisk **OK**.
3. Kliknij polecenie **Wykonaj pomiar** i postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wykonać pomiar pierwszego pola kontrolnego koloru.

   Można kliknąć dowolny przycisk **Wykonaj pomiar**.

   Program Verifier wypełnia tabelę wartościami kolorów L*a*b* pola kontrolnego koloru.
4. W razie potrzeby wykonaj pomiar kolejnych pól kontrolnych koloru.
5. Kliknij przycisk **Zatrzymaj**, aby zakończyć.

Spójność kolorów w zdalnych lokalizacjach

Kontener zdalny zawiera wszystkie informacje potrzebne do wydrukowania i sprawdzenia wierności kolorów w wielu lokalizacjach. Kontenery zdalne można łatwo przenosić między lokalizacjami — na przykład za pomocą serwera FTP.

Kontener zdalny zawiera:

- Plik zadania (tylko PDF, obraz EPS lub TIFF);
- Plik JDF (ustawienia zadań i dane pomiarowe, jeżeli są dostępne);
- Profile referencyjne;
- Paski kontrolne;
- Tabelę kolorów dodatkowych;
- Profil *.3cc (opcjonalnie).

Tworzenie kontenerów zdalnych

Program Command WorkStation może automatycznie utworzyć kontener zdalny dla każdego zadania. Kontener zdalny można też utworzyć ręcznie z pliku PDF, obrazu EPS i monochromatycznych zadań TIFF.

Program Command WorkStation zapewnia szablon przepływu pracy „Remote_Out_(ISOcoated_v2)", który jest już skonfigurowany z podstawowymi ustawieniami w celu automatycznego utworzenia kontenera zdalnego.

Jeżeli wolisz skonfigurować niestandardowy przepływ pracy, wybierz pasek kontrolny zgodny z używanym urządzeniem pomiarowym i wybierz odpowiednie dane referencyjne.

1. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Drukarka** rozwiń panel **Ustawienia drukowania**.
   - W Job Editor: Na karcie **Drukarka** rozwiń panel **Ustawienia drukowania**.
2. Kliknij pozycję **Inne ustawienia**.
3. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wybierz opcję **Automatycznie**, aby utworzyć kontener zdalny dla każdego zadania.
   - Wybierz opcję **Ręcznie**, aby utworzyć kontener zdalny, gdy zachodzi taka konieczność. Kontener zdalny można utworzyć, klikając prawym przyciskiem myszy zadanie w programie Command WorkStation, a następnie klikając polecenie **Utwórz kontener zdalny**.
4. W obszarze **Ścieżka eksportu** wybierz folder, w którym chcesz zapisać kontenery zdalne.
5. Wybierz typ kompresji, aby zmniejszyć ogólną ilość danych (opcjonalnie).

   To ustawienie jest dostępne tylko w przypadku zadań JPEG. ZIP jest najbezpieczniejszą formą kompresji i nie powoduje utraty danych podczas wyodrębniania pliku. W przypadku korzystania z kompresji JPEG może dojść do utraty minimalnej ilości danych.

6 Wybierz opcję **Natychmiast po zbuforowaniu** (opcjonalnie).

To ustawienie jest dostępne tylko dla kontenerów zdalnych tworzonych automatycznie. Jeśli to ustawienie nie zostanie wybrane, program Command WorkStation utworzy kontener zdalny podczas odsyłania wyników weryfikacji przez program Verifier.

7 Wybierz polecenie **Dołącz profil w formacie .3cc** (opcjonalnie).

Osiąganie spójności kolorów w zdalnych lokalizacjach

Zadanie można wydrukować z kontenera zdalnego i sprawdzić wierność kolorów wydruku na połączonej drukarce. Aby utworzyć kopie zadania z dokładnym odwzorowaniem kolorów w zdalnej lokalizacji, należy skonfigurować Command WorkStation do używania danych pomiarowych i ustawień zarządzania kolorami z kontenera zdalnego.

Zanim zaczniesz:

- Upewnij się, że wybrany pasek kontrolny jest zgodny z używanym urządzeniem pomiarowym.
- Połącz urządzenie pomiarowe z komputerem.

Najdokładniejsze wyniki można uzyskać, używając tego samego modelu drukarki i nośnika, które zostały użyte do utworzenia oryginału. Wierność kolorów można jeszcze bardziej zwiększyć, jeśli obie drukarki są optymalnie skalibrowane.

Program Command WorkStation zapewnia szablon przepływu pracy „Remote_In", który jest już skonfigurowany z podstawowymi ustawieniami w celu przetwarzania kontenera zdalnego.

Jeśli wolisz skonfigurować niestandardowy przepływ pracy, upewnij się, że wprowadzono poniższe ustawienia:

1 W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **Wykrywanie zadań**.

2 W obszarze **Import zadania zdalnego** wybierz pozycję **Zdalne zadania**.

To ustawienie zapewnia automatyczne wybranie oryginalnych ustawień zarządzania kolorami, w tym profilu symulacji (referencyjnego), podczas wczytywania zadania.

3 Na karcie **Sprawdź** rozwiń panel **Sprawdź pasek kontrolny 1**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.

4 W obszarze **Dane charakteryzowania** wybierz pozycję **Otwórz plik pomiaru**.

To ustawienie zapewnia, że wartości kolorów z kontenera zdalnego są używane jako odniesienie. Jeśli kontener zdalny został utworzony bez danych pomiarowych, zamiast niego zostanie użyty plik symulacji (referencyjny).

5 W obszarze **Ustawienie wstępne docelowych wartości tolerancji** zdefiniuj dopuszczalne odchylenie wierności kolorów.

Docelowa tolerancja określa najwyższy dopuszczalny margines błędu podczas sprawdzania wierności kolorów wydruku względem odniesienia.

6 W Command WorkStation: Zaimportuj kontener zdalny i wydrukuj zadanie.

Po wydrukowaniu zadanie jest automatycznie przesyłane do programu Verifier.

7 W Job Center: Wybierz zadanie. Na pasku narzędzi kliknij program Verifier.

8 W programie Verifier wykonaj następujące czynności:

a) Na karcie **Lista zadań / Podgląd**: Kliknij dwukrotnie plik zadania, aby wyświetlić wartości L*a*b* z pliku pomiarów.

b) Wykonaj pomiar wydrukowanego paska kontrolnego.

c) Wyślij wyniki z powrotem do programu Command WorkStation.

Weryfikacja kolorów za pomocą Fiery ColorGuard

Dzięki funkcji Fiery ColorGuard można korzystać z zaplanowanych weryfikacji oraz analizy historii i trendów w środowisku chmurowym, aby uzyskać stałą, dokładną jakość kolorów.

Fiery ColorGuard umożliwia tworzenie harmonogramów weryfikacji kolorów, które automatycznie informują operatorów, gdy przyjdzie czas, aby zweryfikować systemy. Weryfikacje mogą być wykonywane automatycznie, bez konieczności wprowadzania danych przez użytkownika, jeżeli drukarka jest wyposażona we wbudowany przyrząd pomiarowy.

Dla każdej drukarki można zaplanować weryfikację w odniesieniu do ustawienia wstępnego weryfikacji, które może być zgodne ze standardem branżowym lub wzorcem zdefiniowanym niestandardowo i które można wybrać w aplikacji internetowej Fiery ColorGuard. Command WorkStation powiadomi operatora o oczekującej zaplanowanej weryfikacji i poprosi operatora o przeprowadzenie weryfikacji kolorów.

Fiery XF obsługuje weryfikację systemu za pomocą Fiery ColorGuard. Dzięki weryfikacji systemu można sprawdzić kolor na wydruku drukarki względem ustawienia wstępnego weryfikacji, skanując wydrukowany pasek kontrolny za pomocą spektrofotometru.

Fiery ColorGuard przesyła powiadomienie o oczekującym zadaniu weryfikacji systemu do Command WorkStation. Kliknij **Powiadomienia**, aby wyświetlić i uruchomić zadanie weryfikacji w FieryMeasure. W FieryMeasure operatorzy mogą wybrać przyrząd pomiarowy, wydrukować zadanie i postępować zgodnie z instrukcjami kreatora, aby przeprowadzić pomiar oraz wyświetlić wyniki weryfikacji. Jeśli drukarka nie jest gotowa, aplikacja Fiery ColorGuard może zaczekać maks. dwie godziny przed zgłoszeniem błędu.

Wyniki weryfikacji w czasie można śledzić w aplikacji internetowej Fiery ColorGuard.

Należy mieć na uwadze następujące kwestie:

- Weryfikacje systemu można przeprowadzać dla dowolnej kombinacji przepływu pracy i drukarki.
- W przypadku weryfikacji wzorca pierwszy pomiar służy jako punkt odniesienia dla wszystkich przyszłych weryfikacji wzorca. Możesz użyć harmonogramu weryfikacji wzorca do sprawdzenia, czy kolor na wydruku z drukarki jest spójny, nawet jeśli nie drukujesz zgodnie ze standardem branżowym.
- Stan weryfikacji drukarki zarządzanej przez sterownik Fiery XF można wyświetlić w okienku Podsumowanie zadania programu Command WorkStation: kolor zielony oznacza, że drukarka przeszła pomyślnie weryfikację, kolor żółty oznacza, że podczas weryfikacji wystąpił błąd, a kolor czerwony oznacza, że weryfikacja nie powiodła się.
- Aplikacja Fiery ColorGuard umożliwia wyświetlanie wyników weryfikacji systemu dla każdego przepływu pracy drukarki.
- Aplikacja Fiery ColorGuard pokazuje najnowszy wynik weryfikacji systemu jako stan systemu dla wszystkich zadań załadowanych lub przetworzonych w każdej kombinacji przepływu pracy i drukarki.

- W przypadku weryfikacji uniwersalnej można utworzyć harmonogram weryfikacji powiązany z jednym przepływem pracy drukarki i zastosować te wyniki do wszystkich innych harmonogramów weryfikacji i przepływów pracy dla danej drukarki.
- W przypadku przeprowadzania weryfikacji zadania wyniki weryfikacji zadania zostaną wyświetlone zamiast wyników weryfikacji systemu przeprowadzonej wcześniej dla tego samego przepływu pracy.

Aby uzyskać dostęp do funkcji ColorGuard za pomocą programu Fiery XF, należy połączyć drukarkę sterowaną przez Fiery XF z chmurą Fiery IQ. Aby uzyskać więcej informacji, zob. Łączenie drukarki sterowanej przez Fiery XF z chmurą Fiery IQ na stronie 163.

Po połączeniu drukarki sterowanej przez Fiery XF z chmurą Fiery IQ można uzyskać dostęp do funkcji Fiery ColorGuard w Command WorkStation w wersji 7.2 i nowszych, używając jednej z następujących metod:

- Kliknij **Serwer** > **ColorGuard**.
- Kliknij ikonę Więcej (trzy pionowe kropki) obok nazwy serwera Fiery XF w okienku Serwery, a następnie kliknij **ColorGuard**.

W oknie klienta aplikacji Fiery ColorGuard:

- Kliknij **Przejdź do sieci ColorGuard**, aby uzyskać dostęp do aplikacji internetowej Fiery ColorGuard, w której można zaplanować weryfikacje do wykonania w aplikacji Fiery ColorGuard oraz śledzić wyniki weryfikacji.

Karta Powiadomienia obejmuje oczekujące powiadomienia Fiery ColorGuard o harmonogramie. Można kliknąć przycisk **Zweryfikuj teraz**, aby otworzyć aplikację FieryMeasure i ukończyć weryfikację.

Aby uzyskać więcej informacji na temat aplikacji Fiery ColorGuard, zob. *Fiery IQ Help for Industrial and Large Format presses*.

Łączenie drukarki sterowanej przez Fiery XF z chmurą Fiery IQ

Aby uzyskać dostęp do funkcji Fiery ColorGuard, można połączyć drukarkę sterowaną przez Fiery XF z chmurą Fiery IQ.

Przed rozpoczęciem upewnij się, że serwer Fiery XF jest połączony z Internetem, co jest wymagane do połączenia drukarek zarządzanych serwerem Fiery XF z aplikacją Fiery IQ.

Zaleca się utworzenie kopii zapasowej przed połączeniem serwera Fiery XF z Fiery IQ. Kopia zapasowa obejmuje identyfikator serwera użyty do zarejestrowania serwera Fiery XF w Fiery IQ.

1. Kliknij ikonę **Fiery IQ** (chmury) na pasku bocznym Command WorkStation.
2. Kliknij przycisk **Rozpocznij**.
3. Zaloguj się przy użyciu Konta Fiery.

   Uwaga: Konto Fiery musi być powiązane z kontem firmowym.

   Aby uzyskać więcej informacji, zob. Konto Fiery na stronie 20.
4. Kliknij przycisk przełączania obok serwera Fiery XF, aby nawiązać połączenie pomiędzy serwerem Fiery IQ i aplikacją Fiery XF.
5. Kliknij przycisk **Dalej**.

Połączenie serwera Fiery XF i powiązanych drukarek z Fiery IQ zajmie kilka minut. Serwer Fiery XF łączy się z aplikacją Fiery IQ jako pierwszy, a następnie nawiązywane są połączenia z wszystkimi drukarkami podłączonymi do

serwera Fiery XF. Można kliknąć strzałkę, aby wyświetlić stan połączenia każdej drukarki. Drukarki z zielonym znacznikiem wyboru pomyślnie nawiązały połączenie z Fiery IQ.

Po połączeniu wszystkich drukarek z aplikacją Fiery IQ można uzyskać dostęp do aplikacji Fiery ColorGuard, klikając przycisk **Przejdź do Fiery ColorGuard**.

Opcje wykańczania

Program Command WorkStation może pomóc w dokładnym przycięciu nośnika przez drukowanie znaczników przycinania, znaczników Fotoba lub znaczników otworów. Command WorkStation może także wyodrębniać kontury cięcia i wydruku bezpośrednio do krajarki i-cut, Zünd Cut Center lub dowolnego obsługiwanego plotera drukująco-tnącego, wbudowanej krajarki lub pomocniczej krajarki.

Do przetwarzania określonych typów znaczników przycinania i znaczników cięcia wymagane są następujące opcje:

- Production Option — wymagana w przypadku znaczników Fotoba i znaczników otworów.
- Cut Marks Option – opcja wymagana do obsługi najpopularniejszych krajarek z płaskim łożem lub krajarek z własnym oprogramowaniem front-end, takich jak Zünd Cut Center, EUROSYSTEMS OptiSCOUT, SUMMA GoProduce lub i-cut. Służy do włączania kodów kreskowych QR i Code 39, a także obsługi materiałów z zewnętrznej bazy danych ZCC lub OptiSCOUT.
- Cut Server Option – opcja wymagana do obsługi szerokiej gamy dodatkowych krajarek i tabel frezowania, które nie są obsługiwane bezpośrednio w programie Command WorkStation.

Obejrzyj film tutaj.

Łączność Fiery Prep-it z serwerem Fiery XF

Fiery Prep-it ułatwia i usprawnia przygotowywanie zadań drukowania do cięcia, zapewniając centrum spełniające wszystkie potrzeby związane z drukowaniem do cięcia. Od zagnieżdżania rzeczywistych kształtów i edycji ścieżek cięcia po druk dwustronny i automatyzację, może zmaksymalizować wykorzystanie istniejącego sprzętu do drukowania i cięcia. Fiery Prep-it jest w pełni zintegrowany z Fiery XF.

Korzyści płynące z korzystania z Fiery Prep-it to:

- Drukowanie większej ilości zadań na mniejszej liczbie nośników dzięki wysoce zoptymalizowanemu zagnieżdżaniu rzeczywistych kształtów pod dowolnym kątem;
- Oszczędność godzin czasu ręcznej fazy prepress dzięki szybkiemu i łatwemu przygotowaniu ścieżki cięcia i układu;
- Możliwość skoncentrowania się na innych zadaniach dzięki w pełni zautomatyzowanemu tworzeniu zagnieżdżeń;
- Maksymalne wykorzystanie istniejącego sprzętu do drukowania i cięcia dzięki kompleksowej łączności;
- Unikanie kosztownych błędów dzięki korzystaniu ze wstępnie zdefiniowanych przepływów pracy i folderów podręcznych.

Więcej informacji o programie Fiery Prep-it i dokumentację można znaleźć w zakładce **Zasoby** tutaj.

Obejrzyj film tutaj, aby uzyskać informacje na temat instalacji i konfiguracji zadań w celu tworzenia zautomatyzowanych przepływów pracy.

Konfigurowanie znaczników przycinania i znaczników Fotoba

W narożnikach zadań można wydrukować prowadnice wskazujące miejsce przycięcia nośnika po wydrukowaniu. Można również drukować znaczniki Fotoba, które umożliwiają precyzyjne pozycjonowanie ostrza na krajarce.

Spad dla ścieżki cięcia w pliku PDF można zmodyfikować, używając programu Fiery Prep-it. Aby uzyskać więcej informacji, zob. https://www.fiery.com/products/large-format/fiery-prep-it/.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Wykończenie** rozwiń panel **Znaczniki**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
- W Job Editor: Na karcie **Wykończenie** rozwiń panel **Znaczniki**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.

2 Wybierz pozycję **Znaczniki przycinania**.

3 (Opcjonalnie) Wybierz pozycję **Ogranicz do zbioru**.

Po wybraniu tego ustawienia tworzone są znaczniki dla całego zagnieżdżania, całego powtarzania lub całego kafelkowania. Gdy to ustawienie nie jest wybrane, tworzone są znaczniki wokół pojedynczych zadań, w tym zadań podrzędnych w zagnieżdżeniach oraz pojedynczych zadań w powtarzaniach.

4 Wybierz typ znaczników przycinania.

5 Wybierz kolor linii.

Wybierz kolor, który będzie dobrze widoczny na nośniku. Do drukowania białych znaczników wymagana jest drukarka z tuszem białym.

6 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Znaczniki przycinania — wpisz grubość linii, długość linii i odległość od zadania. Niektóre ustawienia nie są dostępne dla niektórych typów znaczników przycinania.
- Znaczniki Fotoba — wpisz grubość linii poziomej i pojedynczej linii pionowej. Pojedyncza linia pionowa nie jest dostępna w przypadku niektórych typów znaczników Fotoba.

7 (Opcjonalnie) Zdefiniuj przycięcie.

Ustawienie przycięcia powoduje zmianę położenia znaczników przycinania względem zadania. Wpisz dodatnie wartości przycięcia, aby wstawić białą przestrzeń między zadaniami a znacznikami przycinania.

W przypadku znaczników przycinania można także wprowadzić ujemne wartości przycięcia, aby wyeliminować niepożądaną białą przestrzeń widoczną wokół zadania po przycięciu.

Uwaga: Ujemne przycięcie powoduje, że nóż wrzyna się w zadanie, co zmniejsza wymiary zadania. Temu efektowi można zapobiec, skalując zadanie w taki sposób, aby oryginalne wymiary zostały zachowane.

8 (Opcjonalnie) Zdefiniuj spad i wybierz typ spadu z menu.

Ustawienie wypełnia pustą przestrzeń wokół krawędzi zadania, zapobiegając powstawaniu niepożądanych białych ramek po przycięciu. Można również użyć ustawienia spadu, aby wypełnić pustą przestrzeń wokół krawędzi zadania drukowanego na płótnie.

Dostępne są następujące opcje spadu:

Opcja	Opis
Żaden	Spad wydruku nie jest stosowany.
Duplikuj	Powtarza liczbę pikseli od krawędzi zadania w celu wypełnienia obszaru spadu.
Kolor	Wypełnia obszar spadu wybranym kolorem.
Wypełnianie z uwzględnieniem zawartości	Wykorzystuje sztuczną inteligencję do wypełnienia obszaru spadu zawartością naśladującą zawartość zadania.
Odbij	Tworzy odbicie lustrzane pikseli od krawędzi zadania w celu wypełnienia obszaru spadu.

9 (Opcjonalnie) W obszarze **Ustawienia wstępne** kliknij przycisk **Zapisz**, aby utworzyć ustawienie wstępne bieżących ustawień.

Obejrzyj film tutaj.

Konfigurowanie znaczników otworów

Można drukować okrągłe znaczniki wskazujące miejsca, w których należy wyciąć otwory po wydrukowaniu. Znaczniki otworów są wykorzystywane do wieszania banerów lub flag na maszcie.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Wykończenie** rozwiń panel **Otwór**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
- W Job Editor: Na karcie **Wykończenie** rozwiń panel **Otwór**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.

2 Wybierz pozycję **Ogranicz do zbioru** (opcjonalnie).

Po wybraniu tego ustawienia tworzone są znaczniki dla całego zagnieżdżania, całego powtarzania lub całego kafelkowania. Gdy to ustawienie nie jest wybrane, tworzone są znaczniki wokół pojedynczych zadań, w tym zadań podrzędnych w zagnieżdżaniach oraz pojedynczych zadań w powtarzaniach.

3 Wybierz typ znaczników otworów.

4 Wpisz grubość linii i średnicę.

Niektóre ustawienia nie są dostępne dla niektórych typów znaczników otworów.

5 Wybierz kolor.

Wybierz kolor, który będzie dobrze widoczny na nośniku. Do drukowania białych znaczników wymagana jest drukarka z tuszem białym.

6 Zdefiniuj margines (opcjonalnie).

Ustawienie marginesu powoduje zmianę położenia znaczników otworów względem krawędzi zadania. Wpisz dodatnią wartość marginesu, aby drukować znaczniki otworów poza obszarem zadania. Wpisz ujemną wartość marginesu, aby drukować znaczniki otworów w obszarze zadania.

7 Kliknij polecenie **Dostosuj otwory** (opcjonalnie).

Okno dialogowe **Dostosuj otwory** umożliwia dokładniejsze wyrównanie znaczników otworów (zobacz poniższe kroki).

8 Wpisz odległość od każdego narożnika zadania do pierwszego znacznika otworu.

To ustawienie ustala dokładne poziome i pionowe położenie znaczników końcowych otworów. Wprowadzane wartości są odległością zmierzoną od narożnika zadania do środka znacznika otworu. Dodatkowe znaczniki otworów są umieszczane między dwoma punktami końcowymi zgodnie z ustawieniami opisanymi poniżej.

9 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wpisz liczbę znaczników otworów. Każda krawędź może mieć inną liczbę znaczników otworów. Jeśli wzdłuż jednej krawędzi nie są wymagane żadne znaczniki otworów, wpisz wartość „0” w odpowiednim polu.
- Wpisz docelową odległość między znacznikami otworów. Całkowita dostępna odległość jest równa szerokości lub wysokości obrazu. Jeśli krawędź obrazu nie jest dokładnie podzielna przez docelową odległość, odległość między znacznikami otworów jest zaokrąglana w górę lub w dół, aby zapewnić równomierne rozmieszczenie znaczników otworów. Rzeczywista obliczona odległość między znacznikami otworów jest wyświetlana pod wprowadzoną wartością. Jeśli wzdłuż jednej krawędzi nie są wymagane żadne znaczniki otworów, wpisz wartość „0” w odpowiednim polu edycji.

10 Kliknij przycisk **OK**.

11 W obszarze **Ustawienia wstępne** kliknij przycisk **Zapisz** , aby utworzyć ustawienie wstępne bieżących ustawień (opcjonalnie).

Obejrzyj film tutaj.

Cut Server

Fiery XF 8.0 współpracuje z Fiery XF Cut Server 3.0, który obsługuje zaktualizowane sterowniki i przepływy pracy kodów kreskowych dla różnych krajarek.

Jedna licencja programu Cut Server uprawnia do zainstalowania oprogramowania Cut Server na jednym komputerze z systemem Windows. Dla każdej instalacji można skonfigurować maksymalnie dwie różne krajarki.

Proces instalacji programu Cut Server wymaga osobnego kodu aktywacyjnego. Oddzielny kod aktywacyjny jest dostarczany razem z kodem licencyjnym opcji Cut Server Option.

W przypadku korzystania z Fiery XF wersji 8.0 wymagana jest aktualizacja do Fiery XF Cut Server 3.0. Starsze wersje Fiery XF Cut Server nie są kompatybilne z Fiery XF w wersji 8.0.

Cut Server może odbierać zadania konturów cięcia z dowolnego serwera Fiery XF za pośrednictwem folderu podręcznego.

Instalowanie Cut Server

Instalację Cut Server można przeprowadzić z tego samego nośnika danych, z którego zainstalowano program Command WorkStation. Cut Server jest dostępny tylko dla systemu Windows.

1. Kliknij dwukrotnie plik .iso składnika klienta, kliknij polecenie **Otwórz folder, aby wyświetlić pliki**, otwórz folder Windows_User_SW > FieryXF_Cut_Server, a następnie kliknij dwukrotnie plik Autorun.exe.

   Cut Server można zainstalować na dowolnym komputerze z systemem Windows, kopiując folder FieryXF_Cut_Server na pulpit tego komputera. Serwer Fiery XF nie musi być zainstalowany na tym samym komputerze.

2. Postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby ukończyć instalację.

   Podczas procesu instalacji wprowadź oddzielny kod aktywacyjny po wyświetleniu monitu.

   Ikona programu Cut Server zostanie zainstalowana na pulpicie.

3. Aktywuj licencję Cut Server.

Obejrzyj film tutaj.

Teraz można skonfigurować Cut Server i Command WorkStation.

Konfiguracja Cut Server

Należy skonfigurować połączenie z serwerem Fiery i utworzyć folder podręczny w Cut Server. Cut Server pobiera pliki cięcia z folderu podręcznego.

Uwaga: Upewnij się, że serwer Fiery XF ma odpowiednie prawa do zapisu w folderze podręcznym. Najlepiej byłoby, gdyby folder podręczny znajdował się na komputerze, na którym zainstalowany jest serwer Fiery XF.

1. Kliknij dwukrotnie ikonę programu Cut Server na pulpicie.
2. Z rozwijanego menu wybierz serwer Fiery XF, na którym aktywowano licencję Cut Server.
3. Kliknij przycisk **Wybierz**.
4. Postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby wybrać krajarkę.
5. Kliknij przycisk **Zakończ**.
   Otwarte zostanie okno programu Cut Server.
6. Kliknij pozycję **Edytuj** > **Preferencje** i skonfiguruj folder podręczny.

   Więcej informacji znajduje się w materiałach pomocy dotyczących programu *Cut Server*.

Obejrzyj film tutaj.

Konfigurowanie programu Command WorkStation dla Cut Server

Po skonfigurowaniu folderu podręcznego w Cut Server wybierz go jako folder eksportu w programie Command WorkStation.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Wykończenie** rozwiń panel **Znaczniki**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
- W Job Editor: Na karcie **Wykończenie** rozwiń panel **Znaczniki**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.

2 Wybierz pozycję **Znaczniki cięcia**.

3 Wybierz producenta krajarki, typ krajarki, typ znaczników cięcia i, jeśli jest dostępna, powiązaną opcję znaczników cięcia.

4 W obszarze **Ścieżka eksportu** kliknij przycisk **Wybierz** i przejdź do folderu podręcznego skonfigurowanego w Cut Server.

5 Kliknij przycisk **Zapisz**.

Obejrzyj film tutaj.

Konfigurowanie urządzenia drukującego-tnącego

Na urządzeniu drukująco-tnącym można wydrukować i wykonać kontur cięcia po wydrukowaniu. Fiery XF obsługuje tę funkcję przy użyciu przycisku **Drukuj i wytnij** w programie Command WorkStation. Możesz również wybrać opcję drukowania na urządzeniu drukująco-tnącym, a następnie użyć zewnętrznej krajarki do wycinania.

Zanim zaczniesz: Upewnij się, że drukarka została skonfigurowana w programie Command WorkStation.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz nośnik w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Ustawienia drukarki i przepływu pracy** rozwiń panel **Ustawienia specjalne**.
- W Job Editor: Na karcie **Drukarka** rozwiń panel **Ustawienia specjalne**.

2 W obszarze **Wycinanie konturu na drukarce** zaznacz pole wyboru **Wycinanie konturu na drukarce**.

Uwaga: Jeśli pole wyboru **Wycinanie konturu na drukarce** nie jest zaznaczone, urządzenie drukująco-tnące może być używane jako zwykła drukarka. Pozwala to na użycie urządzenia drukująco-tnącego z inną zewnętrzną krajarką.

Można wybrać jedną z następujących opcji:

- **Drukuj** — umożliwia wydrukowanie zadania, ale nie wycina danych konturu.
- **Drukuj i wytnij** — umożliwia wydrukowanie zadania i wycięcie danych konturu.
- **Tylko wytnij** — umożliwia wycięcie danych konturu bez drukowania zadania.

3 Opcjonalnie: Wybierz pozycję **Włącz znaczniki cięcia drukarki**.

Teraz można skonfigurować kontury cięcia.

Kontury cięcia

Program Command WorkStation umożliwia wyodrębnianie i przetwarzanie standardowych konturów cięcia utworzonych w znanych kolorach dodatkowych. Znane kolory dodatkowe to kolory pochodzące od głównych producentów kolorów dodatkowych lub zdefiniowane wcześniej w programie Command WorkStation.

Command WorkStation może przetwarzać kontury cięcia utworzone w oddzielnej warstwie w programie graficznym. W programie graficznym można zapisać jeden lub wiele konturów cięcia w jednej warstwie. Jednakże Command WorkStation nie może wyodrębnić konturów cięcia z warstw, które zawierają również inne informacje.

Uwaga:

Wiele przezroczystości w jednym zadaniu może spowolnić prędkość przetwarzania. Aby tego uniknąć, zaleca się spłaszczenie wszystkich poziomów przezroczystości. W programie Illustrator kliknij pozycję **Obiekt** > **Spłaszczona przezroczystość** i usuń zaznaczenie pola wyboru dla konwersji pociągnięć na kontury.

Command WorkStation obsługuje następujące standardowe kontury cięcia:

- Znak rejestracyjny;
- Zagięcie;
- Kiss cut;
- Cięcie laserowe;
- Ploter piórowy;
- Cięcie frezem;
- Bigowanie;
- Cięcie na wylot;
- Kontur cięcia;
- Linia cięcia.

W każdej chwili możesz dodać dowolny inny kontur cięcia, jeśli jest to konieczne.

Command WorkStation musi obsługiwać wszystkie kontury cięcia oddzielnie. Funkcja separacji in-RIP umożliwia wyeksportowanie konturu cięcia wewnątrz pliku wstępnie wyseparowanego lub rozdzielonego w procesorze RIP. Jeżeli Command WorkStation nie może wykryć konturu cięcia, przetwarza warstwę tak, jakby była kolorem dodatkowym w zadaniu z kompozytem.

Używanie pola PDF jako konturu cięcia

Program Command WorkStation może użyć pola PDF, takiego jak pole przycinania lub pole spadu, jako konturu cięcia.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na karcie **Wykończenie** rozwiń panel znaczników i kliknij pozycję **Wycinanie konturu**.
- W Job Editor: Na karcie **Wykończenie** rozwiń panel znaczników i kliknij pozycję **Wycinanie konturu**.

2 Wyczyść zaznaczenie pola wyboru **Wyodrębnij ścieżkę konturu z pliku EPS/PDF**.

3 Kliknij dwukrotnie pozycję **Prostokąt ograniczający** i zaznacz dowolne z wymienionych pól.

Zamiast wyodrębniać kontur cięcia zdefiniowany jako pojedynczy kolor dodatkowy, ścieżka cięcia jest generowana na podstawie rozmiaru wybranego pola.

Podczas pracy z konturami cięcia należy pamiętać o następujących kwestiach:

- Nie jest możliwe jednoczesne wyodrębnienie ścieżki cięcia z koloru dodatkowego i zaznaczonego pola. Ścieżka cięcia jest generowana na podstawie rozmiaru wybranego pola lub wybranej warstwy koloru dodatkowego.
- W przypadku plików TIFF, JPEG i innych obsługiwanych formatów plików obrazów serwer Fiery XF zawsze tworzy ścieżkę cięcia przy użyciu rozmiaru samego zadania.
- Możesz również określić pole PDF do drukowania. To pole musi być większe lub równe rozmiarowi wybranego pola cięcia.

Konfigurowanie konturów cięcia dla załadowanych zadań

Zadania ze standardowymi konturami cięcia w znanych kolorach dodatkowych są przetwarzane automatycznie. Jeżeli zadania zawierają niestandardowe nazwy konturów cięcia lub nieznane kolory dodatkowe, należy je wybrać w programie Command WorkStation.

1 W Job Editor: Na karcie **Wykończenie** rozwiń panel **Znaczniki**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.

2 Wybierz pozycję **Znaczniki cięcia**.

3 Kliknij pozycję **Wycinanie konturu**, a następnie wybierz ustawienie **Wyodrębnij ścieżkę konturu z pliku EPS/PDF**.

W oknie dialogowym **Wycinanie konturu** wyświetlane są kontury cięcia zadania. Program Command WorkStation umożliwia wyodrębnienie tylko konturów cięcia, obok których znajduje się ikona nożyczek.

Kolor dodatkowy z ikoną nożyczek, ale bez pola kontrolnego koloru obok niego oznacza, że program Command WorkStation może wykryć kontu cięcia, ale jego kolor dodatkowy jest nieznany. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Kolory dodatkowe** i zdefiniuj kolor dodatkowy. Następnie w oknie dialogowym **Wycinanie konturu** zaznacz pole wyboru obok pola kontrolnego koloru.

Kolor dodatkowy bez ikony nożyczek oznacza, że program Command WorkStation może wykryć kolor dodatkowy, ale nie został on zdefiniowany jako kontur cięcia. Zaznacz pole wyboru obok pole kontrolnego koloru.

Konfiguracja ustawień wstępnych konturu cięcia

Można zmienić metody cięcia i jakość druku domyślnych konturów cięcia. Można również zdefiniować własne kontury cięcia, aby Command WorkStation mógł je wykrywać automatycznie.

Niektóre z opisanych poniżej ustawień są zależne od krajarki i mogą nie być dostępne dla innej krajarki.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Wykończenie** rozwiń panel **Znaczniki**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
- W Job Editor: Na karcie **Wykończenie** rozwiń panel **Znaczniki**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
- Określ odległość między znacznikiem cięcia a zadaniem do wydrukowania. Domyślnie Fiery XF oferuje domyślną odległość podaną przez dostawcę krajarki. W razie potrzeby można ustawić większy lub mniejszy odstęp, który zostanie pokazany na podglądzie. W przypadku krajarek obsługujących Fiery XF Cut Server odstęp można zdefiniować w ustawieniach opcji cięcia, jeśli są dostępne dla powiązanego znacznika cięcia.

2 Wybierz pozycję **Znaczniki cięcia**.

3 Wybierz producenta krajarki, typ krajarki i typ znaczników cięcia.

4 (Opcjonalnie) Zdefiniuj opcje znaczników cięcia.

To ustawienie jest dostępne tylko w przypadku krajarek obsługujących Fiery XF Cut Server. Umożliwia sprecyzowanie określonych ustawień, takich jak Barcode lub warunki druku znaczników cięcia.

Uwaga: Opcje znaczników cięcia są dostępne tylko w przypadku korzystania z Command WorkStation na komputerze z systemem Windows.

5 (Opcjonalnie) Usuń zaznaczenie polecenia **Po wydrukowaniu wyślij na serwer cięcia**.

To ustawienie jest wybierane automatycznie w przypadku wybrania krajarki obsługiwanej przez Fiery XF Cut Server. Usuń zaznaczenie tego pola wyboru, jeżeli nie chcesz, aby dane cięcia były automatycznie wysyłane do krajarki po wydrukowaniu.

6 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Określ, ile znaczników cięcia ma być rozmieszczonych wzdłuż poziomych i pionowych krawędzi obrazu.
- Zdefiniuj minimalną odległość między znacznikami cięcia. Wybranie tego ustawienia może spowodować większy odstęp między ostatnim znacznikiem cięcia a narożnikiem obrazu, jeśli długość krawędzi nie jest dokładnie podzielna przez zdefiniowaną odległość.

7 Wybierz kolor znaczników cięcia.

Wybierz opcję **Czerń na żółtym tle** w przypadku druku na ciemnym nośniku. Jeżeli drukarka może drukować przy użyciu tuszu białego, można użyć tuszu białego jako znacznika cięcia. W przypadku korzystania z krajarki obsługującej Fiery XF Cut Server w opcjach cięcia można wybrać kolor znacznika cięcia.

8 (Opcjonalnie) Kliknij pozycję **Drukuj między elementami układu**.

To ustawienie umożliwia drukowanie znaczników cięcia między zadaniami zagnieżdżonymi a elementami powtarzania.

9 (Opcjonalnie) Zdefiniuj ustawienie przycięcia.

Ustawienie przycięcia powoduje zmianę położenia znaczników przycinania względem obrazu. Wpisz dodatnie wartości przycięcia, aby wstawić białą przestrzeń między obrazem a znacznikami przycinania.

Można także wprowadzić ujemne wartości przycięcia, aby wyeliminować niepożądaną białą przestrzeń widoczną wokół obrazu po przycięciu.

Uwaga: Przycinanie można zastosować tylko do pola definicji strony, a nie do konturu cięcia z Fiery XF.

10 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W obszarze **Ścieżka eksportu** wybierz folder, w którym chcesz zapisać pliki cięcia.

  Tylko Cut Server: Folder wybrany tutaj musi być skonfigurowany jako folder podręczny w Cut Server. Jeśli folder podręczny jest już skonfigurowany w Cut Server, wybierz go tutaj jako folder eksportu. W przeciwnym razie sprawdź, czy folder eksportu został skonfigurowany jako folder podręczny w Cut Server. Plik *.ai i bilet zadania w formacie *.xml są tworzone podczas przetwarzania zadania i oba pliki są natychmiast importowane do Fiery XF Cut Server, gdzie folder podręczny w Cut Server jest skonfigurowany do eksportowania folderu na serwerze Fiery XF.

- Tylko Zünd Cut Center: Wpisz adres IP krajarki, a następnie wpisz numer portu IP. Może to być port IP 50000. Aby uzyskać więcej informacji, zobacz dokumentację Zünd Cut Center. Kliknij przycisk **Testuj**, aby przetestować połączenie.

11 (Opcjonalnie) Kliknij pozycję **Wycinanie konturu**.

W oknie dialogowym **Wycinanie konturu** można edytować domyślne kontury cięcia, dodawać niestandardowe kontury cięcia i wybrać materiał używany do cięcia. Zob. Pobieranie materiałów krajarki za pomocą łącznika bazy materiałów krajarki na stronie 178.

12 (Opcjonalnie) Kliknij opcję **Barcode**.

Okno **Barcode** umożliwia drukowanie zadań z kodem kreskowym. Kod kreskowy identyfikuje plik ścieżki cięcia utworzonych zadań. Fiery XF umożliwia tworzenie Code 39 i kodów kreskowych QR dla wielu krajarek, na przykład krajarek ZCC, i-cut lub obsługujących EuroSystem OptiSCOUT.

Dodawanie i edytowanie konturów cięcia i konfigurowanie materiału

W oknie dialogowym **Wycinanie konturu** można edytować domyślne kontury cięcia, dodawać niestandardowe kontury cięcia i konfigurować materiał pobrany z krajarki.

Zanim zaczniesz: Upewnij się, że ustawienie wstępne konturu cięcia zostało skonfigurowane, a okno dialogowe **Wycinanie konturu** jest otwarte.

1 Wybierz pozycję **Materiał**.

Jeśli dane materiałów zostały zaimportowane do serwera Fiery XF, materiał można wybrać na krajarce spośród dostępnych opcji. Zob. Pobieranie materiałów krajarki za pomocą łącznika bazy materiałów krajarki na stronie 178.

2 Wybierz polecenie **Wyodrębnij ścieżkę konturu z pliku EPS/PDF** (opcjonalnie).

Jeżeli ścieżka konturu nie zostanie wyodrębniona z zadań EPS/PDF lub jeśli zadanie nie zawiera ścieżki konturu, prostokąt ograniczający zostanie automatycznie użyty jako kontur cięcia.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Definiowanie nowego konturu cięcia: W tabeli kliknij przycisk **Dodaj** (+), aby dodać wiersz do tabeli. W obszarze **Wpisz nazwę koloru dodatkowego** zastąp nazwę dokładną nazwą konturu cięcia z programu graficznego, a następnie naciśnij klawisz **Enter**.
- Konfiguracja lub edycja konturu cięcia:

  W kolumnie **Metoda** kliknij element, a następnie kliknij go ponownie. Kliknij strzałkę w dół i wybierz domyślną metodę cięcia. Można również wybrać opcję **Zdefiniowana przez użytkownika**, aby dodać niestandardową metodę cięcia.

  W kolumnie **Tryb** kliknij element, a następnie kliknij go ponownie. Kliknij strzałkę w dół, a następnie kliknij element. Tryb wpływa na prędkość i jakość. Ustawienie prędkości zapewnia jak najszybsze cięcie wydruku, ale może nie być dokładne. Przy ustawieniu jakości cięcie jest bardziej precyzyjne, ale trwa dłużej.

  Niektóre metody cięcia mają ustawienia zaawansowane. Kliknij niebieską ikonę pióra, aby otworzyć okno dialogowe **Zaawansowane ustawienia konturu**. Tam możesz zmienić długość linii, średnicę końcówki, kąt żłobienia i głębokość „z”.

Obejrzyj film tutaj.

Tworzenie konturów cięcia

Serwer Fiery XF może tworzyć prostokątne kontury cięcia dla formatów plików niewektorowych, takich jak TIFF lub JPEG, a także dla różnych definicji rozmiaru strony PDF, takich jak CropBox, TrimBox, ArtBox lub BleedBox.

W przypadku formatu niewektorowego, takiego jak plik TIFF, możesz wczytać plik do przepływu pracy skonfigurowanego za pomocą krajarki lub urządzenia drukująco-tnącego. Serwer Fiery XF utworzy prostokątną ścieżkę cięcia o rozmiarze obrazu i umieści ją w pliku cięcia.

W przypadku pliku PDF kliknij pozycję **Wycinanie konturu**, aby otworzyć okno **Wycinanie konturu**. Wyłącz ustawienie **Wyodrębnij ścieżkę konturu z pliku EPS/PDF**. Wybierz opcję **Prostokąt ograniczający** z kolumny **Źródło konturu**. Kliknij pozycję **Prostokąt ograniczający**, aby uzyskać dostęp do różnych rozmiarów stron PDF, z których serwer Fiery XF musi utworzyć kształt prostokąta.

Dodawanie i edytowanie kodów kreskowych

Kod kreskowy identyfikuje plik ścieżki cięcia zadań utworzonych dla różnych krajarek, na przykład krajarek ZCC, i-cut lub obsługujących EuroSystem OptiSCOUT. Można używać obsługiwanego ręcznie czytnika kodów kreskowych lub kamery wbudowanej w krajarkę.

Zanim zaczniesz: Upewnij się, że ustawienie wstępne konturu cięcia zostało skonfigurowane, a okno **Barcode** jest otwarte.

Program Command WorkStation generuje nowy kod kreskowy za każdym razem, gdy zadanie jest przetwarzane. Kod kreskowy jest generowany automatycznie na podstawie informacji uzyskanych z nazwy pliku, numeru zadania, identyfikatora kafelka i daty utworzenia pliku cięcia.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz opcję **Barcode**.
- Otwórz opcje znaczników cięcia i wybierz pozycję **Barcode** (opcjonalnie, dostępne tylko dla krajarek obsługujących Fiery XF Cut Server).

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz położenie kodu kreskowego w stosunku do obrazu.
- Wybierz dostępne opcje dla kodu kreskowego w zależności od typu znaczników cięcia (opcjonalnie, dostępne tylko dla krajarek obsługujących Fiery XF Cut Server).

Obejrzyj film tutaj.

Zadania wydruku z konturami cięcia

Zadania wydruku z konturami cięcia można wysyłać do folderu podręcznego, do drukarki, do urządzenia drukująco-tnącego lub do krajarki.

Zanim zaczniesz:

- Skonfiguruj drukarkę, urządzenie drukująco-tnące lub krajarkę w programie Command WorkStation.
- Skonfiguruj kontury cięcia w programie Command WorkStation.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS / EPS / PDF**.
- W Job Editor: Na karcie **Plik** rozwiń panel **PS/EPS/PDF**.

2 Na karcie **Plik** otwórz okienko **PS/EPS/PDF** i ustaw opcję Separacja in-RIP na wartość **Wymuś**.

Wymuszenie separacji in-RIP umożliwia programowi Command WorkStation przetworzenie informacji in-RIP z programu graficznego, aby kontury cięcia były drukowane jako osobne pliki.

3 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Na pasku narzędzi kliknij przycisk **Drukuj**, aby wysłać zadanie do serwera Cut Server.
- Na pasku narzędzi kliknij przycisk **Drukuj i wytnij**, aby wysłać zadanie do urządzenia drukująco-tnącego lub do krajarki.

Wykluczanie konturów cięcia z wydruku

Podczas drukowania zadania można wykluczyć wszystkie lub pojedyncze kontury cięcia.

- Wykonaj jedną z następujących czynności:
  - W Job Editor: Na karcie **Wykończenie** rozwiń panel **Znaczniki**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia. Wybierz pozycję **Znaczniki cięcia**, kliknij pozycję **Wycinanie konturu** i usuń zaznaczenie pozycji **Wyodrębnij ścieżkę konturu z pliku EPS/PDF**.

    W takim przypadku plik cięcia nie jest tworzony, a wszystkie warstwy konturu cięcia są drukowane w postaci kompozytu.
  - Wykluczanie pojedynczych konturów cięcia: W Job Editor: Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Kolory dodatkowe**. W tabeli dostępnych kolorów dodatkowych usuń zaznaczenie pola wyboru obok konturu cięcia.

    Warstwy konturu cięcia wyłączone w ten sposób nie są wyodrębniane z zadania ani nie są drukowane w postaci kompozytu.

Usuwanie widocznych oznaczeń konturu z wydruku

Widoczne oznaczenia konturu mogą mieć postać białego konturu, ponieważ atrybut nadruku konturu cięcia jest ustawiony na separację, a nie na nadruk.

- Otwórz zadanie w programie zewnętrznym, takim jak Enfocus PitStop, i dla ustawienia nadruku wybierz wartość Nadruk.

Pobieranie materiałów krajarki za pomocą łącznika bazy materiałów krajarki

Program Fiery Server Control umożliwia pobieranie informacji o materiałach krajarki z serwera materiałów EUROSYSTEM OptiScout i Zünd Cut Center.

1. W programie Server Manager w sekcji **Przepływy pracy** > **Wykończenie** skonfiguruj krajarkę Zünd L3 / D3 / S3 / G3 za pomocą połączenia IP lub krajarkę obsługującą EUROSYSTEM OptiScout 8.
2. Zapisz zmiany.
3. Wyłącz serwer Fiery XF za pomocą Fiery Server Control.
4. Gdy serwer Fiery XF jest wyłączony, wybierz pozycję **Łącznik bazy materiałów krajarki Fiery** w okienku **Konfiguracja** w programie Fiery Server Control.
5. Wpisz w oknie adres i port IP komputera oraz bazę danych EUROSYSTEM lub Zünd.

   Ustawienia portu można znaleźć w bazie danych dostawcy. Zwykle jest to port 51001.
6. Wybierz typ bazy danych i kliknij przycisk **Uzyskaj materiały krajarki**, aby rozpocząć pobieranie.
7. Po pomyślnym pobraniu informacji o materiale krajarki uruchom ponownie serwer Fiery XF za pomocą Fiery Server Control.

Serwer Fiery XF zostanie połączony podczas uruchamiania, aby odebrać materiały krajarki z wcześniej połączonymi przepływami pracy dla wspomnianych krajarek. Ten przepływ pracy umożliwia wybranie odpowiedniego materiału dla każdego zadania cięcia w oknie **Wycinanie konturu**, do którego dostęp uzyskuje się z poziomu okienka **Wykończenie** w Fiery XF Server Manager i Fiery XF Job Editor.

Po wybraniu powiązanego materiału krajarki zadania wysłane z serwera Fiery XF do serwera materiałów Zünd Cut Center lub EUROSYSTEM OptiScout 8 będą gotowe do cięcia i nie będą wymagały żadnego materiału przypisanego do aplikacji zewnętrznej krajarki.

Serwer Fiery XF umożliwia równoległe połączenie z wieloma centrami Zünd CUT CENTER przy użyciu różnych adresów IP lub portów, ale ogranicza użycie tylko do jednego serwera materiałów EUROSYSTEM OptiScout 8.

Poprawa jakości wydruku

Jakość wydruku można ulepszyć, zmieniając lub wyłączając niektóre funkcje programu, które nie są niezbędne w danym przepływie pracy.

Możesz spróbować dowolnej z następujących metod:

- Włącz opcję **RIP i drukowanie na bieżąco**, aby przetwarzanie i drukowanie zadań nie odbywało się równocześnie.
- Zwiększ rozdzielczość RIP-a.
- Skoryguj długość drukowanych zadań.
- Symulowanie druku wklęsłego, fleksograficznego lub offsetowego.
- Symuluj odpowiednie warunki oświetleniowe.
- Wygładź przejścia tonalne.
- Prawidłowo skalibruj drukarkę. Niektóre drukarki mają funkcję kalibracji wewnętrznej, którą można aktywować na karcie **Ustawienia drukarki i przepływu pracy**.
- Użyj nośnika wysokiej jakości odpowiedniego do danego zadania. Na przykład użyj papieru fotograficznego, aby uzyskać żywe wydruki zdjęć, lub nośnika do odbitek próbnych dla zadań odbitek próbnych CMYK.
- Upewnij się, że profile i metody renderowania są odpowiednie dla danego zadania.
- Ponownie skalibruj drukarkę. Ponowna kalibracja umożliwia dostosowanie gęstości tuszu do gęstości drukarki referencyjnej, na której utworzono profil nośnika. Ponowna kalibracja zapewnia, że właściwości odwzorowania kolorów drukarki pozostaną niezmienione.
- Zoptymalizuj profil nośnika, aby uzyskać najlepsze możliwe wyniki kolorów.
- Aby zweryfikować zadania ze stanem **Sprawdzanie zakończone niepowodzeniem**, wykonaj optymalizację specyficzną dla danego zadania. Ten proces optymalizuje zarządzanie kolorami zadania, tworząc profil korekty, który zapewnia lepsze dopasowanie do gamy kolorystycznej profilu symulacji.
- Użyj Color Editor do zoptymalizowania koloru dodatkowego. Jeżeli jakość kolorów koloru dodatkowego na wydruku nie jest zadowalająca, można go zastąpić, wykonując pomiar wierniejszego odwzorowania kolorów na innym wydruku.
- Wymuś użycie tuszu czysta czerń do usuwania tuszów CMY, aby uzyskać bardziej nasyconą czerń.
- Usuń zanieczyszczenia kolorów, które mogą wystąpić w zarządzaniu kolorami podczas konwersji z RGB na CMYK.
- Dostosuj kolory, dostrajając wartość procentową tuszu dla poszczególnych kanałów tuszu.

Wyłącznie ustawienia RIP i drukowanie na bieżąco

Jakość wydruku można poprawić, uniemożliwiając programowi Command WorkStation równoczesne przetwarzanie i drukowanie fragmentów danych, co może prowadzić do powstawania niepożądanych linii na wydruku.

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Na karcie **Drukarka** rozwiń panel **Połączenie**.
2. W obszarze **Prędkość** usuń zaznaczenie opcji **RIP i drukowanie na bieżąco**.

Zwiększanie rozdzielczości RIP

Jakość wydruku można poprawić, zwiększając rozdzielczość RIP-a. Jednak wyższa rozdzielczość RIP-a zmniejsza prędkość wydruku.

Zadania nie można przetworzyć przy rozdzielczości RIP-a wyższej niż rozdzielczość wydruku.

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **Rozdzielczość RIP-a**.
2. Przesuń suwak do pozycji **Wysoka jakość**.

Obejrzyj film tutaj.

Wyłączanie funkcji drukowania dwukierunkowego

Jakość wydruku można poprawić, wyłączając funkcję drukowania dwukierunkowego, co sprawia, że głowica drukująca drukuje tylko w jednym kierunku.

Kierunek drukowania jest zapisywany w pliku kalibracji. Na panelu **Konfiguracja nośnika** można sprawdzić, czy wybrano funkcję drukowania jednokierunkowego, czy dwukierunkowego, wybierając Job Editor lub Server Manager.

Uwaga: Nie wszystkie drukarki obsługują funkcję drukowania dwukierunkowego.

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz nośnik w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Nośnik** rozwiń panel **Konfiguracja nośnika**.
2. W obszarze **Kierunek drukowania** wybierz polecenie **Przełącz na jednokierunkowy**.

Dostosowywanie długości drukowanych zadań

Wszelkie niespójności w długości drukowanego obrazu można skompensować, dostosowując wymiary wydruku. Takie niespójności mogą wystąpić w wyniku określonego połączenia drukarki i nośnika.

W folderze C:\Program Files (x86)\Fiery\Components\Fiery XF\Samples znajduje się plik Lineal_01.ps. Składa się z zestawu oznaczeń linijek dla długości i szerokości 0,5 m x 0,5 m.

1. Wydrukuj plik Lineal_01.ps i zmierz długość oznaczeń linijki.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz nośnik w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Nośnik** rozwiń panel **Korekta nośnika**.
- W Job Editor: Na karcie **Nośnik** rozwiń panel **Korekta nośnika**.

3 W obszarze **Regulacja podawania nośnika** wprowadź długość docelową i długość rzeczywistą.

Możesz również zintegrować korektę długości nośnika z plikiem kalibracji.

Dostosowywanie rozmiaru drukowanych zadań

Procesy obróbki występujące w druku na tekstyliach, takie jak parowanie, pranie, suszenie i naciąganie, mogą wpływać na rozmiar tkaniny (kurczenie się lub rozciąganie). Wszelkie niespójności w długości drukowanego obrazu można skompensować, dostosowując wymiary wydruku oryginalnego rozmiaru wzoru.

W folderze C:\Program Files (x86)\Fiery\Components\Fiery XF\Samples znajduje się plik Ruler_1m.pdf. Składa się z zestawu oznaczeń linijek dla długości i szerokości 1,0 m x 1,0 m.

1 Wydrukuj plik Ruler_1m.pdf na wybranej tkaninie i przeprowadź zwykły proces obróbki. Następnie zmierz szerokość i długość oznaczeń linijki.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz nośnik w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Nośnik** rozwiń panel **Korekta nośnika**.
- W Job Editor: Na karcie **Nośnik** rozwiń panel **Korekta nośnika**.

3 W obszarze **Korekta rozmiaru nośnika** wpisz rzeczywistą długość i szerokość wydrukowanych oznaczeń linijki.

Po zastosowaniu korekty rozmiaru nośnika po prawej stronie paska narzędzi Job Editor pojawia się ikona informacji. Zawiera szczegółowe informacje na temat dokładnego rozmiaru nośnika po przetworzeniu.

Symulacja charakterystyki druku

Możesz symulować charakterystyczne cechy druku związane z drukiem wklęsłym, fleksograficznym i offsetowym.

Możesz wykonać następujące czynności:

- Symulowanie efektu zachodzącego w druku wklęsłym, gdy tusz nie jest równomiernie przenoszony z cylindra.
- Określ najmniejszy rozmiar piksela do wydrukowania. W druku fleksograficznym najmniejszy piksel, który można wytrawić na fleksograficznej płycie drukarskiej, może mieć wartość 2%, ale może wzrosnąć nawet do 12% na maszynie do druku ze względu na charakterystykę materiału płyty fotopolimerowej i proces drukowania.
- Przeprowadź symulację drukowania offsetowego, aby odtworzyć obraz bardziej zbliżony do wydruku na prasie drukarskiej. Tworzy to mniej gładki efekt niż na wydruku atramentowym.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Drukarka** rozwiń panel **Ustawienia drukowania**.
- W Job Editor: Na karcie **Drukarka** rozwiń panel **Ustawienia drukowania**.

2 Kliknij pozycję **Ustawienia zaawansowane**.

3 W obszarze **Symuluj charakterystykę nakładu końcowego** wykonaj jedną z następujących czynności:

- Drukowanie wklęsłodrukowe: Zdefiniuj obszar pokrycia brakujących pikseli jako wartość procentową.
- Drukowanie fleksograficzne: Określ początek pierwszego drukowanego piksela. To ustawienie można zastosować do danych odcieni ciągłych, ale nie do danych półtonów. Command WorkStation ignoruje piksele mniejsze od pierwszego drukowanego piksela.
- Druk offsetowy: Określ wartość procentową, do której Command WorkStation dodaje ziarnistość w celu uzyskania precyzyjnych konturów i czcionek.

Symulacja warunków oświetleniowych

Zadania można przetwarzać w celu symulacji różnych warunków oświetleniowych. Ustawienie domyślne to D-50, co jest odpowiednikiem naturalnego światła dziennego.

1 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Zarządzanie kolorami**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.
- W Job Editor: Na karcie **Kolor** rozwiń panel **Zarządzanie kolorami**. Zaznacz pole wyboru na pasku nagłówka panelu, aby włączyć ustawienia.

2 Kliknij pozycję **Ustawienia zaawansowane**.

3 W obszarze **Dostosowanie oświetlenia** wykonaj jedną z następujących czynności:

- Wybierz źródło światła.
- Wprowadź wartości L*a*b* niestandardowego warunków oświetleniowych. Pomiar źródła światła można wykonać za pomocą dowolnego konwencjonalnego urządzenia pomiarowego.

4 Kliknij przycisk **OK**.

5 Kliknij przycisk **Zapisz**.

6 W obszarze **Ustawienia wstępne** kliknij przycisk **Zapisz**, aby utworzyć ustawienie wstępne bieżących ustawień (opcjonalnie).

Konfigurowanie wygładzania dynamicznego

Możesz wygładzić przejścia tonalne obszarów o małym kontraście i jasnych obszarów.

Wygładzanie dynamiczne pozwala uzyskać najlepsze rezultaty w następujących sytuacjach:

- Obszary o niskim kontraście plików obrazów rastrowych, na których drukowane są widoczne artefakty z powodu ograniczeń kompresji obrazu i głębi bitowej procesu rasteryzowania.
- Jasne obszary o wyraźnym efekcie wizualnym w zakresie od 0% (biel nośnika) do 1% pokrycia tuszem.

Wygładzanie dynamiczne można zastosować do:

- Wszystkich plików PDF i PS;
- Wszystkich obsługiwanych trybów kolorów;
- Wszystkich kolorów rozbarwianych i wszystkich nazwanych kolorów dodatkowych;
- Wszystkich zadań przetwarzanych przy użyciu mechanizmu drukującego Adobe PDF.

Należy pamiętać, że dynamiczne wygładzanie wymaga dodatkowego czasu przetwarzania.

Wygładzanie dynamiczne można zastosować na FAST RIP. Wewnętrzny algorytm ocenia, czy wygładzanie dynamiczne może poprawić wynik wygładzania już osiągnięty przez FAST RIP. FAST RIP koryguje przejścia tonalne danych wektorowych zdefiniowanych w programie graficznym, jeśli są one drukowane z niepożądanymi artefaktami krawędzi linii. Takie artefakty mogą wystąpić z powodu ograniczeń głębi bitowej procesu rasteryzowania.

1. Ustaw rozdzielczość RIP-a na wartość **Wysoka jakość** (zob Zwiększanie rozdzielczości RIP na stronie 180).
2. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Drukarka** rozwiń panel **Ustawienia drukowania**. Kliknij pozycję **Ustawienia zaawansowane**.
   - W Job Editor: Na karcie **Drukarka** rozwiń panel **Ustawienia drukowania**. Kliknij pozycję **Ustawienia zaawansowane**.
3. W obszarze **Symuluj charakterystykę nakładu końcowego** zmniejsz poziom szumu do 0%.

   To ustawienie usuwa ziarnistość z cienkich konturów i czcionek.
4. W obszarze **Wygładzanie dynamiczne** wybierz polecenie **Wygładź przejścia tonalne i artefakty kompresji**.
5. Kliknij przycisk **OK**.
6. Kliknij przycisk **Zapisz**.

Zwiększanie prędkości wydruku

Przetwarzanie i drukowanie zadań można przyspieszyć, zmieniając lub wyłączając niektóre funkcje programu, które nie są niezbędne w danym przepływie pracy.

Możesz spróbować dowolnej z następujących metod:

- Użyj FAST Processing lub zmniejsz rozdzielczość RIP-a.
- Wybierz opcję FAST RIP.
- Włącz opcję **RIP i drukowanie na bieżąco**, aby przetwarzanie i drukowanie zadań odbywało się równocześnie.
- Włącz drukowanie dwukierunkowe.
- Zwiększ liczbę mechanizmów drukujących Adobe w celu równoczesnego przetwarzania wielu zadań PostScript/PDF.
- Skonfiguruj przydzielanie zadań, aby udostępniać zadania między dostępnymi zasobami.
- Przenieś zadania na początek kolejki drukowania.
- Upewnij się, że na komputerze nie jest wykonywanych wiele zadań równocześnie.
- Przekonwertuj złożone zadania PostScript do formatu PDF/X (zalecane jest użycie formatu PDF/X-4).
- Wybierz zestaw kalibracji o niższej rozdzielczość wydruku, który zawiera mniej danych do przetworzenia.
- W programie graficznym przekonwertuj zadania na niższą rozdzielczość wejściową przed wczytaniem pliku w Command WorkStation.
- W produkcyjnym przepływie pracy wybierz szablon zaprojektowany specjalnie z myślą o szybkim drukowaniu zadań.
- Wyłącz separację in-RIP, która drukuje rozdzielone pliki jako zadanie złożone przy użyciu tuszów CMYK drukarki. Jeśli jest to konieczne, zamiast tego wybierz polecenie **Symuluj nadruk w zadaniach z kompozytami**, co pozwala na szybsze przetwarzanie.
- W przypadku zastosowania separacji in-RIP nie należy ustawiać priorytetu wyszukiwania w celu wyszukania kolorów dodatkowych w plikach źródłowych. Skanowanie w poszukiwaniu definicji kolorów dodatkowych wydłuża całkowity czas przetwarzania.
- Nie obracaj zadań ani nie wybieraj opcji minimalnego zużycia nośników.
- Należy unikać dostrajania kolorów, chyba że jest to absolutnie konieczne.
- Unikaj symulowania charakterystyki nakładu końcowego.
- Zainstaluj foldery profili i foldery systemowe na osobnym dysku twardym.

Korzystanie z opcji FAST Processing lub zmniejszanie rozdzielczości RIP

FAST Processing wykorzystuje procesor graficzny do skalowania od rozdzielczości RIP-a do rozdzielczości wydruku w celu zwiększenia prędkości przetwarzania zadań. Jeżeli opcja FAST Processing nie jest dostępna, prędkość wydruku można zwiększyć, zmniejszając rozdzielczość RIP-a.

Opcja FAST Processing jest dostępna tylko na procesorach graficznych obsługujących CUDA oraz serwerach Fiery XF, na których opcja FAST Processing jest dostępna. Aby sprawdzić, czy procesor graficzny obsługuje CUDA, w oknie **Server Manager** przejdź do pozycji **Serwer** > **Zasoby**. Aby sprawdzić, czy opcja FAST Processingjest dostępna na serwerze Fiery XF, w oknie **Server Manager** przejdź do pozycji **Serwer** > **Licencja i kontrakt**.

Korzystanie z funkcji FAST Processing

1 Aby włączyć FAST Processing, wykonaj jedną z następujących czynności:

- W oknie programu **Server Manager** wybierz pozycję **Drukarki** > **Nośnik** > **Ustawienia specjalne**.
- W Job Editor, przejdź do pozycji **Drukarka** > **Specjalne ustawienia drukarki**.

2 W obszarze **Tryb drukowania** wybierz prędkość przetwarzania.

Prędkość przetwarzania zależy od wybranego poziomu FAST. Dostępne są maksymalnie cztery poziomy trybu FAST, w zależności od wybranej rozdzielczości drukarki. Im wyższy wybrany poziom FAST, tym szybciej zadanie jest przetwarzane.

Uwaga: Wyższe poziomy FAST mogą wpływać na jakość wydruku.

Zmniejszanie rozdzielczości RIP

Jeżeli opcja FAST Processing nie jest dostępna, prędkość wydruku można zwiększyć, zmniejszając rozdzielczość RIP-a. Jednakże niższa rozdzielczość RIP-a skutkuje jakością druku zbliżoną do roboczej.

Zadania nie można przetworzyć przy rozdzielczości RIP-a wyższej niż rozdzielczość wydruku.

1 W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **Rozdzielczość RIP-a**.

2 Przesuń suwak do wartości **Szybko**.

Wybór FAST RIP

Opcja FAST RIP jest domyślnie włączona. Zapewnia to osiągnięcie najlepszego możliwego rezultatu drukowania w możliwie najkrótszym czasie. Normalnie opcja FAST RIP jest domyślnie włączona. Jeśli jednak opcja FAST RIP została wyłączona, można ją wybrać ponownie.

FAST RIP to skrótowe oznaczenie technologii Fiery Accelerated System Technology. Command WorkStation wymaga 8 GB pamięci RAM na instancję FAST RIP. W związku z tym jeśli komputer ma 32 GB pamięci RAM, oprogramowanie może przetwarzać cztery zadania równocześnie.

W połączeniu z wygładzaniem dynamicznym FAST RIP koryguje przejścia tonalne danych wektorowych zdefiniowanych w programie graficznym, jeśli są one drukowane z niepożądanymi artefaktami krawędzi linii. Takie artefakty mogą wystąpić z powodu ograniczeń głębi bitowej procesu przetwarzania.

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Serwer**, a następnie kliknij pozycję **Informacje o serwerze i konfiguracja**.
2. W obszarze **Ustawienia ogólne** wybierz pozycję **FAST RIP**.

Włącznie ustawienia RIP i drukowanie na bieżąco

Prędkość wydruku można zwiększyć, zezwalając Command WorkStation na równoczesne przetwarzanie i drukowanie fragmentów danych. Domyślnie Command WorkStation najpierw przetwarza całe zadanie, a następnie rozpoczyna drukowanie.

Uwaga:

Drukarka może czasami wstrzymywać pracę po wybraniu opcji **RIP i drukowaniu na bieżąco**, co może prowadzić do powstania niepożądanych linii na wydruku.

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Na karcie **Drukarka** rozwiń panel **Połączenie**.
2. W obszarze **Prędkość** wybierz pozycję **RIP i drukowanie na bieżąco**.

Włączanie funkcji drukowania dwukierunkowego

Prędkość wydruku można zwiększyć, wyłączając funkcję drukowania dwukierunkowego, co powoduje, że głowica drukująca drukuje w obu kierunkach. Wynik może być jednak mniej dokładny.

Kierunek drukowania jest zapisywany w pliku kalibracji. Na panelu **Konfiguracja nośnika** można sprawdzić, czy wybrano funkcję drukowania jednokierunkowego, czy dwukierunkowego, wybierając Job Editor lub Server Manager.

Uwaga: Nie wszystkie drukarki obsługują funkcję drukowania dwukierunkowego.

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz nośnik w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Nośnik** rozwiń panel **Konfiguracja nośnika**.
2. W obszarze **Kierunek drukowania** usuń zaznaczenie opcji **Przełącz na jednokierunkowy**.

Zwiększane liczby mechanizmów drukujących Adobe

Prędkość wydruku można zwiększyć, zwiększając liczbę mechanizmów Adobe PostScript 3 i Adobe PDF, co umożliwia Command WorkStation równoczesne przetwarzanie wielu zadań PostScript i PDF.

Zwykle zadania są przetwarzane jedno po drugim przez jeden rdzeń procesora. Domyślna liczba mechanizmów drukujących dla CPSI i Adobe PDF jest równa maksymalnej liczbie rdzeni procesora dostępnych dla danego systemu operacyjnego.

1 W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij **opcję Serwer**, a następnie kliknij **opcję Informacje o serwerze i konfiguracja**.

2 W obszarze **Ustawienia ogólne**zwiększ liczbę mechanizmów drukujących Adobe PostScript 3 i Adobe PDF.

3 Uruchom ponownie serwer Fiery.

Konfigurowanie przydzielania zadań

Prędkość drukowania można zwiększyć, konfigurując folder podręczny monitorowany przez wiele przepływów pracy lub wiele drukarek.

Przydzielanie zadań zapewnia, że Command WorkStation jak najefektywniejsze wykorzystanie dostępne zasoby systemowe dzięki automatycznemu przekierowywaniu zadań z folderu podręcznego do pierwszej dostępnej bezczynnej drukarki. Na przykład jeśli jedna drukarka przetwarza zadanie o dużej objętości lub jeden serwer Fiery XF napotka problem, przetwarzanie zadania może być kontynuowane za pośrednictwem innej drukarki. Po rozpoczęciu przetwarzania zadań zadanie jest automatycznie przenoszone do folderu C:\ProgramData\Fiery\Fiery XF \Server\JobFolder, aby zapobiec jego wielokrotnemu przetwarzaniu przez dwie drukarki równocześnie.

Uwaga:

Pamiętaj o następujących kwestiach:

- Drukarki monitorujące ten sam folder podręczny mogą nie być skonfigurowane w identyczny sposób. Użycie różnych ustawień wstępnych lub innej drukarki może spowodować uzyskanie niezadowalających kolorów.
- Przydzielania zadań nie można stosować do zadań w formacie wieloplikowym (na przykład DCS, Scitex, TIFF/IT lub list delta).

1 W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **Wykrywanie zadań**.

2 Skonfiguruj folder podręczny.

3 Wybierz polecenie **Włącz przydzielanie zadań**.

4 Powtórz tę procedurę dla drugiego przepływu pracy.

Upewnij się, że wybrany został ten sam folder podręczny.

Komunikacja dwukierunkowa

Serwer Fiery XF może wysyłać i odbierać komunikaty o stanie z drukarek EFI i drukarek innych producentów.

Zarówno urządzenie print MIS, jak i drukarka EFI muszą obsługiwać komunikację dwukierunkową.

Serwer Fiery XF umożliwia:

- Odbieranie zadań gotowych do druku z systemu zarządzania informacjami o druku (urządzenia print MIS) i przesyłanie ich do drukarki, jeśli dana kombinacja urządzeń obsługuje tę funkcję. Komunikacja dwukierunkowa z systemami MIS wymaga opcji Advanced JDF Option.
- Przesyłanie informacji o bieżącym stanie zadania z powrotem do urządzenia print MIS.
- Otrzymywanie informacji o zużyciu nośników i tuszu z drukarki.

Komunikacja dwukierunkowa z drukarkami EFI

Komunikacja dwukierunkowa w programie Command WorkStation umożliwia drukarce przesyłanie szczegółów dotyczących tuszu (objętość tuszu na kolor), szczegółów dotyczących nośnika (zużycie/straty) i czasu drukowania dla każdego zadania. Dla każdej drukarki fizycznej wymagana jest jedna licencja wydruku.

Aby skonfigurować komunikację dwukierunkową między urządzeniem print MIS, programem Command WorkStation i drukarką, należy aktywować funkcję Komunikacja JDF w oprogramowaniu. Komunikacja JDF umożliwia programowi Command WorkStation wysyłanie i odbieranie komunikatów o stanie z drukarki. Do przesyłania informacji o bieżącym stanie zadania z powrotem do urządzeń print MIS wymagana jest również opcja JDF. Aby uzyskać więcej informacji, zob. Włączanie komunikacji dwukierunkowej z urządzeniem print MIS na stronie 189.

Aby uzyskać informacje na temat wymagań dotyczących oprogramowania drukarki i ustawień konfiguracyjnych, zobacz http://help.fiery.com/fieryxf.

Command WorkStation zapisuje przetworzone zadania w katalogach określonych w Server Control, a ścieżki plików serwera w następujących folderach domyślnych:

- Drukowanie IP: C:\ProgramData\Fiery\Fiery XF\JDF\UploadFiles;
- Drukuj do pliku: C:\ProgramData\Fiery\Fiery XF\JDF\UploadFiles.

Aby uzyskać informacje na temat domyślnych ścieżek folderów dla opcji Drukowanie IP i Drukuj do pliku w przypadku Fiery proServer Core i Fiery proServer Premium, przejdź na stronę help.fiery.com.

Drukarka pobierze je z tego folderu. Ustawienie ścieżki pliku można zmienić, jeśli jest to konieczne.

Konfigurowanie drukarki w programie Command WorkStation do drukowania dwukierunkowego

Fiery zapewnia materiały dodatkowe ze szczegółowymi informacjami na temat konfigurowania określonych ustawień drukarki w programie Command WorkStation. Aby uzyskać więcej informacji, przejdź na stronę help.fiery.com.

Aby dowiedzieć się, jak w programie Command WorkStation skonfigurować drukarkę do drukowania dwukierunkowego, zapoznaj się z materiałami dodatkowymi dla drukarki.

Włączanie komunikacji dwukierunkowej z urządzeniem print MIS

Aby skonfigurować komunikację dwukierunkową pomiędzy urządzeniem print MIS a Command WorkStation, należy aktywować komunikację JDF w oprogramowaniu. Komunikacja dwukierunkowa z systemem MIS wymaga opcji Advanced JDF Option.

1 W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Serwer**, a następnie **Informacje o serwerze i konfiguracja**.

2 W obszarze **Ustawienia ogólne** włącz komunikację JDF, klikając polecenie **Rozpocznij**.

Zarządzanie programem Command WorkStation

Command WorkStation zapewnia narzędzia i funkcje, dzięki którym można aktualizować instalację Command WorkStation, przenosić foldery programów i organizować pliki zadań.

Użytkownik musi być zalogowany jako administrator na komputerze, na którym uruchomiany jest serwer Fiery.

- Fiery Server Control — umożliwia kontrolowanie stanu serwera Fiery, pobieranie i instalowanie aktualizacji systemu i profili nośników oraz licencji oprogramowania.
- Server Manager — umożliwia tworzenie i przywracanie kopii zapasowych, porządkowanie plików zadań, przesyłanie plików związanych z zadaniami z zewnętrznego źródła.

Fiery Server Control

Za pomocą programu Fiery Server Control można kontrolować stan serwera Fiery, pobierać i instalować aktualizacje oprogramowania i profile nośników, a także licencjonować oprogramowanie.

Fiery Server Control jest zwykle przypięty do paska zadań komputera, na którym uruchomiony jest serwer Fiery. Ikona wyświetla białą strzałkę na zielonym tle, gdy serwer jest uruchomiony, lub białą ramkę na czerwonym tle, gdy serwer nie jest uruchomiony.

Po kliknięciu prawym przyciskiem myszy **Fiery Server Control** pojawia się menu skrótów, które zawiera następujące elementy:

- **Zatrzymaj serwer Fiery** – umożliwia wyłączenie serwera Fiery.
- **Uruchom ponownie serwer Fiery** – umożliwia ponowne uruchomienie serwera Fiery, co może przyspieszyć niektóre procesy, takie jak wykrywanie nowych profili.
- **Uruchom program Fiery Command WorkStation** — umożliwia otwarcie programu Command WorkStation w oknie programu Job Center.
- **Narzędzie do aktualizacji online Fiery** — umożliwia pobieranie i instalowanie aktualizacji serwera Fiery XF.
- **Narzędzie do aktualizacji profili Fiery** — umożliwia pobieranie i instalowanie nowych lub zaktualizowanych profili nośników.
- **Zarządzaj licencjami** — umożliwia aktywowanie nowych plików licencji. Wyświetla szczegółowe informacje o aktualnie zainstalowanych licencjach i datach ich wygaśnięcia. Służy także do dezaktywowania licencji na jednym komputerze i ponownej aktywacji na innym komputerze.
- **Pokaż zainstalowane aktualizacje** — umożliwia wyświetlenie zainstalowanych aktualizacji wraz z datą instalacji.
- **Uruchamiaj program Fiery Server Control wraz z systemem Windows** — uruchamia program Fiery Server Control przy starcie systemu i wyświetla go jako ikonę na pasku zadań systemu Windows.
- **Fiery Server Control** – umożliwia otwarcie okna **Fiery Server Control**, które zapewnia bezpośredni dostęp do wszystkich skrótów elementów menu. Zapewnia również szybki dostęp do usług systemu Windows oraz umożliwia przenoszenie folderów profili i folderów systemowych z domyślnej lokalizacji instalacji.

Obejrzyj film tutaj.

Wyświetlanie ikony programu Fiery Server Control

Ikona Fiery Server Control jest zwykle przypięta do paska zadań komputera z systemem Windows, na którym uruchomiony jest serwer Fiery. Jeżeli ikona Fiery Server Control nie jest widoczna, można ją wyświetlić ręcznie.

- W menu Start systemu Windows kliknij pozycję **Fiery** > **Fiery Server Control**.

Aktualizacje oprogramowania

Fiery zapewnia regularne aktualizacje online dla serwera Fiery XF i składników klienta oprogramowania, takich jak Command WorkStation i Color Profiler Suite.

- Serwer Fiery XF — jeśli Umowa dotycząca konserwacji i pomocy technicznej w zakresie oprogramowania (SMSA) jest aktualna, w prawym górnym rogu okna Job Center widoczne jest czerwone powiadomienie, gdy aktualizacja jest dostępna. Aktualizacje można instalować za pomocą Fiery Server Control.
- Command WorkStation i Color Profiler Suite — aktualizacje można pobierać w Fiery Software Manager.

Pobieranie i instalowanie aktualizacji serwera Fiery XF

Jeśli Umowa dotycząca konserwacji i pomocy technicznej w zakresie oprogramowania (SMSA) jest aktualna, w lewym górnym rogu okna Job Center widoczne jest czerwone powiadomienie, gdy aktualizacja jest dostępna.

Stan umowy SMSA można sprawdzić w obszarze utrzymania systemu w programie Server Manager.

1. Zamknij wszystkie programy.
2. Na pasku zadań: Kliknij prawym przyciskiem myszy **Fiery Server Control**, a następnie kliknij **Narzędzie do aktualizacji online Fiery**.

   Spowoduje to otwarcie okna **Updater**.
3. Kliknij przycisk **Dalej**.

   Spowoduje to otwarcie okna z listą aktualnie dostępnych aktualizacji oprogramowania.
4. Zaznacz pola wyboru aktualizacji, które chcesz zainstalować, a następnie kliknij przycisk **Dalej**.
5. Postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie, aby pobrać zaktualizowane pliki i ukończyć instalację.
6. Uruchom ponownie komputer, jeśli pojawi się monit.

Obejrzyj film tutaj.

Pobieranie i instalowanie programu Command WorkStation oraz aktualizacje Color Profiler Suite

Dostępne aktualizacje programu można sprawdzić w Fiery Software Manager.

1. W systemie Windows: W menu **Start** kliknij pozycję **Fiery > Fiery Software Manager**.

   Fiery Software Manager uruchamia się. W oknie **Aplikacje dotyczące kolejności zadań Fiery** wyświetlane są zainstalowane programy Fiery i pliki dostępne do pobrania.

2 W obszarze **Odkryj** kliknij odpowiedni przycisk **Pobierz**, jeśli dostępna jest aktualizacja dla programu Command WorkStation.

3 Kliknij przycisk **Instaluj** i postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie.

Sprawdzanie, jakie aktualizacje oprogramowania są zainstalowane

Możesz wyświetlić listę aktualnie zainstalowanych aktualizacji oprogramowania.

- Na pasku zadań: Kliknij prawym przyciskiem myszy **Fiery Server Control**, a następnie kliknij polecenie **Pokaż zainstalowane aktualizacje**.

Pobieranie i instalowanie profili nośników

Dla drukarki można pobrać nowe i zaktualizowane profile nośników. Profile nośników są dostępne dla wielu różnych modeli drukarek, typów nośników i rozdzielczości.

Fiery kontynuuje rozwój swoich produktów po wprowadzeniu ich na rynek w celu poprawy funkcjonalności lub zwiększenia wsparcia dla drukarek. Zaleca się regularne uruchamianie procedury aktualizacji, aby mieć pewność, że profile nośników są aktualne.

1 Na pasku zadań: Kliknij prawym przyciskiem myszy **Fiery Server Control**, a następnie kliknij **Narzędzie do aktualizacji profili Fiery**.

Spowoduje to otwarcie okna **Usługa aktualizacji profilu**.

2 Kliknij przycisk **Dalej**.

3 W obszarze **Producent/model** kliknij producenta drukarki.

4 W obszarze **Profile nośników** wybierz profile nośników do zainstalowania.

Możesz wybrać profile nośników dla różnych producentów drukarek w jednym pobieraniu.

5 Kliknij pozycję **Lista pobierania** (opcjonalnie).

Możesz wyświetlić listę wybranych profili nośników. Aby dodać lub usunąć profile nośnika z listy, kliknij przycisk **Dodaj więcej profili**.

6 Kliknij przycisk **Pobierz**.

7 Kliknij przycisk **Zakończ**.

Profile nośników zostaną pobrane i zainstalowane na komputerze. Wykrywanie profili nośników zajmuje programowi Command WorkStation około trzydziestu sekund.

Zarządzanie licencjami

Dla tego serwera Fiery można aktywować lub dezaktywować produkt lub opcję produktu.

Upewnij się, że masz dostęp do kodu aktywacyjnego licencji (LAC).

Aby uzyskać więcej informacji na temat migracji licencji z chronionej kluczem sprzętowym starszej wersji Fiery XF, zobacz *przewodnik Szybki start*.

1. Na pasku zadań: Kliknij prawym przyciskiem myszy **Fiery Server Control**, a następnie kliknij polecenie **Zarządzaj licencjami**.

   Spowoduje to otwarcie okna **Aktywacja licencji**.

2. Wykonaj jedną z następujących czynności:

   - Aby aktywować produkt lub opcję dla tego serwera Fiery: Kliknij przycisk **Aktywuj**.
   - Aby dezaktywować produkt lub opcję: Kliknij przycisk **Dezaktywuj**.

     Uwaga:

     Dezaktywowaną licencję można aktywować na innym serwerze Fiery. Zanotuj LAC przed dezaktywowaniem licencji. Jeśli nie pamiętasz LAC, jest on również zapisany na karcie **Historia** okna **Aktywacja licencji**.

3. Postępuj zgodnie z instrukcjami wyświetlanymi na ekranie.

4. Uruchom ponownie serwer Fiery.

Obejrzyj film tutaj.

Zawartość aktywowanej licencji można wyświetlić, rozwijając nazwę licencji w kolumnie **Produkt/opcja**.

Blokowanie lub odblokowywanie drukarki

Aby usunąć licencję z drukarki, można ręcznie zablokować tę drukarkę. Po usunięciu licencji można odblokować inną drukarkę, aby ponownie przypisać licencję do tej drukarki.

Aby importować, przetwarzać lub drukować zadania na drukarce podłączonej do serwera Fiery XF, należy aktywować ważną licencję. Po skonfigurowaniu nowej drukarki Fiery XF program automatycznie sprawdza dostępność odpowiedniej licencji i ją aktywuje. Jeżeli pasująca licencja nie jest dostępna, Fiery XF blokuje drukarkę.

1. W Server Manager: kliknij pozycję **Drukarki** na pasku bocznym.

2. Kliknij drukarkę prawym przyciskiem myszy i wykonaj jedną z następujących czynności:

   - Wybierz opcję **Zablokuj**, aby usunąć licencję z drukarki.
   - Wybierz opcję **Odblokuj**, aby przypisać dostępną licencję do drukarki.

Aby uzyskać więcej informacji na temat aktywowania i dezaktywowania licencji, zob. Zarządzanie licencjami na stronie 192.

Konfigurowanie usług systemu Windows

Możesz sprawdzić stan usług systemu Windows używanych przez Command WorkStation. Do usługi serwera Fiery XF można również przypiąć prawa dostępu do sieci. Do drukowania za pośrednictwem folderu podręcznego wymagane są prawa dostępu do sieci.

Program Command WorkStation korzysta z następujących usług systemu Windows:

- Usługa dziennika Fiery XF;
- Usługa łącznika Fiery JDF.
- Serwer Fiery XF

Ponadto do zarządzania licencjami są używane następujące usługi systemu Windows:

- Menedżer licencji EFI;
- Aktywacja funkcji Fiery Option dla Fiery XF;

1 Na pasku zadań: Kliknij program **Fiery Server Control**, a następnie kliknij polecenie **Skonfiguruj usługi**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Upewnij się, że usługi systemu Windows używane przez program Command WorkStation są uruchomione. Uruchom, zatrzymaj lub uruchom ponownie usługi systemu Windows, jeżeli jest to wymagane.
- Kliknij prawym przyciskiem myszy pozycję **Serwer Fiery XF**, a następnie kliknij pozycję **Właściwości** , aby skonfigurować prawa dostępu do sieci serwera Fiery.

  Aby uzyskać więcej informacji, sprawdź pomoc online systemu operacyjnego lub skontaktuj się z administratorem systemu.

Obejrzyj film tutaj.

Konfigurowanie folderów Fiery XF

Możesz przenieść niektóre foldery Fiery XF na różne partycje lokalne lub urządzenia zewnętrzne przy użyciu ścieżek Universal Naming Convention, aby zwolnić miejsce na dysku instalacyjnym. Foldery, które można przenosić, obejmują profile nośników, tymczasowe dane CPSI i APPE, pliki wydruków, folder JDF oraz foldery kopii zapasowych.

Upewnij się, że serwer Fiery nie jest uruchomiony.

Ścieżki UNC są określane w następujący sposób: \\<Nazwa serwera lub adres IP>\<nazwa folderu współdzielonego lub ścieżka>.

W przypadku korzystania ze ścieżek UNC należy użyć danych uwierzytelniających logowania. Te dane uwierzytelniające muszą pozostać aktualne, nawet jeśli użytkownik zostanie wylogowany z urządzenia lub serwer Fiery przestanie działać.

1 Kliknij prawym przyciskiem myszy program **Fiery Server Control**, a następnie kliknij opcję **Ścieżki plików serwera**.

2 Wykonaj jedną z następujących czynności:

- Kliknij odpowiedni przycisk **Wybierz** i przejdź do nowego folderu.
- Skopiuj i wklej ścieżkę UNC z Eksploratora Windows, a następnie wprowadź dane logowania.

  Uwaga: Jeśli używasz ścieżki UNC, musisz użyć tych samych danych uwierzytelniających logowania w Fiery Server Control i Eksploratorze Windows. W razie potrzeby możesz używać identycznych danych uwierzytelniających dla wszystkich folderów.

3 Jeśli w poprzednim kroku użyta została ścieżka UNC, skopiuj pliki z poprzedniej lokalizacji plików do nowej lokalizacji plików.

Uwaga: Jeśli wybierzesz ścieżkę lokalną, Fiery Server Control automatycznie przeniesie pliki do nowej lokalizacji. Postęp jest wskazywany za pomocą paska postępu.

4 Uruchom ponownie serwer Fiery.

Uwaga:

Folderu wyjściowego JDF nie można ustawić na dysk sieciowy.

Uruchamianie programu Fiery Server Control z systemem Windows

Domyślnie program Fiery Server Control pojawia się na pasku zadań komputera, na którym uruchomiony jest serwer Fiery. Funkcję automatycznego uruchamiania Fiery Server Control można dezaktywować.

- Wykonaj jedną z następujących czynności:
  - Aby dezaktywować: Na pasku zadań kliknij pozycję **Fiery Server Control**, a następnie usuń zaznaczenie opcji **Uruchamiaj program Fiery Server Control wraz z systemem Windows**.
  - Aby aktywować ponownie: W menu **Start** systemu Windows kliknij pozycję **Fiery** > **Fiery Server Control**.

Kopia zapasowa systemu

Tworzenie regularnych kopii zapasowych umożliwia szybkie i łatwe przywracanie programu Command WorkStation do wcześniejszego stanu.

Kopia zapasowa systemu w jednym pliku zapisuje cały system Fiery, w tym wszystkie ustawienia użytkownika, ustawienia wstępne i konfiguracje drukarki.

W pliku kopii zapasowej systemu zapisywane są wyłącznie pliki kalibracji i profile używane w danym systemie Fiery. Aby wykonać kopię zapasową plików i profili kalibracji, które nie są używane, można ręcznie wykonać kopię zapasową katalogu C:\ProgramData\Fiery\Fiery Media Profiles. Kopia zapasowa nie powoduje zapisania żadnych zadań.

Tworzenie kopii zapasowej systemu

W jednym pliku można utworzyć kopię zapasową całego systemu Fiery, w tym wszystkich ustawień użytkownika, ustawień wstępnych i konfiguracji drukarki.

Ten plik kopii zapasowej można zapisywać ręcznie lub zezwolić serwerowi Fiery XF na tworzenie go automatycznie w określonym przedziale czasowym.

Obejrzyj film tutaj.

Ręczna kopia zapasowa

1. W Server Manager: Kliknij pozycję **Serwer**, kliknij pozycję **Kopia zapasowa i przywracanie**, a następnie kliknij pozycję **Kopia zapasowa**.
2. Wybierz elementy, które chcesz uwzględnić w kopii zapasowej, oprócz konfiguracji serwera.
3. W obszarze **Typ kopii zapasowej** wybierz opcję **Ręcznie**.
4. Wybierz lokalizację zapisu kopii zapasowej.

   Domyślnie kopia zapasowa jest tworzona na pulpicie. Aby wybrać inną lokalizację, kliknij przycisk **Wybierz** i przejdź do nowego miejsca docelowego.
5. Kliknij pozycję **Kopia zapasowa**.

Automatyczna kopia zapasowa

1. W Server Manager: Kliknij pozycję **Serwer**, kliknij pozycję **Kopia zapasowa i przywracanie**, a następnie kliknij pozycję **Kopia zapasowa**.
2. Wybierz elementy, które chcesz uwzględnić w kopii zapasowej, oprócz konfiguracji serwera.
3. W obszarze **Typ kopii zapasowej** wybierz opcję **Automatyczna**.
4. Wybierz, jak często serwer Fiery XF ma tworzyć kopię zapasową systemu.
5. Kliknij przycisk **Zastosuj**.
6. Domyślnie automatyczne kopie zapasowe są tworzone w folderze C:\ProgramData\Fiery\Fiery XF\Server\Backup. Aby wybrać inną lokalizację, wyłącz serwer Fiery XF i otwórz program Fiery Server Control, a następnie kliknij pozycję **Ścieżka plików serwera**.

Przywracanie kopii zapasowej systemu

System Fiery można przywrócić do poprzedniego stanu, przywracając utworzoną wcześniej kopię zapasową.

Uwaga: Kopia zapasowa usunie wszystkie istniejące kalibracje i profile, a następnie zastąpi je danymi z pliku kopii zapasowej. Zadania nie są przywracane z pliku kopii zapasowej.

1. W Server Manager: Kliknij pozycję **Serwer**, kliknij pozycję **Kopia zapasowa i przywracanie**, a następnie kliknij polecenie **Przywróć**.
2. Wybierz plik kopii zapasowej z listy.

   Domyślnie na liście wyświetlane są pliki kopii zapasowych, które są zapisywane na pulpicie. Jeśli plik kopii zapasowej jest zapisany w innym miejscu, kliknij przycisk **Wybierz** i przejdź do tej lokalizacji.
3. (Opcjonalnie) Wybierz pozycję **Przywróć identyfikator serwera**, aby przywrócić identyfikator serwera zawarty w kopii zapasowej.

   W przypadku przywrócenia oryginalnego identyfikatora serwera zostanie zachowana historia Fiery ColorGuard z serwera Fiery XF użytego do utworzenia kopii zapasowej. Jest to przydatne w przypadku migrowania serwera Fiery XF na nowy sprzęt.

4 Kliknij przycisk **Przywróć**.

5 Uruchom ponownie serwer Fiery.

Obejrzyj film tutaj.

Środowiska

Zapisanie środowisk zapewnia, że używasz dokładnie tych samych ustawień w przypadku konieczności drukowania powtarzających się zadań w regularnych odstępach czasu. Środowiska możesz również użyć do zapewnienia klientom dokładnych informacji o przepływie pracy i/lub drukarce.

Środowisko zapisuje konfigurację drukarki, w tym wszystkie przepływy pracy i wszystkie nośniki, w jednym pliku. Zawiera wszystkie informacje niezbędne do odtworzenia tego samego środowiska drukarki na innym serwerze Fiery.

Obejrzyj film tutaj.

Tworzenie środowiska

Konfigurację drukarki, w tym wszystkie przepływy pracy i wszystkie nośniki, można zapisać w jednym pliku.

1 W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki**, kliknij prawym przyciskiem myszy nazwę drukarki, a następnie kliknij polecenie **Zapisz jako środowisko**.

2 Wpisz nazwę środowiska (opcjonalnie).

3 Wybierz lokalizację zapisu.

Domyślnie środowisko jest zapisywane na pulpicie. Aby wybrać inną lokalizację, kliknij przycisk **Wybierz** i przejdź do nowego miejsca docelowego.

4 Kliknij przycisk **Zapisz**.

Przywracanie środowiska

Istnieje możliwość przywrócenia wcześniej zapisanego środowiska, obejmującego konfigurację drukarki, przepływy pracy i nośniki.

1 W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki**. W nagłówku karty **Drukarki** kliknij przycisk **Załaduj środowisko**.

2 Kliknij przycisk **Wybierz** i przejdź do środowiska.

3 Usuń zaznaczenie opcji **Zezwól na zastępowanie** (opcjonalnie).

Domyślnie istniejące pliki o takiej samej nazwie, takie jak nośniki, profile referencyjne, profile nośników i tabele kolorów dodatkowych, są zastępowane. Usunięcie zaznaczenia tego pola wyboru umożliwia zachowanie istniejących plików.

4 Kliknij przycisk **Przywróć**.

Każde środowisko ma unikatowe połączenie drukarki. Jeżeli połączenie drukarki już istnieje, Command WorkStation przywraca środowisko z zastępczymi informacjami o drukarce. W takim przypadku przed zaimportowaniem zadań należy skonfigurować połączenie drukarki.

Porządkowanie plików zadań

Program Command WorkStation tworzy różne typy plików podczas przetwarzania zadań. Niektóre pliki pozostają w folderach programu serwera przez nieokreślony czas po zakończeniu zadania, co z czasem może doprowadzić do zgromadzenia nadmiernej ilości danych. Pliki można usuwać, gdy nie są już potrzebne.

Typ pliku	Opis
Pliki źródłowe	Dla każdego zadania załadowanego do oprogramowania Fiery tworzony jest plik źródłowy w folderze Server\JobFolder. Usunięcie plików źródłowych nie powoduje usunięcia zadań z listy zadań.
Pliki wydruku	Plik wydruku jest tworzony w folderze Server\Output po wysłania zadania do drukarki.
Pliki podglądu	Jeśli funkcja podglądu jest włączona, plik podglądu jest tworzony w folderze Server\Preview.
Pliki tymczasowe	W folderze Server\Temp tworzone są różne pliki tymczasowe.
Tabele kolorów dodatkowych	Tabela kolorów dodatkowych jest tworzona w folderze Server\Profiles\Spotcolor podczas definiowania kolorów dodatkowych. Po każdym zapisaniu zmian tworzony jest nowy kolor dodatkowy z kolejnym numerem dodanym do jego nazwy. **Uwaga:** Nie można usunąć tabel kolorów dodatkowych, które są obecnie używane.
Lista zadań	Z listy zadań można usunąć wszystkie zadania. Listy zadań nie można usunąć, jeśli zadania są w trakcie przetwarzania.
Pliki dziennika	Pliki dziennika są tworzone w folderze Server\Log. Zapewniają one zapis wszystkich procesów programu Command WorkStation. Pliki dziennika mogą pomóc działowi pomocy technicznej Fiery w rozwiązywaniu problemów.

Natychmiastowe usuwanie plików zadań

Aby zwolnić miejsce na dysku twardym, można usunąć pliki wydruku, pliki podglądu, pliki tymczasowe, tabele kolorów dodatkowych i wszystkie zadania z listy zadań oraz pliki dziennika.

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Serwer**, a następnie kliknij pozycję **Konserwacja**.
2. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wybierz elementy, które chcesz usunąć.
   - Kliknij przycisk **Usuń wszystko**, aby usunąć wszystkie typy plików.
3. Kliknij polecenie **Usuń teraz**.

Usuwanie plików zadań po spełnieniu określonego kryterium

Aby usuwać pliki źródłowe, pliki wydruku i pliki podglądu, można ustawić warunek.

Możliwe są następujące kryteria:

- Pliki źródłowe można usuwać automatycznie po wydrukowaniu lub po upływie określonej liczby dni. Można również wybrać pliki źródłowe do usunięcia z folderu podręcznego.
- Pliki wydruku i podglądu można usuwać automatycznie po wydrukowaniu lub po upływie określonej liczby dni albo godzin.

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Drukarki** i wybierz drukarkę. Wybierz przepływ pracy w widoku drzewa drukarki. Na karcie **Plik** rozwiń panel **Informacje podstawowe**.
2. W obszarze **Usuń pliki źródłowe** określ, kiedy pliki źródłowe mają być usuwane.
3. Wybierz polecenie **Usuń pliki źródłowe z folderu podręcznego** (opcjonalnie).
4. W obszarze **Usuń pliki wydruku/podglądu** określ, kiedy pliki wyjściowe i podglądu mają być usuwane.

   To ustawienie jest dostępne tylko wtedy, gdy nigdy nie usuwasz plików źródłowych. Jeśli określisz kryterium usuwania plików źródłowych, to samo ustawienie zostanie zastosowane również do plików wydruku i podglądu.

Przesyłanie plików z zewnętrznego źródła

Pliki kolorów i profile nośników można pobrać z zewnętrznego nośnika danych lub z pulpitu. File Uploader kopiuje pliki bezpośrednio do odpowiedniego folderu programu, usuwając konieczność wyszukiwania ich ręcznie.

Upewnij się, że zewnętrzny nośnik danych jest podłączony do komputera, jeśli ma to zastosowanie.

Można przesyłać pliki w następujących formatach:

- Profile źródłowe (*.icc, *.icm);
- Tabele kolorów dodatkowych (*.cxf);
- Optymalizacje L*a*b* (*.3cc);
- Plik korekty wizualnej kolorów (*.vcc);
- Pliki rastrowania (*.spc).

1. W Server Manager: Na pasku bocznym kliknij pozycję **Serwer**, a następnie kliknij program File Uploader.
2. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Kliknij pozycję **Pliki standardowe**.
   - Kliknij pozycję **Profile nośnika**.
3. Kliknij przycisk **Wybierz** i przejdź do pliku, który chcesz przesłać.
4. Wybierz plik i kliknij przycisk **Otwórz**.
5. Kliknij przycisk **Przekaż**.

Wprowadzanie ustawień regionalnych

Można zmienić język i jednostkę miary programu Command WorkStation.

1. W Job Center: Kliknij pozycję **Edytuj** > **Preferencje**.
2. Kliknij pozycję **Region**.
3. Wykonaj jedną z następujących czynności:
   - Wybierz język.
   - Wybierz jednostkę miary.
4. Kliknij przycisk **OK**.
5. Uruchom program Command WorkStation ponownie.

Obejrzyj film tutaj.

Dział pomocy technicznej Fiery

Fiery udostępnia serię samouczków wideo oraz bazę danych pomocy technicznej, które pomagają korzystać z oprogramowania. Jeśli w żadnej witrynie Fiery nie znajdziesz poszukiwanych informacji, skontaktuj się ze sprzedawcą lub z dystrybutorem.

Dostępne są następujące zasoby zapewniające pomoc:

- e-learning – łatwa w użyciu platforma internetowa, która zapewnia filmy szkoleniowe i artykuły PDF, które można analizować we własnym tempie, pomagające lepiej zrozumieć niektóre funkcje programu Command WorkStation.
- help.fiery.com — centralna witryna internetowa z całą dokumentacją dostępną dla bieżącej i poprzednich wersji produktów, w tym przegląd techniczny, informacje o wersji, lista obsługiwanych drukarek i krajarek oraz dodatkowe materiały do wielu obsługiwanych drukarek.
- Fiery Communities – umożliwia znalezienie rozwiązań, dzielenie się pomysłami oraz prowadzenie rozmów o produktach z globalną społecznością ekspertów Fiery.
- Inteligentne wyszukiwanie Fiery— narzędzie do wyszukiwania, które uzyskuje dostęp do zawartości Fiery Communities i pomocy online w celu znalezienia odpowiedzi na wszelkie pytania związane z Command WorkStation. Ikona Wyszukaj znajduje się w lewym dolnym rogu okna programu Job Center.
- Uzupełnienia sterownika drukarki — znajdź więcej informacji o sterowniku drukarki Fiery XF dla swojego modelu drukarki.

Kontakt z regionalnym działem pomocy technicznej Fiery

Dane kontaktowe działu pomocy technicznej różnią się w zależności od regionu.

Jeśli kontaktujesz się z sprzedawcą lub dystrybutorem produktów w celu uzyskania pomocy, musisz podać następujące informacje:

- Nazwa wersji oprogramowania i numer wydania;
- Informacje o licencji;
- Model drukarki;
- System operacyjny z numerem wersji;
- Szczegółowe informacje o zainstalowanym dodatkowym sprzęcie i oprogramowaniu (na przykład skanery antywirusowe).
- Wykonaj jedną z następujących czynności:
  - W Job Editor kliknij pozycję **Pomoc** > **Dział pomocy technicznej Fiery**.
  - W witrynie internetowej Fiery wpisz tekst Fiery XF w polu wyszukiwania produktu.